

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 112

Ediția în limba română

Legislație

Anul 50
30 aprilie 2007

Cuprins

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Comisie

2007/253/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 19 ianuarie 2005 privind Planul Rivesaltes și taxele parafiscale CIVDN puse în aplicare de Franța [notificată cu numărul C(2005) 50] 1

2007/254/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 7 iunie 2006 privind ajutorul de stat C 25/2005 (ex NN 21/2005) pus în aplicare de Republica Slovacă în favoarea Frucona Košice a.s. [notificată cu numărul C(2006) 2082] ⁽¹⁾ 14

2007/255/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 privind proiectul de ajutor de stat C 5/2006 (ex N 230/2005) al Germaniei în favoarea șantierului naval Roland [notificată cu numărul C(2006) 5854] ⁽¹⁾ 32

2007/256/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 privind sistemul de ajutoare pus în aplicare de Franța în temeiul articolului 39 CA din Codul general al impozitelor – Ajutor de stat C 46/2004 (ex NN 65/2004) [notificată cu numărul C(2006) 6629] ⁽¹⁾ 41

2007/257/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 privind ajutorul de stat C 44/05 (ex NN 79/05, ex N 439/04) pus în aplicare parțial de Polonia pentru Huta Stalowa Wola S.A. [notificată cu numărul C(2006) 6730] ⁽¹⁾ 67

2007/258/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 privind măsura C 24/2004 (ex NN 35/2004) pusă în aplicare de Suedia pentru introducerea televiziunii digitale terestre [notificată cu numărul C(2006) 6923] ⁽¹⁾ 77

Preț: 18 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 19 ianuarie 2005

privind Planul Rivesaltes și taxele parafiscale CIVDN puse în aplicare de Franța

[notificată cu numărul C(2005) 50]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(2007/253/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

după invitația adresată părților interesate de a-și prezenta observațiile în conformitate cu articolul menționat anterior ⁽¹⁾ și având în vedere aceste observații,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) În urma unei plângeri, Comisia a interogat autoritățile franceze, în legătură cu măsurile care fac obiectul prezentei decizii, prin scrisorile din 19 iulie 1999, 16 decembrie 1999, 24 august 2000 și 9 decembrie 2000. Franța a răspuns Comisiei prin scrisorile din 19 august 1999, 24 februarie 2000 și 25 ianuarie 2001. Comisia a întâlnit autoritățile franceze la 26 ianuarie 2000 și o delegație a Comitetului interprofesional al vinurilor dulci naturale (CIVDN) la 31 martie 2000.

(2) Deoarece au fost puse în aplicare fără autorizația prealabilă a Comisiei, măsurile în cauză au fost înscrise în registrul ajutoarelor nenotificate, cu numărul NN 139/2002.

(3) Prin scrisoarea din 21 ianuarie 2003, Comisia a informat Franța cu privire la decizia sa de a deschide procedura prevăzută în articolul 88 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește acest ajutor.

(4) Decizia Comisiei de a deschide procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat celelalte state membre și părți interesate să-și prezinte observațiile cu privire la ajutoarele în cauză.

(5) Autoritățile franceze și-au trimis comentariile prin scrisorile din 16 și 18 iunie 2003. Comisia a primit observații de la reclamant, care au fost trimise autorităților franceze prin scrisoarea din 6 august 2004. Autoritățile franceze au răspuns, la rândul lor, prin scrisoarea din 10 septembrie 2004.

II. DESCRIERE

1. PLANUL RIVESALTES

(6) În 1996, CIVDN a decis introducerea unei acțiuni de reconversie viticolă vizând să înlocuiască, prin deștelenirea și replantarea varietăților viticole de calitate, o parte din producția de vinuri dulci naturale din departamentul Pirineii Orientali, pentru a remedia criza structurală prin care trecea această producție și care se manifesta printr-o scădere bruscă regulată a debușeurilor. Ajutorul avea drept scop să finanțeze ameliorarea calitativă a repartiției soiurilor de viță cultivate în această regiune. El a încetat, mai târziu, la 1 august 2000.

⁽¹⁾ JO C 82, 5.4.2003, p. 2.

⁽²⁾ A se vedea nota 1.

(7) Pentru a duce la bun sfârșit acest plan de reconversie (cunoscut sub numele de „Planul Rivesaltes”) producătorii din regiune au avut acces la două tipuri de ajutoare:

- o primă la hectar pentru scoatere temporară din circuitul agricol finanțată printr-o cotizație interprofesională;
- un ajutor la hectar finanțat de bugetul statului și de cel al colectivităților locale pentru a acoperi parțial costurile de reconversie propriu-zise.

1.1. PRIMA DE SCOATERE TEMPORARĂ DIN CIRCUITUL AGRICOL

(8) Prin decizia 96-1 din 5 iulie 1996, CIVDN cu denumire de origine controlată (DOC), a instaurat o cotizație interprofesională pentru finanțarea planului de reconversie „Rivesaltes” și „Grand Roussillon”.

(9) Cotizația, care se ridica la 50 de franci francezi (FRF) ⁽³⁾ pe hectolitrul produs în departamentul Pirineii Orientali, producătoare de vinuri dulci naturale vizate, era destinată să finanțeze plata unei prime („primă de scoatere temporară din circuitul agricol”) pentru orice parcelă care, producând „Rivesaltes” sau „Grand Roussillon” în 1995, ar produce, de la recolta 1996 până la recolta 2000 inclusiv, vin de masă sau „vins de pays”. Produsul perceperii cotizației a fost alocat unui fond special.

(10) Prima de scoatere temporară din circuitul agricol a fost acordată efectiv producătorilor care s-au angajat să nu revendice DOC „Rivesaltes” sau „Grand Roussillon” timp de cinci ani. Această primă viza astfel să compenseze pierderile de venituri, legate de impactul asupra prețului rezultând din încetarea utilizării celor două denumiri. Prima nu implica o stopare a producției sau o reducere a acesteia, ci numai o compensație pentru utilizarea producției în afara DOC. Obiectivul era, deci, reducerea rapidă a potențialului de punere în vânzare a vinurilor sub DOC.

(11) Valoarea totală a primei de scoatere temporară din circuitul agricol era de 5 000 FRF pe an la hectar scos temporar din circuitul agricol. Orice parcelă care beneficia de un ajutor înceta să beneficieze de primă în anul reconversiei sale.

(12) Comisia nu a primit informații cu privire la valoarea globală a ajutoarelor plătite în cadrul acestei măsuri. Nu a fost furnizată nici o informație referitoare la valoarea veniturilor provenite din cotizația interprofesională creată, nici la numărul de hectare care au beneficiat de măsură.

1.2. AJUTORUL LA RECONVERSIE

(13) Conform autorităților franceze, planul de reconversie a podgoriei DOC Rivesaltes, astfel cum a fost adoptat în 1996, avea drept obiect 3 250 hectare: 1 250 hectare pentru o producție de „Muscat de Rivesaltes”; 1 000 hectare pentru o producție de „Côtes du Roussillon” și „Côtes du

Roussillon Villages” (varietăți Syrah, Mourvèdre, Roussanne, Marsanne și Vermentino) și 1 000 hectare pentru o producție de „vins de pays” de soi (varietăți Chardonnay, Cabernet, Merlot...).

(14) În sprijinul acestui plan, autoritățile franceze acceptaseră să aducă o susținere financiară de 111 milioane de FRF, repartizate astfel: 85 milioane de FRF prin intermediul Oficiului național interprofesional al vinurilor și 26 milioane de FRF prin colectivitățile locale (Languedoc-Roussillon și consiliul general al departamentului Pirineii Orientali).

(15) Această susținere prevedea un ajutor de 25 000 FRF/ha pentru reconversia în DOC „Muscat de Rivesaltes” și un ajutor de 40 000 FRF/ha pentru reconversia în DOC „Côtes du Roussillon Villages” și în „vins de pays”.

(16) Conform autorităților franceze, costurile reale de reconversie în regiune puteau fi estimate la 110 000 FRF/ha. Autoritățile franceze au confirmat că planurile de reconversie au fost în mare măsură realizate (2 350 ha din cele 3 250 ha prevăzute).

(17) Costul total al reconversiei realizate a fost, conform autorităților franceze, de 258,5 milioane de FRF (39,4 milioane de euro). În ceea ce privește autoritățile publice, acestea ar fi contribuit cu 75,250 milioane de FRF (11,01 milioane de euro) din cele 111 milioane de FRF (16,9 milioane de euro) prevăzute la început. Conform informațiilor furnizate de autoritățile franceze, punând laolaltă toate finanțările, autoritățile publice ar fi contribuit cu 29,11 % la costurile reconversiei efectiv realizate.

(18) Autoritățile franceze au amintit că transmit anual Oficiului statistic al Comunităților Europene, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 al Consiliului din 16 martie 1987 privind organizarea comună a pieței vitivinicole ⁽⁴⁾, lista suprafețelor cultivate cu viță de vie, clasificate pe departament și pe tip de struguri produși (struguri de vin din care vinuri de calitate produse în regiuni determinate (VQPRD), vițe de vie cu struguri de masă), precum și lista deștelenirilor și plantărilor de vițe de vie prezentată conform aceluiași mod de clasificare pe departament și pe tip de struguri produși. Autoritățile franceze au anexat copia tabelelor trimise pentru anul de comercializare 1997/1998.

2. COTIZAȚII INTERPROFESIONALE PENTRU PUBLICITATEA-PROMOVAREA ȘI FUNCȚIONAREA ANUMITOR DOC

(19) Prin decizia 97-3 din 29 decembrie 1997, CIVDN a instituit, începând cu 1 ianuarie 1998, o cotizație interprofesională vizând finanțarea acțiunilor de publicitate-promovare și de funcționare în favoarea următoarelor DOC: „Rivesaltes”, „Grand Roussillon”, „Muscat de Rivesaltes” și „Banyuls”.

⁽⁴⁾ JO L 84, 27.3.1987, p. 1. Regulament abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 (JO L 179, 14.7.1999, p. 1).

⁽³⁾ 1 FRF = 0,15 euro aproximativ.

- (20) Valoarea pe hectolitr, fără taxe, a fost stabilită după cum urmează: „Banyuls și Banyuls Grand Cru”, 25 FRF/hl; „Grand Roussillon”, 30 FRF/hl; „Muscat de Rivesaltes”, 50 FRF/hl; „Rivesaltes”, 30 FRF/hl.
- (21) Aceste cotizații au fost alocate în modul următor: „Rivesaltes”, 25 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare; „Grand Roussillon”, 45 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare; „Banyuls”, 20 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare.
- (22) Prin decizia 98-1 din 10 iulie 1998, CIVDN a instituit, începând cu 1 septembrie 1998, o cotizație interprofesională vizând finanțarea acțiunilor de publicitate-promovare și de funcționare în favoarea următoarelor DOC: „Rivesaltes”, „Grand Roussillon” și „Maury”.
- (23) Valorile cotizației pe hectolitr, fără taxe, au fost fixate după cum urmează: „Grand Roussillon”, 25 FRF/hl; „Maury”, 5 FRF/hl; „Rivesaltes”, 35 FRF/hl.
- (24) Aceste cotizații au fost alocate în modul următor: „Rivesaltes”, 30 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare; „Grand Roussillon”, 20 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare; „Maury”, 5 FRF/hl pentru funcționare.
- (25) Cele două cotizații precedente au fost abrogate prin decizia 99-1 din 17 decembrie 1999, prin care CIVDN a instituit o cotizație interprofesională vizând finanțarea acțiunilor de publicitate-promovare și de funcționare în favoarea următoarelor DOC: „Banyuls”, „Banyuls Grand Cru”, „Muscat de Rivesaltes”, „Rivesaltes”, „Grand Roussillon” și „Maury”.
- (26) Valorile pe hectolitr, fără taxe, au fost fixate după cum urmează: „Grand Roussillon”, 25 FRF/hl; „Rivesaltes”, 35 FRF/hl; „Banyuls” și „Banyuls Grand Cru”, 25 FRF/hl; „Muscat de Rivesaltes”, 55 FRF/hl; „Maury”, 0 FRF/hl.
- (27) Aceste cotizații au fost alocate în modul următor: „Rivesaltes”, 30 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare; „Grand Roussillon”, 20 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare; „Muscat de Rivesaltes”, 50 FRF/hl pentru publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare; „Banyuls și Banyuls Grand Cru”, 20 FRF/hl publicitate-promovare și 5 FRF/hl pentru funcționare.
- (28) Această cotizație a continuat, cu ușoare modificări, prin decizia 00-1. Comisia nu dispunea, în momentul deschiderii procedurii de examinare, de informații referitoare la durata acestui ultim sistem sau la eventuala continuare a acestuia.
3. ARGUMENTE RIDICATE DE COMISIE ÎN CADRUL DESCHIDERII PROCEDURII DE EXAMINARE
- (29) Comisia a notat, în ceea ce privește în primul rând natura cotizațiilor în speță, că acestea au fost aprobate direct de Guvernul francez conform procedurii prevăzute de legea nr. 200 din 2 aprilie 1943 privind crearea unui comitet interprofesional al vinurilor dulci naturale și al vinurilor licoroase cu denumiri controlate. Prin urmare, aprobarea guvernului constituie o condiție prealabilă pentru adoptarea unor astfel de cotizații. Legea nr. 200 prevede în special obligativitatea cotizațiilor pentru toți membrii profesiilor interesate chiar din momentul aprobării de către guvern sau, în cazul de față, de către Comisar. Prin urmare, acest tip de cotizații necesită un act al autorității publice pentru a produce toate efectele. De aceea, Comisia a considerat, în stadiul procedurii de examinare, că era vorba de taxe parafiscale, adică de resurse publice.
- (30) În ceea ce privește „prima de scoatere temporară din circuitul agricol” prevăzută de sistemul de ajutor francez, astfel de prime nu erau prevăzute de organizarea comună a piețelor (OCM) și, mai concret, de Regulamentul (CEE) nr. 456/80 al Consiliului din 18 februarie 1980 privind acordarea primelor de abandonare temporară și definitivă a anumitor suprafețe cultivate cu viță de vie, precum și a primelor de renunțare la replantare ⁽⁵⁾. Acest regulament prevedea doar o primă pentru abandonarea temporară sau definitivă a producției, plătită atunci când un producător decidea să contribuie la diminuarea potențialului viticol comunitar, mai ales prin desțelenirea vițelor de vie. Deoarece nu a intervenit nicio diminuare a potențialului și nu a fost finanțată cu primă nicio acțiune de abandonare, măsura nu părea, în stadiul deschiderii procedurii de examinare, să intre în domeniul de aplicare al vechii OCM vitivinicole, prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 822/87.
- (31) Ajutorul ar fi avut drept scop să ușureze, din punct de vedere financiar, producătorii care, în calitate de antreprenori, ar fi decis în mod liber să se angajeze într-un demers pur comercial, ale cărui taxe par să constituie cheltuieli legate de exercitarea activității economice. Conform practicii constante aplicabile a Comisiei și conform jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene ⁽⁶⁾, ajutoarele la funcționare sunt cele care vizează scutirea unei întreprinderi de costurile pe care, în mod normal, ar fi trebuit să le suporte în cadrul gestiunii sale curente sau al activităților sale obișnuite. Această idee este reluată la punctul 3.5 din orientările comunitare referitoare la ajutoarele de stat în sectorul agricol ⁽⁷⁾ (denumite în continuare „orientările agricole”), conform căruia este vorba, intrinsec, de ajutoare susceptibile să interfereze cu mecanismele care guvernează OCM.
- (32) Comisia a constatat în acest punct că ajutorul a fost acordat la hectar pe an și că este, deci, strâns legat de cantitatea de vin produsă. Comisia a reamintit că nu poate în niciun caz să aprobe un ajutor care ar fi incompatibil cu dispozițiile

⁽⁵⁾ JO L 57, 29.2.1980, p. 16. Regulament abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 1493/1999.

⁽⁶⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 8 iunie 1995, cauza T-459/93, Siemens SA împotriva Comisiei, Rec. p. II-01675.

⁽⁷⁾ JO C 28, 1.2.2000, p. 2.

care reglementează o OCM sau care ar contracara buna funcționare a OCM avută în vedere. În stadiul de deschidere a procedurii de examinare, Comisia a considerat că prima de scoatere temporară din circuitul agricol pare să constituie un ajutor la funcționare, susceptibil să interfereze cu mecanismele care guvernează OCM vitivinicolă și că, din acest motiv, ar putea fi incompatibilă cu regulile de piață și de concurență aplicabile.

- (33) În ceea ce privește costurile de reconversie, articolul 14 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 prevedea că orice ajutor național pentru plantarea de viță de vie ar fi interzis începând cu 1 septembrie 1988, cu excepția cazurilor în care o astfel de plantare îndeplinea criteriile referitoare, în special, la atingerea obiectivului de reducere a producției sau de ameliorare calitativă, fără a antrena creșterea producției. Astfel, ar fi admise numai varietățile de viță de vie care ar aduce o îmbunătățire și care nu aveau o productivitate ridicată pe suprafața cultivată în cauză.
- (34) Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 al Comisiei din 11 septembrie 1989, care fixează criteriile de reținut în cadrul articolului 14 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 al Consiliului în ceea ce privește ajutoarele naționale la plantarea suprafețelor viticole⁽⁸⁾, stabilește criteriile de la care se pornește în examinarea proiectelor de ajutoare naționale la plantarea suprafețelor viticole admisibile în numele articolelor 87, 88 și 89 din Tratat. Articolul 2 din Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 prevede că proiectele de ajutoare naționale trebuie să demonstreze de manieră satisfăcătoare respectarea obiectivului de diminuare a cantității producției sau de ameliorare calitativă fără a antrena creșterea producției.
- (35) Articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 prevedea că valoarea ajutorului atribuit la hectar de viță de vie plantată nu putea să depășească 30 % din costurile reale de deștelenire și de plantare. Conform autorităților franceze, din moment ce costul total al reconversiei realizate ar fi fost de 258 500 000 FRF și autoritățile publice ar fi contribuit cu 75 250 000 FRF, se poate concluziona că, punând laolaltă toate finanțările, autoritățile publice ar fi contribuit cu 29,11 % din costurile reconversiei efectiv realizate. Or, articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 prevedea că elementul pertinent pentru calcularea costurilor de reconversie era ajutorul efectiv atribuit la hectar de viță de vie plantată. În stadiul procedurii de examinare, această logică părea să excludă calculele globale la nivelul exercițiului de reconversie luat în totalitatea sa și, în consecință, calculele bazate pe media la hectar a costurilor totale. În plus, autoritățile franceze calculau această medie în raport cu acțiuni de reconversie diferențiate.
- (36) În stadiul procedurii de examinare, Comisia a considerat, că ținând seama de costurile la hectar avansate de autoritățile franceze (110 000 FRF/ha), ajutoarele acordate în acest caz

ar fi trebuit să fie limitate la 33 000 FRF/ha și la 30 % din costurile reale suportate de producători la nivel individual. Prin urmare, orice depășire a acestui plafon, respectiv orice depășire a valorii de 30 % din costurile reale la nivel individual, ar putea constitui un ajutor incompatibil cu normele aplicabile.

- (37) În virtutea drepturilor de care dispune în baza articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE⁽⁹⁾, Comisia a solicitat autorităților franceze să îi trimită toate informațiile necesare referitoare la cele două reconversii efectuate. Acestea trebuiau să conțină în special: informațiile privind numărul de viticultori care au beneficiat de ajutoare naționale la plantarea suprafețelor viticole; suprafața vizată, clasificată pe categorii de sol; partea din această suprafață în care plantarea a fost precedată de o deștelenire; partea din această suprafață recunoscută ca fiind adecvată pentru producția de VQPRD; destinația suprafețelor plantate (struguri de vin, struguri de masă, struguri pentru uscat, pepinieră sau viță de portaltol etc.); varietățile utilizate; dovada autorizației prealabile a autorităților franceze pentru utilizarea varietăților menționate; evoluția potențialului de producție; orice informație oportună referitoare la nivelul ajutorului.
- (38) În ceea ce privește ajutoarele pentru publicitate-promovare instituite de anumite DOC, autoritățile franceze au semnalat că sistemul de reglementare relativ la taxa parafiscală destinată finanțării CIVDN a făcut obiectul unor notificări regulate și fusese deja examinat și aprobat de către Comisie. Într-adevăr, Comisia aprobase în final, în cadrul ajutorului de stat nr. N 184/97⁽¹⁰⁾ („Ajutoare și taxe parafiscale în favoarea CIVDN”) și pentru o perioadă până la sfârșitul lui 2002, un ajutor de stat finanțat printr-o taxă parafiscală pentru a acoperi, între altele, acțiuni de publicitate-promoționale și de funcționare în favoarea CIVDN. Or, conform informațiilor primite, cotizațiile în acest caz sunt percepute de către CIVDN în plus față de taxa parafiscală destinată acțiunilor de comunicare și de promovare deja autorizate de Comisie. De aceea, Comisia a considerat, în stadiul procedurii de examinare, că autorizația acordată anterior nu constituia o autorizație implicită pentru orice modificare sau orice altă măsură adăugată ajutorului autorizat anterior.
- (39) Comisia a solicitat autorităților franceze să îi trimită informațiile necesare referitoare la aceste sisteme de ajutor, inclusiv sistemele nemenționate și nenotificate, care pot fi în prezent în vigoare, pentru a-i permite să aprecieze compatibilitatea lor în special cu criteriile negative și pozitive aplicabile în materie de publicitate și de promovare și nivelul maxim de ajutor care poate fi autorizat. Aceste informații ar trebui, de asemenea, să permită estimarea

⁽⁹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1. Regulament modificat prin Actul de aderare din 2003.

⁽¹⁰⁾ Scrisoarea Comisiei nr. SG(97) D/3741 din 16.5.1997.

⁽⁸⁾ JO L 264, 12.9.1989, p. 5. Regulament abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 1227/2000 (JO L 143, 16.6.2000, p. 1).

repercusiunilor unui eventual cumul de ajutoare între sistemul autorizat anterior și sistemele nenotificate care fac obiectul prezentei decizii.

- (40) Comisia a constatat, de asemenea, că taxele parafiscale în cazul de față erau, în ceea ce privește mecanismele lor, foarte asemănătoare cu taxa deja autorizată de Comisie. Din mai multe texte care instituie taxele din cazul de față, rezultă că acestea afectau numai producția viticolă dintr-o regiune determinată. Prin urmare, s-a putut concluziona, în stadiul procedurii de examinare, că niciun produs importat nu era supus, respectiv nu a fost supus, taxelor parafiscale vizate în acest caz.

III. OBSERVAȚII PREZENTATE DE TERȚI

- (41) Reclamantul a prezentat comentariile care urmează, solicitând confidențialitatea identității sale. După ce a examinat motivele invocate, Comisia consideră oportună respectarea voinței sale.
- (42) În opinia reclamantului, prima de scoatere temporară din circuitul agricol și ajutorul la reconversie nu ar fi decât două componente ale unui sistem unic de ajutoare care vizează reducerea comercializării unice a unei producții specifice. Ajutoarele acordate pentru scoaterea temporară din circuitul agricol a parcelelor și cele acordate pentru reconversie ar trebui să fie cumulate pentru a evalua conformitatea lor cu dreptul comunitar.
- (43) Reclamantul consideră că gestionarea financiară autonomă a Planului Rivesaltes prevăzută în decizia CIVDN 96-1 din 5 iulie 1996 nu ar fi fost respectată, deoarece prima de scoatere temporară din circuitul agricol ar fi fost finanțată din fonduri care nu proveneau numai din cotizația interprofesională instituită în 1996. Prin urmare, prima de scoatere temporară din circuitul agricol ar fi fost finanțată, cu peste 11 milioane de FRF, din fondurile proprii ale CIVDN. În afară de aceasta, o parte a fondurilor obținute prin cotizația de publicitate-promovare ar fi fost utilizată pentru a finanța planul, în special prima de scoatere temporară din circuitul agricol.
- (44) Conform reclamantului, consiliul general al departamentului Pirineii Orientali ar fi acordat CIVDN 2 milioane de FRF la începutul exercițiului financiar 2000, destinate să finanțeze prima de scoatere temporară din circuitul agricol. În plus, consiliul general amintit ar fi pretins, în revista sa „L'accent Catalan” din luna martie 2003, faptul de a fi plătit direct viticultorilor, pe lângă ajutoarele acordate pentru prima de scoatere temporară din circuitul agricol și pentru reconversie, un ajutor la hectar în valoare totală de 761 euro, ulterior de 1 293 euro, în cadrul Planului Rivesaltes. Acest ajutor nu ar fi fost notificat Comisiei.
- (45) În ceea ce privește ajutoarele pentru publicitate-promovare, reclamantul consideră că venitul din taxele parafiscale aferente în favoarea CIVDN ar fi fost utilizate pentru finanțarea campaniilor de promovare a propriilor produse, adică a anumitor întreprinderi, și nu pentru finanțarea campaniilor de promovare a diferitelor categorii de DOC în general. Aceste practici ar fi aplicate încă în prezent de către comitetul interprofesional al vinurilor din Roussillon (CIVR), entitate care a luat locul CIVDN, aflat în lichidare.

Aceste ajutoare ar fi fost contrare dispozițiilor comunitare, neavând un obiectiv de interes general.

- (46) În opinia reclamantului, în decursul anilor 2001 și 2002, CIVDN ar fi continuat să pretindă comercianților să plătească taxe parafiscale, chiar dacă organizația care i-a succedat, CIVR, începea, de asemenea, să factureze cotizații, ceea ce ar constitui o ilegalitate în raport cu legislația internă.

IV. OBSERVAȚII PREZENTATE DE FRANȚA

- (47) Prin scrisoarea din 16 iunie 2003, autoritățile franceze și-au prezentat observațiile cu privire la decizia Comisiei de a deschide procedura prevăzută în articolul 88 alineatul (2) din tratat împotriva ajutorului notificat.
- (48) Inițial, autoritățile franceze au confirmat că sistemele în cauză nu au continuat să funcționeze după perioada stabilită inițial, și anume cinci ani de la anul de comercializare 1996/1997. În orice caz, prin scrisorile din 14 decembrie 2000 și 6 decembrie 2001, Comisia fusese informată cu privire la dizolvarea CIVDN. CIVR care a înlocuit CIVDN nu a luat nici o măsură de același tip.

1. PLANUL RIVESALTES

1.1. PRIMA DE SCOATERE TEMPORARĂ DIN CIRCUITUL AGRICOL

- (49) Autoritățile franceze explică că măsura nu avea ca obiectiv diminuarea potențialului viticol, deoarece angajamentul beneficiarilor consta în a accepta să comercializeze producția parcelelor scoase temporar din circuitul agricol în vin de masă sau „vins de pays” și nu în DOC. În plus, această primă nu ar putea fi asimilată, cum susține Comisia, unui simplu ajutor la funcționare care ar fi constituit o ușurare necuvenită a bugetului.
- (50) Într-adevăr, prima avea drept obiectiv să asigure beneficiarilor o compensație pentru angajamentul de a nu comercializa sub formă de DOC producția parcelelor scoase temporar din circuitul agricol. Prin urmare, aceasta nu antrena, pentru beneficiari, nicio completare a venitului, ci o simplă compensație a unui deficit la venit.
- (51) Astfel, în momentul aplicării măsurii, un hectar de viță de vie DOC Rivesaltes ar genera, pe baza randamentului maxim autorizat de 40 hl, o producție repartizată în 25 hl de vinuri dulci naturale la 1 140 FRF/hl și 15 hl de vinuri de masă sau „vins de pays” la 350 FRF/hl, dând o cifră de afaceri cuprinsă între 32 250 FRF și 33 000 FRF/ha. După retragerea din circuitul agricol, hectarul de viță de vie a putut produce 50 hl în vin de masă sau „vins de pays” (medie agronomică departamentală), adică o cifră de afaceri cuprinsă între 12 500 FRF și 17 500 FRF/ha.
- (52) Diferența medie după scoaterea temporară din circuitul agricol (deficitul la venit pentru producători) se situa deci la aproximativ 15 000 FRF/ha, din care, trebuie, pentru acuratețe, să se deducă costul alcoolului utilizat la producerea vinurilor dulci naturale (VDN), adică 2 000 FRF pentru 25 hl, ceea ce aduce diferența netă la 13 000 FRF/ha.

- (53) Chiar dacă se ține seama de faptul că, din 1999, din cauza diminuării prețului la producția de VDN (900 FRF/hl), diferența s-a redus, aceasta se ridică în toate cazurile la 6 500 FRF/ha [26 000 FRF (cifră de afaceri/ha DOC) - 17 500 FRF (cifră de afaceri/ha în vin de masă sau „vins de pays”) - 2 000 FRF (costul alcoolului pentru producerea VDN)].
- (54) În aceste condiții, autoritățile franceze consideră că prima de scoatere temporară din circuitul agricol nu a putut în niciun fel să constituie un ajutor la funcționare care să constituie pentru beneficiari o completare necuvenită a venitului sau o ușurare a bugetului.
- (55) În plus, autoritățile franceze subliniază că prima de scoatere temporară din circuitul agricol nu a afectat mecanismele OCM vitivinicole prin eventualele perturbări pe care le-ar fi putut antrena pe piață. Astfel, în departamentul Pirineii Orientale, pentru anii de comercializare 1996/1997-1999/2000, nu a fost distilat nici un volum în cadrul distilării obligatorii. Pe de altă parte, volumele la care s-a făcut distilare preventivă pentru anii de comercializare auți în vedere indică o funcționare normală a pieței de vinuri de masă și „vins de pays”.
- (56) Cu titlu subsidiar, autoritățile franceze insistă asupra caracterului solidar al acestei măsuri, care nu ar fi fost finanțată prin credite de la bugetul de stat, ci printr-o cotizație interprofesională achitată chiar de producători.
- 1.2. AJUTORUL LA RECONVERSIE
- (57) Potrivit autorităților franceze, această măsură constituia o completare excepțională a ajutorului național acordat pentru reinnoirea viței de vie, care a fost instituit în aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 2741/89.
- (58) Autoritățile franceze amintesc că ajutorul pentru ameliorarea soiurilor de viță cultivate este un dispozitiv a cărui primă notificare datează din 1993 (ajutor nr. N 769/93) și care a făcut obiectul unei fișe (FR/XXX/05.00/017) în inventarele succesive ale ajutoarelor naționale. În ceea ce privește raportul anual, autoritățile franceze explică că trimiterea menționată la articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 poate fi făcută „în cadrul comunicării anuale făcute de statele membre în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87”. Or, articolul 9 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 prevede că „în fiecare an înainte de 1 septembrie statele membre adresează Comisiei... o comunicare privind evoluția potențialului viticol care conține o listă a suprafețelor cultivate cu viță de vie pe teritoriul lor”, precum și „înainte de 1 decembrie... un raport privind evoluția potențialului viticol”.
- (59) Autoritățile franceze reamintesc că transmit anual Oficiului statistic al Comunităților Europene, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87, lista suprafețelor cultivate cu viță de vie, clasificate pe departament și pe tip de struguri produși (struguri de vin din care VQPRD, vițe de vie cu struguri de masă), precum și lista deștelenirilor și plantărilor de viță de vie potrivit aceluiași mod de clasificare pe departament și pe tip de struguri produși. Autoritățile franceze au anexat o copie a tabelelor trimise pentru anul de comercializare 1997/1998. În aceste condiții, autoritățile franceze consideră că nu li se poate reproșa că s-ar fi sustras obligațiilor care decurg din Regulamentul (CEE) nr. 822/87.
- (60) Pentru a stabili un bilanț exact și exhaustiv al ajutorului la reconversie „Planul Rivesaltes”, se cuvine, potrivit autorităților franceze, să se ia în calcul faptul că suprafețele în Muscat de Rivesaltes fuseseră excluse din completarea la ajutorul pentru reinnoirea prevăzută de plan. Ele au beneficiat doar de ajutorul la reinnoire cu o dobândă corespunzând baremului național. Cu toate acestea, suma totală de 85 milioane de FRF de care autoritățile franceze au ținut seama în notele lor precedente include 31 milioane de FRF de ajutor național la reinnoirea viței de vie corespunzând suprafețelor în Muscat.
- (61) La final, bilanțul ajutorului la reconversie, în cadrul Planului Rivesaltes, pentru suprafețele cu „vins de pays” de soi și pentru Côtes du Roussillon villages, se stabilește în felul următor:
- (a) În aria geografică vizată de Planul Rivesaltes și pentru exploatațile care au suprafețe în „vins de pays” de soi și în Côtes du Roussillon villages, 2 357 ha (875 de producători) au beneficiat de ajutorul național la reinnoirea viței de vie pentru o sumă totală de 57,280 milioane de FRF.
- (b) La aceste 2 357 ha, cei 875 de producători au beneficiat de o completare „excepțională” a ajutorului național legat de Planul Rivesaltes pentru 1 238 ha. Valoarea totală a acestei completări este de 8,006 milioane de FRF și se adaugă la 28,613 milioane de FRF de ajutor național la reconversie perceput de pe aceste 1 238 ha.
- (c) Pentru acești 875 de producători, completarea prevăzută în plan a fost vărsată pe următoarea bază: 662 au atins 5 000 FRF/ha pe 990 ha pentru o sumă totală de 4,950 milioane de FRF; 80 au atins 10 000 FRF/ha pe 133 ha pentru o sumă totală de 1,330 milioane de FRF; și 133 au atins 15 000 FRF/ha pe 115 ha pentru o sumă totală de 1,726 milioane de FRF.
- (62) În ansamblu, în cadrul planului, o sumă totală de 36,623 milioane de FRF a fost vărsată pentru reinnoirea viței de vie pe o suprafață de 1 238 ha și la 875 de producători.
- (63) Numărul cazurilor depășind 33 000 FRF/ha este de 221, privește o suprafață de 166 ha și corespunde unei sume totale de 0,883 milioane de FRF.

(64) Autoritățile franceze au trimis lista varietăților utilizate în reconversii, precum și diferitele decizii care fixează anual dobânda ajutorului.

2. ACȚIUNI PENTRU PUBLICITATE-PROMOVARE ȘI FUNCȚIONAREA DOC

(65) Autoritățile franceze precizează, întâi de toate, că aceste acțiuni nu au fost continuate după 31 decembrie 2000.

(66) Fiind vorba despre acțiuni de publicitate-promovare finanțate din încasările provenite din cotizația voluntară obligatorie (CVO), ele au fost de aceeași natură ca cele finanțate din venitul provenit taxa parafiscală, notificată și aprobată de Comisie (ajutoare nr. N 230/90⁽¹¹⁾ și N 184/97).

(67) Creditele generate de perceperea CVO au permis, deci, realizarea acțiunilor finanțate din taxa parafiscală. De fapt, s-a dovedit necesară accentuarea promovării acestor vinuri, pentru a dezvolta piețe de desfacere pentru acestea, dacă se ține seama de situația pieței care avea efecte grave asupra economiei viticole locale.

(68) În această privință, autoritățile franceze notează că, fiind vorba de ajutoare pentru promovare, finanțarea acestora este autorizată până la 100 %. În cazul ajutoarelor pentru publicitate, autoritățile franceze subliniază faptul că a fost vorba de campanii în favoarea produselor sub DOC, finanțate prin colectarea de taxe parafiscale și de contribuții voluntare.

(69) Ca răspuns la solicitarea Comisiei, autoritățile franceze au trimis exemple din materialul publicitar-promoțional folosit.

3. COMENTARIILE CU PRIVIRE LA OBSERVAȚIILE TERȚILOR

(70) Prin scrisoarea din 10 septembrie 2004, autoritățile franceze au răspuns observațiilor depuse de terți. Ele explică, că s-a făcut aluzie, în special, la faptul că ajutoarele ar fi fost deturnate de la obiectivul lor inițial în profitul unei societăți concurente a terților interesați. Autoritățile franceze și-au manifestat dezaprobarea cu privire la astfel de acuzații, care ar incrimina direct probitatea diferitelor administrații implicate și, prin urmare, au invitat Comisia să nu țină seama de astfel de argumente.

V. EVALUARE

1. ARTICOLUL 87 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

(71) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat, „cu excepția derogărilor prevăzute de prezentul tratat [menționat], sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat,

sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.”

(72) Articolul 76 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87, aplicabil în momentul acordării ajutoarelor, prevedea că, exceptând dispozițiile contrare din regulamentul menționat, articolele 92, 93 și 94 din tratat (devenite articolele 87, 88 și 89) erau aplicabile producției și comerțului cu produse viticole.

1.1. EXISTENȚA UNUI AVANTAJ SELECTIV FINANȚAT DIN RESURSELE DE STAT

(73) Sunt considerate ajutoare acele intervenții care, sub orice formă ar fi, sunt susceptibile să favorizeze direct sau indirect întreprinderi sau care trebuie să fie considerate un avantaj economic pe care întreprinderea beneficiară nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață.

(74) În ceea ce privește natura cotizațiilor în cazul de față, Comisia notează că acestea au necesitat adoptarea unui act al autorității publice pentru a-și produce toate efectele și că resursele astfel produse au servit ca instrument pentru stabilirea unei politici sprijinite de stat. În plus, nu s-a stabilit că beneficiarii ajutoarelor sunt încă supuși plății taxelor corespunzătoare. Din aceste motive, ele nu îndeplinesc criteriile propuse de Curtea de Justiție în jurisprudența sa, pentru a nu cădea sub incidența articolului 87 alineatul (1) din tratat⁽¹²⁾. De aceea, Comisia consideră că este vorba, în acest caz, de taxe parafiscale, adică de resurse publice.

(75) În plus, conform jurisprudenței Curții, sunt considerate ajutoare acele intervenții care, sub diverse forme, reduc taxele incluse în mod normal în bugetul unei întreprinderi și care, astfel, fără a fi subvenții în sensul strict al cuvântului, sunt de aceeași natură și au efecte identice⁽¹³⁾.

(76) În ceea ce privește existența, respectiv natura ajutorului, acesta trebuie să fie stabilit la nivelul beneficiarilor potențiali ai Planului Rivesaltes, ca și cotizațiile interprofesionale pentru publicitate-promovare și funcționarea anumitor DOC și a finanțării lor. În cazul de față, sprijinul acordat a favorizat anumite întreprinderi din moment ce ajutorul a fost acordat numai producătorilor DOC care operează în anumite regiuni stabilite.

1.2. AFECTAREA SCHIMBURILOR COMERCIALE

(77) Pentru a stabili dacă ajutorul intră în domeniul de aplicare a articolului 87 alineatul (1) din tratat, trebuie stabilit dacă acesta este susceptibil să afecteze schimburile comerciale între statele membre.

⁽¹²⁾ Hotărârea Curții din 15 iulie 2004, cauza C-345/02, Pearle, nepublicată încă în Culegere.

⁽¹³⁾ Hotărârea Curții din 22 mai 2003 cauza C-355/00, Freskot, Rec. p. I-5263.

⁽¹¹⁾ Scrisoarea Comisiei nr. SG(D)(90) 25148 din 22.8.1990.

- (78) Curtea a constatat că, atunci când un avantaj acordat de un stat membru consolidează poziția unei categorii de întreprinderi în raport cu alte întreprinderi concurente în schimburile comerciale intracomunitare, acestea din urmă trebuie să fie considerate ca fiind influențate de acest avantaj ⁽¹⁴⁾.
- (79) Faptul că există schimburi între statele membre în sectorul vitivinicol pare să fie bine demonstrat de existența unei OCM în sectorul respectiv.
- (80) Tabelul următor indică, cu titlu exemplificativ, nivelul schimburilor comerciale de produse viticole între Franța și celelalte state membre în decursul ultimilor doi ani ai reconversiilor menționate în Franța.

1999/2000	Vin	
	Comunitatea în alcătuirea sa la 30/04/2004	Franța
Producție utilizabilă	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Exporturi spre Comunitate în alcătuirea sa la 30/04/2004	—	15 500 000 hl
Importuri din Comunitate în alcătuirea sa la 30/04/2004	—	5 700 000 hl

- (81) Prin urmare, ajutoarele acordate pot afecta schimburile comerciale între statele membre și pot denatura sau pot amenința să denatureze concurența în măsura în care ele favorizează anumite producții viticole naționale în detrimentul producției altor state membre. Într-adevăr, sectorul viticol este extrem de deschis concurenței la nivel comunitar și, prin urmare, foarte sensibil la orice măsură în favoarea producției într-unul sau altul dintre statele membre.

1.3. CONCLUZII PRIVIND CARACTERUL DE „AJUTOR” ÎN SENSUL ARTICOLULUI 87 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

- (82) Comisia consideră, având în vedere explicațiile de mai sus, că măsurile în favoarea întreprinderilor producătoare de DOC care funcționează în anumite regiuni specifice constituie un avantaj finanțat din resurse publice, care le este conferit și de care alți operatori nu pot beneficia, care denaturează sau amenință să denatureze concurența, favorizând anumite întreprinderi și sectoare de producție, din moment ce este susceptibil să afecteze schimburile comerciale între statele membre. Prin urmare măsura constituie un ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat.

2. EXAMINAREA COMPATIBILITĂȚII AJUTOARELOR

- (83) Articolul 87 din tratat cunoaște, totuși, excepții de la principiul general de incompatibilitate a ajutoarelor de stat cu tratatul, deși unele dintre ele nu sunt aplicabile în cazul de față în mod evident, în special cele prevăzute la alineatul (2) din articolul menționat. Acestea nu au fost invocate de către autoritățile franceze.

- (84) În ceea ce privește derogările prevăzute la articolul 87 alineatul (3) din tratat, ele trebuie să fie interpretate strict în timpul examinării oricărui program de ajutor cu finalitate regională sau sectorială sau în orice caz individual de aplicare a sistemelor de ajutoare generale. Ele nu pot, în special, să fie acordate decât în cazul în care Comisia ar putea să stabilească faptul că ajutorul este necesar pentru realizarea unuia dintre obiectivele în cauză. Acordarea beneficiului derogărilor amintite cu ajutoare care nu implică o astfel de compensație ar însemna să se permită prejudicii aduse schimburilor comerciale între statele membre și denaturări nejustificate ale concurenței față de interesul comunitar și, prin urmare, avantaje necorespunzătoare pentru operatorii din anumite state membre.

- (85) Comisia consideră că ajutoarele în cauză nu sunt destinate să favorizeze dezvoltarea economică a unei regiuni în care nivelul de viață este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (a) din tratat. Ele nu sunt destinate nici să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (b) din tratat. Ajutoarele nu sunt destinate să promoveze cultura sau conservarea patrimoniului în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (d) din tratat.

- (86) Articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat prevede că pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața comună ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu aduc modificări condițiilor schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Pentru a putea beneficia de derogarea vizată în punctul amintit, ajutoarele trebuie să contribuie la dezvoltarea sectorului în discuție.

2.1. ILEGALITATEA AJUTOARELOR

- (87) Comisia remarcă faptul că autoritățile franceze nu au notificat Comisiei proiectele care au instituit ajutoarele din cazul de față, așa cum prevede articolul 88 alineatul (3) din tratat. Articolul 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 definește ajutorul ilegal ca pe un ajutor de stat nou, pus în aplicare cu încălcarea condițiilor prevăzute

⁽¹⁴⁾ Hotărârea Curții din 17 septembrie 1980, cauza 730/79 Philip Morris, Rec. p. 2671, punctul 11.

la articolul 93 alineatul (3) din tratat. Obligația de notificare a ajutoarelor de stat a fost consacrată articolului 1 litera (c), din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁵⁾.

- (88) Dat fiind faptul că măsurile puse în aplicare de către Franța conțin elemente de ajutor de stat, rezultă că este vorba despre ajutoare noi, nenotificate Comisiei și, prin urmare, ilegale în sensul tratatului.

2.2. STABILIREA ORIENTĂRILOR APLICABILE MĂSURILOR NENOTIFICATE

- (89) Conform punctului 23.3 din liniile directoare agricole și comunicării Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile evaluării ajutoarelor de stat ilegale ⁽¹⁶⁾, orice ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 trebuie să fie evaluat conform normelor și orientărilor în vigoare în momentul acordării ajutorului.

- (90) Orientările agricole se aplică de la 1 ianuarie 2000. Prin urmare, orice ajutor acordat după această dată va trebui să fie analizat pe baza orientărilor menționate. În schimb, orice ajutor acordat înainte de această dată va trebui, după caz, să fie analizat pe baza dispozițiilor și practicii aplicabile înainte de 1 ianuarie 2000.

- (91) Punctul 3.2 din orientările agricole prevede că, deși articolele 87, 88 și 89 din tratat sunt pe deplin aplicabile sectoarelor acoperite de OCM, aplicarea lor rămâne, totuși, supusă dispozițiilor stabilite de regulamentele vizate. Altfel spus, recurgerea de către un stat membru la dispozițiile articolelor 87, 88 și 89 din tratat nu poate prevala asupra aplicării dispozițiilor din regulamentul care reglementează OCM în cauză ⁽¹⁷⁾. De asemenea, Comisia trebuie să examineze dacă un ajutor nu ar fi contrar bunei funcționări a piețelor avute în vedere și nu ar fi, în consecință, incompatibil cu piața comună.

- (92) În ceea ce privește ajutoarele prevăzute de Planul Rivesaltes, acestea au fost acordate între 1 ianuarie 1997 și 31 iulie 2000, adică înainte de intrarea în vigoare, la 1 august 2000, a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole. Din moment ce este vorba despre măsuri intră în domeniul de aplicare a OCM vitivinicole, ele trebuie să fie examinate pe baza legislației în vigoare la momentul respectiv, adică Regulamentul (CEE) nr. 822/87.

- (93) În ceea ce privește ajutoarele pentru publicitate-promovare utilizate pentru anumite DOC, care, potrivit autorităților franceze, nu au fost continuate după 31 decembrie 2000, compatibilitatea ajutoarelor acordate trebuie să fie verificată pe baza orientărilor aplicabile ajutoarelor de stat pentru publicitatea produselor care figurează în anexa I la tratatul CE și pentru anumite produse care nu figurează în anexa I ⁽¹⁸⁾, care, la punctul 70, prevede că orice ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE)

nr. 659/1999 este evaluat în conformitate cu normele și orientările aplicabile în momentul în care este acordat ajutorul.

- (94) În ceea ce privește ajutoarele de stat finanțate printr-o taxă parafiscală, acțiunile finanțate de ajutoare, precum și normele însele de finanțare ale ajutoarelor, trebuie să facă obiectul unei examinări a Comisiei.

2.3. ANALIZĂ PE BAZA DISPOZIȚIILOR APLICABILE

2.3.1. Ajutoare

2.3.1.1. Prima de scoatere temporară din circuitul agricol

- (95) Prima de scoatere temporară din circuitul agricol a fost finanțată printr-o cotizație interprofesională, obligatorie conform autorităților publice, pentru reconversia viticolă. Prima avea drept scop să indemnizeze producătorii pentru pierderile de venituri antrenate de angajamentul lor de a nu mai revendica DOC „Rivesaltes” și de a-și reorienta producția spre vinuri de masă și „vins de pays”.

- (96) Or, primele de scoatere temporară din circuitul agricol precum cele prevăzute de sistemul de ajutor francez nu erau prevăzute de OCM și, mai concret, de Regulamentul (CEE) nr. 456/80. Acest regulament prevedea doar o primă la abandonarea temporară sau definitivă a producției, plătită atunci când un producător decidea să contribuie la diminuarea potențialului viticol comunitar îndeosebi prin desțelenirea vițelilor de vie.

- (97) Comisia remarcă faptul că măsura franceză nu avea ca obiect diminuarea producției de vin, ci numai nerevendicarea DOC Rivesaltes. Astfel, din moment ce nu a intervenit nicio diminuare a potențialului viticol și nicio acțiune de abandonare nu a fost finanțată de primă, măsura nu intră în domeniul de aplicare a vechii OCM vitivinicole.

- (98) Deși aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 456/80 pare să fie exclusă din moment ce nu există o abandonare a producției, măsura trebuie examinată pe baza altor dispoziții orizontale în materie de ajutoare de stat. Într-adevăr, articolul 17 din Regulamentul (CEE) nr. 456/80 preciza că dispozițiile din regulamentul menționat nu reprezentau un obstacol pentru acordarea de ajutoare prevăzute de reglementările interne, destinate îndeplinirii unor obiective analoage obiectivelor urmărite de acest regulament, sub rezerva unei examinări în temeiul articolelor 92, 93 și 94 din tratat (devenite articolele 87, 88 și 89).

- (99) Măsura din cazul de față nu prevedea abandonarea producției. Prin urmare, ea nu poate fi asimilată unei măsuri destinate îndeplinirii unor obiective analoage obiectivelor urmărite de Regulamentul (CEE) nr. 456/80, altfel spus diminuarea potențialului viticol.

⁽¹⁵⁾ „Ajutor nou” înseamnă orice ajutor, adică orice sistem de ajutor sau orice ajutor individual care nu este ajutor existent, inclusiv orice modificare a unui ajutor existent.

⁽¹⁶⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

⁽¹⁷⁾ Hotărârea Curții din 26 iunie 1979, cauza 177/78, Pigs and Bacon Commission împotriva McCarren, Rec. p. 2161.

⁽¹⁸⁾ JO C 252, 12.9.2001, p. 5.

- (100) Autoritățile franceze au explicat ele însele că măsura nu urmărește diminuarea potențialului viticol, deoarece angajamentul beneficiarilor consta în a accepta să comercializeze producția parcelor scoase temporar din circuitul agricol în vin de masă sau „vin de pays”, și nu în DOC.
- (101) Autoritățile franceze precizează că prima avea ca obiectiv să asigure beneficiarilor o compensație a angajamentului lor de a nu comercializa în DOC producția parcelor scoase temporar din circuitul agricol. Astfel, potrivit acestor autorități, ea nu antrena, deci, pentru beneficiari nici o completare a venitului, ci o simplă compensație a unei pierderi la venit. De aceea, această primă nu ar putea fi asimilată unui simplu ajutor de funcționare care, în mod necorespunzător, ar fi constituit o ușurare a bugetului.
- (102) Or, contrar preconizărilor autorităților franceze, Comisia consideră că ajutorul național a avut drept scop să ușureze financiar producătorii care, în calitate de antreprenori, ar fi decis liber să se angajeze într-un demers pur comercial, ale cărui taxe care derivau de aici constituiau cheltuieli legate de exercitarea activității economice. Într-adevăr, compensarea de către stat a unui deficit la venit liber asumat de către operatorii economici constituie un ajutor public care are drept consecință atenuarea repercusiunilor economice ale unui astfel de demers.
- (103) Conform practicii constante a Comisiei, aplicabile înainte de adoptarea orientărilor agricole la 1 ianuarie 2000 și conform jurisprudenței Curții de Justiție⁽¹⁹⁾, ajutoarele la funcționare sunt cele care vizează să elibereze o întreprindere de costurile pe care, în mod normal, ar fi trebuit să le suporte ea însăși, în cadrul gestiunii sale curente sau a activităților sale normale. Tribunalul reamintește că, în conformitate cu jurisprudența constantă, ajutoarele la funcționare nu pot în nici un caz să fie declarate compatibile cu piața comună, în aplicarea articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, în măsura în care ele riscă, prin chiar natura lor, să modifice condițiile schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun.
- (104) Această idee este reluată la punctul 3.5 din orientările agricole, care prevede că ajutoarele de stat unilaterale, destinate doar ameliorării situației financiare a producătorilor, dar care nu contribuie în nici un fel la dezvoltarea sectorului, în special cele acordate doar pe baza a prețului, a cantității, a unității de producție sau a unității mijloacelor de producție sunt asimilate ajutoarelor la funcționare, incompatibile cu piața comună. Punctul 3.5 menționat adaugă faptul că este vorba, în mod intrinsec, despre ajutoare susceptibile să interfereze cu mecanismele care guvernează OCM.
- (105) Comisia notează că ajutorul a fost acordat la hectar pe an pe baza unei continuări a producției și că era, prin urmare, strâns legat de cantitatea de vin produsă.
- (106) Comisia consideră, astfel, că prima de scoatere temporară din circuitul agricol constituie un ajutor la funcționare susceptibil să interfereze cu mecanismele care guvernează OCM vitivinicolă și că, din acest motiv, ea este incompatibilă cu regulile de piață și de concurență aplicabile.
- ### 2.3.1.2. Ajutorul la reconversia propriu-zisă
- (107) Articolul 14 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 prevedea că orice ajutor național pentru plantațiile de viță de vie ar fi interzis începând cu 1 septembrie 1988, cu excepția ajutoarelor care răspund criteriilor care permit atingerea obiectivului de diminuare a cantității producției sau de ameliorare calitativă fără a antrena creșterea producției.
- (108) Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 stabilește criteriile pornind de la care sunt examinate proiectele de ajutoare naționale acordate la plantarea de suprafețe viticole admisibile în temeiul articolelor 92, 93 și 94 din tratat (devenite articolele 87, 88 și 89).
- (109) Articolul 2 din regulamentul menționat prevede că proiectele de ajutoare naționale trebuie să demonstreze, într-o manieră satisfăcătoare, respectarea obiectivului menționat la articolul 14 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 822/87, de diminuare a cantității producției sau de ameliorare calitativă fără a antrena creșterea producției.
- (110) Articolul 3 din regulamentul menționat prevede că plantarea trebuie să fie făcută cu o varietate care, pe suprafața vizată, nu este considerată ca având o productivitate ridicată, este recunoscută ca fiind amelioratoare și este în mod specific autorizată de către autoritățile naționale în cadrul proiectului de ajutor în cauză.
- (111) Autoritățile franceze au reamintit că ele transmit anual Oficiului statistic al Comunităților Europene, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87, lista suprafețelor cultivate cu viță de vie, clasificate pe departament și pe tip de struguri produși (struguri de vin din care VQPRD, vițe de vie cu struguri de masă), precum și lista deștelenirilor și plantărilor de vițelor de vie prezentată conform aceluiași mod de clasificare pe zonă și pe tip de struguri produși. Autoritățile franceze au anexat copia tabelor trimise pentru anul de comercializare 1997/1998.
- (112) Într-adevăr, Comisia a primit din partea autorităților franceze informații privind varietățile utilizate în reconversii, care îi permit să constate respectarea condițiilor reamintite la considerentele 107-110. Aceste informații au permis deja Comisiei, în trecut, să constate că aceste varietăți corespund caracteristicilor impuse de reglementarea comunitară aplicabilă în momentul acordării ajutoarelor.

⁽¹⁹⁾ Hotărârea Tribunalului Siemens citat anterior.

- (113) Articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 prevedea că valoarea totală a ajutorului atribuit la hectar de viță de vie plantată nu putea să depășească 30 % din costurile reale de deștelenire și plantare. Costurile care trebuiau luate în considerare la acordarea ajutorului puteau fi determinate în mod forfetar în fiecare regiune, în special în funcție de caracteristicile geomorfologice.
- (114) Potrivit primelor informații furnizate de către autoritățile franceze, punând laolaltă toate finanțările, autoritățile publice ar fi contribuit cu 29,11 % din costurile reconversiei efectiv realizate. Astfel, autoritățile franceze concluzionează că valoarea totală a ajutorului nu a depășit plafonul de 30 % prevăzut de legislația comunitară.
- (115) Articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 2741/89 prevedea că elementul pertinent pentru calcularea costurilor de reconversie era ajutorul acordat efectiv la hectar de viță de vie plantată. Această logică exclude calculele globale la nivelul exercitării reconversiei luate în totalitatea sa și, în consecință, calculele bazate pe media la hectar a costurilor totale.
- (116) Comisia consideră că, ținând seama de costurile la hectar prezentate de autoritățile franceze (110 000 FRF/ha), ajutoarele acordate în cazul de față ar fi trebuit să fie limitate la 33 000 FRF/ha și la 30 % din costurile reale suportate producători la nivel individual.
- (117) Noile informații furnizate de către autoritățile franceze explică faptul că, în ansamblu, în cadrul planului, o sumă totală de 36,623 milioane de FRF ar fi fost plătită pentru reînnoirea viței de vie pe o suprafață de 1 238 ha și la 875 de producători. Numărul cazurilor depășind 33 000 FRF/ha ar fi fost de 221 și privea o suprafață de 166 ha corespunzând unei sume totale de 883 000 FRF.
- (118) Comisia concluzionează că orice depășire de 30 % a costurilor reale și/sau a plafonului de 33 000 FRF/ha, în cazuri individuale, constituie un ajutor de stat incompatibil cu normele aplicabile.
- 2.3.1.3. Ajutoare pentru publicitate-promovarea și funcționarea DOC vizate**
- (119) Comisia a aprobat în final, în cadrul ajutorului de stat nr. N 184/97 și pentru o perioadă până la sfârșitul anului 2002, un ajutor de stat finanțat printr-o taxă parafiscală pentru a acoperi, între altele, acțiuni de publicitate-promovare și de funcționare în folosul CIVDN. Sistemul inițial fusese aprobat de către Comisie în 1990, în cadrul ajutorului de stat nr. N 230/90. Comisia concluzionase în acel moment că ajutoarele pentru promovarea colectivă vizând ameliorarea și consolidarea imaginii de marcă a vinurilor dulci naturale în fața consumatorului și dezvoltarea vânzărilor erau acordate în conformitate cu dispozițiile de încadrare a ajutoarelor naționale pentru publicitatea produselor agricole și a anumitor produse care nu figurează în anexa II la Tratatul CEE, dar cu excepția produselor de pescuit ⁽²⁰⁾, aplicabilă acestui tip de ajutoare. În plus, Comisia a considerat că sumele legate de cheltuielile administrative ale CIVDN nu trebuiau să fie considerate ajutoare ca atare.
- (120) Comisia consideră că autorizația acordată în cadrul ajutorului de stat nr. N 184/97 nu constituie o autorizație implicită pentru orice modificare, respectiv pentru orice altă măsură, precum cea din cazul de față, care s-ar adăuga ajutorului autorizat anterior.
- (121) Or, autoritățile franceze au confirmat că acțiunile de publicitate-promovare finanțate din încasările provenind din CVO au fost de aceeași natură ca cele finanțate din venitul provenit din taxa parafiscală notificată și aprobată de Comisie. Potrivit autorităților franceze, era vorba doar de o creștere a bugetului global al măsurii.
- (122) Având în vedere că aceleași condiții ar fi fost aplicate în acordarea acestor ajutoare, Comisia, referindu-se la decizia sa din cadrul ajutorului de stat nr. N 184/97, este deci în măsură să concluzioneze că ajutoarele pentru publicitate-promovare și de funcționare ale DOC finanțate prin noile cotizații sunt compatibile cu normele aplicabile privind concurența.
- (123) Comisia ia notă de comentariile terțului, potrivit cărora acțiunile finanțate ar fi încălcat normele privind concurența aplicabile ajutoarelor pentru publicitatea produselor agricole, deoarece ar fi fost plătite întreprinderilor particulare. Or, elementele prezentate în sprijinul acestei afirmații subliniază mai degrabă că acțiunile menționate sunt măsuri de promovare asimilabile acțiunilor de asistență tehnică, ai căror beneficiari pot foarte bine să fie viticultorii.
- 2.3.2. Finanțarea ajutoarelor**
- (124) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție ⁽²¹⁾, Comisia consideră normal că finanțarea unui ajutor de stat prin taxele obligatorii poate afecta ajutorul, având un efect protector care depășește ajutorul propriu-zis. Cotizațiile în cauză constituie, într-adevăr, taxe obligatorii. În conformitate cu aceeași jurisprudență, Comisia consideră că un ajutor nu poate fi finanțat prin taxe parafiscale care grevează, de asemenea, produse importate de alte state membre.
- (125) Comisia a concluzionat deja, în special în cadrul ajutorului de stat nr. N 184/97, că sistemul instituit de autoritățile franceze nu avea efect asupra produselor importate.

⁽²⁰⁾ JO C 302, 12.11.1987, p. 6.

⁽²¹⁾ Hotărârea Curții din 25 iunie 1970, cauza 47/69, Franța împotriva Comisiei, Rec. p. 487.

- (126) Din textele care instituie taxele parafiscale din cazul de față rezultă că acestea afectează numai producția de vinuri dulci naturale DOC din regiunea Pirinei Orientali. În ceea ce privește prima de scoatere temporară din circuitul agricol, aceasta a fost finanțată printr-o cotizație având efect numai asupra producției regionale de vinuri vizate de măsură, prin urmare excluzând orice produs importat.
- (127) Prin urmare, se poate concluziona că niciun produs importat nu este supus, respectiv nu a fost supus, taxelor parafiscale vizate în cazul de față.

VI. CONCLUZII

- (128) Ajutorul de stat pe care Franța l-a pus în aplicare sub formă de primă de scoatere temporară din circuitul agricol acordat producătorilor viticoli francezi care se angajează să nu revendice DOC „Rivesaltes” sau „Grand Roussillon” începând cu recolta 1996 până la recolta 2000 inclusiv, este incompatibil cu piața comună.
- (129) Ajutorul de stat pe care Franța l-a pus în aplicare sub formă de plan de reconversie a podgoriei DOC Rivesaltes, începând cu recolta 1996 până la recolta 2000 inclusiv, acordat prin depășirea a 30 % din costurile reale și/sau a plafonului de 5 030,82 euro/ha (33 000 FRF/ha) în cazuri individuale, este incompatibil cu piața comună.
- (130) Ajutorul de stat pe care Franța l-a pus în aplicare în perioada 1 ianuarie 1998–31 decembrie 2000, sub formă de acțiuni de publicitate-promovare și funcționare în favoarea DOC „Rivesaltes”, „Grand Roussillon”, „Muscat de Rivesaltes” și „Banyuls” este compatibil cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat.
- (131) Măsurile în cauză nu au fost notificate Comisiei în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din tratat și constituie, în consecință, ajutoare ilegale în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.
- (132) Comisia regretă că Franța a pus în aplicare ajutoarele menționate, încălcând articolul 88 alineatul (3) din tratat.
- (133) Fiind vorba despre ajutoare puse în aplicare fără a aștepta decizia finală a Comisiei, trebuie subliniat faptul că, dat fiind caracterul imperativ al normelor de procedură definite la articolul 88 alineatul (3) din tratat, norme cărora Curtea de Justiție le-a recunoscut efectul direct în hotărârile sale din 19 iunie 1973 în cauza 77/72, Carmine Capolongo împotriva Azienda Agricola Maya ⁽²²⁾, 11 decembrie 1973 în cauza 120/73, Gebrueder Lorenz GmbH împotriva Germaniei ⁽²³⁾ și 22 martie 1977 în cauza 78/76, Steinicke și Weinlig împotriva Germaniei ⁽²⁴⁾, nu se poate remedia a posteriori ilegalitatea ajutorului vizat (hotărâre din 21 noiembrie 1991 în cauza C-354/90, Federația națională a

comerțului exterior de produse alimentare și altele împotriva Franței) ⁽²⁵⁾.

- (134) Curtea de Justiție a reamintit că, atunci când o măsură de ajutor al cărui mod de finanțare este parte integrantă din aceasta a fost pusă în aplicare nerespectându-se obligația de notificare, autoritățile judiciare naționale sunt obligate, în principiu, să ordone rambursarea taxelor sau a cotizațiilor percepute în mod specific pentru finanțarea ajutorului respectiv. Ea reamintește, de asemenea, că autoritățile judiciare naționale trebuie să protejeze drepturile justițiabililor în fața unei eventuale nerespectări, din partea autorităților naționale, a interdicției de punere în aplicare a ajutoarelor, menționată la articolul 88 alineatul (3) ultima teză din tratat și care are un efect direct. O astfel de nerespectare, invocată de către justițiabilii care pot să se prevealeze de aceasta și constatată de către autoritățile judiciare naționale, trebuie să le conducă pe acestea să tragă toate consecințele, în conformitate cu legislația lor internă, în ceea ce privește atât validitatea actelor care comportă punerea în aplicare a măsurilor de ajutor vizate, cât și recuperarea ajutoarelor financiare acordate ⁽²⁶⁾.
- (135) În caz de incompatibilitate a ajutoarelor ilegale cu piața comună, articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că Comisia decide ca statul membru vizat să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiarul său. Această rambursare este necesară în vederea restabilirii situației anterioare, suprimând toate avantajele financiare de care beneficiarul ajutorului acordat în mod ilegal a putut beneficia în mod necorespunzător de la data acordării acestui ajutor.
- (136) Articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că recuperarea include dobânda calculată pe baza unei rate adecvate, fixate de Comisie. Dobânda se datorează de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului.
- (137) Ajutoarele trebuie să fie rambursate în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația franceză. Sumele totale includ dobânzile datorate de la data la care ajutorul a fost plătit până la data recuperării sale efective. Ele sunt calculate pe baza ratei de referință a Comisiei, prevăzută prin metoda de fixare a ratelor de referință și de actualizare ⁽²⁷⁾.
- (138) Comisia nu dispune de informații privind valoarea totală a ajutoarelor acordate în cadrul „primei de scoatere temporară din circuitul agricol”, din cauza necunoașterii valorii veniturilor, precum și a numărului de hectare care au beneficiat de ajutoare. Precizând că acestea nu modifică cu nimic concluziile Comisiei, Comisia ia notă de comentariile terților potrivit cărora prima de scoatere temporară din

⁽²²⁾ Culegere p. 611.

⁽²³⁾ Culegere p. 1471.

⁽²⁴⁾ Culegere p. 595.

⁽²⁵⁾ Culegere p I-5505.

⁽²⁶⁾ Hotărârea Curții din 21 octombrie 2003, cauzele conexe C-261/01 și C-262/01, Van Calster e.a., nepublicată încă în Culegere.

⁽²⁷⁾ Comunicarea Comisiei privind metoda de fixare a ratei de referință și de actualizare (JO C 273, 9.9.1997, p. 3).

circuitul agricol ar fi făcut obiectul unei finanțări și al unor ajutoare publice complementare nedeclarate de autoritățile franceze. Potrivit informațiilor de care dispune Comisia, valoarea ajutoarelor publice destinate să finanțeze „ajutorul la reconversie” a fost de 11,01 milioane de euro.

- (139) Prezenta decizie nu aduce atingere concluziilor pe care le va trage Comisia, după caz, în ceea ce privește finanțarea politică agricole comune prin Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA),

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Ajutorul de stat pe care Franța l-a pus în aplicare sub formă de „primă de scoatere temporară din circuitul agricol” acordat producătorilor viticoli francezi care se angajează să nu revendice denumirea de origine controlată (DOC) „Rivesaltes” sau „Grand Roussillon” începând cu recolta 1996 până la recolta 2000 inclusiv, este incompatibil cu piața comună.

(2) Ajutorul de stat pe care Franța l-a pus în aplicare sub formă de plan de reconversie a podgoriei DOC Rivesaltes, începând cu recolta 1996 până la recolta 2000 inclusiv, acordat prin depășirea a 30 % din costurile reale și/sau a plafonului de 5 030,82 euro/ha (33 000 FRF/ha) în cazuri individuale, este incompatibil cu piața comună.

(3) Ajutorul de stat pe care Franța l-a pus în aplicare, în perioada 1 ianuarie 1998-31 decembrie 2000, sub formă de acțiuni de publicitate-promovare și de funcționare în favoarea DOC „Rivesaltes”, „Grand Roussillon”, „Muscat de Rivesaltes” și „Banyuls” este compatibil cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat.

Articolul 2

(1) Franța ia măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiari ajutoarele incompatibile menționate la articolul 1 alineatele (1) și (2).

Recuperarea are loc fără întârziere, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația internă, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a prezentei decizii. Ajutoarele care trebuie recuperate includ dobânzi datorate de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la data recuperării lor. Aceste dobânzi sunt calculate pe baza ratei de referință a Comisiei, prevăzută prin metoda de fixare a ratelor de referință și de actualizare.

(2) În scopul recuperării ajutoarelor incompatibile menționate la articolul 1 alineatul (1), Franța comunică Comisiei valoarea globală a ajutoarelor acordate în cadrul acestei măsuri, precum și finanțarea acesteia, inclusiv valoarea globală a veniturilor provenite din cotizația interprofesională creată în acest scop, și numărul de hectare care au beneficiat de „prima de scoatere temporară din circuitul agricol”.

Articolul 3

În termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, Franța informează Comisia cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 19 ianuarie 2005.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI**din 7 iunie 2006****privind ajutorul de stat C 25/2005 (ex NN 21/2005) pus în aplicare de Republica Slovacă în favoarea Frucona Košice a.s.**

[notificată cu numărul C(2006) 2082]

(Numai textul în limba slovacă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/254/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind ajutorul menționat mai sus.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

după invitarea celor interesați să își prezinte observațiile ⁽¹⁾ în conformitate cu dispozițiile menționate anterior și ținând seama de aceste observații,

întrucât:

I. PROCEDURA

- (1) Prin scrisoarea din 15 octombrie 2004, înregistrată la data de 25 octombrie 2004, Comisia a primit o plângere privind un ajutor de stat presupus ilegal acordat Frucona Košice a.s.. Reclamantul a trimis informații complementare la data de 3 februarie 2005. O ședință cu reclamantul a avut loc la data de 24 mai 2005.
- (2) Pe baza datelor oferite de reclamant, Comisia a invitat Slovacia, printr-o scrisoare din 6 decembrie 2004, să îi ofere informații privind măsura în cauză. Slovacia a răspuns printr-o scrisoare din data de 4 ianuarie 2005 și înregistrată la data de 17 ianuarie 2005, în care a informat Comisia cu privire la existența unui posibil ajutor ilegal în favoarea Frucona Košice a.s. și i-a cerut să autorizeze acest ajutor ca ajutor pentru salvare acordat unei întreprinderi aflate în dificultate financiară. Slovacia a adus o completare a informațiilor printr-o scrisoare din 24 ianuarie 2005, înregistrată la data de 28 ianuarie 2005. Printr-o scrisoare din 9 februarie 2005, Comisia a solicitat informații suplimentare, care i-au fost oferite printr-o scrisoare din 4 martie 2005, înregistrată la data de 10 martie 2005. O întâlnire cu autoritățile slovace a avut loc la data de 12 mai 2005.
- (3) Printr-o scrisoare din 5 iulie 2005, Comisia a notificat Slovacia cu privire la decizia sa de a deschide procedura

- (4) Decizia Comisiei de a deschide sus-numita procedură a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia i-a invitat pe cei interesați să își prezinte observațiile cu privire la măsura în cauză.
- (5) Autoritățile slovace și-au prezentat observațiile printr-o scrisoare din 10 octombrie 2005, înregistrată la data de 17 octombrie 2005. Comisia a primit observațiile unei părți interesate (beneficiarul) printr-o scrisoare din 24 octombrie 2005, înregistrată la data de 25 octombrie 2005 și le-a transmis Slovaciei, care a avut posibilitatea să reacționeze; observațiile Slovaciei au fost primite printr-o scrisoare din data de 16 decembrie 2005 și înregistrată la data de 20 decembrie 2005. O întâlnire cu beneficiarul, în timpul căreia acesta a avut posibilitatea să își aplece punctul de vedere, a avut loc pe 28 martie 2006. Slovacia a adus o completare a informațiilor printr-o scrisoare din 5 mai 2006, înregistrată la data de 8 mai 2006.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI**1. Întreprinderea vizată**

- (6) Beneficiarul ajutorului financiar este societatea Frucona Košice a.s. (denumită în continuare „beneficiarul”), care opera în momentul examinării faptelor în sectorul producției de băuturi alcoolice și spirtoase, de băuturi fără alcool, de conserve de fructe și de legume și de oțet. La ora actuală, beneficiarul nu mai produce băuturi alcoolice și spirtoase, dar este activ în comerțul angro cu băuturi alcoolice și spirtoase. Întreprinderea este situată într-o regiune eligibilă pentru obținerea de ajutoare regionale conform articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE.

⁽¹⁾ JO C 233, 22.9.2005, p. 47.⁽²⁾ A se vedea nota de subsol de la pagina 1.

- (7) În momentul examinării faptelor, beneficiarul avea aproximativ 200 de angajați. În observațiile cu privire la decizia de deschidere a procedurii formale de investigație, beneficiarul a transmis Comisiei o serie de date privind cifra sa de afaceri (inclusiv accize și TVA), care sunt precizate în tabelul de mai jos.

Tabelul 1:

Cifra de afaceri (accize și TVA incluse) în diferitele segmente de producție [SKK]

	2002	2003	2004
Oțet	[...] ^(*)	[...]	[...]
Producerea de fructe și de legume	[...]	[...]	[...]
Varză	[...]	[...]	[...]
Băuturi fără alcool carbonatate	[...]	[...]	[...]
Băuturi fără alcool necarbonatate	[...]	[...]	[...]
Suc – 100 %	[...]	[...]	[...]
Băuturi spirtoase	[...]	[...]	[...]
Vin de mere	[...]	[...]	[...]
Sirop	[...]	[...]	[...]
Alte produse/servicii	[...]	[...]	[...]
Total	895 019 980	978 343 230	880 314 960⁽³⁾

- (8) Aceste date sunt sensibil diferite de cele care au fost comunicate Comisiei de către autoritățile competente și care figurează în decizia de deschidere a procedurii formale de examinare⁽⁴⁾. În reacția lor la observațiile beneficiarului după deschiderea procedurii formale de examinare, autoritățile slovace nu au contestat exactitatea cifrelor menționate mai sus. Potrivit autorităților slovace, beneficiarul îndeplinește criteriile care definesc o întreprindere mijlocie.

financiară a societăților îndatorate⁽⁵⁾. În urma procedurii falimentului, societatea dispare; activele respectivei societăți sunt vândute unui nou proprietar sau societatea este lichidată. În schimb, prin procedura concordatului, societatea îndatorată își continuă activitatea fără să aibă loc o schimbare de proprietar.

2. Dispoziții de drept intern aplicabile

- (9) Măsura în cauză constă în anularea unei datorii fiscale de către Biroul Impozite local Košice IV (denumit în cele ce urmează „Biroul Impozite”) în cadrul a ceea ce se numește un concordat cu creditorii. Această procedură este reglementată de Legea nr. 328/91 privind falimentul și concordatele (denumită în continuare „Legea falimentului”).
- (10) Concordatul cu creditorii (denumit în cele ce urmează „concordat” sau „procedura concordatului”) este o procedură aflată sub controlul unui tribunal și care urmărește, la fel ca și procedura falimentului, să reglementeze situația

- (11) Procedura concordatului este angajată de către societatea îndatorată. Obiectivul este acela de a ajunge la un acord cu creditorii (denumit în continuare „concordat”) prin care societatea îndatorată rambursează o parte a datoriilor sale în schimbul unei anulări a soldului. Acest acord trebuie să fie aprobat de tribunalul care își exercită controlul asupra respectivului domeniu.

- (12) Creditorii ale căror creanțe sunt garantate, de exemplu printr-un drept de gaj, acționează în calitate de creditori garantați. Pentru ca propunerea de concordat să fie acceptată, este necesar ca toți creditorii garantați să voteze în favoarea ei, în timp ce pentru ceilalți creditori este suficientă o majoritate calificată. Creditorii garantați votează separat și au drept de veto asupra respectivei propuneri.

(*) Informație confidențială.

(3) Cifra de afaceri în euro s-ar fi ridicat la 23,6 milioane în 2002, la 25,7 milioane în 2003 și la 23 milioane în 2004. Rata de schimb utilizată în scop informativ în prezenta decizie este 1 EUR = 38 SKK.

(4) Cifra de afaceri totală s-ar fi ridicat la 334 milioane SKK (8,8 milioane EUR) în 2002, la 360 milioane SKK (9,5 milioane EUR) în 2003 și la 720 milioane SKK (19 milioane EUR) în 2004.

(5) O societate devine îndatorată atunci când are mai mulți creditori și nu este în măsură să își onoreze datoriile în treizeci de zile de la data scadenței.

- (13) În plus, creditorii garantați ocupă o poziție privilegiată în cadrul procedurii de faliment. Produsul vânzării activelor garantate în procedura de faliment ar trebui să servească în mod exclusiv rambursării creanțelor către creditorii garantați. Dacă această vânzare nu permite onorarea tuturor creanțelor creditorilor garantați, valorile restante sunt incluse într-o a doua grupă cu creanțele celorlalți creditori. În a doua grupă, creanțele sunt acoperite în mod proporțional.
- (14) Conform Legii falimentului, societatea care solicită concordatul trebuie să prezinte tribunalului o listă de măsuri privind reorganizarea sa și continuarea finanțării activităților proprii după concordat.
- (15) În temeiul Legii nr. 511/92 privind administrarea impozitelor și taxelor și modificarea sistemului autorităților financiare teritoriale (denumită în continuare „Legea Administrației Fiscale”), o societate are posibilitatea de a solicita autorităților financiare o amânare a plății impozitelor. Sumele reportate au dobândă, iar datoria amânată trebuie să fie garantată.
- (16) Legea Administrației Fiscale reglementează și executarea silită, care urmărește obținerea rambursării creanțelor fiscale ale statului prin vânzarea bunurilor imobiliare sau mobiliare sau a întreprinderii în ansamblul său.
- 3. Măsura contestată**
- (17) Din noiembrie 2002 până în noiembrie 2003, beneficiarul a făcut uz de posibilitatea oferită de Legea Administrației Fiscale de a-și amâna obligația de plată a accizelor pe alcool⁽⁶⁾. Datoria amânată se ridică, în total, la 477 015 759 SKK (12,6 milioane EUR). Înainte de a accepta amânarea acestor plăți, Biroul Impozite a garantat, conform legii, toate creanțele sale prin activele beneficiarului. Autoritățile slovace arată că valoarea acestor garanții, pe baza contabilității beneficiarului, era de 397 476 726 SKK (10,5 milioane EUR). În schimb, beneficiarul afirmă că valoarea acestor garanții, așa cum a fost estimată de experți la finele anului 2003, era de 193 940 000 SKK (5 milioane EUR). Aceasta este, după părerea beneficiarului, valoarea activelor garantate (bunuri mobile, bunuri imobile și creanțe), exprimată în „prețul de expert”.
- (18) În temeiul Legii Administrației Fiscale, modificată și completată, posibilitatea de a solicita o amânare a plății impozitului a fost limitată, începând cu 1 ianuarie 2004, la o dată pe an. Beneficiarul a făcut uz de această posibilitate pentru accizele din decembrie 2003, plătibile în ianuarie 2004. În schimb, acesta nu a fost în măsură să achite accizele pe ianuarie 2004, exigibile la data de 25 februarie 2004, nici să amâne plata lor. În consecință, beneficiarul a devenit societate îndatorată în sensul Legii falimentului și, în plus, a pierdut licența pentru producerea și prelucrarea alcoolului.
- (19) La data de 8 martie 2004, beneficiarul a prezentat o propunere de concordat în fața tribunalului regional competent. Tribunalul regional a autorizat deschiderea procedurii concordatului prin decizia din 29 aprilie 2004, după ce s-a asigurat că sunt îndeplinite toate condițiile legale necesare. Cu ocazia ședinței din 9 iulie 2004, creditorii au votat în favoarea concordatului propus de beneficiar. Concordatul a fost confirmat la data de 14 iulie 2004, prin decizia tribunalului regional competent.
- (20) În august 2004, Biroul Impozite a făcut apel la această decizie confirmativă a tribunalului. Prin decizia din 25 octombrie 2004, Curtea Supremă a hotărât respingerea apelului și a declarat că decizia tribunalului regional de confirmare a concordatului era valabilă și executorie începând cu 23 iulie 2004. Procurorul general a introdus apoi o cerere de deschidere a procedurii de apel extraordinare împotriva deciziei tribunalului regional. Această procedură este în continuare pendinte în fața Curții Supreme.
- (21) Creditorii, inclusiv Biroul Impozite, au convenit cu beneficiarul în privința modalităților următoare de reglare a datoriei: beneficiarul ar rambursa 35 % din datorie în termen de o lună de la data intrării în vigoare a acordului cu creditorii, iar aceștia din urmă ar renunța la cele 65 % restante. Toți creditorii au fost, în concluzie, tratați în același fel. Valorile efective per creditor sunt indicate în tabelul de mai jos.

Tabelul 2:

Situația datoriilor beneficiarului înainte și după procedura concordatului [SKK]

Creditor		Datorie înainte de concordat	Datorie după concordat (*)	Valoarea datoriei anulate
Public	Biroul Impozite	640 793 831	224 277 841	416 515 990

⁽⁶⁾ Accizele sunt vărsate lunar.

	Creditor	Datorii înainte de concordat	Datorii după concordat (*)	Valoarea datoriei anulate
Privat	Tetra Pak a.s.	[...]	[...]	[...]
	MTM-obaly s.r.o.	[...]	[...]	[...]
	Merkant družstvo	[...]	[...]	[...]
	Vetropack s.r.o.	[...]	[...]	[...]
TOTAL		644 591 439 ⁽⁷⁾	225 607 029	418 984 410

(*) Suma pe care beneficiarul este obligat să o ramburseze creditorilor.

(7) În euro, datoria totală înainte de concordat se ridică la 16,96 milioane EUR, iar datoria totală restantă după concordat la 5,93 milioane EUR.

- (22) Creanțele Biroului Impozite înglobate în procedura concordatului se ridicau la 640 793 831 SKK (16,86 milioane EUR) și cuprindeau accizele neplătite pentru perioada mai 2003-martie 2004, TVA-ul pentru perioada ianuarie-aprilie 2004 și penalitățile și dobânzile acumulate. Creanțele la care Biroul Impozite a renunțat erau în valoare de 416 515 990 SKK (11 milioane EUR). Concordatul i-a permis acestuia să recupereze 224 277 841 SKK (5,86 milioane EUR).
- (23) Biroul Impozite a acționat în calitate de creditor garantat în procedura de concordat și, prin urmare, a votat separat în favoarea concordatului. Poziția sa privilegiată se datora faptului că anumite creanțe pe care acesta le deținea și care erau incluse în procedura concordatului erau garantate în urma reportului datoriei fiscale a beneficiarului din 2002 și 2003 (a se vedea punctul 17). Toți ceilalți creditori au votat în favoarea concordatului propus. Creanțele lor erau creanțe comerciale obișnuite, negarantate.
- (24) În conformitate cu exigențele Legii falimentului, beneficiarul a expus, în propunerea de concordat, unele măsuri de reorganizare privind producția, distribuția și mâna de lucru (inclusiv concedierea salariaților excedentari).
- (25) Pe planul organizării și forței de muncă, măsurile prevăzute de către beneficiar erau următoarele: crearea unei celule universale de producție pentru toate activitățile de producție, reorganizarea infrastructurii de transport prin scoaterea din uz a vehiculelor cu valoarea reziduală cea mai mică și reorganizarea activităților comerciale. Aceste măsuri trebuiau să fie însoțite de concedierea a 50 de salariați între martie și mai 2004. În plus, era prevăzut ca, în cursul aceleiași perioade, alți 50 de salariați să lucreze pentru o remunerație lunară redusă la 60 %.
- (26) În domeniul producției și la nivel tehnic, beneficiarul a arătat că, în măsura în care societatea pierduse licența pentru producerea de alcool, va da în locație instalațiile de producție corespunzătoare începând cu aprilie 2004. Beneficiarul prevedea reducerea sau încetarea producției pentru câteva băuturi fără alcool nerentabile și a arătat că orice introducere a unui nou produs în această categorie va fi precedată de o analiză care va urmări garantarea rentabilității producerii acestuia.
- (27) Beneficiarul menționează, de asemenea, următoarele măsuri: restructurarea costurilor ca efect al diminuării costurilor de producție, în urma încetării producției de alcool și a dispariției unei părți din transporturile societății; vânzarea vechilor instalații la fier vechi.
- (28) Beneficiarul prevedea, în plus, vânzarea unui imobil administrativ, a unui magazin și a unei case de agrement și a menționat posibilitatea de a vinde sau de a închiria instalațiile de producere a oțetului. În observațiile privind decizia de a deschide procedura formală de examinare, autoritățile slovace au confirmat faptul că vânzarea imobilului administrativ, a magazinului și a casei de agrement nu se realizase.
- (29) Beneficiarul prevedea, de asemenea, o vânzare intensivă a stocurilor sale de produse finite ⁽⁸⁾.
- (30) Propunerea prevedea ca beneficiarul să finanțeze concordatul prin resurse proprii (vânzarea stocurilor) la nivelul a [mai puțin de 150] milioane de coroane slovace și prin intermediul unei finanțări externe, sub forma unui credit contractat de la o bancă comercială, cu o valoare de 100 de milioane de coroane slovace. Conform informațiilor comunicate de către beneficiar în urma deschiderii procedurii formale de examinare, datoria rambursabilă a fost acoperită, în final, prin veniturile provenind din emiterea de noi acțiuni (21 milioane SKK; 0,56 milioane EUR), prin produsul vânzării stocurilor ([mai puțin de 150] milioane SKK; [mai puțin de 3,9] milioane EUR) și datorită unui credit furnizor acordat de societatea Old Herold s.r.o. ([70-130] milioane SKK; [1,8-3,4] milioane EUR). Scadența facturilor emise de Old Herold s.r.o. era la 40 de zile, ceea ce reprezenta, după părerea beneficiarului, o lungă perioadă de timp consimțită, dată fiind situația financiară precară în care se afla acesta din urmă. Acest termen prelungit i-a permis beneficiarului să adune fondurile necesare.
- ⁽⁸⁾ Ținând seama de pierderea licenței pentru producerea de băuturi alcoolice și de băuturi pe bază de alcool și având în vedere informațiile comunicate de către reclamant, este probabil ca această vânzare să fi avut ca obiect doar băuturile alcoolice.

(31) Autoritățile slovace au informat Comisia, după deschiderea procedurii formale de examinare, că datoria nerambursată a beneficiarului către Biroul Finanțe, cu o valoare de 224 277 841 SKK, fusese vărsată la data de 17 decembrie 2004. Autoritățile slovace au confirmat că au suspendat remiterea datoriei convenite în cadrul procedurii concordatului până la finalizarea procedurii deschise de către Comisia Europeană.

III. DECIZIA DE A DESCHIDE PROCEDURA PREVĂZUTĂ ÎN ARTICOLUL 88 ALINEATUL (2) DIN TRATATUL CE

(32) Comisia, prin decizia de a deschide procedura formală de examinare, a arătat că nu este convinsă că remiterea fiscală în cauză nu reprezintă un ajutor de stat. Ea a ajuns la concluzia că modul în care acționase Biroul Impozite în cadrul procedurii concordatului nu îndeplinea criteriul de creditor în economia de piață. Comisia a considerat, în special, că Biroul Impozite se găsea într-o situație diferită, din punct de vedere juridic, de cea a celorlalți creditori, dat fiind faptul că acesta deținea creanțe garantate și avea posibilitatea de a angaja o procedură de executare silită. Ea a declarat că se îndoiește că procedura concordatului va conduce la cel mai bun rezultat pentru stat, în comparație cu procedura de faliment sau de executare silită.

(33) Comisia și-a manifestat apoi îndoielile cu privire la compatibilitatea ajutorului în cauză cu piața comună. Mai întâi, ea a pus la îndoială posibilitatea de a considera respectivul ajutor compatibil ca ajutor pentru salvare, așa cum subliniaseră autoritățile slovace. Ajutoarele pentru salvare pot consta doar în ajutoare de trezorerie sub formă de garanții pentru credite sau de credite. Or, măsura în cauză este o remitere a datoriei, ceea ce corespunde unei subvenții nerambursabile. În plus, această măsură a fost executată fără a pleca de la ipoteza că beneficiarul, în termen de șase luni de la data autorizării măsurii de salvare, va prezenta un plan de restructurare sau un plan de lichidare sau va rambursa integral ajutorul acordat.

(34) Comisia a analizat și compatibilitatea măsurii în cauză ca ajutor pentru restructurare și a pus la îndoială respectarea a două condiții esențiale: în primul rând, existența unui plan de restructurare care să permită restabilirea, într-un timp rezonabil, a viabilității pe termen lung a întreprinderii și, în al doilea rând, limitarea ajutorului la strictul minim.

IV. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

(35) Pe lângă informațiile privind starea de fapt menționate în partea a II-a, beneficiarul a prezentat observațiile de mai jos.

(36) Beneficiarul afirmă că dificultățile sale financiare, la începutul anului 2004, au fost cauzate de modificarea Legii Administrației Fiscale, care a limitat la o singură dată pe an posibilitatea de a solicita o amânare a plății impozitului. Acest lucru a reprezentat o schimbare notabilă pentru beneficiar, dat fiind faptul că acesta din urmă, după spusele sale, contase pe această posibilitate în anii precedenți.

(37) Referindu-se la cauza propriu-zisă, beneficiarul a subliniat, mai întâi, că nu este de competența Comisiei să examineze măsura în cauză, deoarece respectiva măsură a fost pusă în executare înainte de data aderării și nu este aplicabilă după aderare. Potrivit beneficiarului, măsura a fost pusă în executare înainte de aderare, dat fiind că procedura concordatului a fost demarată pe data de 8 martie 2004 și a fost aprobată de tribunal în ziua de 29 aprilie 2004, adică înainte de aderarea Republicii Slovace la Uniunea Europeană. În plus, organele fiscale ar fi arătat, în cadrul discuțiilor care au premers deschiderea procedurii concordatului, că sunt de acord cu concordatul propus. O ședință cu Direcția Generală de Impozite a Republicii Slovace a avut loc în decembrie 2003, iar Biroul Impozite i-a expediat beneficiarului, pe 3 februarie 2004, o scrisoare în care ar fi confirmat posibilitatea de a acționa pe calea concordatului.

(38) Beneficiarul a arătat apoi că, în cazul în care Comisia va apăra poziția conform căreia este de competența ei să acționeze, măsura în cauză nu reprezintă un ajutor de stat, din moment ce este respectat criteriul creditorului în economia de piață.

(39) În primul rând, beneficiarul afirmă că este fals să se compare procedura concordatului cu procedura executării fiscale, dat fiind că deschiderea primei o exclude sau o suspendă pe cea de a doua. Biroul Impozite nu putea, în concluzie, să opteze pentru executarea silită. În plus, după părerea beneficiarului, dacă el nu ar fi pornit de bună voie o procedură de concordat, ar fi avut, câteva săptămâni sau luni mai târziu, obligația legală de a angaja o procedură de faliment sau de concordat, conform dispozițiilor legislative în vigoare în domeniul insolvenței.

(40) În al doilea rând, beneficiarul susține că decizia statului de a evita falimentul și, în locul acestuia, de a căuta o soluție prin procedura concordatului atestă faptul că este îndeplinit principiul de creditor în economia de piață. Drept probă, beneficiarul prezintă certificatele întocmite de doi auditori și un administrator judiciar, conform cărora Biroul Impozite ar obține o valoare mai mare, într-un termen mai scurt, printr-o procedură de concordat decât printr-o procedură de faliment. Beneficiarul aduce și alte dovezi și statistici pentru a demonstra că procedura de faliment durează, în medie, de la trei la șapte ani în Slovacia și nu dă naștere decât unui venit foarte limitat, obținut din vânzarea activelor⁽⁹⁾.

(41) Beneficiarul își bazează analiza, în principal, pe un raport întocmit de societatea de audit EKORDA și datat 7 iulie 2004, pe care Biroul Impozite l-ar fi avut în posesie înainte de votul creditorilor de pe 9 iulie 2004. Nicio probă care să susțină această afirmație nu a fost, totuși, prezentată.

(42) Conform raportului societății EKORDA, produsul vânzării activelor în caz de faliment s-ar ridica la cel mult 204 milioane SKK (5,3 milioane EUR) și, după deducerea unor taxe însumând 45 milioane SKK, la numai 159 milioane SKK (4,2 milioane EUR). Beneficiarul însuși a rectificat valoarea taxelor care ar fi trebuit deduse (36 milioane SKK) și a ajuns la o valoare de 168 milioane SKK (4,4 milioane

⁽⁹⁾ Beneficiarul citează exemplul unei societăți care deține active similare și care operează în același sector și mai multe alte statistici mai generale cu privire la recurgerea la procedura falimentului în Slovacia.

EUR). Chiar dacă Biroul Impozite, în calitate de creditor garantat unic și de cel mai important creditor, ar primi cea mai mare parte a acestor venituri, această sumă ar rămâne inferioară celei pe care Biroul Impozite a obținut-o în urma procedurii concordatului.

- (43) Societatea EKORDA a luat ca bază pentru raportul său valoarea contabilă – la 31 martie 2004 – a mijloacelor fixe, a stocurilor, a disponibilităților și a creanțelor pe termen scurt, organizate în funcție de gradul lor de recuperabilitate și de valoarea lor minimă. Ea a ajustat valoarea nominală a activelor beneficiarului, aplicând un „coeficient de lichidare” fiecărei componente a activelor în cazul vânzării în cadrul procedurii de faliment (45 % pentru mijloacele fixe, 20 % pentru stocuri și creanțele pe termen scurt și 100 % pentru disponibilități).
- (44) Societatea EKORDA menționează viitoarele venituri fiscale obținute din activitatea beneficiarului ⁽¹⁰⁾, dar și dezvoltarea ocupării forței de muncă în regiune și progresul industriei alimentare în Slovacia ca factori foarte importanți care influențează decizia de a-l menține pe beneficiar în activitate.
- (45) Beneficiarul menționează și alte două rapoarte. Marta Kochová, auditor, a ajuns la concluzia că veniturile maxime obținute prin vânzarea activelor, care nu au fost, totuși, evaluate, s-ar ridica la 100 milioane SKK (2,6 milioane EUR), ceea ce ar echivala, după deducerea taxelor, cu o valoare de 22 milioane SKK, cu doar 78 milioane SKK (2 milioane EUR). Nicio altă informație privind acest raport nu a fost oferită. Dna. Holovačová, administrator judiciar, ar fi arătat că, după părerea acesteia, procedura concordatului este, în linii mari, mai avantajoasă pentru creditori decât falimentul. Unul dintre aspectele citate este faptul că orice creditor are interes ca debitorul să-și continue activitatea economică (viitoare venituri comerciale și fiscale).
- (46) În al treilea rând, beneficiarul invocă necesitatea de a lua în considerare unele aspecte pe termen lung, cum ar fi viitoarele venituri fiscale. Acesta subliniază că jurisprudența care exclude orice considerație sociopolitică în aplicarea criteriului creditorului în economia de piață ⁽¹¹⁾ nu este valabilă dacă autoritatea publică se raportează la calculul viitoarelor venituri fiscale. Beneficiarul consideră că situația autorității publice, în cazul de față, este echivalentă cu cea a unui creditor în economia de piață, care este furnizor și care are un interes în supraviețuirea clientului său. Beneficiarul face apoi trimitere la jurisprudența care tratează principiul investitorului în economia de piață.
- (47) Beneficiarul ajunge la concluzia că este satisfăcut criteriul de creditor în economia de piață și că măsura în cauză nu constituie ajutor de stat.
- (48) În cazul în care Comisia ar ajunge la o altă concluzie, beneficiarul subliniază că respectiva măsură este

compatibilă ca ajutor pentru restructurare și afirmă că Biroul Impozite, înainte de a-și da acordul în privința concordatului, s-a asigurat că planul de afaceri al beneficiarului făcea posibilă restabilirea viabilității sale pe termen lung. După spusele beneficiarului, lipsa unui plan de restructurare formal nu este pertinentă în cazul în care Comisia se apleacă asupra problemei ex-post, din moment ce ea este atunci în măsură să constate dacă beneficiarul a devenit viabil în mod real. Beneficiarul consideră, totuși, că un plan de restructurare detaliat este absolut necesar în cazul evaluării ex-ante. Acesta expune apoi pe scurt măsurile de restructurare adoptate: majorarea capitalului propriu, concedierea salariaților, lichidarea stocurilor. Beneficiarul apără ideea potrivit căreia încetarea producției de băuturi alcoolice și spirtoase și închirierea activelor de producție societății Old Herold s.r.o. reprezintă, într-adevăr, o măsură de restructurare. Deși încetarea producției a fost impusă, la început, de pierderea licenței, beneficiarul nu a solicitat o nouă licență la sfârșitul concordatului.

- (49) După părerea beneficiarului, condiția potrivit căreia el trebuie să contribuie în mod substanțial la restructurare este, de asemenea, îndeplinită.
- (50) În sfârșit, beneficiarul arată că faptul că își desfășoară activitatea într-o regiune asistată și că este unul dintre cei mai importanți angajatori din regiune ar trebui să fie luat în seamă în momentul punerii în aplicare a liniilor directoare privind acordarea de ajutoare pentru restructurare.

V. OBSERVAȚIILE REPUBLICII SLOVACE

- (51) În reacția lor la deschiderea procedurii formale de examinare, autoritățile slovace au formulat un anumit număr de observații privind starea de fapt, care au fost deja menționate în partea a II-a.
- (52) Autoritățile slovace au confirmat faptul că Biroul Impozite, în momentul votării procedurii de concordat, nu luase în calcul aspectul „ajutor de stat”. Biroul Impozite nu a considerat procedura o formă de ajutor de stat, acesta fiind motivul pentru care beneficiarul nu a fost invitat să prezinte un plan de restructurare, diferit de planul de afaceri prezentat la tribunal în conformitate cu dispozițiile legislative în vigoare în domeniul insolvenței.
- (53) În reacția lor la observațiile prezentate de către beneficiar, autoritățile slovace au formulat următoarele observații.
- (54) Autoritățile slovace consideră că observațiile beneficiarului în ceea ce privește durata medie a unei proceduri de faliment și venitul mediu obținut din vânzarea activelor în cadrul procedurii de faliment nu sunt pertinente în cazul de față. După părerea lor, având în vedere numărul mic de creditori și existența unor active cu o valoare de lichidare pozitivă, superioară sumei vărsate la bugetul statului după concordat, procedura de faliment s-ar fi finalizat într-un

⁽¹⁰⁾ Din datele pe anul 2004 utilizate de societatea EKORDA în raportul său reiese că 98 % din aceste venituri fiscale provin din TVA și din accize.

⁽¹¹⁾ Beneficiarul face trimitere la cauzele reunite C-278/92, C-279/92 și C-280/92, Spania vs. Comisia Europeană (Rec. 1994, p. I-4103).

termen mai mic decât media, iar venitul Biroului Impozite ar fi fost superior celui obținut în urma concordatului. Administrația Fiscală din Slovacia a efectuat o inspecție la sediul societății pe 21 iunie 2004 și a constatat că, la data de 17 iunie 2004, beneficiarul deținea disponibilități la nivelul a 161,3 milioane SKK, creanțe cu o valoare de 62,8 milioane SKK, stocuri de băuturi alcoolice și spirtoase (84 milioane SKK) și mijloace fixe cu o valoare contabilă de 200 milioane SKK.

- (55) Autoritățile slovace consideră că procedura de executare silită reprezenta o alternativă reală pentru Biroul Impozite. Ele confirmă că acesta din urmă avea posibilitatea de a angaja o asemenea procedură înainte de a deschide procedura concordatului, la fel cum ar fi putut să o facă în cazul în care tribunalul ar fi refuzat să valideze concordatul (deoarece Biroul Impozite, în calitate de creditor garantat, nu ar fi votat în favoarea sa).
- (56) Autoritățile slovace resping afirmația beneficiarului potrivit căreia dificultățile sale financiare au fost provocate de modificarea Legii Administrației Fiscale. După părerea lor, dificultățile financiare ale beneficiarului au fost cauzate de o strategie financiară de utilizare a impozitelor indirecte pentru realizarea activităților întreprinderii. În loc să facă acest lucru, beneficiarul ar fi trebuit pur și simplu să perceapă impozitele de la clienții săi și să le verse la bugetul statului.
- (57) Autoritățile slovace contestă faptul că întâlnirea cu Direcția Generală de Impozite a Republicii Slovace, care a avut loc în decembrie 2003 constituie o probă a acordului prealabil al Biroului Impozite în ceea ce privește concordatul. Ele au prezentat o scrisoare din data de 6 iulie 2004, adresată de către Direcția Generală de Impozite a Republicii Slovace Biroului Impozite local, aflat sub autoritatea sa, în care îi dădea instrucțiuni să nu accepte concordatul propus de beneficiar, deoarece acesta nu era favorabil pentru stat. Această scrisoare făcea referire la o altă scrisoare cu caracter mai general, datată 15 ianuarie 2004 și adresată de către Ministrul de Finanțe Direcției Generale de Impozite din Republica Slovacă, aflată sub autoritatea sa, în care îi dădea instrucțiuni să nu accepte propunerile de concordat cu creditorii care ar implica anularea creanțelor fiscale de către Administrația Fiscală. În plus, autoritățile slovace au interpretat scrisoarea din 3 februarie 2004, la care beneficiarul a făcut referire (a se vedea punctul 37), ca un dezacord explicit cu concordatul care prevedea rambursarea datoriei la nivelul a 35 %.
- (58) Autoritățile Slovace arată că beneficiarul nu s-a achitat de plata accizelor în perioada de report stabilită, între ianuarie 2001 și martie 2004, și și-a amânat în mod regulat obligațiile fiscale.
- (59) Potrivit autorităților slovace, diferențele notabile dintre estimările prezentate de rapoartele celor doi auditori (a se vedea punctele 41 și 45) duc la punerea la îndoială a credibilității celor două rapoarte. Ele își manifestă îndoiala,

în special, în ceea ce privește coeficientul de lichidare atribuit activelor circulante de către societatea EKORDA. Acest coeficient ar trebui să fie mai mare de 20 %.

- (60) În fine, autoritățile slovace consideră că beneficiarul nu a întocmit un plan de restructurare viabil, iar măsurile propuse în cadrul procedurii concordatului nu pot fi considerate măsuri de restructurare.

VI. EVALUARE

1. Competența Comisiei

- (61) Dat fiind că o parte a faptelor pertinente în speță a avut loc înainte de aderarea Republicii Slovace la Uniunea Europeană, la data de 1 mai 2004, Comisia a trebuit, mai întâi, să stabilească dacă era de competența ei să acționeze în legătură cu măsura în cauză.
- (62) Măsurile care au fost puse în aplicare înainte de aderare și care nu mai sunt aplicabile după aderare nu pot fi examinate de către Comisie nici pe baza „dispozițiilor temporare” prevăzute în anexa IV, punctul 3) din Tratatul de aderare, nici în temeiul procedurilor definite în articolul 88 al Tratatului CE. Nici Tratatul de aderare, nici Tratatul CE nu îi impun Comisiei să examineze respectivele măsuri și nici nu o abilitază să o facă.
- (63) În schimb, măsurile puse în aplicare după aderare țin în mod evident de competența Comisiei, în conformitate cu Tratatul CE. Criteriul pertinent de stabilire a momentului în care o măsură dată este pusă în aplicare îl reprezintă actul obligatoriu din punct de vedere juridic prin care autoritatea națională competentă se angajează să acorde ajutorul ⁽¹²⁾.
- (64) În cazul de față, beneficiarul a subliniat că măsura în cauză a fost pusă în aplicare înainte de aderare și nu era aplicabilă după aceasta (a se vedea punctul 37).
- (65) Comisia nu poate accepta argumentele aduse de către beneficiar. Propunerea de a angaja o procedură de concordat nu reprezintă un act pe care să-l facă autoritatea care acordă ajutorul, ci un act care ține de beneficiar. La fel, decizia tribunalului de autorizare a procedurii concordatului nu este un act care să țină de autoritatea care acordă ajutorul. Această decizie doar le permitea beneficiarului și creditorilor să continue discuțiile cu privire la concordat, însă, în orice caz, nu însemna acordarea ajutorului propriu-zis. Nu există nicio probă că Direcția Generală de Impozite a Republicii Slovace și-a dat acordul în ceea ce privește măsura în cauză cu ocazia întâlnirii din decembrie 2003. Din contră, autoritățile slovace au dezmințit orice acord prealabil de această natură. Scrisoarea din 3 februarie 2004 exprimă deschis refuzul de a accepta o procedură de concordat cu o rambursare a datoriei la nivelul a 35 %.
- (66) Decizia autorității competente de a anula o parte a creanțelor a fost luată pe 9 iulie 2004, atunci când Biroul Impozite și-a dat acordul pentru concordatul propus de către beneficiar.

⁽¹²⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 ianuarie 2004 în cauza T-109/01, *Fleuren Compost vs. Comisie*, punctul 74.

- (67) În consecință, problema de a afla dacă măsura era aplicabilă după aderare este fără obiect.
- (68) Comisia conchide că este de competența ei să evalueze măsura în cauză, în temeiul articolului 88 al Tratatului CE.
- 2. Ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) al Tratatului CE**
- (69) Articolul 87 alineatul (1) al Tratatului CE prevede că orice ajutor acordat de state sau prin intermediul resurselor de stat, indiferent de forma lui, care distorsionează sau amenință să distorsioneze concurența, favorizându-se anumite întreprinderi sau producția unor mărfuri, este incompatibil cu piața comună, în măsura în care afectează comerțul între statele membre.
- (70) Anularea unei datorii către o autoritate publică, de exemplu Biroul Impozite, reprezintă o formă de utilizare a resurselor de stat. O măsură care să favorizeze o singură întreprindere este selectivă.
- (71) Până la evenimentele care au avut ca rezultat deschiderea procedurii de insolvență, beneficiarul își desfășura activitatea în sectorul producției de băuturi alcoolice și spirtoase, de băuturi fără alcool, de conserve de fructe și de legume. După pierderea licenței pentru producerea de băuturi alcoolice și spirtoase în martie 2004, beneficiarul este activ în comerțul angro cu băuturi alcoolice și spirtoase produse de o altă societate – Old Herold s.r.o. – prin intermediul instalațiilor de producție ale beneficiarului, care le închiriază acestei societăți. Toate sectoarele în care beneficiarul își exercita activitatea înainte de procedura concordatului și în care operează în momentul de față se înscriu în schimburile comerciale dintre statele membre.
- (72) În decizia de a deschide procedura formală de examinare, Comisia și-a exprimat îndoielile în ceea ce privește faptul că măsura în cauză nu a distorsionat sau nu a amenințat să distorsioneze concurența, oferindu-i beneficiarului un avantaj pe care acesta din urmă nu ar fi fost capabil să-l obțină în condiții normale de piață. Altfel spus, Comisia se îndoiește că statul s-a comportat față de beneficiar ca un creditor în economia de piață.
- (73) S-a stabilit că procedura concordatului implica unele condiții de reglare a datoriei identice atât pentru creditorii privați, cât și pentru Biroul Impozite. Acordul prevedea că beneficiarul va rambursa 35 % din datorie creditorilor într-un termen dat, ceea ce el a și făcut. Cele 65 % restante au făcut obiectul unei remiteri.
- (74) Cu toate acestea, Biroul Impozite se afla, înainte de concordat, într-o situație juridică și economică mai avantajoasă decât creditorii privați. În consecință, este necesar să se analizeze dacă Biroul Impozite a utilizat toate mijloacele pe care le-a avut la dispoziție pentru a obține cea mai ridicată rată de recuperare a creanțelor sale, așa cum ar face orice creditor în economia de piață.
- (75) Pentru a determina dacă principiul de creditor în economia de piață a fost respectat, Comisia trebuie să stabilească dacă Biroul Impozite a obținut mai mult acceptând condițiile concordatului propus de către beneficiar decât ar fi putut să câștige în urma procedurii de faliment sau de executare silită.
- (76) În rezumat, Republica Slovacă arată că, după părerea sa, măsura în cauză constituie un ajutor de stat. Ea recunoaște că, în momentul concordatului, varianta ajutorului de stat pur și simplu nu a fost luată în considerare. În schimb, beneficiarul afirmă că măsura nu este un ajutor și aduce drept dovadă documentele menționate mai sus, în special rapoartele auditorilor.
- (77) Pe baza informațiilor prezentate în paralel de către beneficiar și autoritățile slovace, Comisia a stabilit următoarele elemente privind situația financiară a beneficiarului în anul examinat, în măsura necesară aplicării criteriului de creditor în economia de piață. Comisia nu este în măsură să verifice în contabilitatea beneficiarului situația la data de 31 martie 2004, oferită de acesta din urmă, nici situația la data de 17 iunie 2004, pusă la dispoziție de autoritățile slovace. Ea nu are, totuși, niciun motiv să pună la îndoială veridicitatea acestor date.

Tabelul 3:

Situația financiară a beneficiarului în cursul perioadei 2003-2004 [milioane SKK]

	31.12.2003 ⁽¹³⁾	31.3.2004 ⁽¹⁴⁾	28.4.2004 ⁽¹⁵⁾	17.6.2004 ⁽¹⁶⁾	31.12.2004 ⁽¹⁷⁾
Mijloace fixe ⁽¹⁸⁾	208	205	204	200	200
Stocuri	119	209	176	84	52

	31.12.2003 ⁽¹³⁾	31.3.2004 ⁽¹⁴⁾	28.4.2004 ⁽¹⁵⁾	17.6.2004 ⁽¹⁶⁾	31.12.2004 ⁽¹⁷⁾
Disponibilități	3	50	94	161	27
Creanțe comerciale pe termen scurt	128	98 ⁽¹⁹⁾	80	63 ⁽²⁰⁾	97

⁽¹³⁾ Sursă: bilanțul contabil, pus la dispoziție de beneficiar, pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2003. Toate valorile sunt valori contabile.

⁽¹⁴⁾ Sursă: raportul societății EKORDA din 7 iulie 2004, exprimat în valoare contabilă, mai puțin creanțele, care au fost ajustate în funcție de valoarea lor de lichidare.

⁽¹⁵⁾ Sursă: bilanțul contabil, pus la dispoziție de beneficiar, pentru perioada 1 ianuarie-28 aprilie 2004. Toate valorile sunt valori contabile.

⁽¹⁶⁾ Informații oferite de autoritățile slovace și fondate pe inspecția pe care Biroul Impozite a efectuat-o la sediul beneficiarului pe 21 iunie 2004 (a se vedea punctul 54).

⁽¹⁷⁾ Sursă: raportul anual pe 2004, oferit de beneficiar. Toate valorile sunt valori contabile.

⁽¹⁸⁾ Terenuri, imobile, mașini și echipamente, active necorporale, active financiare.

⁽¹⁹⁾ Potrivit societății EKORDA, valoarea contabilă a creanțelor pe termen scurt, cu o valoare de 166 milioane SKK, trebuie să fie ajustată și redusă la o valoare de lichidare de 98 milioane SKK (a se vedea punctul 86).

⁽²⁰⁾ Nu știm foarte bine dacă această valoare reprezintă valoarea contabilă sau valoarea de lichidare a creanțelor pe termen scurt. Ca o măsură de precauție, Comisia a presupus că este vorba de valoarea contabilă.

(78) Comisia va examina mai întâi probele aduse de către beneficiar în sprijinul punctului său de vedere, potrivit căruia procedura de faliment ar fi adus mai puțin Biroului Impozite decât procedura concordatului. Dat fiind faptul că nici autoritățile slovace, nici beneficiarul nu au prezentat un calcul privind executarea silită, Comisia va studia ce ar fi putut obține Biroul Impozite prin această procedură. Ea va examina apoi probele indirecte produse de autoritățile slovace și beneficiar.

2.1 Comparație între concordat și procedura de faliment

(79) Comisia consideră că raportul societății EKORDA nu constituie o bază fiabilă pentru a putea compara concordatul propus cu o eventuală procedură de faliment. Autoritățile slovace împărtășesc aceste îndoieli.

(80) Mai întâi, Comisia constată că, în raportul din 7 iulie 2004 (altfel spus, cu numai două zile înainte de ședința creditorilor), societatea EKORDA a folosit în calculele sale situația activelor beneficiarului la 31 martie 2004. Din tabelul 3 reiese clar că nivelul diferitelor active a evoluat în mod considerabil după 31 martie 2004. O mare parte a stocurilor, în special, a fost vândută, ceea ce a dus la o majorare a disponibilităților. Aceste schimbări au o foarte mare incidență în momentul aplicării coeficienților de lichidare stabiliți de societatea EKORDA, care variază între 20 % pentru stocuri și creanțele pe termen scurt și 100 % pentru disponibilități. Admițând că respectivii coeficienți de lichidare stabiliți de societatea EKORDA ar fi corecți și aplicând metoda utilizată de aceasta, tabelul următor arată cât de diferite sunt rezultatele calculelor dacă luăm ca bază situația financiară din 28 aprilie 2004 și pe cea din 17 iunie 2004, adică – în ambele cazuri – înainte de ședința creditorilor de pe 9 iulie 2004. Din aceleași date reiese și că respectivii coeficienți de lichidare propuși de societatea EKORDA nu sunt realiști.

Tabelul 4:

Compararea venitului probabil obținut în urma vânzării activelor beneficiarului în cadrul unei proceduri de faliment [în milioane SKK]

	Coef. de lichidare [%]	Situația la:					
		31.3.2004		28.4.2004		17.6.2004	
		Valoare contabilă	Venit	Valoare contabilă	Venit	Valoare contabilă	Venit
Mijloace fixe	45	205	92	204	92	200	90
Stocuri	20	209	42	176	35	84	17
Creanțe pe termen scurt	20	98 ⁽²¹⁾	20	86 ⁽²²⁾	17	37 ⁽²³⁾	7

	Situția la:						
	31.3.2004			28.4.2004		17.6.2004	
	Coef. de lichidare [%]	Valoare contabilă	Venit	Valoare contabilă	Venit	Valoare contabilă	Venit
Disponibilități	100	50	50	94	94	161	161
Total			204		238		275

(²¹) Este vorba de valoarea contabilă (166 milioane SKK) corectată de societatea EKORDA pentru a exprima valoarea de lichidare a creanțelor.

(²²) Este vorba de o aproximare a valorii de lichidare, obținută de Comisie prin ajustarea valorii contabile a creanțelor pe termen scurt (147 milioane SKK) cu ajutorul unui ratio identic celui utilizat de societatea EKORDA în analiza sa (a se vedea nota 19).

(²³) Este vorba de o aproximare a valorii de lichidare, obținută de Comisie prin ajustarea valorii contabile a creanțelor pe termen scurt (63 milioane SKK; a se vedea și nota 20) cu ajutorul unui ratio identic celui utilizat de societatea EKORDA în analiza sa (a se vedea nota 19). Comisia notează, totuși, că, potrivit informațiilor autorităților slovace, era vorba, în cazul acestor creanțe cu o valoare de 63 milioane SKK, de creanțe cu primul rang de prioritate. Putem, deci, să ne punem problema necesității de a ajusta valoarea lor contabilă. Dacă valoarea de lichidare a acestor creanțe ar fi de 63 milioane SKK, venitul total obținut în urma procedurii de faliment la 17 iunie 2004 ar fi fost de 331 milioane SKK (8,7 milioane EUR).

- (81) Se cuvine să notăm că planul de afaceri transmis tribunalului de către beneficiar prevedea vânzarea stocurilor pentru [mai puțin de 150] milioane SKK în cursul perioadei martie-mai 2004. Societatea EKORDA trebuia, deci, să știe că activele beneficiarului vor cunoaște importante schimbări după 31 martie 2004, însă nu a ținut seama de acest fapt.
- (82) Dacă EKORDA ar fi luat în considerare valoarea contabilă a activelor beneficiarului la 28 aprilie 2004, ar fi ajuns la concluzia că venitul obținut printr-o procedură de faliment ar fi fost mai mare (238 milioane SKK; 6,3 milioane EUR) decât suma propusă de beneficiar în cadrul concordatului (225 milioane SKK; 5,93 milioane EUR (²⁴)). Această concluzie ar fi fost și mai evidentă dacă analiza ar fi fost realizată în iunie 2004 (275 milioane SKK; 7,2 milioane EUR), adică îndeajuns de devreme pentru ca Biroul Impozite să-și exercite dreptul de veto și să refuze propunerea, ceea ce ar fi însemnat sfârșitul procedurii concordatului. Este necesar să reamintim că aceste rezultate au fost obținute folosind estimările și metodologia societății EKORDA.
- (83) Comisia nu poate, totuși, să accepte metodologia utilizată de societatea EKORDA și să considere credibile ipotezele care stau la baza analizei acesteia din urmă. Această concluzie este confirmată și de îndoielile exprimate de către autoritățile slovace și expuse la punctele 55 și 60.
- (84) Înainte de toate, societatea EKORDA nu explică în raportul său cum a stabilit cei trei coeficienți de lichidare. Potrivit autorităților slovace, coeficientul de lichidare pentru stocuri trebuia să fie mai mare de 20 %.
- (85) Comisia a constatat că beneficiarul a putut, în 2004, să obțină [mai puțin de 150] milioane SKK din vânzarea stocurilor sale (a se vedea punctul 30), adică o sumă superioară celor [40-50] % din valoarea contabilă a stocurilor pe care societatea EKORDA și-a bazat evaluarea. Acest lucru confirmă pe deplin ideea potrivit căreia coeficientul de lichidare de 20 % era prea scăzut. Evoluția bilanțului contabil în 2004, în ceea ce privește stocurile,

confirmă această concluzie. În plus, însuși beneficiarul, în planul său de afaceri, estima produsul obținut din vânzarea stocurilor în perioada martie-mai 2004 la [mai puțin de 110] milioane SKK (a se vedea punctul 30). Societatea EKORDA a ignorat această estimare. În fine, dată fiind activitatea beneficiarului, putem presupune că stocurile erau constituite din produse finite – care ar fi putut fi vândute cu ușurință către distribuitori sau consumatori – și nu din produse semifinite care ar avea nevoie de o prelucrare ulterioară.

- (86) Pe de altă parte, societatea EKORDA a aplicat o dublă ajustare creanțelor comerciale pe termen scurt. Într-o primă fază, ea a ajustat valoarea contabilă cu 40 % (valoarea contabilă era de 166 milioane SKK, iar valoarea utilizată de către EKORDA în calculele sale de 98 milioane SKK), după care a aplicat coeficientul scăzut de lichidare de 20 %. Această metodologie este discutabilă. Putem admite o ajustare a valorii contabile a creanțelor pentru a reflecta valoarea lor reală la un moment dat. Cu toate acestea, societatea EKORDA nu explică în niciun fel de ce venitul obținut în cazul unui faliment/unei lichidări ar reprezenta doar o cincime (20 milioane SKK) din valoarea pe care însuși beneficiarul crede că o va putea obține de la debitorii săi (98 milioane SKK).
- (87) Coeficientul de lichidare de 45 % pentru mijloacele fixe pare, de asemenea, prea mic. Potrivit beneficiarului, valoarea activelor date în garanție Biroului Impozite era de 194 milioane SKK (²⁵). Această valoare este, tot după părerea beneficiarului, exprimată în prețurile estimate de către experți independenți spre sfârșitul anului 2003/începutul anului 2004. După părerea Comisiei, un asemenea „preț de expert” ar trebui, în mod normal, să reflecte prețul general al activelor, care corespunde prețului cu care activele pot fi vândute la un moment dat. Societatea EKORDA nu explică în niciun fel de ce venitul obținut din vânzarea mijloacelor fixe în cadrul falimentului nu ar reprezenta decât 45 % din valoarea lor contabilă (205 milioane SKK (²⁶), din moment ce însuși beneficiarul a estimat aceste active la o valoare considerabil superioară.

(²⁵) Această dată este pusă sub semnul întrebării de către autoritățile slovace, așa cum va fi explicat în continuarea textului.

(²⁶) Inclusiv activele date în garanție și mijloacele fixe nedate în garanție.

(²⁴) Inclusiv Biroul Impozite și unii creditori privați.

- (88) În ceea ce privește afirmația beneficiarului, potrivit căreia ar fi fost dificil să găsească un cumpărător, deoarece majoritatea mașinilor și echipamentelor reprezentând garanția era destinată exclusiv producției de băuturi alcoolice și spirtoase, de băuturi fără alcool sau de conserve, Comisia ține să facă următoarele două remarci. În primul rând, se cuvine să notăm că „prețul de expert” al bunurilor imobile date în garanție era de 105 milioane SKK, ceea ce este în sine o sumă mai mare decât produsul total reținut de EKORDA (92 milioane SKK). În al doilea rând, din evoluția ulterioară a situației întreprinderii reiese că unele dintre activele sale de producție și-au găsit repede un client – Old Herold s.r.o, în cazul de față, – o dată ce beneficiarul și-a văzut retrasă licența pentru fabricarea băuturilor alcoolice și spirtoase. Se pare, deci, că exista pentru aceste active de producție un interes imediat din partea unui concurent.
- (89) În plus, credibilitatea raportului societății EKORDA este afectată și de metoda de calcul a diferitelor taxe legate de procedura falimentului care trebuie deduse din venitul obținut din vânzarea activelor. În timp ce societatea EKORDA a dedus 45 milioane SKK pentru aceste taxe, beneficiarul a menționat o valoare de 36 milioane SKK în documentele pe care le-a transmis, iar estimarea auditorului, Dna. Kochová, este de maxim 22 milioane SKK. Aceste diferențe dau naștere la dubii vizavi de exactitatea estimărilor societății EKORDA în ceea ce privește valoarea taxelor și, prin urmare, în ceea ce privește nivelul veniturilor ce pot fi obținute în cadrul falimentului. Se cuvine, totuși, să amintim că, având în vedere situația beneficiarului la 17 iunie 2004, chiar și cu taxe însumând 36 milioane SKK, venitul obținut printr-o procedură de faliment ar fi fost mai mare decât suma propusă în cadrul concordatului.
- (90) În sfârșit, Comisia observă că autoritățile slovace nu confirmă afirmația beneficiarului potrivit căreia Biroul Impozite dispunea de raportul societății EKORDA înainte de ședința creditorilor din 9 iulie 2004.
- (91) Cât despre raportul Dnei. Kochová, Comisia nu îl poate evalua, deoarece nu este în posesia lui. Informațiile transmise nu arată în mod clar în ce moment și cu ce scop a fost întocmit acest raport și pe ce ipoteze și date se bazează. Comisia notează, totuși, că rezultatele acestui auditor sunt total diferite de concluziile societății EKORDA. Raportul administratorului judiciar, Dna. Holovačová, constată doar în mod general că procedura concordatului este mai avantajoasă pentru creditorii decât falimentul. Comisia nu poate accepta niciunul din cele două rapoarte ca probă confirmând sau infirmând afirmația beneficiarului potrivit căreia criteriul creditorului în economia de piață a fost respectat.
- (92) Pe baza documentelor disponibile, Comisia conchide că vânzarea activelor într-o procedură de faliment ar fi adus foarte probabil un venit mai mare pentru creditorii beneficiarului. Dat fiind faptul că Biroul Impozite ar fi fost satisfăcut în cadrul primei grupe în calitate de creditor garantat și, în plus, ar fi obținut cea mai mare parte din venitul distribuit în a doua grupă (datorită amplorii creanțelor sale în comparație cu cele ale celorlalți creditori), Comisia consideră că, în cazul unei proceduri de faliment, cvasi-totalitatea venitului obținut ar fi mers la Biroul Impozite.
- ## 2.2 Comparație între concordat și executarea silită
- (93) Spre deosebire de creditorii privați, Biroul Impozite era abilitat să pornească, din proprie inițiativă, o procedură de executare silită prin vânzarea bunurilor imobile, a mașinilor și echipamentelor sau a societății în ansamblul său. Comisia consideră, în concluzie, non pertinent argumentul beneficiarului potrivit căruia procedura concordatului ar proteja societatea de o executare silită. Așa cum au confirmat și autoritățile slovace, executarea silită constituia o opțiune reală pentru Biroul Impozite, înainte de deschiderea procedurii concordatului sau după veto-ul exprimat de către Biroul Impozite vizavi de concordatul propus. Se cuvine, în consecință, să avem în vedere această posibilitate în momentul aplicării criteriului creditorului în economia de piață. Beneficiarul nu compară concordatul propus cu rezultatul eventual al unei executări silită.
- (94) În analiza sa, Comisia se bazează pe datele comunicate de către beneficiar și autoritățile slovace. Este necesar să notăm, în această privință, că acestea din urmă au confirmat că garanția acordată Administrației Fiscale se ridică la 397 milioane SKK, așa cum se arată în decizia de deschidere a procedurii formale de examinare. Această valoare ar fi fost obținută în urma studierii documentelor contabile ale beneficiarului. În ceea ce îl privește, beneficiarul afirmă că valoarea activelor date în garanție, exprimată în „prețul de expert” este de 194 milioane SKK (a se vedea punctul 17). Chiar fără a căuta să afle care informație este corectă, Comisia poate trage următoarele concluzii.
- (95) În primul rând, garanția reprezenta datoria fiscală amânată a beneficiarului, prevăzută de Legea Administrației Fiscale. Dacă valoarea activelor beneficiarului se ridică, de fapt, la numai jumătate din valoarea garanției, așa cum o arată avizul expertului prezentat de acesta din urmă, înseamnă că garanțiile cerute de stat pentru aceste reporturi nu erau suficiente. Deci, în aceste condiții, reporturile plății impozitului, acordate de Biroul Impozite între noiembrie 2002 și noiembrie 2003, cu o valoare totală de 477 milioane SKK, nu au respectat, după toate probabilitățile, criteriul creditorului în economia de piață. Dat fiind că aceste reporturi ale impozitului au avut loc înainte de data aderării și nu mai erau aplicabile după această dată, Comisia nu este competentă să hotărască în privința compatibilității acestor măsuri cu piața comună. În acest caz, Comisia nu mai trebuie nici să stabilească dacă aceste măsuri constituiau un ajutor de stat. Totuși, dacă sus-numitele reporturi reprezentau deja un ajutor de stat, nu mai este posibil să facem referire la principiul creditorului în economia de piață, din moment ce datoria reportată este pe urmă (parțial) anulată.

- (96) În al doilea rând, chiar dacă valoarea inferioară comunicată de către beneficiar fusese utilizată pentru calculul veniturilor în cadrul executării silită, creditorul în economia de piață, dacă ar fi avut posibilitatea, ar fi favorizat această procedură în detrimentul concordatului.
- (97) În cadrul unei proceduri de executare silită, Biroul Impozite poate vinde în mod direct activele debitorului (creanțe și alte active circulante, bunuri mobile și imobile). În momentul în care Biroul Impozite a optat în favoarea unei proceduri de concordat, beneficiarul deținea stocuri cu o valoare de 84 milioane SKK, creanțe curente cu o valoare de 63 milioane SKK și disponibilități care se ridicau la 161 milioane SKK (a se vedea punctul 54). Se cuvine să notăm că numai valoarea activelor circulante (308 milioane SKK; 8,1 milioane EUR) ar fi mai mare decât venitul obținut în cadrul unui concordat (225 milioane SKK; 5,93 milioane EUR). Mai mult, chiar dacă toate creanțele ar fi deduse⁽²⁷⁾, valoarea celorlalte active circulante (245 milioane SKK; 6,4 milioane EUR) ar fi fost, doar ea, mai ridicată decât venitul obținut într-o procedură de concordat. În plus, beneficiarul deținea și alte mijloace fixe, a căror valoare se ridica la 194 milioane SKK.
- (98) Pe de altă parte, o procedură de executare silită nu ar fi implicat cheltuieli administrative, așa cum se întâmplă în cazul unui faliment. Este vorba, într-adevăr, de o procedură angajată și administrată chiar de Biroul Impozite: putem, deci, presupune că ea ar fi fost rapid finalizată.
- (99) Comisia a ajuns la concluzia că o executare silită vizând activele beneficiarului ar fi dus la obținerea unui venit mai ridicat decât concordatul.

2.3 Alte dovezi

- (100) Comisia ține seama, în special, de corespondența transmisă de autoritățile slovace, corespondență adresată de către directorul Direcției Generale de Impozite a Republicii Slovacia subalternului său, directorul Biroului Impozite competent (a se vedea punctul 57). Această corespondență constituie o probă evidentă că Direcția Generală de Impozite a Republicii Slovace (care avusese anterior contacte directe cu beneficiarul) se opusese concordatului propus și îi recomandase în mod clar Biroului Impozite local să nu se pronunțe în favoarea acestui concordat. Motivul invocat în scrisoare era acela că propunerea de concordat „nu era favorabilă” pentru stat.
- (101) Autoritățile slovace au demonstrat, de asemenea, că exista o circulară clară, publicată la începutul lui 2004 de către Ministerul Finanțelor pentru Birourile Impozite, în care le recomandă acestora să nu accepte concordate care propun anularea creanțelor Administrației fiscale⁽²⁸⁾. Această circulară a fost dată în cadrul modificării Legii Administrației Fiscale din 1 ianuarie 2004, în vederea consolidării disciplinei în domeniul percepției taxelor și impozitelor.
- (102) În plus, Comisia observă că însuși Biroul Impozite local a făcut apel la procedura concordatului chiar pe 2 august 2004, adică la mai puțin de o lună după ce și-a dat acordul cu privire la acest concordat.
- (103) Beneficiarul a indicat că Biroul Impozite își anunșase acordul în privința concordatului, înainte chiar ca beneficiarul să angajeze procedura. Comisia consideră că dovezile prezentate de către beneficiar arată exact contrariul. Într-o scrisoare adresată beneficiarului pe 3 februarie 2003, directorul Biroului Impozite local notează că, deși, în principiu, nu ar fi împotriva unei proceduri de concordat, nu este de acord cu propunerea beneficiarului care prevede un concordat cu o rambursare a datoriei la nivelul a 35 %.
- (104) Pe baza acestor dovezi, Comisia nu poate decât să conchidă că autoritățile slovace se opuseseră concordatului propus de beneficiar și că se opuseseră acestuia înainte de deschiderea procedurii concordatului pe 8 martie 2004, înainte de votul creditorilor de pe 9 iulie 2004, dar și după aprobarea concordatului de către tribunal.
- (105) Beneficiarul a arătat că se cuvine să se aibă în vedere aspectele pe termen lung, cum ar fi păstrarea veniturilor fiscale în folosul statului (a se vedea punctul 46).
- (106) În primul rând, este necesar să subliniem că principiul creditorului în economia de piață este diferit de principiul investitorului în economia de piață. În timp ce investitorul în economia de piață se află în poziția de a hotărî dacă va intra într-o relație cu societatea în cauză și va fi ghidat de perspectiva strategică pe termen lung de a obține un profit corespunzător din investiția sa⁽²⁹⁾, „creditorul în economia de piață”, care se află deja într-un raport comercial sau de drept public cu o societate în situație de insolabilitate, se va strădui să obțină rambursarea sumelor datorate⁽³⁰⁾, în cele mai avantajoase condiții în ceea ce privește nivelul și termenul rambursării. Motivația unui creditor ipotetic în economia de piață și a unui investitor în economia de piață este, deci, diferită. Acesta este motivul pentru care jurisprudența a definit criterii distincte pentru aceste două situații.
- (107) În al doilea rând, în ceea ce privește analogia cu creditorul-furnizor, este important să arătăm că natura creanțelor unui astfel de creditor este foarte diferită de cea a creanțelor statului. Dat fiind că raporturile furnizorului cu societatea insolubilă sunt pur contractuale, furnizorul ar putea, într-adevăr, să aibă de suferit de pe urma pierderii unui partener comercial. Dacă societatea insolubilă este lichidată sau vândută, furnizorul va trebui să caute un nou client sau să încheie un contract cu noul proprietar. Riscul este și mai mare dacă dependența sa de societatea aflată în

⁽²⁷⁾ Nu este foarte clar dacă valoarea de 63 milioane SKK reprezintă valoarea contabilă sau valoarea de lichidare a creanțelor pe termen scurt la data de 17 iunie 2004 (a se vedea notele 20 și 23). Nu este clar nici dacă valoarea contabilă a acestor creanțe nu este, de fapt, egală cu valoarea de lichidare.

⁽²⁸⁾ Reiese din această scrisoare că ministerul accepta concordatele care prevedeau un report al plății de maxim două luni pentru TVA și accize și de șase luni pentru celelalte taxe și impozite.

⁽²⁹⁾ Cauza T-152/99, *Hamsa*, p. 126.

⁽³⁰⁾ A se vedea, ca exemplu, cauza C-342/96, *Spania vs. Comisie („Tubacex”)*, s. 46.

situație de insolvabilitate este semnificativă. Acest creditor va trebui, într-adevăr, să se gândească la propriul viitor. Raporturile societății insolubile cu statul țin, din contră, de dreptul public și nu sunt, prin urmare, tributare voinței părților. Orice proprietar nou care preia activele unei societăți lichidate va trebui să plătească, în mod automat, impozitele și taxele. În plus, statul nu depinde niciodată de un singur contribuabil. În concluzie, argumentul esențial este că statul, atunci când percepe impozitele și taxele, nu este ghidat de ideea de profit și nu acționează în mod comercial sau din motive comerciale. Deci analogia evocată nu se justifică.

(108) Comisia consideră că situația statului în prezentul caz nu este comparabilă nici cu situația unui investitor ipotetic în economia de piață, nici cu cea a unui creditor ipotetic dependent în economia de piață. Pierderea viitoarelor taxe și impozite nu poate fi, în concluzie, luată în calcul în momentul aplicării principiului creditorului în economia de piață.

(109) Din bilanțul recapitulativ pus la dispoziție de către beneficiar reiese că taxele și impozitele plătite începând cu anul 1995 erau, în marea lor majoritate, impozite indirecte (accize și TVA). Aceste taxe fiind plătite de consumatorii finali, lichidarea beneficiarului nu ar fi dus la perceperea lor, deoarece consumatorii ar fi continuat să cumpere respectivele produse (în cazul de față, în special băuturi alcoolice și spirtoase) de la alți producători. Argumentul beneficiarului privind viitoarele pierderi importante în ceea ce privește veniturile fiscale nu este, deci, credibil.

2.4 Concluzie

(110) Pe baza dovezilor sus-menționate, Comisia este de părere că, în cazul de față, criteriul creditorului în economia de piață nu a fost satisfăcut și că statul i-a oferit beneficiarului un avantaj pe care acesta din urmă nu ar fi putut să-l obțină în condiții normale de piață.

(111) Comisia consideră, în consecință, că măsura în cauză reprezintă un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) al Tratatului CE.

(112) Ajutorul de stat acordat beneficiarului este egal cu valoarea datoriei anulate de către Biroul Impozite în cadrul procedurii de concordat și anume 416 515 990 coroane slovace.

3. Compatibilitatea ajutorului: derogare de la articolul 87 alineatul (3) al Tratatului CE

(113) Obiectivul primordial al măsurii este de a ajuta o întreprindere aflată în dificultate. În cazul de față, este posibil să aplicăm derogarea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) a Tratatului CE, care permite

autorizarea ajutoarelor de stat destinate facilitării dezvoltării anumitor activități, atunci când acestea nu deteriorează condițiile schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun și respectă condițiile în vigoare.

(114) Ținând seama de portofoliul de produse al beneficiarului, Comisia a stabilit dacă regulile în vigoare pentru sectorul agricol se aplică în speță. Pe baza informațiilor privind cifra de afaceri a beneficiarului, informații oferite de către autoritățile slovace, Comisia a concluzionat în decizia sa de deschidere a procedurii formale de examinare că majoritatea produselor beneficiarului nu sunt produse menționate în anexa I a Tratatului CE și că, prin urmare, se supun regulilor generale în materie de ajutoare de stat.

(115) În observațiile sale referitoare la decizia de deschidere a procedurii formale de examinare, beneficiarul a contestat datele privind cifra sa de afaceri transmise precedent de autoritățile slovace (a se vedea tabelul 1), fără a combate decizia Comisiei de a efectua examinarea pe baza regulilor generale în materie de ajutoare de stat. Fără a intenționa măcar să afle dacă datele puse la dispoziție de beneficiar sunt exacte⁽³¹⁾, Comisia a verificat dacă precedentă sa concluzie avea în vedere inclusiv aceste noi date. Comisia a ajuns la concluzia că cifra de afaceri a beneficiarului este generată de produse care nu țin de anexa I a Tratatului CE și că acestora li se aplică regulile generale și nu cele sectoriale cu privire la ajutoarele de stat.

(116) Ajutoarele pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate sunt reglementate în prezent de Liniile Directoare Comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate⁽³²⁾ (denumite în continuare „noile linii directoare”), care înlocuiesc versiunea precedentă, adoptată în 1999⁽³³⁾ (denumită în continuare „liniile directoare din 1999”).

(117) În dispozițiile tranzitorii ale noilor linii directoare este prevăzut că acestea se aplică examinării oricărui ajutor pentru salvare sau restructurare acordat fără autorizarea Comisiei (ajutor ilegal), dacă ajutorul sau o parte a acestuia a fost acordat după 1 octombrie 2004, adică după publicarea noilor linii directoare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (punctul 104). Dacă ajutorul ilegal a fost acordat înainte de 1 octombrie 2004, atunci examinarea este realizată pe baza liniilor directoare aplicabile în momentul acordării ajutorului (punctul 104).

(118) Comisia observă că aprobarea concordatului de către Biroul Impozite a fost publicată la data de 9 iulie 2004 și a intrat în vigoare pe 23 iulie 2004. În concluzie, ajutorul a fost acordat în mod ilegal înainte de 1 octombrie 2004. Liniile directoare din 1999, în vigoare în momentul acordării ajutorului, se aplică, deci, în speță.

⁽³¹⁾ Aceste date nu par să fie susținute de situația financiară anuală trimisă de beneficiar.

⁽³²⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽³³⁾ JO C 288, 9.10.1999, p. 2.

(119) Comisia conchide că beneficiarul reprezintă o întreprindere mijlocie în sensul Regulamentului (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 ale Tratatului CE ajutoarelor de stat acordate întreprinderilor mici și mijlocii ⁽³⁴⁾.

3.1 Eligibilitatea întreprinderii

(120) Potrivit punctului 5 litera (c) al liniilor directoare din 1999, o întreprindere este considerată în dificultate atunci când îndeplinește, în conformitate cu legislația țării respective, condițiile pentru a fi supusă unei proceduri colective, bazată pe insolvabilitatea sa.

(121) Beneficiarul făcea obiectul unei proceduri de concordat, care, conform definiției Legii falimentului, poate fi aplicată societăților insolubile. În consecință, acesta poate beneficia de un ajutor pentru salvare și de un ajutor pentru restructurare.

3.2 Ajutor pentru salvare

(122) Măsura în cauză a fost inițial descrisă de autoritățile slovace ca un ajutor pentru salvare. În conformitate cu liniile directoare din 1999, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la compatibilitatea ajutorului ca ajutor pentru salvare, din motivele expuse în partea a III-a.

(123) Nici autoritățile slovace, nici beneficiarul nu au făcut nicio observație vizavi de aceste îndoieli și nicio dovadă nouă nu i-a fost prezentată Comisiei în această privință.

(124) Dat fiind că îndoielile sus-menționate nu au fost înlăturate, Comisia trage concluzia că ajutorul nu este compatibil ca ajutor pentru salvare în sensul liniilor directoare din 1999.

3.3 Ajutor pentru restructurare

(125) Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la compatibilitatea ajutorului ca ajutor pentru restructurare în sensul liniilor directoare din 1999, din motivele expuse în partea a III-a.

(126) Comisia notează că autoritățile slovace, de datoria cărora era să demonstreze că ajutorul de stat este compatibil cu piața comună, nu au adus nicio dovadă nouă în sprijinul acestei concluzii. Comisia a ținut seama cum se cuvine de observațiile prezentate de către beneficiar.

3.3.1 Revenirea la o viabilitate pe termen lung

(127) Potrivit liniilor directoare din 1999, acordarea ajutorului pentru restructurare trebuie să fie condiționată și legată de implementarea unui plan de restructurare realizabil și coerent, care să permită restabilirea viabilității pe termen lung a întreprinderii. Statul membru demarează acest plan care trebuie să fie validat de Comisie. Incapacitatea

întreprinderii de a implementa respectivul plan este considerată un abuz de ajutor.

(128) Planul de restructurare trebuie să-i permită beneficiarului să restabilească viabilitatea pe termen lung a întreprinderii într-un termen rezonabil și pe baza unor ipoteze realiste privind condițiile de exploatare viitoare. Acest plan ar trebui să descrie circumstanțele care au dus la dificultățile întreprinderii și să identifice măsurile corespunzătoare pentru a depăși aceste dificultăți. Operațiunile de restructurare nu se pot limita la un ajutor financiar menit a compensa datoriile și pierderile anterioare, fără a ataca motivele care au dus la aceste dificultăți.

(129) Pentru societățile stabilite în regiunile asistate și pentru întreprinderile mici și mijlocii, liniile directoare din 1999 prevăd condiții de autorizare a ajutorului mai puțin exigente în ceea ce privește obținerea de contrapartide și conținutul rapoartelor de monitorizare. Aceste elemente nu scutesc, totuși, societățile de elaborarea unui plan de restructurare și statele membre de respectarea angajamentului lor, care este acela de a acorda un ajutor pentru restructurare doar dacă planul de restructurare este bine implementat.

(130) După deschiderea procedurii formale de examinare, autoritățile slovace au confirmat că planul de afaceri pe care beneficiarul a trebuit să-l întocmească (condiție prealabilă lansării procedurii concordatului) a fost examinat doar de tribunalul competent – și nu de autoritatea care acordă ajutorul – și că nici tribunalul, nici Biroul Impozite nu au controlat implementarea acestuia.

(131) Beneficiarul a afirmat, dimpotrivă, că Biroul Impozite examinase capacitatea planului de afaceri care urmărea restabilirea viabilității pe termen lung exact înainte de aprobarea concordatului, însă nu a adus nicio dovadă care să susțină această afirmație.

(132) Beneficiarul a menționat, în plus, că lipsa unui plan de restructurare nu este pertinentă în cazul unei evaluări *ex post* a ajutorului de către Comisie, deoarece aceasta din urmă este în măsură să constate în acel moment dacă beneficiarul a devenit în mod efectiv viabil. După părerea beneficiarului, un plan de restructurare formal nu este necesar decât în cazul unei evaluări *ex ante* și numai acest tip de evaluare este acoperit de liniile directoare din 1999.

(133) Această argumentație nu este corectă. Liniile directoare din 1999 fac referire la examinarea compatibilității ajutoarelor notificate ca ajutoare ilegale. În momentul examinării se aplică întotdeauna condiția potrivit căreia ajutorul pentru restructurare trebuie să fie legat de un plan de restructurare fezabil. Comisia trebuie să procedeze la examinare pe baza informațiilor disponibile în momentul acordării ajutorului.

⁽³⁴⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 33. Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei a fost modificat și completat prin Regulamentul (CE) nr. 364/2004 al Comisiei din 25 februarie 2004, care modifică Regulamentul (CE) nr. 70/2001 în ceea ce privește extinderea domeniului său de aplicare asupra ajutoarelor pentru cercetare și dezvoltare, JO L 63, 28.2.2004, p. 22.

- (134) Putem, deci, să deducem de aici că Biroul Impozite, în calitate de autoritate care acordă ajutorul, nu a avut ocazia să evalueze planul de restructurare și să condiționeze anularea creanțelor sale de implementarea unui plan care ar fi fost controlat în mod corespunzător. Rezultă că prima condiție formală, care se aplică la fel de bine și evaluării *ex post*, nu a fost respectată.
- (135) În ceea ce privește conținutul planului de afaceri, autoritățile slovace nu au oferit nicio informație care să înlăture îndoielile Comisiei cu privire la faptul că, potrivit prevederilor liniilor directoare din 1999, planul reprezintă un adevărat plan de restructurare.
- (136) Comisia nu poate decât să confirme concluzia deja expusă în decizia de deschidere a procedurii formale de examinare. Planul de afaceri prezentat este un plan care abordează exclusiv problema neliniștitoare a creșterii datoriei beneficiarului către stat. Acest plan nu analizează deloc circumstanțele care au dus la dificultățile beneficiarului, nici situația sau perspectivele financiare ale întreprinderii la acea dată. Ca urmare a lipsei unei astfel de analize, beneficiarul nu a propus nicio soluție concretă la diferitele cauze care se află la originea dificultăților sale. Singura măsură descrisă în detaliu o reprezintă restructurarea financiară propusă în cadrul concordatului.
- (137) În acest plan nu este făcută absolut nicio mențiune cu privire la majorarea capitalului propriu, pe care beneficiarul a indicat-o ca fiind una dintre măsurile de restructurare. Niciuna dintre dovezile care figurează în acest document nu lasă să se înțeleagă că majorarea capitalului, efectuată de către societatea Hydree Slovakia, ar putea fi considerată drept o măsură care să garanteze că, pe termen lung, beneficiarul nu va repeta strategia sa de finanțare a producției printr-o datorie constituită din TVA și accize – cauză aflată la originea dificultăților întâmpinate mai târziu. Autoritățile slovace au confirmat că majorarea capitalului nu reduce în niciun fel riscul apariției unor noi probleme financiare. Aceste îndoieli sunt și mai mari dacă avem în vedere faptul că majorarea capitalului se ridică la 21 milioane SKK, iar datoria restructurată la 644 milioane SKK.
- (138) Majorarea capitalului nu este, în sine, o dovadă a încrederii pieței în restabilirea viabilității pe termen lung a beneficiarului. Comisia observă că, în ciuda eforturilor depuse, beneficiarul nu a reușit să obțină un împrumut de la o bancă privată.
- (139) Comisia notează, în plus, că închirierea instalațiilor de producție unui concurent al beneficiarului, societatea Old Herold s.r.o., a fost motivată, în mod evident, de faptul că beneficiarul și-a pierdut licența pentru fabricarea de băuturi alcoolice și spirtoase și nu de faptul că producția ar fi fost deficitară sau ar fi necesitat o restructurare. Este adevărat că beneficiarul ar fi putut chiar el să solicite o acordarea unei noi licențe cu ocazia procedurii concordatului, însă nu a
- făcut-o. Comisia observă, totuși, că beneficiarul a vândut în continuare produsele fabricate de societatea Old Herold cu instalațiile sale și sub marca sa, ba chiar a planificat să crească vânzările, așa cum o arată raportul anual pentru perioada 29 aprilie-30 decembrie 2004. Închirierea acestor instalații de producție nu poate fi, în concluzie, considerată o măsură de restructurare, deoarece reiese din toate documentele disponibile că restructurarea acestei părți a producției nu era necesară.
- (140) În ceea ce privește celelalte măsuri propuse în planul de afaceri, îndoielile Comisiei nu au fost înlăturate. Aceste măsuri sunt pur și simplu activități care se desfășoară în cadrul afacerilor curente și nu constituie măsuri de raționalizare (vânzarea echipamentelor vechi sau a vehiculelor). Cele două măsuri structurale propuse (oprirea producției de băuturi fără alcool nerentabile și vânzarea unor bunuri imobile) au fost expuse foarte vag, fără a se indica produsele concrete sau o planificare. Autoritățile slovace au confirmat că bunurile imobile destinate vânzării (un imobil administrativ, un magazin de desfacere și o casă de agrement) nu fuseseră vândute la data de 10 octombrie 2005, deci această măsură planificată nu fusese pusă în aplicare așa cum era prevăzut.
- (141) Lipsa unui plan formal de restructurare și a unei analize reale a dificultăților, a măsurilor necesare rezolvării acestor dificultăți și a condițiilor și perspectivelor pieței determină Comisia să conchidă că planul de afaceri prezentat de către beneficiar nu este un plan de restructurare real, așa cum este prevăzut în liniile directoare din 1999⁽³⁵⁾. Îndoielile Comisiei cu privire la restabilirea viabilității pe termen lung a beneficiarului nu au fost, deci, înlăturate.

3.3.2 Ajutor limitat la strictul minim

- (142) Concluzia Comisiei, în care se arată că, în lipsa unui plan de restructurare real, îndoielile sale se mențin în ceea ce privește viabilitatea pe termen lung a beneficiarului, este suficientă în sine pentru a concluziona că ajutorul în cauză nu este compatibil cu piața comună. Cu toate acestea, Comisia va examina și cel de al doilea criteriu fundamental prevăzut de liniile directoare din 1999 și anume limitarea ajutorului la strictul minim.
- (143) În temeiul punctului 40 al liniilor directoare, valoarea și intensitatea ajutorului trebuie să se limiteze la strictul minim necesar pentru a face posibilă restructurarea, în funcție de disponibilitățile financiare ale beneficiarului. Acesta trebuie să contribuie în mod considerabil la planul de restructurare cu propriile sale resurse.
- (144) Costurile restructurării s-au ridicat la 644 591 440 SKK (16,96 milioane EUR), sumă ce corespunde valorii totale a datoriilor restructurate în cadrul concordatului. Beneficiarul a plătit 35 % din această sumă, adică 225 607 028 SKK (5,93 milioane EUR).

⁽³⁵⁾ A se vedea și Hotărârea Curții de Justiție din 22 martie 2001 în cauza C 17/99, *Republica Franceză vs. Comisie*.

- (145) Autoritățile slovace nu au oferit nicio explicație ca răspuns la îndoielile exprimate de Comisie în această privință. Beneficiarul a explicat cum a finanțat plata datoriei restante după concordat (a se vedea punctul 30). După părerea acestuia, contribuția sa s-a ridicat la [mai puțin de 300] milioane SKK ([mai puțin de 7,9] milioane EUR).
- (146) Mai întâi, Comisia observă că resursele care se află la dispoziția beneficiarului sunt mai mari decât valoarea datoriei restante după concordat, ceea ce pare să indice că ajutorul nu a fost limitat la strictul necesar.
- (147) Ca o dovadă mai importantă, Comisia conchide că, în ceea ce privește creditul oferit de societatea Old Herold, acesta nu respectă condițiile contribuției proprii a beneficiarului, așa cum sunt definite în liniile directoare din 1999. Datoriile constituie o sursă permanentă de finanțare a activităților întreprinderii. Este vorba de împrumuturi pe termen scurt care trebuie, totuși, să fie rambursate. Societatea dispune de resurse suplimentare necesare unei restructurări doar dacă furnizorii acceptă să raporteze scadența datoriei dincolo de termenul normal. Această amânare a plății este semnul că piața crede în fezabilitatea unei reveniri la viabilitate.
- (148) Beneficiarul nu a demonstrat în niciun fel că reportul plății acordat de societatea Old Herold mergea în mod considerabil dincolo de practica comercială curentă dintre beneficiar și furnizorii săi. Scadența la 40 de zile poate fi considerată o practică curentă, mai ales dacă ținem seama de faptul că ea i-a fost acordată beneficiarului după procedura concordatului. Beneficiarul nu se mai afla, deci, în impas financiar. Principalul obiectiv al concordatului era exact acela de a-l ajuta pe beneficiar să scape de problemele financiare.
- (149) Comisia conchide, în consecință, că această amânare a scadenței nu poate fi considerată o contribuție la restructurare provenind din resurse externe.
- (150) Fără acest report, contribuția proprie a beneficiarului, în sensul liniilor directoare din 1999 se ridică la [mai puțin de 170] milioane SKK ([mai puțin de 4,5] milioane EUR), ceea ce este echivalent cu [mai puțin de 27] % din costurile de restructurare.
- (151) Liniile directoare din 1999 nu prevăd niciun prag începând cu care contribuția proprie a beneficiarului este considerată importantă.
- (152) Ținând seama de practica Comisiei în ceea ce privește aplicarea liniilor directoare din 1999 și de evoluția politicii sale vizavi de acest criteriu care a dus la introducerea de praguri în noile linii directoare⁽³⁶⁾, Comisia consideră contribuția beneficiarului, echivalentă cu [mai puțin de 27] %, relativ scăzută. Această contribuție ar putea fi acceptabilă, în conformitate cu liniile directoare din 1999, doar dacă toate celelalte condiții necesare aprobării ajutorului ar fi îndeplinite. Comisia ar lua atunci în considerare, de exemplu, dacă beneficiarul este situat într-o regiune asistată sau în ce măsură sursele de finanțare reflectă încrederea pieței – cu excepția beneficiarului și a

acționarilor – într-o viabilitate pe termen lung a societății sau s-ar baza și pe alte caracteristici, în funcție de caz.

- (153) În lumina considerentelor de mai sus, Comisia nu poate admite, în speță, că participarea beneficiarului era semnificativă. Comisia concluzionează că îndoielile sale cu privire la importanța contribuției beneficiarului și la limitarea ajutorului la strictul minim nu au fost înlăturate.

3.4 Compatibilitatea ajutorului – concluzie

- (154) Comisia conchide că ajutorul nu este compatibil cu piața comună, nici ca ajutor pentru salvare, nici ca ajutor pentru restructurare. În plus, niciuna dintre derogările prevăzute în tratatul CE nu se aplică prezentului caz.

VII. CONCLUZIE

- (155) Comisia conchide că Republica Slovacă a acordat în mod ilegal o anulare a datoriei fiscale în favoarea societății Frucona Košice a.s., cu violarea articolului 88 alineatul (3) al Tratatului CE. Acest ajutor nu este compatibil cu piața comună în temeiul niciunei derogări prevăzute de Tratatul CE.
- (156) Chiar dacă punerea în aplicarea a anulării de către Biroul Impozite a fost suspendată până la finalizarea prezentei proceduri în fața Comisiei, aceasta din urmă conchide că, pentru beneficiar, avantajul a apărut în momentul în care Biroul Impozite a hotărât să renunțe la o parte din creanțele sale și a acordat, astfel, un ajutor beneficiarului. Acest moment îl reprezintă intrarea în vigoare a acordului cu creditorii, pe 23 iulie 2004. Avantajul beneficiarului vizavi de concurenții săi a constat în faptul că Biroul Impozite nu a solicitat din partea lui plata datoriilor sale fiscale.
- (157) Pentru a restabili situația *ex ante*, ajutorul de stat trebuie să fie recuperat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat pus în executare de Republica Slovacă în favoarea societății Frucona Košice a.s., cu o valoare de 416 515 990 coroane slovace, este incompatibil cu piața comună.

Articolul 2

- (1) Republica Slovacă va adopta toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiar ajutorul menționat în articolul 1, ajutor care i-a fost acordat în mod ilegal.
- (2) Recuperarea va avea loc fără termen, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională, în măsura în care ele permit punerea în aplicare imediată și efectivă a prezentei decizii.
- (3) Ajutorul care trebuie recuperat include dobânzile datorate pentru perioada începând cu data la care acest ajutor a fost pus în executare în favoarea societății Frucona Košice a.s. până la data la care el a fost recuperat în mod efectiv.

⁽³⁶⁾ Potrivit noilor linii directoare, pragul pentru întreprinderile mijlocii este de cel puțin 40 %.

(4) Dobânzile se calculează în conformitate cu dispozițiile capitolului V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei, din 21 aprilie 2004, privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului, care prevede modalitățile de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽³⁷⁾. Rata dobânzii se aplică pe bază compusă pe întreaga perioadă specificată în alineatul (3).

Articolul 3

Republica Slovacă va informa Comisia, în termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, cu privire la măsurile pe care

le-a luat pentru a se conforma acesteia și va utiliza, în acest scop, chestionarul din anexa I a prezentei decizii.

Articolul 4

Republica Slovacă este destinatarul prezentei decizii.

Adoptată la Bruxelles, 7 iunie 2006.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

⁽³⁷⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

ANEXA I

Informații cu privire la aplicarea deciziei Comisiei în dosarul ajutorului de stat C 25/2005 (ex NN 21/2005) pus în executare de Republica Slovacă în favoarea societății Frucona Košice a.s.**1. Calculul valorii care trebuie recuperată**

- 1.1. Vă rugăm să ne oferiți următoarele informații cu privire la valoarea ajutorului de stat ilegal pus în executare în favoarea beneficiarului:

Data(ele) ^(*)	Valoarea ajutorului ^(*)	Moneda

^(*) Data(ele) la care ajutorul (tranchele din ajutor) a (au) fost pusă(e) în executare în favoarea beneficiarului.

^(*) Valoarea ajutorului pus în executare în favoarea beneficiarului (în echivalentul brut al subvenției).

Observații:

- 1.2. Vă rugăm să explicați în detaliu modul în care se vor calcula dobânzile aplicabile valorii care trebuie recuperată.

2. Măsuri adoptate sau prevăzute pentru a recupera ajutorul

- 2.1. Vă rugăm să expuneți în detaliu măsurile deja adoptate sau prevăzute în vederea unei recuperări imediate și efective a ajutorului. Vă rugăm să indicați, dacă este cazul, baza juridică a măsurilor adoptate sau prevăzute.
- 2.2. Vă rugăm să indicați calendarul procedurii de recuperare. La ce dată va fi finalizată recuperarea?

3. Sume deja recuperate

- 3.1. Vă rugăm să ne oferiți următoarele informații privind sumele din ajutor deja recuperate de la beneficiar:

Data(ele) ^(*)	Valoarea ajutorului	Moneda

^(*) Data(ele) de rambursare a ajutorului.

- 3.2. Vă rugăm să anexați dovezile rambursării sumelor din ajutor indicate în tabelul de la punctul 3.1

DECIZIA COMISIEI

din 20 decembrie 2006

privind proiectul de ajutor de stat C 5/2006 (ex N 230/2005) al Germaniei în favoarea șantierului naval Roland

[notificată cu numărul C(2006) 5854]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță SEE)

(2007/255/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate și-au prezentat observațiile în conformitate cu articolele menționate anterior și luând în considerare aceste observații,

întrucât:

I. PROCEDURA

- (1) Conform articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE, precum și dispozițiile-cadru privind ajutoarele de stat în domeniul construcțiilor navale ⁽¹⁾ (denumite în continuare, „dispozițiile-cadru”), Germania a comunicat, prin scrisoarea din 19 octombrie 2005 (înregistrată de Comisie în aceeași zi), Comisiei intenția sa de a acorda un ajutor de stat regional societății Detlef Hegemann Rolandwerft GmbH & Co. KG (denumită în continuare „șantierul naval Roland”). Prin scrisoarea din 16 noiembrie 2005, Comisia a solicitat mai multe informații, pe care Germania le-a transmis prin scrisoarea din 23 decembrie 2005 (înregistrată la aceeași dată). Prin scrisoarea din 18 ianuarie 2006 (înregistrată la aceeași dată), Germania a adus modificări ajutorului de stat notificat inițial.
- (2) Comisia a adus la cunoștință Germaniei prin scrisoarea din 22 februarie 2006 decizia sa de a începe, în ceea ce privește acest ajutor de stat, procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE. Decizia Comisiei privind începerea procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Comisia a invitat Germania și celelalte părți interesate să-și prezinte observațiile. Asociația Verband für Schiffbau und Meerestechnik și-a exprimat observațiile prin scrisoarea din 28 iunie 2006 (înregistrată la aceeași dată). Beneficiarul și-a exprimat observațiile prin scrisoarea din 30 iunie 2006 (înregistrată la data de 7 iulie 2006).

- (3) Observațiile au fost transmise Germaniei prin scrisoarea din 17 iulie 2006. Germania a răspuns acestor observații prin scrisoarea din 11 august 2006 (înregistrată în aceeași zi).
- (4) Germania a transmis răspunsul său privind începerea procedurii formale de investigare prin scrisoarea din 6 aprilie 2006 (înregistrată la data de 12 aprilie 2006). Printr-o scrisoare din 11 aprilie 2006 (primită și înregistrată la data de 12 aprilie 2006) au fost transmise anumite anexe. Comisia a cerut la data de 17 august 2006 mai multe informații, pe care Germania le-a transmis prin scrisoarea din 14 septembrie 2006 (înregistrată la data de 15 septembrie 2006). Germania a transmis Comisiei informații suplimentare prin scrisoarea din 20 noiembrie 2006 (înregistrată de Comisie la aceeași dată), iar la 22 noiembrie 2006 a avut loc o întâlnire cu reprezentanții Germaniei și ai șantierului naval, în urma căreia Germania a transmis Comisiei și alte informații, prin scrisoarea din 24 noiembrie 2006 (înregistrată de Comisie la aceeași dată).

II. DESCRIERE

1. Beneficiarul

- (5) Beneficiarul ajutorului de stat este șantierul naval Roland. Șantierul este situat în Berne în regiunea Wesermarsch din landul Saxonia de Jos (Germania), o regiune de dezvoltare conform articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE. Șantierul naval se află pe malul râului Weser, râu ce se varsă în Marea Nordului. Șantierul naval aparține Grupului Hegemann. Acesta reprezintă o întreprindere importantă, care nu corespunde definiției privind întreprinderile mici și mijlocii enunțate de Comisie în Recomandarea sa privind întreprinderile mici și mijlocii ⁽²⁾.
- (6) Șantierul naval Roland construiește nave maritime. Obiectul său principal de activitate se concentrează pe construcția navelor Feeder, reprezentând cea mai mică subcategorie a navelor container. În afara de acestea, șantierul naval mai construiește și vase speciale precum RoRo/LoLo sau auto-transportatoare. În 1999, șantierul naval Roland s-a adaptat schimbării tendințelor cererii pe piață și a început să construiască nave mai mari, cu o lungime de până la [...] (*) m, un tonaj de până la [...] t și o capacitate de sarcină de până la 850 TEU. Pentru a putea fabrica aceste nave mari, a

⁽¹⁾ JO C 317, 30.12.2003, p. 11.

⁽²⁾ JO C 124, 20.5.2003, p. 36.

(*) Secret de construcție.

trebuie să fie elaborat un program de investiții pentru adaptarea șantierului, acesta având ca obiect printre altele și extinderea lifturilor pentru nave. Era, de asemenea planificată, prelungirea cheiului de construcție, dar din motive economice a trebuit să fie amânată. Șantierul naval Roland se ocupă, de asemenea, de repararea navelor. Lucrările de reparație sunt efectuate atât pe uscat, cât și pe apă.

- (7) Navele sunt asamblate mai întâi pe secțiuni în hala 3 și montate în module mai mari în zona exterioară de asamblare. Aceste părți sunt împinse pe suprafața exterioară de asamblare și duse în hala de montare nave 1, unde sunt asamblate propriu-zis navele. Acestea sunt împinse apoi către lift și lăsate la apă. Echiparea ulterioară are loc pe un chei de construcție, potrivit pentru nave de până la 140 m lungime. Ridicarea echipamentelor are loc cu ajutorul unei macarale de chei de 50 de tone și a unei macarale de construcție de 8 tone, ambele circulând pe șina pentru macarale de chei.
- (8) De la începutul anilor '90, șantierul naval Roland poate echipa simultan două nave (cu excepția momentelor în care cererea este limitată). La cheiul inițial, aceste nave puteau fi asamblate direct (fiind mai scurte în acea vreme). După ce șantierul naval Roland a început în 1999 construcția unor nave mai mari, cheiul a devenit prea scurt. Din motive financiare, șantierul naval Roland nu a prelungit imediat cheiul, ci a început să asambleze al doilea vas, ca soluție intermediară, în paralel cu vasul care stătea direct ancorat la chei („ancorare paralelă a vasului”). Pentru fiecare vas echipat în paralel, șantierul naval Roland avea nevoie să închirieze de [...] ori pe durata de [...] o macara auto suplimentară și de [...] ori pe durate de [...] o macara mai mică plutitoare.
- (9) Echiparea și repararea vasului în paralel s-a dovedit a fi laborioasă, costisitoare și inefficientă economic. În afara de aceasta, există un mare risc de accidentare.

2. Proiectele de investiții

- (10) Scopul ajutorului de stat este de a promova investițiile în cinci domenii diferite ale activităților șantierului naval, și anume halele 1 și 3, instalația chei 1, mașinile automate de sudură și construcția unui chei suplimentar. Majoritatea investițiilor au fost deja finanțate. Ajutorul de stat a fost solicitat înainte de începerea investițiilor.
- (11) Conform datelor furnizate de Germania, investițiile vor duce la crearea a 35 de noi locuri de muncă la șantierul naval Roland. O parte din lucrările de asamblare erau subcontractate unei societăți siderurgice în [...], care producea secțiunile din față ale vaselor pentru șantierul naval Roland. Investițiile vor permite șantierului naval Roland să realizeze el însuși aceste secțiuni.

Hala 1

- (12) Cu ajutorul investițiilor, hala 1 trebuie să fie mărită cu 55 m. Astfel cum a fost informată și Comisia, în momentul de față, o mare parte a lucrărilor de asamblare are loc în aer liber. După realizarea proiectelor de investiții, aproape toate lucrările vor avea loc în hală.

Hala 3

- (13) În hala 3 sunt depozitate instalațiile pentru construcția secțiunilor. Poarta halei avea inițial o lățime de 17,4 m, în timp ce navele construite de șantierul naval Roland au în mod normal o lățime de 22,2 m. Ca urmare, secțiunile nu puteau fi pregătite în poziția necesară pentru montaj, ci trebuiau realizate transversal în hală pentru a putea fi scoase pe poartă. În cele din urmă, secțiunile erau rotate cu ajutorul macaralei auto la 90° pentru a putea fi montate la celelalte componente. Această procedură lua mult timp și era foarte costisitoare. Din cauza porții prea strâmte a halei, a fost limitată și adâncimea secțiunilor, șantierul naval Roland fiind obligat să producă un număr mai mare de secțiuni decât era necesar. Pentru a corecta această situație, poarta halei a trebuit să fie lărgită. Această parte a planului a fost realizată în 2004.
- (14) O altă parte a proiectului de investiții, realizată în 2004, a fost prelungirea halei în direcție nord-vest. În această parte a halei erau sudate secțiunile pentru a le transforma în module. Prin prelungirea halei, aceste lucrări de sudură pot avea acum loc în hală, adică independent de condițiile meteo. Șinele de macara sunt prelungite în partea cea nouă a halei de construcție a secțiunilor.
- (15) Secțiunile individuale sunt construite pe suporturile blocului chilă, cu care sunt transportate și secțiunile. Întrucât șantierul naval Roland a început să construiască nave mai mari după investițiile din 1999, vechiul sistem suport bloc chilă nu mai corespundea cerințelor, conform celor declarate de Germania. Înaintea realizării investițiilor, pentru poziționarea secțiunilor era folosită o macara auto, ceea ce presupunea un proces îndelungat și costisitor. De aceea, în 2004, șantierul naval a investit în suporturi moderni, hidraulici pentru blocul chilă, ceea ce a dus la o semnificativă ușurare a producerii secțiunilor.

- (16) Un alt proiect de investiții, început în august 2005, viza prelungirea halei 3 în direcția sud-est, servind în principal obiectivului de a nu mai efectua operațiuni în aer liber.

Prelungire șină macara la cheiul 1

- (17) Proiectele de investiții cuprind și prelungirea șinei macara la cheiul inițial, cu 96 m. Acest chei are o lungime de 200 m. Înainte de prelungire, doar aproximativ jumătate din vapor putea fi echipat cu macaraua. Pentru cealaltă jumătate, șantierul naval Roland trebuia să folosească [...] macarale auto. Șina macaralei a fost prelungită astfel încât navele pot fi deservite pe toată lungimea lor de către macara. Această investiție a avut loc în 2004.

Achiziționare unor mașini de sudură automate

- (18) În 2004, s-a investit și în mașini automate moderne de sudură, cu care lucrările de sudură au putut fi efectuate automat și mai repede.

Construcție chei suplimentar și achiziționarea unei noi macarale

- (19) Programul de investiții pentru 2005 și 2006 a cuprins construcția unui chei suplimentar de montare; în acest scop, cheiul inițial trebuie mărit cu aproximativ 180 m. Pentru construcția cheiului de montare sunt necesare, printre altele, și următoarele măsuri: săparea terenului pe partea cu râul, umplerea terenului pe partea cu solul și conectarea la rețeaua stradală și de drumuri. În afara de aceasta, șina macaralei trebuie să fie extinsă cu 150, trebuie realizată și instalată o macara suplimentară de 3 tone, iar alimentarea mediilor trebuie asigurată. Lucrările în aceste scopuri au demarat în august 2005.

- (20) Decizia de a construi vase mai mari din 1999 a fost elementul declanșator pentru aceste proiecte de investiții. Șantierul naval investea până atunci în refacerea lifturilor pentru nave, pentru a ajusta instalațiile acestora. Conform celor spuse de beneficiar, au existat două motive pentru amânarea investițiilor la chei: mai întâi, mijloacele financiare existente erau stringente necesare pentru șantierul Peene naval, parte a grupului Hegemann, aflat în acel moment într-o amplă restructurare. Din cauza modificării pieței, care dura deja de ceva ani, nu mai existau mijloace disponibile pentru a lua măsuri de investiție în șantierul naval Roland. În al doilea rând, aceste investiții au fost amânate pentru că echiparea și repararea a două vase unul lângă altul erau posibile din punct de vedere tehnic (și era mai puțin din punct de vedere economic).

- (21) Un alt avantaj al proiectelor de investiții este faptul că noul chei va permite în viitor șantierul naval să participe la licitații pentru construcția și repararea de vase maritime. Din cauza riscurilor care pot apărea în cursul lucrărilor simultane la două vase aflate unul lângă celălalt, șantierul naval Roland nu a putut până acum să efectueze lucrări de construcție și reparație pentru marina germană. Din cauza riscurilor, marina germană s-a ferit să aloc contracte șantierului naval Roland, chiar dacă șantierul naval Roland aparținea cercului de șantiere care putea prelua astfel de contracte.

- (22) Costurile pentru proiecte se ridică în total la 13 milioane de euro, repartizate după cum urmează – tabel:

EUR		
1	Prelungire hala 1	[...]
	Hala 3	
2	Prelungire către nord-vest, prelungire șine macara, lărgire poartă hală	[...]

3	Modernizare suport bloc chilă în hala 3	[...]
4	Prelungire hala 3 către sud-est	[...]
5	Prelungire șină macara chei	[...]
6	Achiziționare mașini automate de sudură	[...]
	Construcție chei suplimentar și realizare macara nouă	
7	Construcție instalație nouă chei	[...]
8	Achiziționare macara nouă	[...]
	Total	13 000 000

3. Proiectul de ajutor de stat

- (23) Germania are intenția de a acorda șantierului naval un ajutor de stat în valoare de 1,56 milioane euro. Costurile eligibile corespund celor 13 milioane euro pentru proiect; intensitatea ajutorului de stat reprezintă, așadar, 12 %. Ajutorul de stat este acordat pe baza unei reglementări aprobate pentru ajutoarele de stat regionale ⁽³⁾. Ajutorul de stat a fost acordat înainte de începerea proiectelor de investiții.
- (24) Ajutorul de stat este acordat de către landul Saxonia de Jos prin intermediul NBank Hanovra.

III. MOTIVELE ÎNCEPERII PROCEDURII FORMALE DE INVESTIGARE

- (25) Procedura formală de investigare a fost începută din cauza îndoielilor Comisiei privind compatibilitatea ajutorului de stat cu dispozițiile-cadru. Comisia se îndoia asupra faptului că investițiile în noul chei de montare ar putea fi considerate investiții în instalații existente.
- (26) Mai mult, Comisia se temea că investițiile în șantierul naval Roland ar putea duce la o extindere a capacității de producție a acestuia, extindere care ar fi incompatibilă cu dispozițiile-cadru și cu piața comună.

IV. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (27) Comisia a luat act atât de observațiile beneficiarului, șantierul naval Roland, cât și de observațiile Asociației Verband für Schiffbau und Meerestechnik.

4.1. Observațiile beneficiarului, șantierul naval Roland

- (28) Conform declarației beneficiarului, capacitatea de construcție nave a șantierului nu va crește ca urmare a proiectelor de investiții. Beneficiarul afirmă că fiecare creștere a productivității are ca și consecință o creștere a capacității respectivei instalații. Dar acest lucru nu însemna neapărat o creștere pe ansamblu a capacității șantierului

⁽³⁾ Proiect de interes comun „Îmbunătățirea structurii economice regionale” – al 34-lea plan-cadru (Caz nr. N641/2002, Decizia Comisiei din 2 aprilie 2003).

naval. În cazul șantierului naval Roland, investițiile au dus la o creștere a productivității, ceea ce însă nu a avut ca și consecință o creștere a capacității șantierului per ansamblu. Din contră, creșterea productivității a fost absorbită de o capacitate de producție crescută, care ar fi fost pornită mai devreme. Ca urmare, volumul de producție în CGT (*compensated gross tonnes*) nu a crescut.

- (29) Beneficiarul a prezentat un rezumat al navelor realizate în ultimii ani, precum și registrele șantierului naval. În 2004, pe șantierul naval Roland s-au realizat [...], ceea ce corespunde aproximativ la [...] CGT. Pentru 2006, este planificată construcția a [...] nave cu o capacitate de [...] CGT. Pentru 2007 și 2008, volumul anual de producție va fi de [...] CGT.
- (30) Beneficiarul a explicat că șantierul naval a cumpărat în trecut ocazional secțiuni sau carcase întregi de la societăți terțe. Volumele de producție ale șantierului naval Roland nu puteau crește prin achiziționarea de cască și de secțiuni de la furnizori, pentru că echipamentele navelor necesită un anumit timp, iar instalațiile disponibile nu permit o echipare eficace a unui număr mare de nave. Astfel, în halele de construcție disponibile, de exemplu, este posibilă montarea doar a unui vas. Pentru asamblarea navei în hala de montaj nr. 1 sunt necesare în jur de [...] săptămâni pentru fiecare navă.
- (31) Beneficiarul a prezentat informații despre activitatea de producție pe șantier. De aici rezultă că șantierul este utilizat la capacitate maximă și nu mai există nicio posibilitate de a construi mai multe nave după efectuarea planurilor de investiții. Instalația șantierului naval este limitată la o capacitate totală de aproximativ [...] – [...] CGT, care a fost deja atinsă înainte de realizarea proiectelor de investiții prin externalizare unei părți din lucrări.
- (32) Beneficiarul a arătat că șantierul naval ar putea, prin planurile de investiții, să participe la licitațiile pentru lucrări de construcție nave, reparație și demontare pentru vasele marinei. Până acum, șantierul naval nu a avut această posibilitate, pentru că lucrările ar fi trebuit efectuate în paralel la două nave. Volumele de producție în CGT ar descrește în comparație cu nivelul actual, pentru că vasele marinei nu sunt considerate vase comerciale. În cele din urmă, beneficiarul a conchis că, deși Comisia nu împărtășește opinia Germaniei că dispozițiile-cadru nu interzic ajutoarele de stat pentru investiții pentru proiecte legate de o creștere a productivității, acest lucru nu este oricum relevant pentru evaluarea compatibilității ajutoarelor de stat la șantierul naval Roland cu piața comună, pentru că aici nu este vorba despre o creștere a capacității.
- (33) Beneficiarul explică mai departe că investițiile privesc exclusiv instalațiile existente. Mai ales în ceea ce privește investițiile pentru extinderea cheiului, pentru a putea echipa ambele nave direct la instalația de la chei, nu este vorba

despre crearea unei noi instalații. Șantierul naval avea deja locuri de așezare în paralel pentru echiparea navelor. Beneficiarul subliniază că poziționarea în paralel ar reprezenta un pericol crescut și că de aceea marina ezita să aloce contracte șantierului naval Roland. Investiția planificată presupunea modificarea cheiului existent pentru a crește productivitatea acestuia. Beneficiarul a adus informații despre câte săptămâni pe an era folosită localizarea în paralel și cum putea fi folosită în viitor.

- (34) Beneficiarul a mai arătat că prelungirea șinei macaralei și instalarea unei macarale în conexiune cu prelungirea cheiului ar servi la înlocuirea macaralelor auto și plutitoare costisitoare și ineficiente, utilizate în prezent pentru echiparea vaselor în poziționare paralelă. Echiparea celui de-al doilea vas realizată direct de pe chei, făcută posibilă prin proiectele de investiții, ar determina o creștere a eficienței costurilor și a productivității.

4.2. Observațiile Asociației Verband für Schiffbau und Meerestechnik

- (35) Asociația germană pentru construcția de vase și tehnica maritimă (mai jos, Asociația) este de părere că grijile pe care și le face Comisia în privința unei posibile extinderi de capacitate nu pot fi derivate din dispozițiile-cadru și nici nu pot fi justificate de situația prezentă de pe piață, întrucât ajutorul de stat planificat nu duce la alterarea concurenței.
- (36) Asociația susține că orientarea politicii comunitare privind ajutoarele de la stat pentru construcțiile navale s-a schimbat în ultimii ani. Dispozițiile-cadru nu mai conțin clauze care să interzică acordarea de ajutoare de stat pentru investiții în vederea extinderii capacităților. Asociația pornește de la ideea că astfel de clauze nu mai sunt considerate a fi potrivite. Mai departe, Asociația arată că reglementările specifice pentru fiecare sector conținute odinioară în dispozițiile-cadru au fost abandonate pe cât posibil. Chestiunea capacității ar fi menționată doar în ceea ce privește ajutoarele de stat pentru închidere. Alte tipuri de ajutoare de stat cum ar fi cele de restructurare cad sub incidența prevederilor generale pentru ajutoarele din partea statului.
- (37) Asociația susține mai departe că o interpretare prea îngustă ar fi contrară prevederilor inițiativei LeaderSHIP 2015, parte a implementării strategiei Lisabona. Competitivitatea și productivitatea economiei europene trebuie să crească prin investiții în cercetare, dezvoltare și inovație, ceea ce face necesare investițiile în instalații moderne de producție. Faptul că ajutoarele de stat pentru investiții nu pot fi asociate cu dezvoltarea capacității este împotriva obiectivelor inițiativei LeaderSHIP 2015, mai ales al aceluia de a asigura și a construi poziția pe anumite segmente de piață, unul dintre ele fiind navele container mici și medii, segment pe care Europa încă devansează China și Coreea.

- (38) Asociația este de părere că investițiile planificate nu alterează concurența. Nu există în momentul de față capacități excedentare pentru că piața internațională de construcții de nave a cunoscut o anumită resuscitare. Cererea a fost constant pozitivă, în timp ce pentru anul 2008/2009 se așteaptă o mică scădere. Ca urmare a creșterii comerțului mondial, a crescut și traficul maritim, mai ales pentru transportul bunurilor industriale, prin intermediul navelor container. Cererea de nave mari de 5 000 până la 8 000 TEU, care nu puteau intra în porturile mai mici, a crescut. Acest lucru a dus la o mai mare cerere de vase mici Feeder pentru distribuirea conexă a containerului. Șantierul naval Roland putut fabrica nave de dimensiuni până la 900 TEU.
- (39) Conform declarației Uniunii, navele Feeder reprezintă un segment important în afacerile șantierei germane navale. Competitorii principali sunt șantierele navale chinezești, lideri clari de piață cu un procent de 42,5 % la nivel internațional. Germania se află pe locul doi cu 26,8 %.
- (40) Pe segmentul navelor de până la 900 TEU, există, conform declarațiilor Uniunii, doar foarte puțini competitori europeni, localizați, majoritatea în Germania și Olanda. Asociația vede pe acest segment un uriaș potențial de creștere. Întrucât șantierele navale chinezești oferă navele la un preț mai mic, șantierele navale germane și europene își pot menține poziția pe piață numai prin calitate și productivitate în continuă creștere.
- (41) Asociația subliniază că Vietnam și China vor continua să își dezvolte capacitățile de construcție de nave, ceea ce va duce la o creștere a cotei lor de piață. Astfel, concurența în construcția de nave are loc în prezent mai mult la nivel global decât european.
- încolo mai mult printr-o bună situație a ordinelor, prețuri mari și capacități gătuite.
- (44) Germania insistă asupra faptului că partea de piață a industriei constructoare de nave a scăzut în ultimele decenii, în timp ce Japonia, Coreea și China și-au crescut cotele de piață prin intermediul ajutoarelor de stat. Aceste ajutoare de stat trebuie luate în considerare ca unul dintre factorii menționați la paragraful 3 litera (c) din dispozițiile-cadru. Șantierele navale europene trebuie să facă toate eforturile pentru a-și crește productivitatea.
- (45) Conform Germaniei, orice creștere a productivității duce automat la un rezultat productiv și mai mare al instalației. O creștere a productivității conform prevederilor-cadru nu ar putea însemna că aceeași cantitate este produsă cu alimentare mai mică, adică mai puține cheltuieli. Germania subliniază în încheiere obiectivul ajutoarelor de stat regionale, care ar trebui să contribuie la dezvoltarea regiunii și la crearea de locuri de muncă. O creștere a productivității nu ar trebui să ducă în acest sens la blocarea
- (46) În ceea ce privește situația pieței, Germania arată că serviciile de transport au crescut, iar pe segmentul navelor container a putut fi observată o tendință pentru nave mari. Chiar și în prezent există nave cu o capacitate de încărcare de 500 TEU, iar noile prognoze menționează nave cu o capacitate de încărcare de 8 000 TEU. Pentru că aceste nave pot intra numai în anumite porturi, vor fi necesare nave mai mici care să distribuie încărcătura. Astfel, cererea de nave Feeder, cu 850 TEU, cum fabrică șantierul naval Roland, nu va scădea.
- (47) Germania detaliază proiectele de investiții și anexează fotografii pentru exemplificarea măsurilor și situația șantierului naval.

V. POZIȚIA GERMANIEI

- (42) În luarea sa de poziție privind începerea procedurii formale de investigare, Germania susține că paragraful 26 din dispozițiile-cadru nu conține nicio referire la capacitate. De asemenea, în paragraful 26 nu există nicio reglementare conform căreia ajutoarele de stat pentru investiții pentru proiecte, care ar putea duce la extinderea capacităților în conexiune cu o creștere a productivității, nu sunt acceptabile. Germania susține, de asemenea, faptul că o creștere a productivității industriei constructoare de nave este un obiectiv important al politicii comunitare în acest sector economic. Inițiativa LeaderSHIP 2015 are ca scop îmbunătățirea poziției șantierei navale europene față de competitori, precum și contracararea dezavantajelor create industriei europene de construcție de nave de către subvenționarea acestui domeniu în Asia. Acest obiectiv poate fi atins numai prin creșterea productivității, consideră Germania.
- (43) Mai departe, Germania susține că paragraful 3 din dispozițiile-cadru nu presupune că efectele unui plan de investiții asupra capacităților trebuie luate în calcul la evaluarea compatibilității cu piața comună. Sectorul construcției de nave nu mai este definit de criteriile de la paragraful 3 din condițiile cadru, ci se va caracteriza de aici
- (48) Prin prelungirea halei 1, șantierul naval ar putea asambla un vapor complet în hala de montaj, ceea ce nu este posibil în momentul de față. Prin acoperirea zonelor de construcție existente, lucrările ar deveni mai productive și mai eficiente.
- (49) Germania explică mai departe că un vas care se află la cheul 1 cuprinde doar două treimi din acesta. Partea de sud a cheului nefolosit va fi prelungită. Aceasta nu ar însemna construcția „unei noi instalații” în sensul prevederilor-cadru. Odată prelungit, cheul va fi dotat cu o macara, care ar înlocui-o pe cea de a doua.
- (50) Germania arată că așezarea în paralel a navelor din 2003 până în 2005, a fost folosită de [...] pe an (inclusiv livrările). Germania a subliniat din nou că această așezare în paralel ar putea fi transferată la noul chei, care ar putea fi folosit în tot cursul anului, așa cum a fost folosită în ultima vreme poziționarea în paralel. Mai departe, Germania explică riscul mare pe care îl presupune echiparea unui vapor așezat în paralel cu cel de la chei, pentru că macaralele plutitoare trebuie să fie plasate în mijlocul râului Weser. De aceea ar fi înțelept ca niciun vapor să nu mai fie încărcat în paralel cu cel aflat la cheul 1.

- (51) Conform punctului de vedere prezentat de Germania, prelungirea cheiului de echipare, care ar facilita echiparea celui de-al doilea vapor tot la chei, nu trebuie asimilată cu o construcție a unei noi instalații. Este vorba doar despre o prelungire nesemnificativă a cheiului existent. Chiar și fără proiectele de investiții, cheiul ar fi deja mai lung decât o navă Feeder, astfel încât șantierul naval ar putea deja echipa două nave în același timp.
- (52) Germania argumentează că șantierul naval Roland ar avea deja la dispoziție două locuri pentru echipare, chiar dacă unul dintre ele se află într-un așa-numit „al doilea rând”. Întrucât cel de-al doilea vapor nu se află în raza de acoperire a macaralei de chei, trebuie utilizate macarale auto și plutitoare. După prelungirea cheiului, activitatea va fi mai eficientă, pentru că nava va putea fi echipată direct la chei. Mai departe, Germania susține că marina germană s-a ferit să aloce contracte șantierului naval Roland din cauza metodei pe care o practica acest șantier de a încărca două nave așezate în paralel.
- (53) Germania argumentează că transferarea celui de al doilea loc de poziționare la un chei deja existent, nu reprezintă o nouă instalație, ci mai degrabă o măsură de creștere a productivității ambelor locuri de poziționare, care nu vor mai fi așezate, ci unul după altul. Noua macara, ce va fi instalată pe noul chei, va înlocui macaraua auto și pe cea plutitoare folosite în acest moment. Activitatea va deveni mai productivă prin utilizarea unei noi macarale.
- (54) Germania insistă asupra necesității măsurii pentru că echiparea unui vapor aflat în al doilea rând este inefficientă din punctul de vedere al timpului. Mai mult, acest proiect i-ar da șantierului naval Roland posibilitatea de a participa la licitațiile pentru construcția și reparațiile de nave ale marinei germane.
- (55) Germania explică mai departe că mai demult șantierul naval Roland construia nave mai mici Feeder, care puteau fi echipate simultan la chei. Cererea de pe piață s-a concentrat din ce în ce mai mult pentru nave Feeder mai largi și mai lungi, astfel încât două astfel de nave nu mai aveau loc una în spatele celeilalte la chei. Șantierul naval a început atunci să așeze cel de al doilea vas paralel la cel care se afla la chei, atât pentru echipare, cât și pentru reparații. Prelungirea cheiului ar însemna, astfel, o ajustare a instalației de echipare la navele mai mari.
- (56) Germania argumentează că șantierul naval Roland a lucrat în trecut cu șantierul naval Peene și utilizat carcasa de nave prefabricate de la acest șantier. În ultima vreme, șantierul naval Roland a produs numai nave care erau în totalitate construite în locațiile sale. Germania arată că nu se poate extinde capacitatea de reparații atâta vreme cât volumele de construcții noi vor fi păstrate așa cum sunt în prezent. O parte din lucrările de reparații sunt efectuate pe pământ. Pentru aceasta, ar fi necesară suprafața exterioară de construcții, utilizată deja pentru producerea noilor nave.
- (57) Germania continuă, susținând că noua macara nu va fi utilizată numai la noul chei, ci și pentru optimizarea activității la cheiul inițial, crescând capacitatea acestuia de tracțiune.
- (58) Germania arată că asociația susține punctul său de vedere. Germania este de părere că poziția Uniunii este semnificativă pentru că reprezintă interesele politice și economice ale economiei germane de transport maritim, ale șantierelor navale germane, precum și ale furnizorilor lor. Mai mult, Asociația este deopotrivă depozitară a celor mai noi informații de pe piață, în calitatea sa de reprezentant al unor grupuri de interese diferite. Dacă Asociația trage concluzia că ajutoarele de stat planificate pentru șantierul naval Roland nu sunt în dezavantajul industriei constructoare de nave din Germania, Comisia ar trebui să țină cont de acest punct de vedere. Germania argumentează în continuare că niciun punct de vedere negativ, împotriva ajutoarelor de stat nu a fost primit de către Comisie.
- (59) În ceea ce privește punctul de vedere al beneficiarului însuși, Germania insistă asupra faptului că șantierul naval Roland a susținut că proiectele de investiții nu ar duce la o extindere a capacității. Germania întărește faptul că nu consideră relevantă această chestiune pentru evaluarea compatibilității ajutoarelor de stat.

VI. EVALUARE

6.1. Existența unui ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) Tratatul CE

- (60) Conform articolului 87 din Tratatul CE, ajutoarele de stat acordate din mijloace statale sau extrastatale, de orice tip, care ar putea altera sau amenința cu alterarea concurenței dacă ar fi acordate unei anumite întreprinderi sau ramuri de producție, sunt incompatibile cu piața comună, dacă privesc comerțul între statele membre. Conform jurisprudenței Curții de Justiție și Tribunalului de Primă Instanță ale Comunităților Europene, criteriul prejudicierii comerțului este îndeplinit atunci când societatea beneficiară obține o capacitate economică ce face obiectul comerțului între statele membre.

- (61) Ajutorul de stat este acordat de landul Saxonia de Jos, fiind astfel imputabil statului. Acesta oferă șantierului naval Roland un avantaj, pe care nu l-ar fi obținut pe piață. Șantierul naval Roland activează în domeniul construcțiilor de nave maritime. Întrucât aceasta reprezintă o activitate comercială, măsura amenință să altereze concurența și afectează comerțul între statele membre. Ca urmare, ajutorul de stat reprezintă o subvenție în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE și trebuie evaluată în consecință.

6.2. Excepțiile conform articolului 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE

- (62) Articolul 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE prezintă excepțiile de la interdicția generală de subvenționare conform articolului 1.

- (63) Pentru evaluarea ajutoarelor de stat în domeniul construcțiilor navale, Comisia a realizat dispozițiile-cadru. Acestea conțin dispoziții speciale pentru ajutoare de stat în favoarea industriei constructoare de nave, atunci când și în măsura în care caracteristicile acestui sector necesită o

abordare specială. În sensul acestor dispoziții-cadru, expresia „construcție de nave” exprimă construcția în interiorul Comunității a navelor comerciale maritime automate. „Repararea vaselor” reprezintă repararea sau pornirea executată în cadrul Comunității a navelor maritime automate. Activitatea comercială a șantierului naval Roland cade sub incidența acestei definiții, astfel încât ajutorul de stat discutabil trebuie evaluat prin prisma dispozițiilor-cadru. Șantierul naval nu realizează vehicule de pescuit pentru Comunitate. Conform liniilor directoare pentru verificarea ajutoarelor de stat în sectorul de pescuit și acvacultură ⁽⁴⁾, ajutoarele acordate șantierelor navale pentru construcția de autovehicule de pescuit ale Comunității nu sunt acceptabile.

- (64) La paragraful 26 din dispozițiile-cadru, se spune că „ajutoarele de stat regionale pentru construcția, repararea sau transformarea de nave... numai dacă pot fi considerate compatibile cu piața comună, acordate pentru investiții pentru renovarea sau modernizarea șantierelor navale existente, fără legătură restructurarea financiară, pentru a crește productivitatea instalațiilor existente”.
- (65) Cuantumul ajutoarelor de stat nu poate fi mai mare de 12,5 % sau nu poate depăși limita maximă aplicabilă pentru ajutoarele de stat regionale conform articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, valoarea minimă fiind standard. În cazul de față, limita maximă utilizabilă este de 12,5 %. Mai mult, ajutorul de stat pentru cheltuielile eligibile conform definiției din liniile directoare pentru ajutoarele de stat trebuie limitată la obiectivele regionale ⁽⁵⁾.

Investiții pentru extinderea halei 1 și halei 3, pentru extinderea șinei de macara pe cheiul 1 și pentru mașini automate de sudură

- (66) Aceste investiții servesc raționalizării proceselor de producție ale șantierului naval Roland prin refacerea instalațiilor și acoperirea zonei de lucru aflată în aer liber. Aceste măsuri pot fi considerate investiții în modernizarea sau renovarea unui șantier naval existent.
- (67) O parte a proiectului implică extinderea halei 1, precum și a halei 3 către nord-vest și sud-est. Comisia este de părere că aceste extinderi privesc instalațiile existente ale halelor. Proiectul nu duce de facto la construirea unei hale suplimentare. Extinderea are ca scop introducerea capacităților de construcție a navelor, aflate până acum în aer liber, în hală.
- (68) Celelalte investiții în hala 3 pentru extinderea șinei macaralei și lărgirea porții halei, precum și modernizarea suportului chilei trebuie considerate ca investiții în instalații existente. Comisia consideră că în ceea ce privește extinderea șinei de macara pe cheiul 1 și investițiile în mașini automate de sudură moderne este vorba, de

asemenea, despre investiții în instalații existente. Acest punct de vedere a fost susținut de Comisie și în concluzia sa pentru începerea procedurii formale de investigare.

- (69) Comisia pornește de la ideea că investițiile sunt îndreptate spre creșterea productivității instalațiilor existente. Extinderea halelor va duce la o creștere a productivității, pentru că acum lucrările pot fi efectuate indiferent de vreme. Extinderea porții halei 3 va duce la o scădere semnificativă a costurilor pentru că segmentele nu mai trebuie întoarse, putând fi realizate secțiuni mai adânci. Același lucru se aplică și extinderii șinei de macara în hala 3 și la cheiul 1, prin care nu va mai fi necesară utilizarea macaralelor auto [...], achiziționării suportului hidraulic pentru chilă, prin care acționarea manuală a secțiunilor cu ajutorul macaralelor auto nu va mai fi necesară, precum și achiziționării mașinilor automate de sudură, care vor reduce timpul și costurile față de sudurile manuale.
- (70) În timp ce proiectul de investiții va influența clar productivitatea, efectele sale asupra capacității rămân reduse, pentru că nu apare nicio nouă instalație și pentru că orice extindere de capacitate ar fi o consecință a creșterii productivității instalațiilor existente. Beneficiarul arată că această creștere a productivității nu atrage după sine o extindere a capacității șantierului naval în CGT, pentru că ea va fi absorbită de instalații printr-o producție proprie crescută, ca o consecință a includerii lucrărilor care erau până acum externalizate. Comisia este de părere că nu există nicio extindere a capacității disproporțională.

- (71) Astfel, Comisia ajunge la concluzia că măsurile 1-6 din tabelul la considerentul 22 pot fi considerate ca investiții în modernizarea și renovarea unui șantier naval existent pentru creșterea productivității instalațiilor disponibile. Costurile în valoare de 8 360 000 euro sunt considerate costuri eligibile.

Construcția unui chei suplimentar și achiziția unei macarale noi

Modernizare

- (72) Măsurile 7 și 8 din tabelul de la considerentul 22 privesc construirea unui chei suplimentar și achiziționarea unei macarale noi. Comisia este de părere că aceste investiții pot fi considerate ca măsuri de renovare sau modernizare din două motive. Pe de-o parte, chiar înainte de proiectul de investiții, șantierul naval Roland echipa și repara două nave în același timp, așezându-l pe cel de al doilea paralel la cel care se afla paralel la chei. Această procedură era ineficientă și foarte costisitoare. Prin investiții, pe șantierul naval Roland se pot așeza simultan două vase la chei, echiparea lor putând să aibă loc în condiții mai bune. Pe de altă parte, este vorba despre ultimele investiții dintr-o serie de investiții

⁽⁴⁾ JO C 229, 14.9.2004, p. 5.

⁽⁵⁾ JO C 74, 10.3.1998, p. 74.

începute în 1999, pentru a echipa șantierul pentru construirea unor nave mai mari. Șantierul vamal și-a reorganizat producția pentru că cererea s-a mutat de la navele Feeder mai mici către navele Feeder construite în prezent de către șantierul naval Roland. Comisia este de părere că adaptarea producției la cererea de pe piață poate fi considerată ca modernizare.

Obiectivul creșterii productivității instalațiilor existente

- (73) Un alt obiectiv este creșterea productivității instalațiilor existente. Echiparea navelor la cheiul inițial devine mai economică pentru navele nu mai stau unul lângă altul, iar vasul care stă ancorat la chei nu mai trebuie traversat. Deși se poate presupune că în cazul noului chei nu este vorba despre extinderea unei instalații deja existente, Comisia consideră că productivitatea cheiului inițial va crește prin construirea noului chei pentru echipare.
- (74) Și a doua macara, instalată pe cheiul extins, va duce tot la o creștere a productivității cheiului inițial. Capacitatea de tracțiune a ambelor macarale împreună este de 85 tone, asemănătoare cu tracțiunea maximă anterioară de 50 tone. Astfel, macaralele de chei pot ridica sarcini pentru care anterior era necesară o macara plutitoare. Ca urmare a investițiilor, va fi necesară o macara plutitoare pentru introducerea motorului. Toate celelalte operațiuni de ridicare pot fi realizate cu cele două macarale aflate la cheiul extins. În al doilea rând, macaraua inițială este utilizată adesea pentru lucrări într-o zonă de lucru în aer liber mai mică, aflată direct în spatele cheiului. După investiții, a doua macara poate fi utilizată atunci când prima este necesară pentru activități în spațiul exterior de lucru. Astfel, lucrările de echipare nu vor trebuie întrerupte în aceste faze.
- (75) Comisia a ajuns la concluzia că obiectivul investițiilor este creșterea productivității instalațiilor existente pe șantierul naval.

Efectele asupra capacității

- (76) Mai departe, Comisia este de părere că investițiile nu conduc la o extindere disproporționată a capacității.
- (77) Pentru început, Comisia notează că de peste 15 ani, pe șantierul naval Roland erau echipate două nave simultan. Echiparea navelor din rândul al doilea a fost gândită ca o soluție tranzitorie până când se făceau investiții la chei. Conform informațiilor oferite de Germania, această soluție tranzitorie a fost menținută atât de mult timp din cauza situației speciale pe piață și a condițiilor excepționale de pe șantierul naval. Grupul Hegemann, în calitate de proprietar al șantierului, a decis să investească mijloacele disponibile în șantierul Peene. După încheierea proiectului de restructurare pentru șantierul Peene în anul 2005 și ca urmare a revitalizării pieței, grupul Hegemann a putut să finalizeze proiectul de modernizare a șantierului Roland. Datorită

faptului că șantierul naval a echipat în mod regulat, în ultimii 15 ani (cu excepția perioadelor de cerere limitată), două nave în același timp, Comisia nu vede niciun fapt care să arate că șantierul naval Roland ar fi avut capacitatea de a echipa o singură navă, înainte de investiții.

- (78) Din punct de vedere tehnic, gâtuirile la etapele de lucru în amonte, adică în halele de construcție a navelor și pe spațiul exterior de lucru, vor împiedica șantierul naval Roland să își mărească numărul de nave nou construite, precum și capacitatea de reparație. Halele și spațiul exterior de lucru sunt încărcate la maximum, ceea ce obstrucționează potențiala creștere a producției. În ceea ce privește capacitatea de reparație a șantierului naval, Germania a explicat că în jur de 50 % dintr-un proces de reparație trebuie efectuat pe pământ, așadar pe spațiul exterior de lucru, capacitatea acestuia fiind ocupată deja complet de lucrările la navele cele noi. Lucrările adiționale de reparație sunt posibile numai dacă înlocuiesc lucrări de construcție nave noi, dar în niciun caz în completarea lor. Aceleași argumente se aplică refacerii navelor. Întrucât investițiile nu privesc gâtuirile, capacitatea de construcție nave noi, reparații și refaceri nu poate crește. Mai departe trebuie accentuat gătuirile specifice instalațiilor nu pot fi remediate fără cheltuieli mari, pentru că întregul proces de producție ar trebuie duplicat.
- (79) Comisia a cercetat mai departe dacă noul chei ar putea determina o extindere a capacității șantierului naval în ceea ce privește echiparea carcaselor prefabricate. Și aici se află gătuirile în halele de construcție nave. În timpul lucrărilor de producere de nave noi în halele de pe șantierul Roland, carcasa sunt goale, necesitând lucrări complexe de echipament și pregătire. Pentru a pregăti carcasa, anumite instalații tehnice sunt necesare pe chei, care în mod normal ar trebui utilizate în halele pentru construcția de nave noi. Când halele de construcție nave și instalațiile adiacente sunt suprasolicitate, instalațiile nu pot fi folosite simultan pentru echiparea carcaselor. În consecință, nu este posibil ca șantierul naval Roland să desfășoare activități de echipare a carcaselor prefabricate, păstrând, totodată, nivelul actual ridicat de producție de vase noi și reparații.
- (80) Mai departe, Germania a explicat că echiparea carcaselor nici nu are loc în momentul de față și nici nu este planificată pentru viitor. Nu se prevede creșterea cererii pentru o astfel de activitate, pentru că potențialii furnizori de carcase sunt rezervați pe ani de zile în avans, iar șantierul naval Roland nu poate comercializa nicio carcasă la nivelul de calitate cerut. Această specificație a fost confirmată de activitatea economică a șantierului naval Roland din ultimii ani în care nu a livrat nicio carcasă prefabricată, deși acest lucru ar fi fost teoretic posibil și prin poziționarea în paralel a două vase la chei. Germania a arătat, de asemenea, că în cazul unei regresii a pieței în urma căreia furnizorii ar avea din nou capacități libere, ceea ce ar permite existența pe

piață a unor carcase libere, s-ar putea presupune că situația comenzilor la șantierul naval Roland ar scădea. În acest caz, șantierul ar utiliza propriile sale capacități pentru construcția corpurilor de navă, din motive de eficiență economică, pentru a echipa carcasa prefabricate. Chiar și echiparea carcaselor prefabricate este efectuată în locul construcției de noi nave și nu în completarea acestei activități.

(81) Comisia stabilește că și în situația în care, în mod ipotetic, prin investiții, s-ar ajunge la o ușoară extindere a capacității de echipare a carcaselor prefabricate, aceasta nu ar putea fi decât minimă din cauza motivelor tehnice enumerate. Întrucât creșterea productivității obținute mai ales în urma economiilor realizate prin renunțarea la macaraua închiriată, este semnificativă, extinderea limitată a capacităților datorită echipării ocazionale a carcaselor nu trebuie considerată ca fiind disproporționată.

(82) Comisia stabilește, de asemenea, că șantierul naval Roland s-a oferit să nu extindă utilizarea noului chei pe o perioadă de cinci ani pentru a susține afirmația sa că nu este intenționată nicio extindere a capacității. Această obligație propusă chiar de Germania prevede ca șantierul naval să limiteze la [...] pe an activitățile sale pe noul chei în ceea ce privește construcțiile noi, echiparea carcaselor prefabricate, precum și reparațiile și transformările, timp de cinci ani după încheierea investițiilor în cheiul cel nou. Utilizarea noului chei în cursul a [...] corespunde planificării de activități ale șantierului naval pentru următorii ani, așa cum i-a fost prezentat Comisiei. Mai mult, șantierul naval și-a luat angajamentul de a nu mai construi pe un al doilea rând în respectivul interval de timp. Comisia a stabilit că aceste obligații nu pot fi considerate dovezi că investițiile nu determină o extindere a capacităților. Ea consideră aceste obligații ca o dovadă că argumentele tehnice, practice și economice ale beneficiarului sunt fundamentate și că obiectivul investițiilor nu este extinderea capacității, ci creșterea productivității.

(83) Comisia este de părere că în cazul acestor investiții în noul chei și în achiziționarea noii macarale este vorba despre renovarea sau modernizarea unui șantier naval existent în scopul de a crește productivitatea instalațiilor existente. Investițiile nu duc la o extindere disproporționată a capacității. Comisia este de părere că atât construcția unui nou chei, cât și achiziționarea unei noi macarale respectă dispozițiile cuprinse în dispozițiile-cadru pentru ajutoarele de stat regionale pentru investiții. În consecință, investițiile în valoare de 4 640 000 euro sunt eligibile.

VII. CONCLUZII

(84) Comisia conchide că ajutoarele de stat regionale planificate pentru șantierul naval Roland, respectiv 12 % din 13 000 000 euro, adică 1 560 000 euro, respectă dispozițiile cuprinse în dispozițiile-cadru pentru ajutoarele de stat regionale pentru investiții. Ajutoarele de stat planificate respectă toate prevederile necesare pentru a putea fi considerate compatibile cu piața comună.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutoarele de stat planificate de Germania în favoarea șantierului naval Roland în valoare de 12 % din 13 000 000 euro, adică 1 560 000 euro sunt compatibile cu piața comună conform articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2006.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 20 decembrie 2006

privind sistemul de ajutoare pus în aplicare de Franța în temeiul articolului 39 CA din Codul general al impozitelor – Ajutor de stat C 46/2004 (ex NN 65/2004)

[notificată cu numărul C(2006) 6629]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/256/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

solicitându-le părților interesate să își prezinte observațiile în temeiul dispozițiilor menționate mai sus ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. Procedura

(1) Prin scrisoarea din 19 februarie 2004 (D/51178), Comisia a adresat autorităților franceze o cerere de informare referitoare la acordul privind leasingul financiar în favoarea anumitor întreprinderi aprobate de către Ministrul Finanțelor pus în aplicare prin articolul 77 din Legea nr. 98-546 din 2 iulie 1998 privind diverse norme de ordin economic și financiar ⁽²⁾. Prin scrisoarea din 18 martie 2004, autoritățile franceze au cerut o prelungire a termenului care le fusese alocat pentru a furniza informațiile cerute. Prin scrisoarea din 3 mai 2004 (A/33117), Comisia a primit de la autoritățile franceze informațiile cerute. Prin scrisoarea din 6 iulie 2004 (D/54933), Comisia a cerut autorităților franceze să prezinte informații suplimentare, care i-au fost transmise la data de 2 august 2004 (A/36007).

(2) Prin scrisoarea din 14 decembrie 2004 (D/205909), Comisia a notificat autorităților franceze decizia de inițiere a procedurii formale de investigare prin aplicarea articolului 88 alineatul (2) din tratat. Această decizie a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾. În această decizie, Comisia invita Franța și părțile interesate să își prezinte observațiile într-un termen stabilit.

(3) Prin scrisoarea din 6 ianuarie 2005 (A/30266), apoi cea din 4 februarie 2005, autoritățile franceze au cerut prelungirea acestui termen, prelungirea a fost acordată de către Comisie prin scrisorile din 11 ianuarie 2005 (D/50220), respectiv din 16 februarie 2005 (D/51190).

(4) La 15 martie 2005 (A/32251), Comisia a primit observațiile autorităților franceze. De asemenea, a primit, în termenul alocat, observațiile a 16 părți interesate, care au fost transmise autorităților franceze la 9 iunie 2005 (D/54454).

(5) Prin scrisoarea din 7 iulie 2005 (A/35587), autoritățile franceze au cerut Comisiei prelungirea termenului care le fusese stabilit pentru a comenta observațiile părților interesate. Comisia a acordat această prelungire, iar autoritățile franceze i-au transmis în final observațiile prin scrisoarea din 20 iulie 2005 (A/35981).

(6) Prin e-mailul din 2 martie 2006 (A/31655), autoritățile franceze au transmis Comisiei, printre altele, observațiile suplimentare privind sistemul în cauză.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A SISTEMULUI

(7) În conformitate cu articolului 39 C alineatul (1) din Codul general al impozitelor (CGI), amortizarea bunurilor date în locație sau puse la dispoziție sub orice altă formă este repartizată pe durata normală de utilizare.

(8) Articolul 77 din Legea nr. 98-546 introduce două prevederi în CGI care vizează lupta împotriva evaziunii fiscale în operațiunile de finanțare a bunurilor mobiliare de către societăți în nume colectiv sau de către grupuri de interes economic (GIE) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ JO C 89, 13.4.2005, p. 15.

⁽²⁾ *Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* nr. 152 din 3 iulie 1998, p. 10127.

⁽³⁾ JO C 89, 13.4.2005, p. 15.

⁽⁴⁾ A se vedea articolele L 251-1 până la 251-23 din Codul Comercial și articolul 239 c din CGI. În condițiile acestor articole, un GIE este o grupare cu personalitate juridică, formată din de două sau mai multe persoane fizice sau juridice. Scopul său este facilitarea sau dezvoltarea activității economice a membrilor săi, ameliorarea sau îmbunătățirea rezultatelor acestei activități. Activitatea sa trebuie să fie legată de activitatea economică a membrilor săi și nu poate avea decât un caracter auxiliar în raport cu aceasta. GIE nu este, în principiu, supus impozitului pe profit. Cu toate acestea, fiecărui membru participant la grupare i se aplică, la nivel individual, impozitul pe venit sau impozitul pe profit, pentru partea de beneficii corespunzătoare drepturilor sale. În schimb, membrii GIE răspund indivizibil și solidar pentru datoriile grupării cu privire la patrimoniul propriu.

- (9) Articolul 39 C alineatul (2) din CGI prevede astfel că amortizarea deductibilă pe cale fiscală a unui bun închiriat de către un GIE nu poate depăși suma totală a chiriei percepute de către acesta, diminuat de alte cheltuieli aferente bunului menționat.
- (10) Într-adevăr, având în vedere amortizările degresive și cheltuielile financiare care, prin definiție, sunt concentrate pe primii ani de utilizare a bunului, rezultatele GIE sunt extrem de deficitare în cursul acestor ani și devin beneficiare în timpul celei de-a doua perioade, când suma chiriilor percepute depășește totalul cheltuielilor constatate (amortizări și cheltuieli financiare incluse). Întrucât GIE le este aplicabil regimul societăților în nume colectiv, deficitele pe care le înregistrează pe parcursul primilor ani de activitate pot fi deduse, în consecință, din beneficiile impozabile realizate de către membrii săi având în vedere activitățile lor curente. În concluzie, plafonul amortizării prevăzut la articolul 39 C alineatul (2) din CGI urmărește să lupte împotriva unei recurgeri abuzive la acest tip de finanțare în scopul optimizării fiscale.
- (11) Totuși, în CGI a fost introdusă o derogare de la această limitare, care a introdus un sistem de amortizare favorabil profitului anumitor întreprinderi. Astfel, articolul 39 C din CGI dispune că plafonul prevăzut la articolul 39 C alineatul (2) din CGI nu se aplică finanțării, de către GIE, de bunuri mobiliare amortizabile potrivit modului regresiv pe o perioadă de cel puțin 8 ani⁽⁵⁾, din moment ce această operațiune a primit aprobarea prealabilă a ministrului finanțelor.
- (12) Această aprobare este subordonată mai multor condiții. Acestea sunt, în principal, următoarele:
- prețul de achiziționare a bunului corespunde prețului pieței;
 - această investiție prezintă un interes economic și social semnificativ, în special în materie de ocupare a forței de muncă;
 - utilizatorul bunului demonstrează faptul că bunul este necesar utilizării sale și că modalitățile de finanțare reținute nu sunt doar fiscale;
 - și cel puțin 2/3 din avantajul fiscal care rezultă din aprobare sunt returnate utilizatorului bunului.
- (13) În general, GIE – constituit, în principiu, din instituții financiare – primește bunul care urmează a fi finanțat la prețul pieței și îl dă în concesiune utilizatorului său. Chiriile plătite de către utilizator și prețul de percepere a impozitelor a opțiunii de cumpărare la finalul contractului permit GIE să își acopere propria finanțare, inclusiv dobânzile și capitalul.
- (14) Dincolo de eliminarea plafonului de depreciere⁽⁶⁾, acordarea aprobării ministeriale permite majorarea cu un punct a coeficientului de amortizare degresiv aplicabil în mod normal bunului analizat. În plus, revinderea bunului de către GIE utilizatorului său în momentul în care, de exemplu, s-au scurs cele 2/3 din durata normală de utilizare a bunului, face obiectul unei exonerări a câștigurilor suplimentare obținute din închiriere.
- (15) În ceea ce privește condiția care se referă la existența unui interes economic și social semnificativ⁽⁷⁾, autoritățile franceze au indicat faptul că nu există linii directe în vederea evaluării acestui interes și că examinarea este efectuată, de exemplu, pe de o parte, în lumina direcționării indirecte a investiției către piața forței de muncă, privind condițiile de concurență și dezvoltare a activității în zona economică vizată, dintre care mai exact contribuția la dezvoltarea sau la crearea unui centru de producție, de gestiune sau de decizie, dar și, pe de altă parte, în ceea ce privește contribuția acestei investiții în materie de îmbunătățire a securității și a protecției mediului înconjurător.
- (16) În ceea ce privește retrocedarea către utilizatorul bunului a cel puțin 2/3 din avantajul fiscal pe care îl reține GIE din obținerea aprobării⁽⁸⁾, din articolul 39 CA din CGI reiese că aceasta intervine sub formă de diminuare a sumei totale a chiriei sau a sumei reprezentând opțiunea de cumpărare. În plus, întrucât suma exactă a avantajului trebuie să fie restituită utilizatorului de către GIE, aceasta trebuie să fie hotărâtă încă de la eliberarea aprobării.
- (17) La cererea Comisiei, autoritățile franceze au furnizat o defalcare, pe sectoare de activitate, a tuturor celor care cer aprobarea, dar și a beneficiarilor efectivi ai sistemului în cauză

Sectoare de activitate	Cereri de aprobare prezentate	Decizii de aprobare acordate
Investiții maritime	142	110
Investiții aeronautice	32	18
Investiții feroviare	5	2
Investiții industriale	7	3
Investiții spațiale	3	0

- (18) În acest context, autoritățile franceze au indicat faptul că dintre cele 56 cereri care nu au făcut obiectul unei decizii de aprobare, 21 de cereri au făcut obiectul unei renunțări, 13 cereri au fost clasate fără consecință și 22 de cereri au făcut obiectul unui refuz. Fiind vorba de 22 de cereri care au

⁽⁶⁾ Potrivit articolului 39 CA din CGI, deficitele exercițiilor grupărilor ale căror rezultate sunt afectate de dotările cu amortizări contabilizate în primele 12 luni de amortizare ale bunului nu sunt deductibile decât la un sfert din beneficiile impozabile, supuse impozitului pe profit, pentru societățile de drept comun, pe care fiecare membru al GIE îl obține din restul activităților sale.

⁽⁷⁾ A se vedea considerentul 12.

⁽⁸⁾ A se vedea considerentul 12.

⁽⁵⁾ Bunurile eligibile trebuie să fie achiziționate noi, cu excepția navelor care pot fi și de ocazie.

făcut obiectul unui refuz, autoritățile franceze au precizat faptul că 15 dintre ele priveau o operațiune de finanțare a unui bun provenind din domeniul transportului maritim, iar celelalte 7 vizau finanțarea unui bun din domeniul transportului aerian.

- (19) De asemenea, autoritățile franceze au indicat faptul că au fost suspendate procedurile de aprobare conform articolului 39 CA din CGI încă de la 14 decembrie 2004, dată la care le-a fost făcută cunoscută decizia de începere a procedurii formale de investigare.

III. MOTIVELE CARE AU DUS LA ÎNȚIEREA PROCEDURII FORMALE DE INVESTIGARE

- (20) În decizia sa din 14 decembrie 2004, Comisia aprecia că un avantaj pare să fie acordat, conform articolului 39, investitorilor, membrilor GIE fiscale și utilizatorilor de bunuri finanțate de GIE. Fiind vorba de selectivitatea măsurii în cauză, Comisia arăta, pe de o parte, că ministrul finanțelor pare să dispună de o putere discreționară în aprecierea condițiilor de acordare a aprobării și care îi permite să selecționeze, potrivit criteriilor subiective, beneficiarii sistemului în cauză. Pe de altă parte, reieșea că regimul fiscal de la articolul 39 CA din CGI constituie o măsură de ajutor în beneficiul sectorului de transport, în principal. În acest context, Comisia aprecia faptul că măsura în cauză nu pare să poată fi justificată de natura sau de regimul general al sistemului fiscal francez. Potrivit acesteia, avantajele în cauză antrenează și o utilizare a resurselor de stat precum și o distorsionare a concurenței și o afectare a schimburilor intracomunitare.
- (21) Pe de altă parte, fiind vorba de examinarea compatibilității sistemului în cauză cu piața comună, Comisia aprecia, în acest stadiu, că în prezentul context nu era pertinentă niciuna dintre derogările prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3), din tratat. Regimul fiscal citat nu părea să îndeplinească condițiile liniilor directe, ale cadrelor și ale orientărilor comunitare adoptate în sectorul ajutoarelor de stat. Acesta apărea deci ca fiind incompatibil cu piața comună.
- (22) În consecință, Comisia a decis să înceapă procedura formală de investigare pentru a înlătura îndoielile în ceea ce privește calificarea naturii ajutorului de stat a sistemului în cauză și în ceea ce privește compatibilitatea sa cu piața comună.

IV. COMENTARIILE AUTORITĂȚILOR FRANCEZE

- (23) În cadrul observațiilor lor, autoritățile franceze susțin, în primul rând, că sistemul prevăzut de articolul 39 CA din CGI nu constituie un ajutor de stat. De fapt, ar fi doar o modalitate tehnică de aplicare a dreptului comun care să permită plasarea sub supravegherea puterilor publice a modului de finanțare vizat și nu o derogare de la dreptul comun. Limitarea amortizării deductibile de la articolul 39 C alineatul (2) din CGI ar viza, instituind o prezumție de evaziune fiscală, să împiedice recurgerea la acest mecanism de finanțare în scopul optimizării fiscale. Regimul

articolului 39 CA din CGI ar viza și lupta împotriva evaziunii fiscale. Mijloacele de producție (echipamente grele) vizate de această dispoziție prezentând totuși un randament al investițiilor relativ de lungă durată, recurgerea la leasing financiar ar corespunde, în această ipoteză, nu doar unei încercări de optimizare fiscală, ci și unei necesități economice.

- (24) În acest context, autoritățile franceze sunt de părere că totalitatea condițiilor care trebuie îndeplinite în scopul acordării aprobării ar permite efectuarea unui control, a priori, al operațiunilor de finanțare pentru mijloace de producție (echipament) prin intermediul închirierii cu opțiunea de cumpărare și excluderea de la beneficiul regimului fiscal în cauză a tuturor finanțărilor motivate în principal de considerații de optimizare fiscală.
- (25) Acesta ar fi, în special, cazul condiției potrivit căreia investiția trebuie să prezinte un interes economic și social important, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, condiție a cărei îndeplinire presupune ca cererea de aprobare să fie armonizată cu angajamente în domeniul angajării. În această privință, autoritățile franceze precizează faptul că locurile de muncă create trebuie să fie menținute pe perioada minimală de exploatare a bunului, adică durata contractului de locație sau de punere la dispoziție, adică minimum 8 ani. Potrivit acestora, locurile de muncă create trebuie să permită o creștere netă a numărului de salariați în societatea care solicită aprobarea, iar aceștia trebuie să fie legați în mod direct de investiție.
- (26) Din acest punct de vedere, autoritățile franceze precizează că anumite cereri de aprobare au făcut obiectul unui refuz pe motivul absenței unui interes economic și social important al proiectului de finanțare prezentat. Două tipuri de situații ar fi caracterizat absența unui asemenea interes. În primul rând, absența angajării sau a unei recrutări suficiente, atât în ceea ce privește cantitatea cât și calitatea, care să consolideze sau să permită înființarea unui centru de decizie și de gestiune. În al doilea rând, ipoteza în care situația financiară a solicitantului i-ar fi permis să recurgă la alte mijloace de finanțare care nu au caracter motivant.
- (27) Condiția legată de retrocedarea către utilizator a celei mai mari părți a avantajului fiscal de care beneficiază membrii GIE conform articolului 39 CA din CGI ar permite și să se lupte împotriva optimizării fiscale, excluzând din acest dispozitiv operațiunile care nu ar fi destinate decât generării de câștiguri de trezorerie.
- (28) Pe de altă parte, autoritățile franceze susțin că sistemul de control astfel creat nu ar avea caracter discreționar. În acest sens, fac referire la jurisprudența Consiliului Constituțional francez în virtutea căreia o aprobare, precum cea prevăzută la articolul 39 CA din CGI, nu ar fi de natură discreționară, ci ar conferi doar ministrului de finanțe puterea de a se asigura că operațiunea în cauză îndeplinește condițiile stabilite de lege⁽⁹⁾.

⁽⁹⁾ Decizia nr. 87-237 a Consiliului Constituțional din 30 decembrie 1987.

- (29) În orice caz, avantajul fiscal atașat deducerii sumei de amortizare nu ar avea puncte comune cu o pierdere de venituri fiscale, ci cu o repartizare diferită, în timp, a bazei de calcul impozabile. Mai mult, stabilirea părții precise a avantajului păstrată de către investitori, membri ai GIE, ar avea puncte comune cu o remunerare a cărei sumă ar rezulta din condițiile pieței și dintr-o negociere comercială clasică.
- (30) Ca răspuns la afirmația Comisiei cu privire la presupusa selectivitate a sistemului fiscal în cauză, autoritățile franceze invocă mai multe argumente.
- (31) Mai întâi, sistemul menționat ar constitui o măsură de ordin general susceptibilă să vizeze în același timp sectorul industrial și sectorul transporturilor. De exemplu, autoritățile franceze se referă la materialul de transformare a pastei de hârtie, la cuvele de stocare a hidrocarburilor, la presele de tipografie și la grupurile frigorifice care ar fi bunuri industriale care pot fi amortizate urmând procedeul degresiv pe o durată de cel puțin opt ani. În plus, autoritățile franceze semnaleză faptul că anumite mijloace de transport sunt excluse din sectorul dispozițiilor, precum camioanele și autobuzele, datorită duratei inferioare de amortizare. Durata de amortizare în cauză s-ar aplica deci tuturor bunurilor a căror compensare pe investiție cere o perioadă destul de mare.
- (32) În al doilea rând, concentrarea beneficiului sistemului în cauză pe profitul materialului de transport ar rezulta, în realitate, din evoluții independente de voința autorităților publice franceze și anume, pe de o parte, din evoluția situației financiare a societăților industriale și, pe de altă parte, din atragerea investitorilor pentru materialul de transport. De fapt, acesta din urmă ar conține active foarte atractive în ochii investitorilor care, pentru a-și limita riscurile, ar alege bunuri ușor negociabile în ipoteza în care operatorul ar întâlni dificultăți.
- (33) În al treilea rând, sistemul în cauză nu ar favoriza întreprinderile franceze în măsura în care naționalitatea nu ar fi un factor pertinent pentru a deveni membru GIE. Un investitor străin, în special o instituție financiară, ar putea astfel să beneficieze de sistemul menționat și de câștigul de la trezorerie care rezultă de aici, indiferent de locul sediului său fiscal.
- (34) În orice caz, presupunând că sistemul prevăzut de articolul 39 CA din CGI constituie o derogare de la dreptul comun, acesta ar avea un domeniu de aplicare nelimitat, o durată de aplicare nelimitată și ar fi fondat pe criterii obiective și orizontale de luptă împotriva evaziunii fiscale. În consecință, s-ar sustrage calificării de ajutor de stat, ca și sistemul de ajutoare în cauză din Decizia 96/369/CE a Comisiei din 13 martie 1996 privind un ajutor fiscal în materie de amortizare în favoarea companiilor aeriene germane ⁽¹⁰⁾.
- (35) Pe de altă parte, fiind vorba de câștiguri suplimentare provenite din transferarea titlului asupra bunului, autoritățile franceze indică faptul că avantajul pe care membrii GIE îl au din această exonerare trebuie, de asemenea, să fie cedat utilizatorului final al bunului în proporție de cel puțin 2/3. Autoritățile susțin faptul că această exonerare, supusă unor condiții, este justificată de natura și de structura generală a sistemului fiscal francez. În cazul cedării anticipate, ar deveni necesară pentru a garanta menținerea avantajului fiscal care rezultă din deducerea amortizării în condițiile dreptului comun. În plus, autoritățile franceze susțin că această exonerare va corespunde dreptului comun, începând cu data de 1 ianuarie 2007. Într-adevăr, de la această dată, câștigurile suplimentare provenite din transferarea titlurilor de participare deținute de mai mult de doi ani ar fi exonerate, cu excepția unei cote-părți a cheltuielilor și a sarcinilor, egală cu 5 % din rezultatul net al câștigurilor suplimentare provenite din transfer luate în calcul pentru stabilirea rezultatului impozabil. Ținând cont de data de finalizare a contractelor de punere la dispoziție a bunurilor încheiate între GIE și utilizatori, data la care transferul anticipat al acestor bunuri ar fi posibil va fi ulterioră datei de 1 ianuarie 2007, această cedare putând interveni doar la scadența celor 2/3 din executarea contractelor menționate. În consecință, membrii GIE ar beneficia de această exonerare prin aplicarea dreptului comun.
- (36) De asemenea, autoritățile franceze remarcă faptul că exonerarea plusvalorii de transfer nu este automată. Una dintre condițiile la această exonerare ar fi ca utilizatorul efectiv al bunului să demonstreze că, ținând cont de costul acestuia, nu este în măsură să îl achiziționeze în mod direct fără a compromite echilibrul său financiar. Or, potrivit raportului expertului Comisiei de finanțe din Adunarea Națională din 25 martie 1998, această condiție s-ar înscrie, printre altele, în perspectiva punerii în aplicare a mecanismelor alternative deducerii fiscale pentru subscrierea părților de coproprietari ai navelor, anulată de legea finanțelor pentru anul 1998 (numită în continuare „regimul proprietăților comune”).
- (37) Fiind vorba de compatibilitatea cu piața comună a regimului fiscal citat, autoritățile franceze susțin că, presupunând că acest regim constituie un ajutor de stat, este conform cu articolul 87 alineatul (3) din tratat întrucât facilitează dezvoltarea anumitor activități, fără ca condițiile schimburilor să fie atinse într-o măsură contrarie interesului comun. Într-adevăr, dispoziția articolului 39 CA din CGI nu i-ar avantaja pe operatorii economici naționali în detrimentul operatorilor din celelalte state membre și nu ar fi mai avantajoasă decât regimurile existente în celelalte state membre.
- (38) În acest sens, autoritățile se referă la situația particulară a transportului maritim, unde operatorii sunt principalii utilizatori ai regimului citat. În această privință, ele constată că acest regim este o măsură de efect echivalent cu regimul proprietăților comune – regim privitor la finanțarea de nave înmatriculate în Franța – care fusese anterior notificat și

⁽¹⁰⁾ JO L 146, 20.6.1996, p. 42.

aprobat de către Comisie pe baza articolului 87 alineatul (3) din tratat⁽¹¹⁾. Regimul proprietăților comune ar fi fost abrogat în 1998 datorită costului său bugetar excesiv. Autoritățile indică și faptul că legislatorul a decis să adapteze concesiunea fiscală într-un context marcat de stagnarea numărului de nave comerciale înmatriculate în Franța și de voința de a reduce cheltuielile fiscale. Intrarea în vigoare a articolului 39 CA din CGI nu ar fi determinat dezvoltarea sectorului maritim francez, ci o consolidare și o întinerire a flotei sub pavilion francez. Or, în aceeași perioadă, flotele altor state membre ar fi crescut, atât în număr de unități cât și ca tonaj. În concluzie, intrarea în vigoare a regimului menționat nu ar fi prejudiciat dezvoltarea sectorului maritim al celorlalte state membre.

(39) Mai mult, regimul articolului 39 CA din CGI s-ar înscrie perfect în cadrul orientărilor comunitare referitoare la ajutoarele de stat pentru transportul maritim (numite în continuare „orientările comunitare din 1997”) și în cadrul comunicatului C al Comisiei (2004)43 – Orientări comunitare privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim (numite în continuare „orientările comunitare din 2004”)⁽¹²⁾. În mod special, regimul ar contribui la promovarea competitivității flotelor comunitare pe piața mondială a transporturilor maritime, la salvagardarea angajării comunitare atât pe apă cât și pe uscat, la apărarea îndemânării maritime a Comunității și la dezvoltarea aptitudinilor maritime (punctul 2.2 din orientările comunitare menționate). Mai mult, ar contribui într-un mod eficient la ameliorarea securității și a protecției mediului permițând reînnoirea flotei. Mai exact, fiind vorba de menținerea forței de muncă de înaltă calitate a naviganților și a forței de muncă de pe uscat, autoritățile franceze amintesc că, printre contrapartidele cerute în vederea eliberării aprobării, figurează necesitatea de a dispune, pe teritoriul Uniunii, de un centru de decizie strategic privind gestionarea activităților maritime și gestionarea navelor. Locurile de muncă legate de gestionarea directă a transportului maritim, dar și cele legate de activitățile conexe, precum asigurarea, brokerajul și finanțările, ar beneficia astfel indirect de regimul fiscal citat.

(40) Cu toate acestea, remarcă faptul că nici orientările comunitare din 1997⁽¹³⁾, nici cele din 2004⁽¹⁴⁾ nu stabilesc o strânsă legătură între ajutoarele necesare menținerii și dezvoltării transportului maritim și nivelul locurilor de muncă create. În plus, ar reieși din orientările comunitare din 2004 că „în starea actuală de lucruri nimic nu indică că ar exista distorsiuni de concurență între statele membre într-o măsură opusă interesului comun” și că „măsurile luate s-au dovedit a fi pozitive pentru a salva locurile de muncă de înaltă calitate [...]” (punctul 3.1).

(41) În concluzie, fiind vorba de aplicarea principiului încrederii legitime, autoritățile franceze fac referire la Decizia 2002/15/CE a Comisiei din 8 mai 2001, privind ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea societății

„Bretagne Angleterre Irlande” („BAI” sau „Brittany Ferries”) ⁽¹⁵⁾, în care ar fi fost examinat regimul în cauză.

(42) Autoritățile franceze fac referire și la scrisoarea lor din 17 martie 1998 adresată Comisiei (A/32232) ținând cont de introducerea articolului 39 C alineatul (2) și a articolului 39 CA din CGI. Acestea consideră că, în pofida acestei scrisori, dar și a diferitelor afaceri examinate de către Comisie ⁽¹⁶⁾ în cadrul cărora a fost menționat articolul 39 din CGI, nu a fost angajată nicio procedură referitoare la acest regim pe durata celor 6 ani care au urmat intrării sale în vigoare.

(43) În aceste împrejurări, tăcerea Comisiei ar fi creat o încredere legitimă în compatibilitatea articolului 39 CA din CGI cu piața comună, care ar fi opusă oricărei eventuale cereri de recuperare de pe lângă întreprinderile vizate.

V. COMENTARIILE TERȚILOR INTERESAȚI

(44) Șaisprezece părți interesate au transmis Comisiei observațiile lor, conform articolului 88 alineatul (2) din tratat, în termenul care le fusese stabilit. Lista acestor părți interesate este anexată la prezenta decizie.

(45) Fiind vorba, în primul rând, de chestiunea calificării de ajutor a regimului în cauză, majoritatea părților interesate se opun poziției Comisiei în această privință.

(46) Astfel, îndeosebi potrivit Casei Naționale a Caselor de Economie și de Prevedere (CNCE), Calyon Corporate and Investment Bank (numită în continuare „Calyon”) și BNP Paribas (numită în continuare „BNP”), dispoziția articolului 39 CA din CGI nu constituie un ajutor de stat, ci creează un regim de control al aplicării dreptului comun privitor la amortizările anumitor active. Combinația articolelor 39 C, alineatul (2) și 39 CA din CGI ar avea ca obiectiv lupta împotriva pierderilor excesive de venituri fiscale, după cum stau mărturie lucrările parlamentare prealabile adoptării legii nr. 98-546 (raportul Comisiei de finanțe în Adunarea Națională din 25 martie 1998).

(47) Societatea Generală (SG), BNP și Brittany Ferries remarcă, în ceea ce le privește, că articolul 39 CA din CGI nu creează un perimetru fiscal derogatoriu dreptului comun, ci constituie o revenire la dreptul comun în materie de

⁽¹¹⁾ Decizia Comisiei din 3 mai 1996, ajutorul de stat nr. N 85/96 – Franța – măsură fiscală referitoare la sectorul maritim, SG (96) D/4527.

⁽¹²⁾ JO C 205, 5.7.1997, p. 5 și, respectiv, JO C 13, 17.1.2004, p. 3.

⁽¹³⁾ Citate anterior la nota 12.

⁽¹⁴⁾ Citate anterior la nota 12.

⁽¹⁵⁾ JO L 12, 15.1.2002, p. 33.

⁽¹⁶⁾ Scrisoarea Comisiei D/7119 din 18 mai 2000, adresată autorităților franceze privind eventualele măsuri de ajutor de care ar fi beneficiat compania maritimă Sea France și scrisoarea acestor autorități pentru Comisie din 10 iulie 2000. Scrisoarea Comisiei D (2003) 288 din 15 ianuarie 2003, adresată autorităților franceze privind eventualele măsuri de ajutoare de care ar fi beneficiat compania maritimă BAI și răspunsul acestor autorități adresat Comisiei din 2 aprilie 2003.

amortizare. În acest caz, ar fi vorba de un regim de natură generală. Potrivit SG, avantajul economic care rezultă din amânarea de impozit conform articolului 39 CA din CGI trebuie să fie comparat cu dreptul comun al amortizărilor și nu cu regimul restrictiv derogatoriu de la articolul 39 C alineatul (2) din CGI. Mai mult, sistemul în cauză ar fi deschis tuturor actorilor economici care operează pe teritoriul francez, iar articolul 39 CA din CGI nu ar face referire, de altfel, la niciun bun sau sector economic particular. Acordarea de avantaje care rezultă din aplicarea acestui articol nu ar fi astfel rezervată nici flotei comerciale maritime franceze nici instituțiilor bancare franceze.

(48) De altfel, identitatea membrilor GIE nu ar constitui un criteriu de acordare a aprobării, iar sistemul în cauză nu ar conține nicio restricție privitoare la membrii GIE, depunători de capacitate fiscală. Potrivit acestor părți interesate, nu poate fi deci considerat rezonabil ca dispozițiile combinate ale articolelor 39 C și 39 CA din CGI să confere un avantaj fiscal selectiv membrilor GIE.

(49) Pe de altă parte, aprobarea prevăzută la articolul 39 CA din CGI nu ar fi acordată în mod discreționar. Din contra, potrivit Gaz de France și BNP, acordarea aprobării ministeriale este supusă unor condiții obiective și nu discriminatorii. BNP amintește, în acest sens, că, potrivit jurisprudenței Curții⁽¹⁷⁾, Comisiei îi revine sarcina de a demonstra tratamentul discreționar al actorilor economici în cadrul măsurilor individuale. Într-adevăr, existența unei marje de apreciere conferită administrației ar putea conduce la declararea naturii selective a unei măsuri doar atunci când este în cauză o măsură individuală și nu regimul general pe care se bazează această măsură. În acest sens, ar trebui reamintit faptul că administrația fiscală nu poate impune condiții care nu sunt prevăzute de lege. Or, în speță, legea prevede explicit care sunt criteriile aplicabile scopurilor de a aprecia existența unui „interes economic și social semnificativ”. BNP, CNCE și Calyon se referă, în acest context, la decizia Consiliului Constituțional⁽¹⁸⁾ invocată de către autoritățile franceze. În orice caz, orice decizie de refuz de aprobare ar putea face obiectul unui recurs pentru excesul de putere în fața judecătorului administrativ, care s-ar pronunța în cazul motivației aduse acestui refuz.

(50) Potrivit, printre altele, Calyon și BNP, selectivitatea regimului citat rezultă din practica pieței și din particularitățile activelor de transport (anumite garanții de valorizare și de lichiditate pe termen lung) și nu în temeiul articolului 39 CA din CGI. Într-adevăr, bunurile de transport ar prezenta particularități care permit punerea în aplicare de finanțări pe termen lung. De altfel, chiar presupunând că

articolul 39 CA din CGI nu cere o aprobare prealabilă a ministrului de finanțe, beneficiarii acestui dispozitiv ar fi aceiași ca și în prezent.

(51) Mai mult, potrivit BNP, condițiile de aplicare a dispozițiilor articolului 39 CA din CGI sunt justificate de natura și economia sistemului fiscal francez, anumite sectoare având nevoie de investiții considerabile.

(52) De asemenea, CNCE susține că avantajele financiare similare celor care rezultă din aplicarea articolului 39 CA din CGI pot fi obținute prin punerea în aplicare a dispozițiilor de drept comun. Într-adevăr, specificul articolului 39 CA din CGI nu ar crea o diferențiere reală cu dreptul comun al amortizărilor din punctul de vedere al cuantumului consecințelor fiscale. Potrivit CNCE, aceste trăsături specifice sunt, pe de o parte, beneficiul majorării cu un punct a coeficientului degresiv de amortizare, iar, pe de altă parte, sunt posibilitatea de a beneficia de exonerarea plus – valorii de transfer. Totuși, BNP admite că statul calculează costul bugetar conform articolului 39 CA și luând ca referință articolul 39 C alineatul (2) din CGI.

(53) În ceea ce privește majorarea cu un punct a coeficientului de amortizare, avantajul ar fi compensat de faptul că deficitul înregistrat nu sunt deductibile, conform articolului 39 CA din CGI, decât la 1/4 din beneficiile impozabile cu caracter de impozit pe societățile de drept comun pe care fiecare membru al GIE îl retrage din activitățile sale. În plus, acest avantaj fiscal ar viza compensarea constrângerilor sau restricțiilor specifice impozitate la finele acordării aprobării. În acest sens, BNP precizează că beneficiul pe care îl are GIE din majorarea cu un punct a coeficientului de amortizare este supus unei condiții și este relativ modest. În orice caz, nu ar putea induce un oarecare avantaj concurențial. În acest context Air France indică că o finanțare realizată prin aplicarea regimului în cauză determină, comparat cu o finanțare realizată printr-un împrumut direct, o economie cuprinsă între 6 și 10 % din prețul aeronavei. Susține și faptul că economia realizată de către locatar este comparabilă cu câștigul financiar care poate rezulta din recurgerea la alte montaje fiscale.

(54) În ceea ce privește exonerarea plus-valorii de cesiune, CNCE observă că posibilitatea de a o cere rezultă din economia sistemului fiscal francez și, prin urmare, nu ar putea fi calificată drept ajutor de stat. Organizarea sa științifică ar face-o necesară sau funcțională în raport cu eficiența sistemului. Într-adevăr, exonerarea plus-valorii de cesiune ar fi justificată de necesitatea menținerii avantajului de trezorerie care rezultă din primul grup al dispozițiilor de la articolul 39 CA din CGI. Potrivit Calyon, în cazul particular al navelor, exonerarea permite ca armatorul să fie pus într-o situație comparabilă cu a sa dacă ar fi cumpărat nava direct și dacă ar fi avut capacitatea financiară suficientă de a deduce amortizările pe cale fiscală. Potrivit BNP, exonerarea plusvalorii are drept obiect nepunerea în cauză a

⁽¹⁷⁾ Deciziile Curții din 26 septembrie 1996, Franța/Comisie (C-241/94, Vol. P. I-4551) și din 1 decembrie 1998, Ecotrade/Altiforni și Ferriere di Servola (C-200/97, Vol. P. I-7907) cât și decizia Tribunalului din 6 martie 2002, Diputación Foral de Álava/Comisie (T-92/00 și T-103/00, Vol. p. II-1385).

⁽¹⁸⁾ Citat anterior la nota nr. 9.

avantajului legat de amânarea de impozitare în caz de exercitare anticipată a opțiunii de cumpărare de către utilizator. În ceea ce o privește, SG indică faptul că exonerarea plus-valorii de transfer este doar contrapartida de constrângeri specifice legate de dispozițiile fiscale în cauză, ca de exemplu, printre altele, interdicția de a ceda părțile furnizorului, fără o cerere expresă în acest sens depusă în original de către utilizator. Or, sarcinile de exploatare majorate pentru utilizator ar compensa această exonerare.

(55) În plus, potrivit Brittany Ferries, exonerarea plus-valorii prevăzută la articolul 39 CA din CGI nu este mai favorabilă decât cea care va rezulta din dispozițiile de drept comun (sub rezerva unei cote – părți de cheltuieli și îndatoriri de 5 %) aplicabile începând cu anul 2007.

(56) Air France remarcă faptul că economiile care rezultă din acest dispozitiv fiscal sunt comparabile cu cele realizate prin intermediul altor modalități de finanțare cu pârghii fiscale existente în lume. În plus, operațiile finanțate conform articolului 39 CA din CGI ar fi potrivite cu contrapartidele de natură să relativizeze avantajele acestui dispozitiv. De altfel, Air France semnalează că, în anumite cazuri, GIE poate repercuta prin contract asupra locatarului riscurile fiscale și cheltuielile anexe, ceea ce ar avea drept consecință reducerea în mod sensibil a economiei care poate fi realizată de către utilizatori.

(57) În concluzie, mai multe părți interesate, printre care Compania Meridională de Navigație, susțin că sistemul în cauză introduce, pentru armatori, numeroase constrângeri care constituie tot atâtea contrapartide cerute de către stat în vederea acordării aprobării. Astfel, avantajele care rezultă din acest regim fiscal ar compensa costurile suplimentare ale gestionării navelor sub pavilion francez, care este în principal datorat costului echipajului francez care rămâne unul dintre cele mai ridicate din Europa. În acest sens, Fouquet Sacop subliniază că regimul l-a determinat să facă alegerea unei dezvoltări accelerate sub pavilion francez, constrângerile și supracosturile legate de acest pavilion fiind compensate de regimul fiscal în cauză. CMA CGM, Broström Tankers, Pétro Marine și Louis Dreyfus Armateurs remarcă faptul că, în ceea ce le privește, fără beneficiul regimului menționat, nu ar fi fost în măsură să își asigure investițiile sub pavilion francez și, astfel, să participe la dezvoltarea flotei comunitare. Bourbon Maritime semnalează că, în ceea ce o privește, dispozițiile articolului 39 CA din CGI permit menținerea slujbelor de înaltă calitate legate de gestionarea directă a transportului maritim, precum și cele legate de activitățile sale conexe și contribuie în mod eficient la ameliorarea securității și a protecției mediului.

(58) În al doilea rând, fiind vorba de clauza articolului 87 alineatul (1) din tratat, referitoare la afectarea schimburilor dintre statele membre, mai multe părți interesate remarcă faptul că membrii GIE și utilizatorii bunurilor vizate pot fi

operatori străini sau filialele lor franceze. Mai mult, sistemul în cauză nu ar fi mai favorabil decât cele care există deja în celelalte state membre. În acest sens, SG precizează că clienții săi vizați de aprobări sunt minoritar francezi.

(59) În al treilea rând, în ceea ce privește compatibilitatea regimului în cauză cu piața comună, CNCE remarcă faptul că aprobările acordate operatorilor maritimi se înscriu în spiritul orientărilor comunitare din 1997 și 2004⁽¹⁹⁾. Măsura în cauză ar fi astfel compatibilă cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, interpretat în lumina principiilor enunțate în orientările comunitare menționate.

(60) Brittany Ferries susține că regimul articolului 39 CA din CGI este compatibil cu piața comună, în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, în măsura în care această dispoziție vizează doar măsurarea provizorie a „slăbiciunilor pieței” în materie de finanțare a investițiilor de bunuri grele de echipament. În plus, majoritatea părților interesate subliniază că celelalte state membre au reacționat în consecință instituind dispoziții similare.

(61) În al patrulea rând, fiind vorba, în speță, de aplicarea principiului încrederii legitime, majoritatea părților interesate – beneficiare ai regimului – susțin că au fost mereu convinse că măsura în cauză nu este un ajutor de stat conform articolului 87 alineatul (1) din tratat. În concluzie, aplicarea, în speță, a principiului anterior menționat, s-ar opune acestei recuperări.

(62) Din acest punct de vedere, SG indică faptul că, în baza regimului anterior celui în cauză, deficitul societăților în nume colectiv determinate de amortizări erau imputabile în totalitate rezultatelor fiscale ale asociațiilor acestor societăți. Or, Comisia nu ar fi considerat niciodată că acest regim de drept comun ar fi putut constitui un ajutor de stat.

(63) De asemenea, se susține că Comisia s-a abținut să intervină timp de șase ani. Potrivit Calyon, Comisia pare să fi trebuit să cunoască mai multe operațiuni de finanțare de active în temeiul articolului 39 CA din CGI fără a fi ridicat vreodată problema validității lor în conformitate cu articolul 87 din tratat⁽²⁰⁾. În acest sens, CNCE susține că termenul care s-a scurs de la data la care Comisia a trebuit să cunoască ajutorul până la data inițierii procedurii formale de examinare este prea lung, iar Calyon califică acest termen ca fiind nesăbuit. De altfel, Comisia ar fi stabilit deja în mod excepțional existența unei încrederi legitime a beneficiarului

⁽¹⁹⁾ Citat anterior la nota 12.

⁽²⁰⁾ Articolul 39 CA din CGI ar fi fost menționat de către autoritățile franceze în scrisorile lor din 10 iulie 2000 și 2 aprilie 2003 (citate anterior la punctul 16) ca răspuns la scrisorile Comisiei D/7719 din 18 mai 2000 și D(2003) 288 din 15 ianuarie 2003. Comisia ar fi fost chemată să analizeze și regimul în cauză în afacerile C 03/03 (ex NN 42/02) – Ajutor pentru salvarea și restructurarea întreprinderii Air Lib (JO C 88 din 11.4.2003, p. 2) și C 58/03 (ex NN 70/03) – Ajutor în favoarea Alstom (JO C 269 din 8.11.2003, p. 2).

care se opune rambursării ajutorului în momentul în care a trecut termenul de aproximativ trei ani de la luarea la cunoștință a măsurii de către Comisie și până la adoptarea deciziei finale ⁽²¹⁾.

- (64) Unele părți interesate subliniază și faptul că anterior Comisia a aprobat regimul proprietăților comune – regim mai favorabil din punct de vedere fiscal decât sistemul în cauză în speță – și că această împrejurare ar fi constituit încrederea lor legitimă în legalitatea regimului citat. De altfel, potrivit CNCE, nașterea unei încrederi legitime a beneficiarilor nu ar presupune faptul ca Comisia să se fi pronunțat asupra regimului identic. Acceptarea unui regim similar ar putea da naștere unei asemenea încrederi. Astfel, în decizia sa din 8 mai 2001 ⁽²²⁾, Comisia ar fi acceptat un regim similar. CNCE și SG se referă și la mai multe regimuri asemănătoare aprobate de către Comisie ⁽²³⁾ precum și la decizia Curții RSV/Comisie ⁽²⁴⁾.
- (65) Mai exact, Brittany Ferries consideră că Decizia Comisiei din 8 mai 2001 ⁽²⁵⁾ a dat naștere unei încrederi legitime în ceea ce privește faptul că sistemul în cauză nu conține ajutoare de stat.
- (66) De asemenea, CNCE subliniază că Franța a adoptat legea nr. 98-546 la aproximativ trei luni după ce a informat Comisia, conform articolului 88 alineatul (3) din tratat. Întrucât Comisia s-a abținut să răspundă la această notificare în următoarele două luni, măsura în cauză ar remarca regimul ajutoarelor existente în sensul jurisprudenței Lorenz ⁽²⁶⁾.
- (67) Pe de altă parte, cele două părți interesate au supus Comisiei observații în cadrul procedurii formale de examinare, cerând ca identitatea să nu le fie dezvăluită.
- (68) În observațiile pe care le-a transmis Comisiei în termenul impus, prima parte susține că sistemul în cauză este ilegal. Ea cere Comisiei să extindă domeniul prezentei proceduri administrative la regimul proprietăților comune. După exemplul Comisiei în decizia sa de inițiere a procedurii

formale de examinare, această parte estimează, pe de o parte, că sistemul în cauză este selectiv în sensul că favorizează armatorii francezi, iar pe de altă parte, că afectează schimburile între statele membre, în special pe piața Trans – Marea Măneicii. În acest sens, remarcă faptul că regimul în cauză în speță, ulterior regimului proprietăților comune, a fost introdus pentru a mulțumi industria maritimă franceză, după cum rezultă din raportul Comisiei de finanțe din 25 martie 1998.

- (69) Mai mult, favorizându-i pe operatorii francezi, dispozițiile fiscale citate ar contribui la creșterea supracapacității pe piața Trans-Marea Măneicii permițând achiziționarea de noi nave de către operatorii din sector care nu au mijloace financiare. În plus, răsucirea concurenței care rezultă din aplicarea acestui regim ar fi ilustrată de achizițiile de nave, prin acest mecanism fiscal, de către companiile Seafrance și Brittany Ferries. Aceste companii și-ar fi văzut astfel crescută capacitatea în mod considerabil ca urmare a achiziționării de noi nave.
- (70) Cea de-a doua parte interesată, care a cerut ca identitatea să nu îi fie dezvăluită, face referire, în cadrul observațiilor sale, la poziția concurențială preferențială de care beneficiază operatorii francezi, în fruntea cărora figurează Brittany Ferries, având în vedere finanțarea navelor sale datorită regimului citat. În acest sens, aceasta face referire la menținerea Brittany Ferries pe liniile Trans – Marea Măneicii și pe linia Franța/Irlanda, în ciuda condițiilor defavorabile de concurență care se bazează pe aceste linii care au condus de altfel la dispariția P&O de pe piață.

VI. COMENTARIILE AUTORITĂȚILOR FRANCEZE PRIVIND COMENTARIILE TERȚILOR INTERESAȚI

- (71) Potrivit autorităților franceze, observațiile majorității terților interesați confirmă poziția lor în ceea ce privește aprecierea regimului citat, adică, printre altele:

— articolul 39 CA din CGI este o măsură de ordin general, îndeosebi dar nu exclusiv utilizată pentru finanțarea navelor comerciale;

— sistemul în cauză determină efecte comparabile fie cu măsurile de drept intern fie cu dispozițiile existente în alte state membre;

— aprobarea nu are caracter discreționar, iar acordarea sa depinde de îndeplinirea criteriilor obiective;

— regimul fiscal citat acoperă un interes major pentru economia comunitară, în special în termeni de localizare și de durabilitate a locurilor de muncă;

⁽²¹⁾ A se vedea Decizia 92/329/CEE a Comisiei din 25 iulie 1990 privind ajutorul acordat de către Guvernul italian unui fabricant de produse oftalmologice (Industria ottiche riunite – IOR) (JO L 183, 3.7.1992, p. 30).

⁽²²⁾ Citat anterior la considerentul 41 și la nota 15.

⁽²³⁾ A se vedea decizia Comisiei 2001/168/CECA, din 31 octombrie 2000, privind legile spaniole referitoare la impozitul pe societăți (JO L 60 din 1.3.2001, p. 57, considerentul 25, *in fine*). A se vedea și decizia Comisiei 2004/76/CE, din 13 mai 2003, privind regimul de ajutor de stat pus în aplicare de către Franța în favoarea cartierelor generale și a centrelor de logistică (JO L 23 din 28.1.2004, p. 1); Decizia 2003/515/CE a Comisiei din 17 februarie 2003 privind regimul de ajutor pus în aplicare de către Țările de Jos pentru activitățile de finanțare internaționale (JO L 180, 18.7.2003, p. 52, mai exact considerentele 39 și următoarele); Decizia 2003/601/CE a Comisiei din 17 februarie 2003 privind regimul de ajutor Irlanda – venituri străine (JO L 204, 13.8.2003, p. 51, mai exact considerentele 59 și următoarele).

⁽²⁴⁾ Decizia Curții din 24 noiembrie 1987, RSV/Comisie (223/85, Vol. p. 4617).

⁽²⁵⁾ Citată anterior la nota 15.

⁽²⁶⁾ Decizia Curții din 11 decembrie 1973, Lorenz GmbH/Bundesrepublik Deutschland e.a. (120/73, Vol. p. 1471).

— în concluzie, majoritatea terților interesați invocă încrederea lor legitimă în ceea ce privește compatibilitatea dispozițiilor în cauză cu reglementarea comunitară.

- (72) În ceea ce privește observațiile supuse de către cele două părți interesate a căror identitate a fost păstrată confidențială, autoritățile franceze remarcă că acestea se bazează pe date inexacte sau imprecise.
- (73) Fiind vorba de argumentul potrivit căruia beneficiul, acordat societății Brittany Ferries, regimului GIE fiscal ar fi condus în mod indirect la retragerea P&O de pe Marea Mânecii partea de vest și centrală, autoritățile franceze au replicat că doar două nave de la Brittany Ferries au beneficiat de ajutor, iar finanțarea navei sale „Mont St. Michel” prin intermediul acestui mecanism a fost aprobată prin Decizia Comisiei din 8 mai 2001 ⁽²⁷⁾.
- (74) În acest sens, ar fi fost dusă o anchetă aprofundată de către autoritățile britanice ale concurenței cu ocazia retragerii de pe piață a operatorului menționat mai sus. Or, concluziile nu ar evoca drept cauza retragerii acestui operator o eventuală distorsiune a concurenței. În plus, scăderea cifrei de afaceri a anumitor operatori ar rezulta din creșterea constantă a concurenței companiilor aeriene cu prețuri scăzute și nu din punerea în serviciu de către alți armatori a navelor recente.
- (75) Fiind vorba de voința uneia dintre aceste părți interesate de a vedea Comisia extinzându-și sectorul de examinare la regimul proprietăților comune, autoritățile franceze amintesc faptul că acest regim a fost declarat compatibil cu regulile tratatului în decizia sa din 3 mai 1996.
- (76) În final, creșterea capacității Trans – Marea Mânecii nu ar fi datorată companiilor care au beneficiat de regimul GIE fiscale. În acest sens, ar trebui luate în considerare noile materii prime pe liniile pe care operau anterior operatorii istorici. De asemenea, autoritățile franceze semnaleză, în acest context, că Eurotunelul a dublat capacitatea de transport a serviciului naval între 2000 și 2003 și că P&O a recumpărat părțile de la operatorul Stena – Line și și-a modernizat flota.

VII. EVALUAREA AJUTORULUI

- (77) În urma procedurii formale de examinare inițiată pe baza articolului 88 alineatul (2) din tratat și ținând cont de argumentele prezentate în acest context de către autoritățile franceze și de către părțile interesate, Comisia apreciază că regimul fiscal de la articolul 39 CA din CGI constituie un ajutor de stat conform articolului 87 alineatul (1) din tratat.

1. Existența unui ajutor de stat

- (78) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat, sunt „incompatibile cu piața comună, în măsura în care afectează

schimburile între statele membre, ajutoarele acordate de către state sau cu ajutorul resurselor de stat, sub orice formă ar fi, care încalcă sau amenință să încalce concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a anumitor producții”.

- (79) Calificarea unei măsuri de stat drept ajutor de stat presupune să fie îndeplinite următoarele condiții cumulative: 1. măsura în cauză conferă un avantaj cu ajutorul resurselor de stat, 2. acest avantaj este selectiv și 3. măsura în cauză încalcă sau amenință să încalce concurența și este susceptibilă de afectarea schimburilor între statele membre ⁽²⁸⁾.
- (80) Se cuvine să fie expuse motivele care permit să fie luat în considerare faptul că regimul articolului 39 CA din CGI, descris anterior, îndeplinește aceste condiții cumulative.

Privitor la existența unui avantaj conferit cu ajutorul resurselor de stat

- (81) Este cazul să se amintească că, în temeiul articolului 39 C, alineatul (1), din CGI, amortizarea bunurilor date în locație sau puse la dispoziție sub orice altă formă este repartizată pe durata normală de utilizare.
- (82) Articolul 39 C, alineatul (2), și articolul 39 CA din CGI privesc regulile de amortizare aplicabile finanțării de bunuri închiriate sau puse la dispoziție, în special de către GIE. Potrivit autorităților franceze, aceste două dispoziții au fost introduse în vederea luptei împotriva unei recurgeri abuzive la această modalitate de finanțare.
- (83) Atât autoritățile franceze cât și părțile interesate remarcă faptul că regimul articolului 39 CA din CGI corespunde unei reveniri la dreptul comun în materie de deducere a amortizărilor, adică la dispozițiile articolului 39 alineatul (1) paragraful al doilea și la dispozițiile articolului 39 C alineatul (1) din codul menționat și, deci, nu constituie un ajutor de stat. Articolul 39 C alineatul (2), din CGI ar constitui o derogare de la dispozițiile acestor articole.
- (84) Potrivit unei jurisprudențe constante, aplicarea articolului 87 alineatul (1) din tratat impune doar să se stabilească dacă, în cadrul unui regim juridic dat, o măsură de stat este de natură să favorizeze „anumite întreprinderi sau anumite producții” în raport cu altele, care s-ar găsi, în comparație cu obiectivul urmărit de către regimul menționat, într-o situație factuală și juridică comparabilă ⁽²⁹⁾.
- (85) În consecință, pentru a identifica ceea ce constituie un avantaj, potrivit jurisprudenței privitoare la noțiunea de ajutor de stat, este imperativ să fie determinată regula de referință sau regimul comun aplicabil, în cadrul unui regim juridic dat, cu ajutorul căruia va fi comparat acest avantaj ⁽³⁰⁾. În acest sens, Curtea a judecat de altfel că

⁽²⁸⁾ A se vedea, de exemplu, decizia Curții din 10 ianuarie 2006, Ministerul Economiei și Finanțelor/Casa de Economii din Florența (C-222/04, Vol. p. I-289, punctul 129).

⁽²⁹⁾ Decizia Tribunalului din 1 iulie 2004, Salzgitter/Comisie (T-308/00, Vol. p. II-1933, punctul 79) și jurisprudența citată.

⁽³⁰⁾ Decizia Salzgitter/Comisie, citată anterior la nota 29, punctul 81. A se vedea și Comunicarea Comisiei privind aplicarea regulilor referitoare la ajutoarele de stat la măsurile care țin de fiscalitatea directă a întreprinderilor (JOCE C 384, 10.12.1998, p. 3, punctul 16).

⁽²⁷⁾ Citat anterior la nota 15.

hotărârea cadrului de referință are o importanță deosebită în cazul măsurilor fiscale din moment ce existența însăși a unui avantaj nu poate fi stabilită decât în raport cu o impozitare numită „normală”, și anume procentul de impozitare în vigoare în zona geografică de referință ⁽³¹⁾.

(86) Or, în speță, pentru a stabili această regulă de referință în cadrul regimului de amortizare a bunurilor închiriate sau puse la dispoziție, trebuie ținut seama doar de dispozițiile care au legătură cu finanțarea unor astfel de bunuri de către societăți în nume colectiv, precum GIE. În lipsă, situația factuală și cea juridică luate în considerație în vederea stabilirii avantajului nu ar fi comparabile, nici din punctul de vedere al membrilor GIE nici din cel al utilizatorilor bunurilor în cauză.

(87) Astfel, regula de referință aplicabilă în speță care privește stabilirea amortizării deductibile este limitarea de principiu a acestei amortizări pentru bunuri finanțate de către GIE, prevăzută la articolul 39 C, alineatul (2), din CGI ⁽³²⁾. Nu ar putea fi vorba de articolul 39 C, alineatul (1), din CGI, această dispoziție nefiind aplicabilă unei operațiuni de finanțare de către GIE, adică de structuri care regrupează mai multe entități juridice, în general instituții financiare, care împart astfel între ele riscurile inerente operațiunii, în opoziție cu o operațiune de finanțare realizată de o singură instituție financiară care suportă singură riscurile analizate. În acest sens, trebuie menționat că, contrar modalităților de finanțare care nu fac apel la un GIE, o operațiune de finanțare printr-o astfel de structură transparentă din punct de vedere fiscal permite o optimizare fiscală, rezultatele deficitare înregistrate de către GIE în cursul primilor săi ani de activități venind în deducerea beneficiilor impozabile realizate de către membrii săi datorită activităților lor curente.

(88) În concluzie, Comisia apreciază că autoritățile franceze și anumite părți interesate nu sunt justificate să susțină că regimul articolului 39 CA din CGI constituie o revenire la dreptul comun al amortizărilor, iar articolul 39 C, alineatul (2), din codul menționat constituie regimul de referință pe baza căruia trebuie evaluat avantajul fiscal care rezultă din aplicarea articolului 39 CA. De altfel, este adecvat să se sublinieze că articolul 39 CA din CGI prevede în mod expres că avantajul fiscal vizat este calculat plecând de la soldul valorilor actualizate pozitive sau negative aferente, respectiv al reducerilor sau cotizărilor suplimentare de impozit, în comparație cu cele care ar rezulta din aplicarea dispozițiilor alineatului (2) din acest articol.

(89) Fiind vorba de avantajul care rezultă din aplicarea articolului 39 CA din CGI, trebuie observat că doar membrii GIE ⁽³³⁾, finanțând bunuri mobile a căror durată de

amortizare este de cel puțin 8 ani, sunt susceptibili să beneficieze de avantaje fiscale care rezultă din aplicarea articolului 39 CA din CGI, adică: 1. de o derogare de la plafonul de principiu al amortizării deductibile, 2. de majorarea cu un punct a coeficientului de amortizare și 3. de eventuala exonerare a plusvalorii de cesiune.

(90) Pe de o parte, fiind vorba de deplafonarea amortizării deductibile potrivit articolului 39 CA din CGI, este cazul să amintim că fiecare dintre membrii GIE este în măsură, pe perioada de depreciere a bunului în care rezultatele GIE sunt deficitare, să impute deficitele GIE, pro rata drepturilor pe care le deține, asupra propriilor beneficii impozabile. În acest context, nu se ține cont de plafonul amortizării de la articolul 39 C alineatul (2) din CGI.

(91) În consecință, aplicarea derogării prevăzute la articolul 39 CA din CGI permite, în faza deficitară, o reducere, pe fiecare membru al GIE, a bazei care ar fi impozabilă în mod normal în conformitate cu articolul 39 C alineatul (2) din CGI. Într-adevăr, faptul că suma totală a amortizării nu este limitată la suma totală a chiriei încasate, diminuată de celelalte obligații aferente bunului închiriat, permite o creștere a sumei totale a amortizării în timpul primelor exerciții care sunt deficitare. În acest sens, circumstanța că, potrivit articolului 39 CA din CGI, aceste deficite nu sunt deductibile decât în proporție de 1/4 din beneficiile impozabile procentului de impozitare pe societățile de drept comun pe care fiecare membru al GIE îl scoate din restul activităților sale, poate, cu siguranță, să limiteze, dar nu să readucă în cauză existența acestui avantaj.

(92) În acest context, autoritățile franceze remarcă faptul că economiile de impozit astfel obținute în timpul primilor ani ai operațiunii de finanțare sunt neutralizate de suplimentele de impozit care sunt constatate încă de când GIE începe să realizeze beneficii, chiriile datorate depășind anuitățile de amortizare. Totuși, Comisia apreciază că avantajul procurat constă în reportul plății impozitului și corespunde soldului valorilor actualizate ale impozitelor vărsate în perioada totală de amortizare ținând cont de taxele de interes aplicate.

(93) De altfel, raportul Senatului nr. 413 ⁽³⁴⁾ confirmă această analiză întrucât este menționat că „[...] economiile de impozit astfel obținute de către asociați în timpul primilor ani de exploatare sunt compensate de suplimente de impozit care apar după aceea, în momentul în care structura de finanțare realizează beneficii”. Totuși, acest decalaj în timp permite, potrivit acestui raport, să degajeze un câștig la trezorerie care corespunde diferenței dintre valorile actualizate ale economiilor de impozit ale primelor exerciții și ale

⁽³¹⁾ Decizia Curții din 6 septembrie 2006, Portugalia/Comisie (C-88/03, nepublicată încă în volum, punctul 56).

⁽³²⁾ Potrivit acestui articol, suma totală a amortizării bunurilor admise în deducerea bazei impozabile nu poate depăși suma chiriei, diminuată din obligațiile aferente acestor bunuri.

⁽³³⁾ La drept vorbind, GIE, structură transparentă din punct de vedere fiscal, nu este obligată să plătească impozit și deci nu ar fi considerată drept beneficiar al regimului articolului 39 CA din CGI.

⁽³⁴⁾ Raportul Senatului nr. 413 făcut în numele Comisiei de finanțe, al controlului bugetar și al conturilor economice ale Națiunii privind proiectul de lege care aduce diverse dispoziții de ordin economic și financiar, de domnii Alain Lambert, raportor general, și Philippe Marini, în numele Comisiei de finanțe (sesiunea ordinară din 1997-1998).

cotizațiilor suplimentare de impozit din ultimele exerciții. De asemenea, Comisia remarcă faptul că este indicat, în instruirea fiscală nr. 120 din 17 iunie 1999 ⁽³⁵⁾ că avantajul fiscal care rezultă din aplicarea articolului 39 CA din CGI permite realizarea de economii de impozite.

- (94) În concluzie, reiese că regimul instaurat de articolul 39 CA din CGI vizează să permită membrilor GIE să beneficieze de un avantaj sub formă de amânare de impozitare.
- (95) În acest sens, nu ar putea să fie admis argumentul potrivit căruia utilizatorii de la care GIE nu obține aprobarea prevăzută la articolul 39 CA din CGI au recurs la alte modalități de finanțare pentru a se sustrage de la plafonarea amortizării deductibile pe cale fiscală de la articolul 39 C, alineatul (2), din codul menționat, și deci nu sunt dezavantajați în raport cu cei cu care GIE este aprobat. Într-adevăr, mai întâi trebuie amintit că, fiind vorba de un regim de ajutoare, Comisia poate să se limiteze la studierea caracteristicilor generale ale regimului citat, fără a fi obligată să examineze fiecare caz particular de aplicare ⁽³⁶⁾. Apoi, un asemenea argument duce la luarea în considerare a situațiilor individuale distincte dintr-un punct de vedere factual și juridic ⁽³⁷⁾ și, în plus, ipotetice.
- (96) În concluzie, nu ar fi exclus ca utilizatori care nu pot beneficia de dispozițiile articolului 39 CA din CGI să se găsească în incapacitatea de a recurge la o modalitate de finanțare alternativă. De exemplu, acesta ar putea fi cazul dacă un organism bancar ar decide, în ceea ce privește situația financiară a întreprinderii vizate, să nu își asume singur riscurile inerente operațiunii de finanțare (concesiune în proprietate particulară) sau dacă, din motive care țin de structura bilanțului sau de capacitatea de finanțare a utilizatorilor, alte modalități de finanțare (investiție directă recurgând la împrumut sau cu fonduri proprii) se dovedesc imposibile. În orice caz, presupunând chiar că acești utilizatori sunt efectiv în măsură să recurgă la o modalitate de finanțare alternativă și își văd, în acest context, amortizarea deplafonată, nu este mai puțin adevărat că soluția cea mai avantajoasă aleasă la început ar trebui să fie abandonată în profitul unei a doua alegeri în mod necesar mai puțin favorabilă și ei nu ar beneficia de fiscalitatea specifică a concesiunii prin GIE (datorită obligației de retrocedare publicată la articolul 39 CA din CGI).
- (97) Pe de altă parte, pe lângă deplafonarea sumei totale a amortizării deductibile, membrii GIE beneficiază de o majorare cu un punct a coeficientului de amortizare regresivă, iar în ipoteza unui transfer anticipat al bunului

către utilizator și în momentul în care sunt îndeplinite anumite condiții, beneficiază și de o exonerare a plus – valorii ⁽³⁸⁾.

- (98) Acest coeficient majorat și această eventuală exonerare a plus – valorilor de transfer constituie avantaje de care beneficiază membrii GIE prin aplicarea articolului 39 CA din CGI, dar de care nu ar beneficia prin aplicarea cadrului fiscal de referință, și anume articolul 39 C alineatul (2) din codul menționat. În orice caz, aplicarea articolului 39 CA din CGI în ceea ce privește aceste două avantaje nu ar constitui o revenire la dreptul comun al amortizărilor, după cum este invocat de către autoritățile franceze, articolul 39 C alineatul (1) din codul menționat neprevăzând deloc asemenea avantaje fiscale.
- (99) În acest context, fiind vorba de argumentul potrivit căruia, începând cu anul 2007, exonerarea plus – valorii de transfer va fi de drept comun, trebuie constatat că acesta este, în orice caz, lipsit de relevanță, existența acestui avantaj trebuind să fie apreciată în comparație cu cadrul juridic în vigoare și nu în raport cu o situație juridică viitoare ⁽³⁹⁾. De altfel, nu este stabilit de către părți ca o modificare a cadrului juridic aplicabil să ducă la dispariția avantajului acordat anterior.
- (100) În ceea ce privește originea de stat a avantajelor care rezultă din aplicarea regimului în cauză, trebuie amintit că noțiunea de ajutor este mai generală decât cea de subvenție deoarece cuprinde nu doar prestațiile pozitive, precum subvențiile însele, ci și intervențiile care, sub diverse forme, ușurează sarcinile care în mod normal grevează bugetul unei întreprinderi și care, astfel, fără a fi subvenții în sensul strict al cuvântului, sunt de aceeași natură și au efecte identice ⁽⁴⁰⁾. De aici rezultă că o măsură prin care autoritățile publice acordă anumitor întreprinderi o exonerare, o reducere sau un report de la plata impozitului datorat în mod normal care, deși nu conține un transfer de resurse de stat, plasează beneficiarii într-o situație finan-

⁽³⁵⁾ Instruirea fiscală 4D-3-99 nr. 120 din 29 iunie 1999, paragraful 47 (transmisă de către autoritățile franceze în anexă la observațiile lor din 3 mai 2004).

⁽³⁶⁾ A se vedea, de exemplu, decizia Curții din 29 aprilie 2004, Grecia/Comisie (C-278/00, Vol. p. I-3997, punctul 24).

⁽³⁷⁾ A se vedea considerentele 86 și 87.

⁽³⁸⁾ Ar trebui remarcat faptul că din raportul nr. 413 al Senatului (citat anterior la nota 34) reiese că exonerarea plus – valorii de transfer are drept efect înnulțirea cu doi a avantajului fiscal care rezultă din prima parte a dispozițiilor (neplafonarea sumei totale a amortizărilor deductibile pe cale fiscală și majorarea coeficientului de amortizare).

⁽³⁹⁾ În acest context, trebuie amintit că legalitatea deciziilor Comisiei trebuie să fie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data la care a fost adoptat actul și nu ar depinde de considerațiile retrospective (a se vedea, printre altele, Decizia din 25 iunie 1998, British Airways e.a. și British Midland Airways/Comisie, T-371/94, Vol. p. II-2405, punctul 81).

⁽⁴⁰⁾ A se vedea, de exemplu, deciziile Curții din 8 noiembrie 2001, Adria-Wien Pipeline și Wietersdorfer&Peggauer Zementwerke (C-143/99, Vol. p. I-8365, punctul 38); din 15 iulie 2004, Spania/Comisie (C-501/00, Vol. p. I-6717, punctul 90), și jurisprudența citată; din 15 decembrie 2005, Italia/Comisie (C-66/02, Vol. p. I-10901, punctul 77) și din 10 ianuarie 2006, Ministerul Economiei și Finanțelor/Casa de Economii din Florența, citat anterior la nota 28, punctul 131 și jurisprudența citată.

ciară mai favorabilă decât alți contribuabili, constituie un ajutor de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat ⁽⁴¹⁾. În consecință, în speță, deși măsurile care rezultă din articolul 39 CA din CGI nu constituie transferuri de resurse de stat, nu s-ar putea nega faptul că acestea antrenează o pierdere de resurse fiscale și constituie, prin acest fapt, o finanțare de stat.

- (101) În aceste împrejurări, Comisia apreciază că membrii GIE beneficiază de avantaje, sub forma economiilor de impozite (deplafonare și majorare a coeficientului de amortizare) și, în ipoteza unui transfer anticipat al bunului realizat în anumite condiții, de o exonerare de impozit, care reprezintă o cheltuială pentru bugetul statului francez.
- (102) În concluzie, fiind vorba de membrii GIE și apreciindu-se că aceștia trebuie să retrocedeze utilizatorului bunului în cauză măcar cele 2/3 din avantajul fiscal global care rezultă din aplicarea articolului 39 CA din CGI, Comisia apreciază că avantajul de care aceștia beneficiază este, cel mult, de 1/3 din acest avantaj global. În acest context, Comisia amintește că membrii GIE sunt în principal instituții financiare.
- (103) Fiind vorba de utilizatori de bunuri apreciate, retrocedarea unei părți din avantajul fiscal global de care beneficiază membrii GIE se concretizează, potrivit dispoziției în litigiu, sub forma unei diminuări a sumei totale a chiriei lor sau sub forma unei micșorări a sumei totale a opțiunii de cumpărare. Acest avantaj transferat către utilizatori reduce, prin acest fapt, sarcinile care le grevează în mod normal bugetul în cadrul operațiunilor de concesiune. Întrucât retrocedarea reprezintă cel puțin 2/3 din avantajul acordat membrilor GIE prin resurse de stat, trebuie observat că utilizatorii beneficiază, în această măsură, de un avantaj de stat în conformitate cu articolul 87 din tratat care se ridică la cel puțin 2/3 din avantajul global.
- (104) Totuși autoritățile franceze precum și anumite părți interesate susțin că regimul fiscal instituit la articolul 39 CA din CGI constituie o măsură generală a dreptului fiscal francez. În concluzie, trebuie examinat dacă avantajul global de care beneficiază membrii GIE și utilizatorii prezintă un caracter selectiv.

Privitor la caracterul general al regimului fiscal citat

- (105) Trebuie amintit, cu titlu liminar, că specificul unei măsuri de stat, și anume caracterul său selectiv, constituie una dintre caracteristicile noțiunii de ajutor de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat. Din acest

motiv, trebuie verificat dacă regimul fiscal în cauză antrenează sau nu avantaje în beneficiul exclusiv al anumitor întreprinderi sau al anumitor sectoare de activitate ⁽⁴²⁾.

Privitor la caracterul selectiv al regimului

- (106) În principiu, o măsură fiscală susceptibilă de a fi calificată drept ajutor de stat se distinge de o măsură fiscală generală prin caracterul limitat, în drept sau în fapt, al numărului beneficiarilor săi. Astfel, pentru ca o măsură să fie susceptibilă de a fi calificată drept ajutor de stat, întreprinderile beneficiare trebuie să aparțină unei categorii bine determinate prin aplicarea, în drept sau în fapt, a criteriului stabilit prin măsura în cauză ⁽⁴³⁾.
- (107) În speță, articolul 39 CA din CGI nu se aplică decât bunurilor mobile amortizabile potrivit unui mod degresiv pe o perioadă de cel puțin 8 ani și achiziționat de nou, cu excepția navelor care pot fi de ocazie. De altfel, în raportul Senatului nr. 413 ⁽⁴⁴⁾ este indicat că „[...] dispozițiile au în mod clar ca obiect încurajarea investițiilor grele datorită unei pârghii fiscale foarte incitative”.
- (108) În concluzie, de reducere fiscală care rezultă din aplicarea acestei dispoziții beneficiază, de drept, doar membrii GIE care finanțează asemenea bunuri ⁽⁴⁵⁾ și utilizatorii acestor bunuri datorită obligației de retrocedare a cel puțin 2/3 din avantajul fiscal global de care beneficiază membrii GIE. Investitorii – membri ai GIE – nefinanțând bunurile vizate la articolul 39 CA din CGI și utilizatorii de bunuri care au o durată de amortizare mai mică de 8 ani nu pot, dimpotrivă, să năzuiască la beneficiul acestui avantaj fiscal.
- (109) În acest sens, presupunând chiar că utilizatorii de bunuri care nu pot beneficia de regimul articolului 39 CA din CGI sunt interesați să încerce să recurgă la o formă de finanțare alternativă a GIE fiscal, aceștia se găsesc, la minimum, privați de acest mod de finanțare.

⁽⁴²⁾ A se vedea deciziile Franța/Comisie, citată anterior la nota 17, punctul 24, Ecotradel/Altiforni și Ferriere di Servola, citată anterior la nota 17, punctele 40 și 41 și Decizia Tribunalului din 29 septembrie 2000, CETM/Comisie (T-55/99, Vol. p. II-3207, punctul 39). A se vedea și Comunicarea Comisiei privind aplicarea regulilor referitoare la ajutoarele de stat pentru măsurile care reies din fiscalitatea directă a întreprinderilor, citată anterior la nota 30, punctul 18.

⁽⁴³⁾ În acest sens, a se vedea decizia Salzgitter/Comisie, citată anterior la nota 29, punctul 38.

⁽⁴⁴⁾ Citat anterior la nota 34.

⁽⁴⁵⁾ Întrucât este vorba de o măsură fiscală care aduce venit doar societăților care realizează un anumit tip de operațiuni a se vedea, prin analogie, decizia Curții din 15 decembrie 2005, Unicredito Italiano (C-148/04, Vol. I-11137, punctele 45 – 47).

⁽⁴¹⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia Curții din 15 martie 1994, Banca Externă a Spaniei (C-387/92, Vol. p. I-877, punctul 14).

- (110) În plus, având în vedere durata de amortizare a bunurilor în cauză, prevăzută la articolul 39 CA din CGI, această dispoziție aduce venit, de facto, în principal, întreprinderilor care operează în sectorul transportului, îndeosebi maritim și aerian dar și în GIE care finanțează bunuri provenind din acest sector.
- (111) Din acest punct de vedere, pe de o parte, reies informații furnizate de către autoritățile franceze potrivit cărora 182 din 189 cereri de aprobare depuse în conformitate cu articolul 39 CA din CGI priveau sectorul transportului. În plus, potrivit acestor date, sectorul maritim reprezintă, el singur, 75 % din cererile de aprobare depuse și 82 % din aprobările acordate (în această privință, a se vedea tabelul de la considerentul 17).
- (112) Pe de altă parte, instaurarea acestui regim derogatoriu pentru plafonarea amortizării bunurilor finanțate de GIE a fost motivată, în principal, de voința legislatorului de a favoriza sectorul transportului, și, mai exact, pe cel al transportului maritim.
- (113) Această stare de fapt depinde de mai multe elemente.
- (114) În primul rând, printre bunurile eligibile în conformitate cu articolul 39 CA din CGI, doar navele sunt vizate în mod expres de instruirea fiscală nr. 120 ⁽⁴⁶⁾. Astfel, este prevăzut că singurele bunuri de ocazie susceptibile de a beneficia de regimul fiscal de la articolul 39 CA din CGI sunt navele. În ceea ce privește procedura de eliberare a aprobării, este, de asemenea, prevăzut, în cazul navelor, că cererile de aprobare care le vizează trebuie să intervină înaintea comenzii lor, din momentul în care sunt amortizate începând de la așezarea lor pe cală ⁽⁴⁷⁾.
- (115) În al doilea rând, rezultă lucrări de pregătire pentru adoptarea legii nr. 98-546 și, mai cu seamă, pentru raportul Senatului nr. 413 ⁽⁴⁸⁾ că dispozițiile fiscale anterioare se aplicau tuturor sectoarelor economice în timp ce articolul 39 CA din CGI se aplică „doar bunurilor grele de echipament (avioane, TGV, nave...)”. Fiind vorba, mai exact, de sectorul maritim, raportul menționat denunță caracterul insuficient favorabil regimului citat în raport cu regimul proprietăților comune pentru a dinamiza investiția în acest sector. De asemenea, este menționat faptul că introducerea, în articolul 39 CA din CGI, a unei dispoziții care prevede exonerarea plus – valorii în caz de transfer anticipat al bunului către utilizator, a fost motivată de caracterul mai puțin favorabil regimului în cauză pentru investiția maritimă. În această privință, autoritățile franceze remarcă, în același mod, în cadrul observațiilor lor din 3 mai 2004, că într-un context marcat de grija pentru a înfrâna stagnarea numărului de nave comerciale înmatriculate în Franța și prin voința de a reduce cheltuiala fiscală, în întregirea amânării de impozitare legată de amortizare, a fost prevăzut ca GIE să poată beneficia, în anumite condiții, de o exonerare a plusvalorii de transfer al bunului.
- (116) În al treilea rând, raportul general nr. 66 privind proiectul de lege al finanțelor 1999 ⁽⁴⁹⁾, afirmă că „legea nr. 98-546 [...] a permis crearea unui nou dispozitiv fiscal în favoarea investiției maritime.” De asemenea, este menționat faptul că, deși regimul privilegiat de finanțare prin concesiune instaurat de articolul 39 CA din CGI nu se aplică doar navelor, în realitate, a fost conceput în principal pentru acestea.
- (117) Referitor la totalitatea considerațiilor precedente, Comisia apreciază că regimul articolului 39 CA din CGI prezintă un caracter selectiv, întrucât favorizează anumiți operatori economici activi în sectorul transportului precum și în sectorul financiar. Deoarece acest regim nu se aplică tuturor operatorilor economici, nu ar putea fi considerat drept o măsură generală de politică fiscală.
- (118) Această apreciere nu ar putea fi pusă în cauză prin argumentele invocate de către autoritățile franceze.
- (119) Astfel, în primul rând, nu ar putea avea succes argumentul autorităților franceze scos din mulțimea de sectoare care pot fi vizate de măsura fiscală în cauză. Într-adevăr, în afară de faptul că doar anumite bunuri sunt vizate de regimul fiscal citat, nu s-ar putea analiza faptul ca numărul foarte marginal de cereri de aprobare pentru finanțarea de bunuri din alte sectoare decât cel al transportului ⁽⁵⁰⁾ să fie capabil să incrimineze din nou specificul regimului citat. În această privință, s-a considerat că împrejurarea în care numărul de întreprinderi care pot pretinde să beneficieze de o măsură să fie foarte important sau ca aceste întreprinderi să aparțină unor sectoare de activități diverse, nu ar fi suficient pentru a incrimina caracterul său selectiv ⁽⁵¹⁾.
- (120) În al doilea rând, contrar a ceea ce invocă autoritățile franceze, argumentul potrivit căruia există măsuri fiscale echivalente în celelalte state membre este lipsit de relevanță pentru a justifica existența regimului articolului 39 CA din CGI. Într-adevăr, nu s-ar putea trece la o examinare comparativă a regulilor fiscale aplicabile în ansamblul statelor membre, respectiv în anumite state, fără a denatura vocația dispozițiilor referitoare la controlul ajutoarelor de stat. În absența armonizării la nivel comunitar a dispozițiilor fiscale din statele membre, această examinare ar compara din nou situații factuale și juridice diferite care rezultă din discrepanțele legislative sau de reglementare dintre statele membre ⁽⁵²⁾. De altfel, s-a considerat că circumstanța în care un stat membru caută să apropie, prin măsuri unilaterale, condițiile de concurență existente într-un anumit sector economic cu cele din alte state membre nu ar putea să ridice caracterul de ajutoare la

⁽⁴⁶⁾ Citată anterior la nota 35.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea paragraful 70 din instruirea fiscală 120, citată anterior la nota 35.

⁽⁴⁸⁾ Citat anterior la nota 34.

⁽⁴⁹⁾ Raportul nr. 66 – sesiunea 1998-1999, raportor general: domnul P. Marini, senator – Volumul III.

⁽⁵⁰⁾ Pe baza informațiilor transmise de către autoritățile franceze, este pertinent să se constate că mai puțin de 4 % dintre cererile de aprobare și mai puțin de 3 % dintre aprobările acordate priveau un alt sector decât cel al transportului (a se vedea tabelul de la considerentul 17).

⁽⁵¹⁾ A se vedea decizia Curții din 13 februarie 2003, Spania/Comisie (C-409/00, Vol. p. I-1487, punctul 48) și jurisprudența citată.

⁽⁵²⁾ A se vedea decizia Salzgitter/Comisie, citată anterior la nota 29, punctul 81.

aceste măsuri ⁽⁵³⁾. În mod similar, faptul că concurenți din alte state membre beneficiază de măsuri fiscale comparabile, chiar dacă sunt ilegale, este fără incidență asupra caracterului de ajutor al regimului citat ⁽⁵⁴⁾.

(121) În al treilea rând, Franța și părțile interesate invocă faptul că caracterul non-selectiv al regimului citat este stabilit din cauza lipsei de putere discreționară de care ar dispune autoritățile franceze în scopul acordării aprobării în cauză.

(122) Comisia amintește că, potrivit jurisprudenței, chiar și intervenții care, la prima vedere, sunt aplicabile generalității întreprinderilor, pot prezenta o anumită selectivitate și, așadar, pot fi considerate drept măsuri destinate favorizării anumitor întreprinderi sau anumitor producții. Acesta este cazul în care administrația, chemată să aplice regula generală, dispune de o anumită putere discreționară în ceea ce privește aplicarea actului ⁽⁵⁵⁾.

(123) În speță, trebuie, dintr-o dată, amintit că, întrucât de dispoziția fiscală în cauză nu pot beneficia decât utilizatorii de anumite bunuri și membrii GIE care îi finanțează și nu pot beneficia în principal, de facto, decât sectoarele de transport și financiar, condiția de specificitate este chiar de pe acum îndeplinită. Într-adevăr, alte proiecte de finanțare, privitoare la bunurile din alte sectoare decât transportul și/sau prezentând o durată de amortizare de mai puțin de opt ani, ar putea prezenta garanții de natură să excludă orice dorință de optimizare fiscală. În consecință, ținând seama de aplicarea limitată a acestui dispozitiv fiscal, nu este necesar, în scopul stabilirii caracterului selectiv al măsurii în litigiu, să se stabilească faptul că autoritățile naționale competente dispun de o putere discreționară în aplicarea măsurii menționate ⁽⁵⁶⁾.

(124) În orice caz, întrebate asupra distanței de verificare la care se consideră ținute când este vorba de condiția pe care o prezintă investiția în cauză, din punctul de vedere al interesului general și în special în materie de ocupare a forței de muncă, un interes economic și social semnificativ ⁽⁵⁷⁾, autoritățile franceze au indicat că acest interes se

evalua urmând 6 criterii, dintre care cel care iese din „efectele investiției asupra mediului economic din zona în care va fi realizat și în care evoluează utilizatorul”. Or, Comisia apreciază că îndeplinirea acestei condiții le rezervă neapărat autorităților naționale o marjă de apreciere discreționară.

(125) De altfel, în ciuda caracterului legitim al unui asemenea obiectiv, trebuie subliniată lipsa de legătură între această condiție legată de existența unui interes economic al investiției și finalitatea studiată de către legislator impunând acordarea prealabilă a unei aprobări ministeriale pentru realizarea investiției. Într-adevăr, condițiile de acordare a aprobării trebuie să permită să se stabilească că recurgerea la modalitatea de finanțare de către GIE nu are drept obiectiv o optimizare fiscală. Or, condiția legată de interesul economic al investiției nu este de natură să împiedice o asemenea optimizare. Astfel de operațiuni de finanțare, în ciuda duratei de amortizare a bunurilor în cauză, ar putea să nu aibă drept obiectiv o optimizare fiscală fără a prezenta un interes economic și social semnificativ, în principal în termeni de ocupare a forței de muncă.

(126) În acest context, trebuie din nou să se facă referire la raportul Senatului nr. 413 ⁽⁵⁸⁾ de unde reiese că condiția legată de existența unui interes economic și social semnificativ este „un mijloc de a favoriza bunurile fabricate pe teritoriul național sau finanțările realizate pentru profitul utilizatorului francez”. Mai general, în același raport este de altfel indicat și faptul că procedura de aprobare lasă administrației o prea mare marjă de evaluare.

(127) În concluzie, inadecvarea condiției legate de interesul economic al investiției privitor la obiectivul urmărit consolidează, potrivit Comisiei, marja de apreciere de care dispun autoritățile naționale în aplicarea sa.

(128) Fiind vorba tot de marja de apreciere de care dispun autoritățile franceze în vederea acordării aprobării, trebuie constatat faptul că decizia Consiliului Constituțional din 30 decembrie 1987 ⁽⁵⁹⁾, invocată de autoritățile franceze și anumite părți interesate, este lipsită de relevanță în prezentul context. În această afacere, era în cauză un dispozitiv fiscal care prevedea posibilitatea pentru o persoană morală nou ieșită din fuziunea a două societăți de a relua pentru o perioadă limitată totul sau o parte din deficitul societăților fuzionate și care permitea, la aprobarea ministrului însărcinat cu bugetul și în limita acestei aprobări, în caz de contribuție parțială de active la o societate a grupului, reportul deficitelor nededuse încă anterior la fuziunea asupra beneficiilor ulterioare. Consiliul Constituțional a fost chemat să se pronunțe asupra conformității acestei proceduri de aprobare la articolul 34

⁽⁵³⁾ A se vedea, de exemplu, deciziile Curții din 29 aprilie 2004, Italia/Comisie (C-372/97, Vol. p. I-3679, punctul 67) și jurisprudența citată și din 3 martie 2005, Heiser/Finanzamt Innsbruck (C-172/03, Vol. p. I-1627, punctul 54).

⁽⁵⁴⁾ A se vedea decizia Curții din 22 martie 1977, Steinike & Weinlig (78/76, Vol. p. 595, punctul 24) și decizia Tribunalului din 30 aprilie 1998, Het Vlaamse Gewest/Comisie (T-214/95, Vol. II-717, punctul 54).

⁽⁵⁵⁾ Decizia din 17 iunie 1999, Piaggio (C-295/97, Vol. p. I-3735, punctul 39) și jurisprudența citată și decizia din 6 martie 2002, Diputación Foral de Álava/Comisie, citată anterior la nota 17, punctul 31.

⁽⁵⁶⁾ A se vedea decizia din 15 iulie 2004, Spania/Comisie, citată anterior la nota 40, punctele 120 și 121, și jurisprudența citată.

⁽⁵⁷⁾ Trebuie subliniat că, potrivit autorităților franceze, printre cele 22 decizii de refuz de aprobare, 7 dintre ele au fost pe motivul absenței de recăderi economice și sociale semnificative.

⁽⁵⁸⁾ Citat anterior la nota 34.

⁽⁵⁹⁾ Citat anterior la nota 9.

din Constituție, care încredințează legislatorului hotărârea câmpului de aplicare a unui avantaj fiscal. În acest context, a considerat că dispoziția în cauză nu permitea legislatorului să subdelege puterea sa fiscală ministrului și că acesta din urmă nu putea conferi decât puterea de a se asigura, în conformitate cu obiectivul legislatorului de a evita ca impozitul să nu fie ocolit, de respectarea condițiilor fixate prin lege. În această decizie, Consiliul Constituțional a fost chemat să se pronunțe asupra respectării competențelor respective ale puterilor legislative și de reglementare în materie fiscală, dar nicidecum asupra existenței în puterea ministrului a unei capacități de apreciere în adoptarea de măsuri individuale necesare în aplicarea legii.

(129) În orice caz, Comisia apreciază că condițiile de la articolul 87 alineatul (1) din tratat nu ar putea fi reînscrinate prin jurisprudența jurisdicțiilor naționale.

(130) În al patrulea rând, fiind vorba de argumentul potrivit căruia autoritățile naționale nu ar dispune de o putere arbitrară din moment ce decizia lor ar putea face obiectul unor recursuri în fața jurisdicțiilor naționale pentru a fi incriminate motivele care au justificat refuzul de aprobare, trebuie reamintit că nu este necesar, pentru a îndepărta caracteristica de măsură generală, să se verifice dacă comportamentul administrației fiscale are un caracter arbitrar. De fapt, este suficient să se constate că administrația menționată dispune de o putere de evaluare discreționară care îi permite să moduleze condițiile de acordare a avantajului fiscal în chestiune în funcție de caracteristicile proiectelor de investiții supuse evaluării sale ⁽⁶⁰⁾. Mai mult, s-a considerat că repunerile în funcțiune a obligațiilor acordate în cadrul unei proceduri judiciare și în conformitate cu dreptul național aplicabil prezentau un caracter selectiv deoarece nu decurgeau în mod automat din aplicarea legii ci din alegerea discreționară a organismelor publice în cauză. În acest context, judecătorul comunitar a amintit că articolul 87 alineatul (1) din tratat nu distinge în funcție de cauzele sau de obiectivele intervențiilor de stat, ci le definește în funcție de efectele lor ⁽⁶¹⁾. Or, în speță, a fortiori, circumstanța că deciziile care refuză aprobarea pot face obiectul unui recurs în fața unei jurisdicții naționale nu ar putea reînscrina existența unei marje de apreciere a autorităților naționale în cadrul aplicării condițiilor de acordare a aprobării ministeriale.

(131) În ultimul rând, Comisia apreciază că invocarea autorităților franceze care reiese din lipsa de distincție fondată pe naționalitatea membrilor GIE și a utilizatorilor nu ar putea pune mai mult în cauză caracterul selectiv al regimului articolului 39 din CGI ⁽⁶²⁾, cu atât mai mult cu cât raportul

Senatului nr. 413 ⁽⁶³⁾ indică faptul că condiția legată de existența unui interes economic și social semnificativ al investiției este „un mijloc de favorizare a bunurilor fabricate pe teritoriul național sau finanțările realizate în profitul unui utilizator francez”.

(132) Referitor la cele precedente, Comisia consideră că regimul articolului 39 CA din CGI prezintă un caracter selectiv.

Privitor la pertinenta excepției bazate pe natura și pe economia sistemului fiscal

(133) Autoritățile franceze remarcă faptul că dispozițiile combinate ale articolelor 39 C, alineatul (2), și 39 CA din CGI constituie un mijloc de control a priori de care dispune administrația fiscală pentru a lupta împotriva evaziunii fiscale care rezultă dintr-o folosire abuzivă a operațiunilor de finanțare de bunuri mobiliare de către structuri transparente din punct de vedere fiscal, precum GIE. Acestea consideră că regimul articolului 39 CA din CGI este, astfel, justificat de natura și economia sistemului fiscal. În acest sens, precizează că regimul articolului 39 CA din CGI este „bazat pe criterii obiective și orizontale de luptă împotriva evaziunii fiscale”.

(134) Este adevărat că noțiunea de ajutor de stat nu vizează măsurile de stat care introduc o diferențiere între întreprinderi atunci când această diferențiere rezultă din natura și economia sistemului de obligații în care ele se înscriu. Această justificare, bazată pe natura sau economia sistemului fiscal, face trimitere la coerența unei măsuri fiscale specifice cu logica internă a sistemului fiscal în general. Or, nu pot fi dictate diferențieri fiscale de către finalitățile generale și de către obiectivele pe care le urmărește statul prin adoptarea de măsuri în cauză ⁽⁶⁴⁾.

(135) În speță, Comisia apreciază că articolul 39 C, alineatul (2), din CGI, prin limitarea sumei totale a amortizării deductibile, vizează efectiv lupta împotriva recurgerii abuzive la structuri transparente din punct de vedere fiscal în scopul realizării unui câștig fiscal în cadrul operațiunilor de finanțare de bunuri aflate în locație sau puse la dispoziție. Acest obiectiv apare ca fiind necesar și rațional în scopul garantării eficienței sistemului fiscal al amortiză-

⁽⁶⁰⁾ Deciziile Tribunalului din 6 martie 2002, Diputación Foral de Álava/Comisie, citată anterior la nota 17, punctul 35, și din 21 octombrie 2004, Lenzing/Comisie (T-36/99, Vol. p. II-3597, punctul 132).

⁽⁶¹⁾ Decizia Tribunalului din 11 iulie 2002, HAMS/Comisie (T-152/99, Vol. p. II-3049, punctul 158).

⁽⁶²⁾ Decizia din 29 septembrie 2000, CETM/Comisie, citată anterior la nota 42, punctul 49.

⁽⁶³⁾ Citat anterior la nota 34.

⁽⁶⁴⁾ Decizia din 13 februarie 2003, Spania/Comisie, citată anterior la nota 51, punctele 52 și 53, precum și decizia din 6 martie 2002, Diputación Foral de Álava/Comisie citată anterior la nota 17, punctul 60, și jurisprudența citată. De altfel, această jurisprudență a fost reluată de către Comisie în comunicarea sa din 10 decembrie 1998 privind aplicarea regulilor referitoare la ajutoarele de stat pentru măsurile care reies din fiscalitatea directă a întreprinderilor (citată anterior la nota 30).

rilor de bunuri închiriate sau puse la dispoziție și trebuie, așadar, să fie considerat ca inerent sistemului menționat ⁽⁶⁵⁾.

(136) În schimb, regimul instaurat prin articolul 39 CA din CGI nu ar putea fi justificat de natura și economia sistemului francez de amortizare a bunurilor date în locație sau puse la dispoziție. Într-adevăr, deși sunt admisibile derogările de la plafonul de principiu al amortizării prevăzut la articolul 39 C, alineatul (2), din CGI, aceste derogări ar trebui să fie bazate doar pe condițiile a căror îndeplinire ar fi de natură să împiedice recurgerea, în scopul optimizării fiscale, la finanțarea bunurilor menționate prin structuri transparente din punct de vedere fiscal precum GIE.

(137) Or, pe de o parte, limitarea câmpului de aplicare a derogării în cauză de la finanțarea de bunuri amortizabile pe o durată cel puțin egală cu opt ani nu ar putea fi justificată, în ea însăși sau în combinație cu celelalte condiții de acordare a aprobării, în comparație cu obiectivul urmărit de către autoritățile franceze. De altfel, acestea din urmă nu au furnizat, în cadrul prezentei proceduri administrative, nicio explicație în ceea ce privește alegerea, în comparație cu obiectivul de luptă urmărit împotriva evaziunii fiscale, pentru a limita această derogare la bunurile care au o asemenea durată de amortizare.

(138) Pe de altă parte, după cum s-a constatat anterior, printre condițiile de acordare a aprobării ministeriale care țin de existența unui interes economic și social, în special în materie de ocupare a forței de muncă, de operațiune de finanțare, lasă autorităților naționale o marjă de apreciere. De altfel, această condiție este fără legătură cu scopul urmărit de Franța, cel de a lupta împotriva evaziunii fiscale. În orice caz, un asemenea obiectiv social nu este de natură, singur, să facă regimul în cauză să scape de calificarea de ajutor în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat, acest articol nefăcând distincția în funcție de cauzele sau de obiectivele intervențiilor de stat, ci definindu-le funcție de efectele lor ⁽⁶⁶⁾. De altfel, s-a apreciat anterior că articolul 87 alineatul (1) din tratat ar fi privat de efectul util dacă motive privind crearea sau menținerea de locuri de muncă ar face să se piardă măsuri specifice calificării de

ajutor de stat, majoritatea ajutoarelor fiind acordate în vederea creării sau protecției locurilor de muncă ⁽⁶⁷⁾.

(139) În acest context, autoritățile franceze remarcă, de asemenea, că regimul fiscal de la articolul 39 CA din CGI a permis o înnoire și o consolidare a flotei maritime. În mod similar, Air France menționează că acest regim favorizează reînnoirea flotei sale, necesară datorită modificării normelor de mediu. Or, pe lângă faptul că asemenea afirmații necesită evaluarea Comisiei în ceea ce privește caracterul selectiv al regimului menționat, nu se poate considera că urmărirea obiectivelor de politică economică sau industrială este de natură să piardă o măsură selectivă de la aplicarea articolului 87 alineatul (1) din tratat ⁽⁶⁸⁾. Într-un context similar, s-a considerat, de altfel, că un regim care prevede o bonificație de interese pe creditele consfințite pentru cumpărarea sau închirierea, cu opțiune de cumpărare, de vehicule în profitul persoanelor fizice, a IMM-urilor, a entităților publice teritoriale și a entităților de prestări servicii publice locale era un ajutor și nu putea fi justificată de împrejurarea pe care această măsură o viza, în preocuparea de protejare a mediului și de securitate rutieră, pentru a permite reînnoirea parcului de vehicule industriale în Spania ⁽⁶⁹⁾.

(140) Totalitatea motivelor de interes general la care sistemul în cauză ar avea drept obiectiv contribuția sau efectul, mai exact locul de muncă, reînnoirea sau consolidarea navelor sau a aeronavelor vizate, oricât de legitim ar fi, nu sunt justificate de natura și de economia sistemului fiscal citat și sunt chiar inoperante întrucât este vorba de calificarea unei măsuri de ajutor de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat.

(141) De asemenea, Comisia consideră că este indiferent, în scopul aplicării articolului 87 alineatul (1) din tratat, ca regimul articolului 39 CA din CGI să fie mai puțin favorabil acestor beneficiari decât era regimul proprietăților comune, sistemul în cauză în speță trebuind să fie apreciat de către Comisie în momentul punerii sale în aplicare ⁽⁷⁰⁾.

(142) Din cele anterioare rezultă faptul că Comisia apreciază că regimul articolului 39 CA din CGI nu este justificat prin natura și economia sistemului fiscal citat, iar caracterul său selectiv nu ar putea, așadar, să fie reînscriminat.

⁽⁶⁵⁾ În ceea ce privește exonerările selective de obligații sociale, a se vedea decizia Curții din 2 iulie 1974, Italia/Comisie (173/73, Vol. p. 709, punctele 27 și 28). De asemenea, a se vedea deciziile din 29 septembrie 2000, CETM/Comisie, citată anterior la nota 42, punctul 53, și din 6 martie 2002, Diputación Foral de Álava e.a./Comisie (T-127/99, Vol. p.II-1275, punctul 168).

⁽⁶⁶⁾ A se vedea, de exemplu, decizia din 6 martie 2002, Diputación Foral de Álava/Comisie, citată anterior la nota 17, punctul 51.

⁽⁶⁹⁾ Decizia CETM/Comisie, citată anterior la nota 42, punctul 53 și decizia Curții din 26 septembrie 2002, Spania/Comisie (C-351/98, Vol. p.I-8031).

⁽⁷⁰⁾ În acest sens, a se vedea deciziile Curții din 7 iunie 1988, Grecia/Comisie (57/86, Vol. p. 2855, punctul 10) și din 8 noiembrie 2001, Adria-Wien Pipeline și Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, citată anterior la nota 40, punctul 41) și jurisprudența citată.

⁽⁶⁵⁾ Comisia apreciază oportun să facă referire, prin analogie, la decizia din 29 aprilie 2004, Gil Insurance e.a. (C-308/01, Vol. p. I-4777, punctele 74 și ulterioare), în care Curtea a considerat ca fiind justificată prin natura și economia sistemului național de taxare a asigurărilor o măsură al cărei obiectiv era să lupte împotriva comportamentelor care vizau scoaterea de profit din disparitatea dintre procentajul normal al taxei pe primele de asigurare și cel de TVA manipulând prețurile locațiilor sau de vânzare de aparate și de asigurări care sunt legate de acesta.

⁽⁶⁶⁾ Decizia Curții din 29 aprilie 2004, Țările de Jos/Comisie (C-159/01, Vol. p. I-4461, punctul 51) și jurisprudența citată.

Privitor la condițiile de afectare a schimburilor între statele membre și de distorsiune a concurenței

- (143) După cum s-a constatat anterior, beneficiarii regimului fiscal de la articolul 39 CA din CGI sunt, pe de o parte, operatorii economici activi din sectoarele de transport și industrie și, pe de altă parte, membrii GIE care finanțează bunuri reieșind din aceste sectoare care sunt, în principal, instituții financiare. Totalitatea acestor operatori sunt activi pe piețele comunitare din sectoarele sus menționate.
- (144) În acest context, trebuie amintit că ajutoarele care vizează să ușureze o întreprindere de costurile pe care ar fi trebuit să le suporte în mod normal în cadrul gestiunii sale curente sau în cadrul activităților sale normale forțează, în principiu, condițiile de concurență ⁽⁷¹⁾. S-a crezut efectiv că această acordare de ajutoare unei întreprinderi care își exercită activitățile pe piața comunitară este susceptibilă să cauzeze distorsiuni de concurență și să afecteze schimburile între statele membre ⁽⁷²⁾.
- (145) Or, în speță, ținând cont de natura și de dimensiunea internațională a sectoarelor citate, Comisia apreciază că ajutorul citat consolidează poziția operatorilor din aceste sectoare care participă la schimburi naționale și intracomunitare.
- (146) Astfel, beneficiarii regimului citat se află într-o poziție privilegiată în raport atât cu concurenții naționali ⁽⁷³⁾ cât și cu concurenții din alte state membre care nu pot beneficia de acest regim pe motivul că nu finanțează sau nu utilizează bunuri eligibile acestui regim sau că nu sunt supuși impozitării în Franța.
- (147) Referitor la acest ultim punct, dacă este adevărat că, dintr-un punct de vedere formal, niciun obstacol juridic nu împiedică operatorii economici din alte state membre decât Franța să finanțeze sau să utilizeze bunurile vizate la articolul 39 CA din CGI, este incontestabil faptul că, în practică, sistemul în cauză favorizează operatorii cu domiciliul fiscal în Franța. În acest sens, este pertinent să se constate că toate părțile interesate beneficiare ale regimului citat care au supus observații în cadrul procedurii formale de examinare sunt societăți de drept francez. De asemenea, este oportun să se amintească că, întrucât este vorba de sectorul vizat în principal de dispozitivul fiscal în cauză, mai exact transportul maritim, autoritățile franceze

au remarcat chiar ele că adoptarea acestui dispozitiv viza înfrânarea stagnării numărului de nave comerciale înmatriculate în Franța și reducerea cheltuielii fiscale. În concluzie, în prezentul context este pertinent să se amintească că raportul Senatului nr. 143 ⁽⁷⁴⁾ indică faptul că acest regim este „un mijloc de favorizare a bunurilor fabricate pe teritoriul național sau finanțările realizate în profitul unui utilizator francez”.

- (148) În consecință, fără a se fi procedat la o analiză economică a situației reale de pe piețele vizate ⁽⁷⁵⁾ și ținând cont de faptul că regimul fiscal instaurat de Franța consolidează poziția operatorilor economici care beneficiază de acesta în raport cu alți operatori concurenți din schimburile intracomunitare, Comisia apreciază că acest regim afectează schimburile între statele membre și înfrânează concurența între acești operatori.
- (149) Ținând seama de totalitatea considerațiilor precedente, Comisia apreciază că regimul articolului 39 CA din CGI constituie un ajutor în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat.

2. Cuantificarea și repartizarea ajutorului între beneficiari

- (150) Anterior s-a constatat că avantajele fiscale care rezultă din aplicarea articolului 39 CA din CGI sunt, pe de o parte, deplafonarea amortizării deductibile, iar pe de altă parte, majorarea cu un punct a coeficientului de amortizare și, în fine, eventuala exonerare a plus – valorii de transfer.
- (151) Pentru fiecare operațiune de concesiune, suma totală a ajutorului corespunde diferenței dintre valorile actualizate ale impozitelor vărsate pe perioada totală de amortizare, ținând cont de majorarea cu un punct a coeficientului de amortizare, și cele care ar fi rezultat din aplicarea dispozițiilor articolului 39 C, alineatul (2), din CGI, diferență la care trebuie adăugată eventuala exonerare a plus – valorii de transfer ⁽⁷⁶⁾. Pentru fiecare operațiune de concesiune, această sumă totală este determinată, potrivit modalităților prevăzute la paragrafele 46 și 47, de instruirea fiscală nr. 120 ⁽⁷⁷⁾ în scopul retrocedării către utilizator a unei părți a avantajului global.
- (152) Fiind vorba de repartizarea exactă a avantajului global perceput prin aplicarea articolului 39 CA din CGI, membrii unui GIE – beneficiari direcți – trebuie să retrocedeze utilizatorului bunului considerat cel puțin 2/3 din acest avantaj. În cadrul fiecărei operațiuni de concesiune, suma

⁽⁷¹⁾ A se vedea decizia din 19 septembrie 2000, Germania/Comisie (C-156/98, Vol. p. I-6857, punctul 30) și jurisprudența citată.

⁽⁷²⁾ A se vedea, mai ales, decizia Curții din 17 septembrie 1980, Philip Morris/Comisie (730/79, Vol. p. 2671, punctele 11 și 12) și decizia din 30 aprilie 1998, Vlaams Gewest/Comisie, citată anterior la nota 54, punctele 48 și 50.

⁽⁷³⁾ Pentru a reaminti, nu este necesar ca întreprinderea beneficiară să participe ea însăși la schimburile intracomunitare. Într-adevăr, când un stat acordă un ajutor unei întreprinderi, activitatea internă poate fi menținută sau dezvoltată, cu urmarea că sunt diminuate șansele întreprinderilor stabile în alte state membre de a pătrunde pe piața acestui stat membru. În plus, consolidarea unei întreprinderi care, până atunci, nu participa la schimburi intracomunitare, se poate plasa într-o situație care să îi permită să pătrundă pe piața unui alt stat membru (a se vedea, în acest sens, îndeosebi decizia din 7 martie 2002, Italia/Comisie, Vol. p. I-2289, punctul 84).

⁽⁷⁴⁾ Citat anterior la nota 34.

⁽⁷⁵⁾ Decizia Curții din 29 aprilie 2004, Italia/Comisie (C-372/97, Vol. p. I-3679, punctele 44 și 45) și, privitor la caracterul ilegal al regimului în cauză, considerentele 153 – 155.

⁽⁷⁶⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei privind aplicarea regulilor referitoare la ajutoarele de stat pentru măsurile care țin de fiscalitatea directă a întreprinderilor (citată anterior la nota 30, punctul 35).

⁽⁷⁷⁾ Citată anterior la nota 35.

totală precisă a avantajului care trebuie retrocedată utilizatorului este totuși stabilită, de la eliberarea aprobării, în conformitate cu dispozițiile articolului 39 CA din CGI.

3. Calificarea regimului ca ajutor ilegal

(153) În conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din tratat, statul membru trebuie să notifice orice proiect care tinde să instituie sau să modifice ajutoare. Statul membru interesat nu poate pune în aplicare măsurile proiectate înainte ca această procedură să fi ajuns la o decizie finală.

(154) În speță, prin scrisoarea din 17 martie 1998 (A/32232), autoritățile franceze au informat Comisia asupra introducerii dispozitivului care limitează amortizarea bunurilor date în locație pentru a lupta împotriva utilizării acestui mecanism doar în scopul optimizării fiscale și prevăzând o excepție de la această limitare. În această scrisoare, autoritățile franceze indică faptul că acest dispozitiv nu pare să constituie un ajutor de stat care trebuie să facă obiectul unei notificări prealabile la Comisie în temeiul articolului 88 alineatul (3) din tratat.

(155) Comisia apreciază că această scrisoare nu ar putea, în aceste împrejurări, să fie considerată drept o notificare în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din tratat. Cu titlu excesiv, Comisia subliniază că scrisoarea în chestiune nu respecta regulile de formă menționate în scrisoarea Comisiei către statele membre SG (81) 12740, din 2 octombrie 1981, în vigoare la vremea faptelor. În concluzie, Franța a acționat în mod ilegal punând în aplicare regimul de ajutor citat, încălcând articolul 88 alineatul (3) din tratat.

4. Compatibilitatea regimului de ajutor cu piața comună

(156) Întrucât regimul fiscal citat constituie un ajutor de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat, trebuie examinată eventuala sa compatibilitate la lumina derogărilor prevăzute la paragrafele 2 și 3 din acest articol. În acest sens, trebuie amintit că beneficiarii efectivi ai regimului citat depind, potrivit informațiilor transmise de autoritățile franceze, de sectoarele transportului maritim, aerian și feroviar dar și, secundar, de sectorul industrial ⁽⁷⁸⁾. Acești beneficiari depind și de sectorul financiar, membrii GIE fiind, în principal, instituții financiare.

(157) Fiind vorba de derogările prevăzute la articolul 87 alineatul (2) din tratat, referitoare la ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, la ajutoarele care vizează remedierea daunelor cauzate de calamități naturale și de alte evenimente extraordinare, precum și de ajutoarele acordate economiei din anumite regiuni ale Republicii Federale Germania, este suficient să se constate că sunt lipsite de orice relevanță în prezentul context, oricare ar fi identitatea beneficiarilor regimului citat.

(158) În ceea ce privește derogarea de la articolul 87 alineatul (3) litera (b) din tratat, este suficient să se constate că regimul fiscal citat nu constituie un proiect important de interes european comun și nu vizează remedierea unei perturbări grave a economiei franceze. Mai mult, nu vizează promovarea culturii și a conservării patrimoniului în conformitate cu derogarea de la articolul 87 alineatul (3) litera (d) din tratat.

(159) În acest sens, Comisia ține să semnaleze faptul că nici autoritățile franceze nici părțile interesate nu au invocat derogările vizate anterior în procedura administrativă.

(160) Examinarea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (a) și (c) din tratat cere o analiză pe sector vizat.

Compatibilitatea măsurilor de ajutor în sectorul transportului aerian

(161) Fiind vorba de derogarea de la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, care autorizează ajutoarele ușurând dezvoltarea anumitor activități atât cât să nu fie denaturate schimburile într-o măsură contrarie interesului comun, Comisia consideră că nimic nu permite să se menționeze faptul că ajutoarele acordate sectorului transportului aerian în temeiul regimului citat sunt compatibile cu piața comună. Într-adevăr, în speță, nu este aplicabilă niciuna dintre derogările prevăzute în acest sens de orientările Comisiei privitoare la aplicarea articolelor 92 și 93 și a articolului 61 din acordul SEE la ajutoarele de stat în sectorul aviației ⁽⁷⁹⁾.

(162) Cu toate acestea, trebuie notat faptul că Comisia autorizează, în mod excepțional, anumite ajutoare în funcțiune în transportul aerian:

(a) pe baza orientărilor privind ajutoarele de stat cu finalitate regională din 1998, modificate în 2000 ⁽⁸⁰⁾, pentru linii aeriene operate plecând de la teritoriul regiunilor ultraperiferice, pentru a compensa supra-costurile care rezultă din handicapurile permanente ale acestor regiuni, identificate la articolul 299 alineatul (2) din tratat,

(b) pe baza orientărilor comunitare privind finanțarea aeroporturilor și ajutoarele de stat la început pentru companiile aeriene de aeroporturi regionale la început ⁽⁸¹⁾, pentru liniile aeriene noi care pleacă de la aeroporturi regionale caracterizate de un trafic anual mai mic de 5 milioane de pasageri, până la concurența de 30 % din costurile strict legate de începutul lor pentru primii trei ani (40 % din costurile menționate pe primii trei ani pentru aeroporturile regionale situate într-o regiune defavorizată în conformitate cu orientările).

⁽⁷⁹⁾ JO C 350 din 10.12.1994, p. 5.

⁽⁸⁰⁾ JO C 258 din 9.9.2000, p. 5.

⁽⁸¹⁾ JO C 312 din 9.12.2005, p. 1.

⁽⁷⁸⁾ A se vedea tabelul de la considerentul 17.

(163) Ținând cont de cele menționate anterior, Comisia acceptă ca Franța să nu includă în calculul ajutoarelor de încasat sumele totale de ajutoare aferente dacă este cazul:

- (a) la aeronavele destinate în mod stabil liniilor aeriene operate plecând dintr-o regiune ultraperiferică, dacă poate demonstra că întreținerea acestor aeronave era bine realizată în această regiune și că ajutoarele sunt mai mici decât supracosturile constatate,
- (b) și la aeronavele destinate liniilor aeriene noi plecând de la un aeroport regional la concurență din partea anterior citată a costurilor eligibile, dacă liniile vizate nu fac obiectul pe durata vizată unui contract de serviciu public cu compensații financiare în temeiul articolului 4 din reglementarea Consiliului (CEE) nr. 2408/92, din 23 iulie 1992, privind accesul transportatorilor aerieni comunitari la legăturile aeriene intracomunitare ⁽⁸²⁾.

(164) În toate celelalte cazuri, ajutoarele acordate întreprinderilor de transport aerian în temeiul regimului citat sunt incompatibile cu tratatul.

Compatibilitatea măsurilor de ajutor în sectorul transportului maritim

(165) În temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, orientările comunitare din 1997, apoi cele din 2004 ⁽⁸³⁾ definesc regimurile de ajutoare de stat care pot fi autorizate în vederea susținerii intereselor întreprinderilor comunitare din transportul maritim în fața concurenței țărilor terțe, urmărind obiectivele generale precum:

- protejarea forței de muncă comunitare (în același timp pe apă și pe uscat);
- îmbunătățirea securității;
- ocrotirea îndemânării maritime în Comunitate și dezvoltarea capacităților maritime.

(166) Or, având în vedere obiectivele sus vizate, orientările comunitare din 1997 și din 2004 autorizează anumite măsuri fiscale în favoarea companiilor maritime, în vederea ameliorării competitivității lor (punctul 3.1).

⁽⁸²⁾ JO L 240 din 24.8.1992, p. 8.

⁽⁸³⁾ Citate anterior la nota 12. În acest sens, Comisia semnalează că compatibilitatea ajutoarelor acordate ilegal trebuie să fie apreciată la lumina regulilor de fond fixate în orice instrument în vigoare la data acordării lor (a se vedea, în acest sens, Comunicarea Comisiei privind hotărârea regulilor aplicabile la aprecierea ajutoarelor de stat ilegale, JO C 119, 22.5.2002, p. 22). De atunci, în temeiul articolului 39 CA din CGI, presupunând că măsurile de ajutoare au fost acordate după intrarea în vigoare a orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat în transportul maritim din 2004, doar aceste ultime orientări vor fi aplicabile. Totuși, regulile pertinente nu au fost modificate, cu excepția în ceea ce privește remorcherile și dragorii (a se vedea considerentul 170).

(167) Se amintește astfel că, în cadrul politicii comune a transporturilor maritime, obiectivul ajutoarelor de stat este promovarea competitivității flotei comunitare pe piața mondială. În consecință, regimurile de reducere fiscală trebuie să impună, într-un mod general, existența unei legături cu pavilionul comunitar.

(168) În plus, avantajele oferite de aceste regimuri trebuie să faciliteze dezvoltarea transportului maritim și a forței de muncă din acest sector în interesul Comunității. În consecință, avantajele fiscale citate anterior trebuie să fie limitate cu strictețe la activitățile de transport maritim. Astfel, când o companie de transport maritim exercită și alte activități comerciale, trebuie o etanșeitate contabilă între cele două activități pentru a împiedica orice „revărsare” spre activitățile care nu răspund la definiția transportului maritim.

(169) Nu ar putea fi contestat că sistemul în cauză vizează favorizarea finanțării de nave sub pavilion francez și tinde spre dezvoltarea sectorului maritim și a forței sale de muncă.

(170) În plus, ajutoarele acordate în temeiul regimului citat facilitează finanțarea de nave și contribuie astfel la reînnoirea flotei comunitare. În acest sens, Comisia împărtășește părerea autorităților franceze potrivit cărora ajutoarele în cauză contribuie la o consolidare a flotei sub pavilion național precum și la întinerirea sa ⁽⁸⁴⁾. Aceasta subscrie în mod special la argumentul potrivit căruia, datorită mecanismului aprobării care subordonează aplicarea regimului citat la obligarea de a dispune, pe teritoriul Comunității, de un centru strategic de decizii privitor la gestionarea activităților maritime și la gestionarea navelor și care ia în considerare observații legate de forța de muncă, regimul menționat contribuie la păstrarea locului de muncă comunitar maritim atât pe uscat cât și pe apă ⁽⁸⁵⁾. De altfel, aceste elemente sunt confirmate de mai mulți armatori, părți interesate, care subliniază importanța regimului citat pentru a compensa supracostul echipajelor sub acest pavilion, pentru a asigura păstrarea locurilor de muncă de înaltă calitate în transportul maritim și pentru a contribui la menținerea, adică la dezvoltarea, unei flote sub pavilionul unui stat membru ⁽⁸⁶⁾. Totuși Comisia precizează că, în temeiul orientărilor comunitare din 2004, dacă navele sunt remorchere sau dragheri, ajutoarele acordate pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața comună doar dacă cel puțin 50 % din activitatea lor anuală corespunde definiției transportului maritim ⁽⁸⁷⁾.

(171) Ținând cont de cele anterioare, poate fi deci remarcat că regimul fiscal de la articolul 39 CA din CGI, care corespunde punctului 3.1 din orientările comunitare din 2004, este favorabil sectorului maritim și este conform cu obiectivele definite de orientările comunitare aplicabile.

⁽⁸⁴⁾ A se vedea considerentul 38.

⁽⁸⁵⁾ A se vedea considerentele 25 și 26.

⁽⁸⁶⁾ A se vedea considerentul 57.

⁽⁸⁷⁾ În acest sens, a se vedea alineatele (12)-(16) de la punctul 3.1 din orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim din 2004, citate anterior la nota 12.

(172) Totuși, pentru a putea beneficia de derogarea de la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, ajutoarele acordate în temeiul acestui regim trebuie să fie strict proporționate cu obiectivul urmărit și să nu denatureze condițiile schimburilor într-o măsură opusă interesului comun.

(173) În acest sens, atenția autorităților franceze este atrasă de regula în materie de limitare a ajutoarelor stabilită la punctul 11 din orientările comunitare din 2004 și potrivit căreia: „Nivelul de ajutor maximal acceptabil este anularea sarcinilor fiscale și sociale aplicabile marinarilor, și o reducere a taxei pe cifra de afaceri a companiilor maritime. Pentru a evita orice distorsiune a concurenței, nu ar putea fi acordate avantaje mai mari de către alte sisteme de ajutor. În consecință, chiar dacă fiecare sistem de ajutor notificat de către un stat membru este examinat în funcție de propriile sale merite, Comisia apreciază că suma totală a ajutorului sub forma depunerilor directe în conformitate cu punctele 3, 4, 5 și 6 nu trebuie să depășească suma totală a taxelor și cotizațiilor sociale luate din activitățile de transport maritim și de la marinari”. Pentru punerea în aplicare a acestei dispoziții, autoritățile franceze vor trebui să verifice ca ajutoarele anuale de care a beneficiat un armator dat în temeiul prezentului regim, cumulate cu cele acordate în temeiul tuturor regimurilor vizate de secțiunile 3-6 din orientările comunitare din 1997 și din 2004, printre care, de exemplu, sistemul de taxare forfetară pe tonaj în favoarea companiilor de transport maritim⁽⁸⁸⁾ și scutirile de obligații sociale și de la plata părții maritime a taxei profesionale, să nu depășească, pentru acest armator, suma totală a impozitelor, taxelor și cotizațiilor sociale care ar fi trebuit în mod normal să fie luate din activitățile de transport maritim și de la marinari. Orice parte care eventual depășește suma anterior vizată este incompatibilă cu piața comună și va trebui să fie recuperată.

(174) În consecință, Comisia apreciază că ajutoarele acordate întreprinderilor din transportul maritim, în temeiul regimului pus în aplicare de articolul 39 CA din CGI, sunt compatibile cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat sub rezerva condițiilor enunțate la considerentele 172 și 173.

Compatibilitatea măsurilor de ajutor în transportul feroviar

(175) Comisia consideră că derogările prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din tratat, în ceea ce privește dezvoltarea anumitor regiuni, nu sunt aplicabile regimului citat dacă vizează finanțarea de bunuri din sectorul transportului feroviar. În schimb, Comisia a examinat compatibilitatea regimului menționat în măsura anterior vizată cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat.

(176) Ținând seama de situația istorică a întreprinderilor feroviare și de diminuarea părții de piață din transportul feroviar, este necesară accelerarea procesului de înlocuire a materialului rulant pentru a face față concurenței cu alte modalități de transport. Pentru a evita o diminuare

suplimentară a părții de piață din transportul feroviar în raport cu alte modalități de transport mai puțin durabile și mai dăunătoare mediului este necesar un efort mai serios și mai rapid de modernizare și/sau de reînnoire a materialului rulant.

(177) Comisia consideră că înlocuirea materialului rulant este compatibilă cu politica comună de consolidare a interoperabilității. Mai mult, înlocuirea materialului rulant contribuie la securitatea și la modernizarea serviciilor în condiții de punctualitate, de fiabilitate și de rapiditate. Întrucât înlocuirea materialului rulant este un element esențial al politicii de consolidare a dezvoltării sectorului feroviar, Comisia consideră că măsurile propuse nu sunt împotriva interesului comun.

(178) În consecință, Comisia apreciază că ajutoarele acordate întreprinderilor feroviare, în temeiul regimului pus în aplicare de articolul 39 CA din CGI, sunt compatibile cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat.

Compatibilitatea măsurilor de ajutor în sectorul industrial

(179) Fiind vorba de derogarea de la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, care autorizează ajutoarele care facilitează dezvoltarea anumitor activități astfel încât schimburile să nu fie denaturate într-o măsură contrară interesului comun, trebuie observat faptul că nicio caracteristică a acestui regim nu permite să se aprecieze că măsurile de ajutor în sectorul industrial acordate în temeiul acestui regim ar fi compatibile cu piața comună.

(180) Totuși, Comisia nu ar putea exclude ușor ipoteza potrivit căreia anumite bunuri, provenind din sectorul industrial, finanțate în temeiul articolului 39 CA din CGI, au fost finanțate respectând condițiile prescrise de orientările privind ajutoarele de stat cu finalitate regională⁽⁸⁹⁾, și anume, de exemplu, că investiția a fost realizată într-o regiune eligibilă potrivit articolului 88 alineatul (3) litera (a) sau (c) din tratat și că aportul beneficiarilor destinat finanțării în cauză atinge minimum 25 %. În orice caz, plafoanele de intensitate de ajutoare regionale vor trebui respectate în ipoteza în care întreprinderea a beneficiat de cumulumul de ajutoare în cauză și de ajutoare cu finalitate regională aprobate.

(181) Sub rezerva acestor condiții, Comisia apreciază că măsurile de ajutor acordate astfel acestui sector sunt compatibile cu piața comună.

Compatibilitatea măsurilor de ajutor în sectorul financiar

(182) Fiind vorba de sectorul financiar, Comisia apreciază că derogările non sectoriale luate în considerare anterior sunt lipsite de relevanță în scopul aprecierii compatibilității cu piața comună a măsurilor de ajutor de care beneficiază membrii GIE.

⁽⁸⁸⁾ Decizia Comisiei C (2003) 1476 FIN din 13 mai 2003 – Ajutor de stat N 737/2002.

⁽⁸⁹⁾ JO C 74, 10.3.1998, p. 9.

(183) Totuși, ținând cont de caracterul global al operațiunii de finanțare prin concesiune, Comisia consideră că întrucât măsurile de sprijin pentru sectorul transporturilor maritim, aerian și feroviar precum și pentru sectorul industrial pot fi declarate compatibile cu piața comună, acestea vor fi compatibile nu doar în ceea ce privește utilizatorii bunurilor analizate, ci și în ceea ce privește membrii GIE vizați. De fapt, este important să nu fie penalizați membrii GIE pe motivul că nu ar aparține sectoarelor anterior vizate, din momentul în care intermedierea lor a fost indispensabilă realizării operațiunilor de finanțare analizate, și pentru a-i face pe utilizatori să beneficieze de derogările menționate anterior. Comisia apreciază că această analiză este consolidată de faptul că partea precisă a avantajului global care trebuie retrocedată utilizatorului și care reprezintă cel puțin 2/3 din avantajul global în conformitate cu articolul 39 CA din CGI rezultă dintr-o negociere comercială între membrii GIE și utilizatori, după cum au remarcat autoritățile franceze. Această împrejurare atestă faptul că este păstrată de către membrii GIE doar partea din avantajul global indispensabilă realizării obiectivelor urmărite, în conformitate cu regulile privind evaluarea compatibilității măsurilor de ajutor vizate anterior.

5. Recuperarea

(184) Comisia reamintește că orice ajutor considerat ca fiind incompatibil cu piața comună și acordat în conformitate cu sistemul în cauză trebuie să fie recuperat în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 referitor la modalitățile de aplicare a articolului 93 din tratat [devenit articolul 88 din tratat] ⁽⁹⁰⁾.

(185) Totuși, în temeiul articolului menționat 14 alineatul (1) „Comisia nu cere recuperarea ajutorului dacă, prin aceasta, era împotriva unui principiu general de drept comunitar”. În acest sens, s-a considerat că Comisia este obligată să ia în considerare din oficiu circumstanțele excepționale care justifică, în conformitate cu articolul menționat 14 alineatul (1) că ea renunță să ordoneze recuperarea ajutoarelor acordate ilegal dacă această recuperare este opusă unui principiu general de drept comunitar ⁽⁹¹⁾.

(186) În acest context, trebuie reamintit că exigența fundamentală de securitate juridică vizează garantarea previzibilității situațiilor și relațiilor juridice aparținând dreptului comunitar și, prin urmare, se opune astfel încât Comisia poate întârzia la infinit exercitarea puterilor sale ⁽⁹²⁾.

⁽⁹⁰⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽⁹¹⁾ A se vedea decizia din 24 noiembrie 1987, RSV/Comisie, citată anterior la nota 24.

⁽⁹²⁾ A se vedea decizia Curții din 24 septembrie 2002, Falck și Acciaierie di Bolzano/Comisie (C-74/00 P și C-75/00 P, Vol. 2002, p. I-7869, punctul 140).

(187) În speță, deși nu se poate considera că a fost încălcat principiul încrederii legitime ⁽⁹³⁾, Comisia apreciază, în ceea ce privește circumstanțele foarte specifice ale speciei, că principiul de securitate juridică a fost contestat față de beneficiarii regimului fiscal citat.

(188) Într-adevăr, Comisia apreciază că există un grup de indicii excepționale care permit să se analizeze, pe de o parte, că Comisia a întârziat exercitarea puterilor sale în ceea ce privește examinarea regimului citat iar, pe de altă parte, că beneficiarii regimului menționat au fost induși în eroare în ceea ce privește regularitatea sa.

(189) Trebuie amintit că prin scrisoarea lor din 17 martie 1998, autoritățile franceze au informat Comisia asupra existenței mecanismului articolului 39 C alineatul (2) și al articolului 39 CA din CGI. Este adevărat că această scrisoare nu constituie o notificare conform articolului 88 alineatul (3) din tratat ⁽⁹⁴⁾ și că lipsa reacției Comisiei la această scrisoare nu ar putea deci constitui, în sine și doar pentru sine, o violare a principiului de securitate juridică, numai dacă privează dispozițiile articolelor 87 și 88 din tratat de orice efect util. La această dată, a fost atrasă atenția Comisiei asupra regimului citat. ⁽⁹⁵⁾

(190) În plus, în cadrul anchetei celor două plângeri introduse în fața sa și care denunțau măsuri de ajutor de care ar fi beneficiat companiile maritime Sea France respectiv BAI, Comisia a interogat, în două reprize, autoritățile franceze asupra subiectului modalității de finanțare a anumitor nave. Or, atât în răspunsul lor din 10 iulie 2000 cât și în cel din

⁽⁹³⁾ Comisia nu a oferit asigurări precise, necondiționate și concordante astfel încât să dea naștere speranțelor (privitor la definirea principiului încrederii legitime, a se vedea deciziile Curții din 11 martie 1987, Van den Bergh en Jurgens/Comisie, 265/85, Vol. P. 1155, punctul 44, și din 26 iunie 1990, Sofrimport/Comisie, C-152/88, Vol. P. I-2477, punctul 26; și deciziile Tribunalului din 18 ianuarie 2000, Mehibas Dordtselaan/Comisie, T-290/97, Vol. P. II-15, punctul 59; precum și cea din 9 iulie 2003, Kyowa Hakkō Kogyo/Comisie, T-223/00, Vol. P. II-2553, punctul 51; privitor la lipsa de încredere legitimă a beneficiarilor unui ajutor pus în aplicare în mod ilegal, a se vedea decizia Curții din 11 noiembrie 2004, Demesa și Territorio Histórico de Álava/Comisie, C-183/02 P și C-187/02 P, Vol. P. I-10609, punctele 44 și 45 și jurisprudența citată).

⁽⁹⁴⁾ A se vedea considerentele 153-155.

⁽⁹⁵⁾ Totuși, Comisia ține să semnaleze că o asemenea împrejurare nu ar putea să se repete de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 (citată anterior la nota 90) și a Regulamentului (CE) nr. 784/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 privind punerea sa în aplicare (JO L 40, 30.4.2004, p. 1). Într-adevăr, în temeiul acestor două regulamente, se reamintește obligația statelor membre de a notifica, în timp util, orice proiect de nou ajutor. În acest sens, sunt clar definite modalitățile practice, îndeosebi recurgerea la formulare tip după care trebuie să intervină aceste notificări.

2 aprilie 2003, autoritățile franceze s-au bazat în mod clar pe regimul articolului 39 CA din CGI ⁽⁹⁶⁾, expunând în mod net susținerea.

- (191) În consecință, întrucât Comisia nu a dat curs acestor mesaje transmise de autoritățile franceze la cererea sa și la termenele la care era descris regimul în cauză, trebuie apreciat că ea a întârziat exercitarea puterilor sale, deschiderea procedurii formale de examinare intervenind doar la 14 decembrie 2004 și, concomitent, a lăsat să planeze îndoiala în ceea ce privește regularitatea regimului menționat.
- (192) În ceea ce privește referința autorităților franceze la Decizia Comisiei din 8 mai 2001 privind ajutorul de stat pus în aplicare de către Franța în favoarea Brittany Ferries ⁽⁹⁷⁾, trebuie arătat faptul că Comisia a constatat că regimul care era atunci în cauză constituia o măsură generală întrucât era deschis tuturor sectoarelor economiei și ținea de dreptul comun. Dacă este adevărat că sistemul în cauză în această afacere era cel în vigoare înainte de 1998, totuși trebuie constatat că acest fapt nu reieșea în mod clar din motivele acestei decizii și că această circumstanță a putut, prin aceasta, să contribuie la inducerea în eroare a beneficiarilor regimului citat.
- (193) Rezultă că combinația elementelor citate anterior este de natură să demonstreze caracterul excepțional al circumstanțelor citate în speță și justifică, în scopul respectării principiului de securitate juridică privitor la beneficiarii regimului citat, limitarea recuperării ajutoarelor, făcând distincția în funcție de data de acordare.
- (194) În concluzie, Comisia consideră că Franța nu trebuie să recupereze ajutoarele incompatibile acordate în mod ilegal de la intrarea în vigoare, în 1998, a Legii nr. 98-546 în cadrul operațiunilor de finanțare potrivit cărora autoritățile naționale competente s-au angajat să acorde beneficiul regimului articolului 39 CA din CGI în virtutea unui act de constrângere din punct de vedere juridic ⁽⁹⁸⁾ anterior publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, la 13 aprilie 2005, a Deciziei Comisiei din 14 decembrie 2004 de inițiere a procedurii formale de examinare în temeiul articolului 88 alineatul (2) din tratat.
- (195) În schimb, pentru fiecare dintre operațiunile de finanțare potrivit cărora autoritățile naționale competente s-au angajat să acorde beneficiul regimului articolului 39 CA din CGI doar în virtutea unui act de constrângere din punct de vedere juridic ulterior publicării sus menționate, ajutorul incompatibil va fi recuperat de la beneficiari. În acest context, se va ține cont de suma avantajului păstrat în final de către membrii GIE și de suma retrocedată utilizatorului ⁽⁹⁹⁾. În caz de compatibilitate parțială a ajutorului în ceea ce privește utilizatorul bunului în cauză, suma de recuperat de la membrii GIE va fi decisă în aceeași proporție ca cea aplicată părții avantajului retrocedat utilizatorului bunului.

- (196) În acest context, Comisia apreciază oportun să precizeze faptul că riscurile fiscale și juridice ale membrilor GIE ar fi putut să fie, în anumite cazuri, repercutate, prin contract, asupra utilizatorilor bunurilor, nu ar contraveni principiului potrivit căruia obiectivul urmărit de către Comisie atunci când cere, dacă este cazul, recuperarea unui ajutor ilegal este de a-i face pe beneficiarii diferiți să piardă avantajul de care au beneficiat pe piața lor în raport cu concurenții lor și să restabilească situația anterioară depunerii ajutorului menționat. Această realizare nu ar depinde de stipulările contractuale convenite de către beneficiarii ajutorului nu mai mult cu cât îndeplinirea acestui obiectiv nu ar putea depinde de forma în care a fost acordat ajutorul ⁽¹⁰⁰⁾.

VIII. CONCLUZIE

- (197) Comisia constată că Franța a pus în aplicare în mod ilegal regimul de ajutoare de la articolul 39 CA din CGI, încălcând articolul 88 alineatul (3) din tratat.
- (198) În consecință, Franța trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a recupera aceste ajutoare, cu excepția celor pe care autoritățile naționale competente s-au angajat să le acorde în temeiul unui act juridic de constrângere anterior publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, la 13 aprilie 2005, a deciziei de inițiere a procedurii formale de examinare, cu excepția celor referitoare la bunurile din sectorul feroviar iar, pentru celelalte operațiuni, după deducerea sumelor maxime de ajutor admisibile în temeiul regulilor sectoriale aplicabile în materie de ajutoare de stat și ținând cont de ajutoarele acordate deja cu alte titluri. Aceste reguli sectoriale sunt orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim din 1997 și din 2004, orientările vizând ajutoarele de stat cu finalitate regională din 1998, modificate în 2000, și orientările comunitare privind finanțarea aeroporturilor și ajutoarele de stat la început de drum pentru companiile aeriene de pe aeroporturi regionale la început de drum din 2005 și, în sfârșit, pentru finanțarea de bunuri care țin de sectorul industrial, orientările privind ajutoarele de stat cu finalitate regională.
- (199) Trebuie să se treacă la recuperarea de la beneficiarii lor a bunurilor incompatibile citate anterior, pe care autoritățile naționale competente s-au angajat să le acorde doar în temeiul unui act juridic de constrângere ulterior publicării sus menționate, în conformitate cu considerentele 151, 152 și 194-196.
- (200) În cazul acordării unor asemenea ajutoare, Comisia cere Franței să i se transmită formularul anexat privind starea de avansare a procedurii de recuperare și să alcătuiască o listă a beneficiarilor vizați de recuperare.

⁽⁹⁶⁾ Citate anterior la nota 16.

⁽⁹⁷⁾ Citat anterior la nota 15.

⁽⁹⁸⁾ În acest sens, a se vedea decizia Tribunalului din 14 februarie 2004, *Fleuren Compost/Comisie*, T-109/01, Vol. p. II-127, punctele 74 și următoarele.

⁽⁹⁹⁾ A se vedea considerentele 150-152.

⁽¹⁰⁰⁾ În acest sens și prin analogie, a se vedea decizia Curții din 10 iunie 1993, *Comisie/Grecia (C-183/91)*, Vol. P. I-3131, punctul 16 *in fine*.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Regimul articolului 39 CA din codul general al impozitelor, pus în aplicare de Franța prin încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, este incompatibil cu piața comună, cu excepția măsurilor vizate la articolul 2.

Articolul 2

Măsurile de sprijin acordate în temeiul regimului vizat la articolul 1 sunt compatibile cu piața comună:

1. în sectorul transportului maritim și în sectorul transportului aerian, la concurența maximului de ajutor permis, în funcție de caz, de orientările comunitare privind ajutoarele de stat în transportul maritim sau cele aplicabile în sectorul transportului aerian, și ținând cont de altfel de ajutoarele acordate deja pe perioada vizată;
2. în sectorul feroviar și
3. în sectorul industrial, la concurența maximului de ajutor permis de orientările privind ajutoarele de stat cu finalitate regională.

Ținând cont de caracterul global al operațiunii de finanțare în temeiul regimului menționat, măsurile de ajutor pentru sectoarele transporturilor maritim, aerian și feroviar, precum și pentru sectorul industrial care pot fi declarate compatibile cu piața comună, sunt compatibile nu doar în ceea ce privește utilizatorii bunurilor analizate, ci și în ceea ce privește operatorii din sectorul financiar membri ai GIE vizați.

Articolul 3

Franța pune un termen regimului de ajutor vizat la articolul 1 în limitele incompatibilității sale și, prin urmare, nu mai acordă o nouă aprobare în această măsură.

Articolul 4

(1) Franța ia toate măsurile necesare în vederea recuperării de la beneficiarii ajutoarelor acordate ilegal pe baza regimului vizat la

articolul 1, cu excepția celor acordate în cadrul operațiunilor de finanțare privindu-le pe cele cărora autoritățile naționale competente s-au angajat să le acorde beneficiul regimului menționat în temeiul unui act juridic de constrângere adoptat anterior datei de 13 aprilie 2005 și de cele vizate la articolul 2.

(2) Recuperarea are loc fără întârziere, în conformitate cu procedurile dreptului național astfel încât să permită executarea imediată și efectivă a prezentei decizii. Măsurile de ajutoare de recuperat cuprind dobânzile care decurg de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la data recuperării lor efective. Dobânzile sunt calculate în conformitate cu dispozițiile de la capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽¹⁰¹⁾.

Articolul 5

Franța informează Comisia, în termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, asupra măsurilor luate și avute în intenție pentru a se conforma acestei decizii.

Franța furnizează Comisiei aceste informații pe baza formularului care figurează la anexa II și alcătuiește o listă exhaustivă a întreprinderilor care au beneficiat de măsurile de ajutor în temeiul regimului vizat la articolul 1 și acordate în condițiile articolului 4 alineatul (1) al activelor mobile de transport vizate și a sumelor depuse în fiecare caz.

De asemenea, Franța alcătuiește o listă a întreprinderilor care au beneficiat de măsurile de ajutoare vizate la articolul 4 alineatul (1) și precizează sumele de ajutor de care a beneficiat fiecare dintre aceste întreprinderi. Pentru îndeplinirea acestora, Franța utilizează formularele care figurează la anexa III.

Articolul 6

Destinatarul prezentei decizii este Republica Franceză.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2006.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

⁽¹⁰¹⁾JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

ANEXA I

Lista părților interesate care au supus Comisiei observații în temeiul articolului 88 alineatul (2) din tratat

1. Méridionale de Navigation
 2. Caisse d'Epargne
 3. Broström
 4. Calyon
 5. BNP Paribas
 6. Brittany Ferries
 7. CMA CGM
 8. Bourbon Maritime
 9. Société Générale Corporate and Investment Banking
 10. Gaz de France
 11. Louis Dreyfus Armateurs
 12. Anonim
 13. Fouquet Sacop
 14. Pétro Marine
 15. Air France
 16. Anonim
-

ANEXA II

Informații privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/731/CE

(se va transmite direcției generale a concurenței pentru proiectele care țin de sectorul industrial și direcției generale a energiei și a transporturilor pentru proiectele care țin de sectorul transporturilor)

1. *Numărul total de beneficiari și suma totală a ajutorului de recuperat în temeiul articolului 4 alineatul (1) din prezenta decizie*

1.1. Vă rugăm să detaliați cum va fi calculată suma ajutorului de recuperat de la diferiții beneficiari

- capitalul
- dobânzile

1.2. Care este suma totală a ajutorului ilegal acordat sub acest regim care trebuie recuperată (echivalent subvenție brut; prețul de...)?

1.3. Care este numărul total de beneficiari de la care trebuie recuperat ajutorul ilegal acordat sub acest regim?

2. *Măsuri plănuite și puse deja în aplicare în vederea recuperării ajutorului*

2.1. Vă rugăm să precizați care sunt măsurile plănuite și cele care au fost deja luate pentru a recupera ajutorul imediat și într-un mod eficient.

2.2. La ce dată va fi efectuată în totalitate recuperarea ajutorului?

3. *Informații pe beneficiar individual*

Vă rugăm să completați tabelul următor pentru fiecare beneficiar de la care trebuie recuperat ajutorul ilegal acordat în temeiul regimului citat:

Identitatea beneficiarului	Suma ajutorului ilegal acordat (*) Valuta:....	(*)Sumele rambursate Valuta:...

(*) Suma de ajutor pusă la dispoziția beneficiarului (echivalent subvenție brut; preț de...)

(^o) Cantități brute rambursate (inclusiv dobânzi)

ANEXA III

III-A TRANSPORTURILE MARITIM ȘI AERIAN

(Se va transmite direcției generale a energiei și a transporturilor)

PENTRU FIECARE COMPANIE DE TRANSPORT MARITIM SAU AERIAN

A. Natura investiției și eligibilitatea orientărilor aplicabile. Îndeosebi pentru transportul aerian: localizarea în RUP, supracosturile de exploatare, cheltuieli maximale eligibile în temeiul orientărilor, etc.

B. Calculul ajutorului care urmează a fi rambursat

(1) Procentul de retrocedare al GIE către companie

(2) Suma dobânzii de care beneficiază compania pentru totalitatea flotei sale aeriene sau maritime în temeiul articolului 39 CA pe perioada analizată.

(3) Suma celorlalte ajutoare acordate companiei în temeiul orientărilor aplicabile pe perioada analizată.

(4) Suma maximă autorizabilă a ajutoarelor care pot fi acordate companiei în temeiul orientărilor aplicabile.

(5) = (2) + (3) – (4) este suma eventuală de ajutor incompatibilă de rambursat

*Dacă (5) este pozitiv, GIE vizat trebuie să ramburseze: (5) * [1- (1)]*

*Iar întreprinderea trebuie să ramburseze: (5) * (1)*

III-B INVESTIȚII INDUSTRIALE ȘI GIE CORESPUNZĂTOARE

(Se va transmite direcției generale a concurenței)

A. Suma investiției, regiunea realizării sale și condiția de 25 % de contribuție a beneficiarilor

B. Plafonul de ajutor cu finalitate regională din regiunea vizată

C. Calculul ajutorului care trebuie rambursat

(1) Suma avantajului așa cum rezultă din instruirea ministerială

(2) Suma avantajului de care beneficiază întreprinderea în conformitate cu articolul 39 CA

(2) = (1) x procentul de retrocedare a GIE către întreprindere în conformitate cu aprobarea

(3) Suma celorlalte ajutoare cu finalitate regională obținute pentru aceeași investiție

(4) Suma ajutorului cu finalitate regională maximală autorizabilă în temeiul plafonului B

(5) = (2) + (3) – (4) este suma eventuală de ajutor incompatibilă de rambursat

Dacă (5) este pozitiv, GIE vizat trebuie să ramburseze: [(1) – (2)] x (5)/(1).

*Iar întreprinderea trebuie să ramburseze: (5) * (2)/(1)*

DECIZIA COMISIEI

din 20 decembrie 2006

privind ajutorul de stat C 44/05 (ex NN 79/05, ex N 439/04) pus în aplicare parțial de Polonia pentru Huta Stalowa Wola S.A.

[notificată cu numărul C(2006) 6730]

(Numai textul în limba polonă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/257/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

Prin urmare, cauza a fost clasificată ca ajutor ilegal și i-a fost atribuit un nou număr de cauză (NN 79/2005).

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

(4) Prin scrisoarea din 23 noiembrie 2005, Comisia a informat Polonia că a decis să inițieze procedura în ceea ce privește ajutorul, prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE.

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

(5) Decizia Comisiei de a iniția procedura din articolul 88 alineatul (2) a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽²⁾ Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la ajutor.solicitând părților interesate să-și prezinte observațiile⁽¹⁾ în temeiul acelor prevederi,

(6) Autoritățile polone și-au prezentat observațiile prin scrisoarea din 7 martie 2006, înregistrată ca fiind primită la 9 martie. Nu au fost primite observații de la părți terțe.

întrucât:

2. DESCRIERE DETALIATĂ A AJUTORULUI

1. PROCEDURA

2.1. Compania

(1) Prin scrisoarea din 8 octombrie 2004, Polonia a informat Comisia cu privire la ajutorul pentru restructurare acordat către Huta Stalowa Wola S.A. (în continuare denumit „HSW” sau „beneficiarul”), avându-se în vedere obținerea certitudinii juridice că ajutorul a fost acordat înainte de aderare și, prin urmare, nu a fost aplicabil după aderare și nu a constituit un ajutor nou care putea fi analizat de către Comisie în temeiul articolului 88 din Tratatul CE. În eventualitatea constatării Comisiei că acest ajutor a constituit un ajutor nou, Polonia a solicitat ca acesta să fie aprobat ca ajutor de restructurare.

(7) HSW, beneficiarul ajutorului și societatea-mamă a holdingului HSW, are sediul în Stalowa Wola, provincia Podkarpackie. Această regiune este eligibilă pentru ajutorul acordat în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE. În februarie 2006, holdingul cuprindea opt companii, în care HSW deținea cel puțin 51 % din acțiuni (pe care le controla) și zece companii în care deținea mai puțin de 51 %. Companiile care formează holdingul HSW operează ca furnizori reciproci de bunuri și servicii. Pe lângă societatea-mamă propriu-zisă, companiile cu cea mai mare participare în holding sunt HSW-Zakład Zespołów Napędowych Sp. z o.o și HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych Sp. z o.o. Ca procent din totalul vânzărilor, cota de vânzări a HSW către companiile care fac parte din holding se ridică la 20-30 %.

(2) Comisia a solicitat Poloniei să furnizeze informații suplimentare, prin scrisorile date 11 noiembrie 2004, 1 martie 2005, 27 aprilie 2005 și 26 iulie 2005, la care Polonia a răspuns prin scrisorile date 31 ianuarie 2005, înregistrată ca primită pe 2 februarie, 4 aprilie 2005, înregistrată ca primită pe 8 aprilie, 7 iunie 2005, înregistrată ca primită pe 9 iunie și 2 septembrie 2005, înregistrată ca primită pe 6 septembrie.

(8) HSW a fost înființată în 1937 și inițial a produs arme și oțel inoxidabil. Spre deosebire de filiala sa HSW-Zakład Metalurgiczny, nu este o societate producătoare de oțel. În 1991 aceasta a fost transformată în societate comună pe acțiuni. Statul încă deține 76 % din acțiuni, iar angajații 9 %. Ceea ce a rămas este împărțit între acționarii privați și publici, nici unul deținând mai mult de 5 %. Compania produce echipamente de construcții, mașini și echipament militar (arme, obuziere etc.).

(3) În cursul acestui schimb de corespondență a rezultat că o parte din ajutorul notificat fusese pus în aplicare, în contravenție cu articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE.

(9) În 2005, HSW avea aproximativ 2 400 de angajați, de la 3 173 în 2002.

⁽¹⁾ JO C 34, 10.2.2006, p. 5.

⁽²⁾ Vezi nota de subsol.

- (10) Una dintre filialele HSW este compania de distribuție Dressta Sp. z o.o. (denumită în continuare „Dressta”). Începând cu septembrie 2006, Dressta a fost pe deplin controlată de către HWS S.A. Cu toate acestea, în trecut, 51 % din acțiunile sale erau deținute de către Komatsu American International Company USA („KAIC”), un concurent al HSW. În 1995, HSW și-a transferat către Dressta, pentru o perioadă de 12 ani, licențele și activele pentru vânzarea bunurilor sale pe piețele străine.

2.2. Dificultăți întâmpinate de către companie

- (11) În 2002 beneficiarul a început să întâmpine dificultăți, în urma unei scăderi a cifrei de afaceri, de la 494,9 milioane PLN (130,2 milioane EUR ⁽³⁾) în 2000, la 352,6 milioane PLN (92,7 milioane EUR), reprezentând o scădere de 29 %. Exporturile sale au scăzut de la 505 milioane PLN (132,8 milioane EUR) la 279 milioane PLN (73,4 milioane EUR). Scăderea cifrei de afaceri pe piețele străine a fost cauzată, în principal, de o recesiune și de faptul că Dressta, influențată de principalul său acționar, concurent major al HSW, și-a redus în mod semnificativ vânzările bunurilor HSW pe piața nord-americană.
- (12) În 2002 beneficiarul s-a confruntat cu pierderi de exploatare de 44,2 milioane PLN (11,6 milioane EUR), care au fost datorate în principal utilizării scăzute a capacității de producție. Întrucât majoritatea vânzărilor pe piețele străine s-a efectuat în dolari SUA și majoritatea costurilor companiei era exprimată în PLN, aprecierea în zlotul polonez a afectat în mod negativ vânzările și viabilitatea beneficiarului.
- (13) HSW era extrem de îndatorată. În 2000-2002 nivelul mediu al datoriei era de 169,1 milioane PLN (44,5 milioane EUR).
- (14) Nici activitățile curente de exploatare ale companiei nu au fost profitabile, în sensul că pierderile din vânzări au crescut de la 6,4 milioane PLN (1,68 milioane EUR) în 2000, la 33,9 milioane PLN (8,60 milioane EUR) în 2002.
- (15) În 2002, grupul financiar HSW a înregistrat pierderi nete de 137,7 milioane PLN (36,2 milioane EUR), iar în 2003 123,9 milioane PLN (32,5 milioane EUR).

2.3. Procesul de restructurare

- (16) În vederea rezolvării acestor dificultăți, beneficiarul a întocmit în 2002 un plan de restructurare pentru perioada 2003-2007. Acest plan a fost modificat în februarie 2006.
- (17) Una dintre principalele măsuri ale planului de restructurare atrăgea după sine modificarea structurii organizaționale a beneficiarului. Ideea principală a procesului de restructurare a constituit-o separarea activităților întreprinderii HSW legate în mod direct de producție de activele ce urmau să fie restructurate. Prin urmare, o companie independentă,

HSW-Trading Sp. z o.o. („HSW-Trading”), a fost înființată de acționarul majoritar al HSW, Trezoreria. HSW-Trading a primit un aport de capital de 40 milioane PLN (10,5 milioane EUR) din partea Trezoreriei; autoritățile polone au anunțat această măsură în cadrul ajutorului acordat către HSW (vezi tabelul 1).

- (18) Întrucât HSW-Trading era responsabilă cu producția și vânzarea de mașini industriale, gestionarea logisticii, gestionarea calității și furnizarea de materiale pentru producția de mașini, HSW a reținut activitățile din domeniul C&D, finanțarea activelor de producție, comercializarea strategică, vânzările pieselor de schimb, reparațiile și producția și vânzările de echipament militar, fiind responsabilă cu restructurarea organizațională. În exercitarea activităților sale, HSW-Trading a închiriat de la HSW active care erau direct legate de producție. De asemenea, mâna de lucru necesară a fost transferată temporar la HSW-Trading.
- (19) Delimitarea trebuia să continue în perioada 2004-2005, adică pe parcursul restructurării HSW. HSW-Trading urma să fuzioneze din nou cu HSW la sfârșitul lui 2006.
- (20) Planul prevede restructurarea majoră a forței de muncă. HSW intenționează să angajeze 2 100 de muncitori până la sfârșitul exercițiului de restructurare în 2007, de la 3 173 la sfârșitul lui 2002.
- (21) Un alt domeniu de restructurare l-a constituit organizarea unei rețele de distribuție de mașini de construcții și piese de schimb pe piața mondială, scopul fiind acela de a conferi beneficiarului acces la noi piețe.
- (22) De asemenea, restructurarea HSW a avut drept consecință vânzarea filialelor și privatizarea departamentelor care furnizau servicii. Până în 2006 HSW vânduse HSW-Zakład Kuźnia Matrycowa Sp. z o.o pentru [...] (*) milioane PLN ([...] milioane EUR). A fost găsit un investitor privat pentru două filiale HSW-Zakład Metalurgiczny (HSW-Walcownia Blach Sp. z o.o. și HSW-Huta Stali Jakosciowych). În total, HSW a generat venituri din privatizare de 112,2 milioane PLN (29,5 milioane EUR). Până în 2006 urma să fie finalizată vânzarea a două filiale HSW-Zakład Sprezynownia și HSW-Tlenownia.
- (23) Restructurarea activelor atrage după sine reducerea capacității anuale de producție de la 1 500 la 1 200 de articole de mașini de construcții. Dimensiunea activelor HSW a fost considerată, în mod evident, excesivă în raport cu necesitățile sale. Întrucât HSW a plănuț să se axeze în principal pe producerea mașinilor de construcții, a trebuit să fie vândute un număr semnificativ de active. Din ianuarie 2003 până în decembrie 2005, vânzarea efectivă a activelor a generat un venit de 52,1 milioane PLN (13,7 milioane EUR), care a depășit, de departe, vânzarea planificată, estimată la 10,3 milioane PLN (2,7 milioane EUR). Au fost

⁽³⁾ Toate sumele comunicate de către autoritățile polone în PLN au fost convertite în euro, doar cu scop informativ, la rata de schimb în vigoare la 17 noiembrie 2006 (1 EUR = 3,8019 PLN).

(*) Informații confidențiale.

vândute următoarele active: în jur de 248,4 hectare de teren (incluzând aproximativ 153 hectare de pădure); proprietate imobiliară cu o suprafață utilizabilă de aproximativ 76 000 m² și 94 articole constând în mașini și echipamente.

- (24) Costurile globale de restructurare, inclusiv cheltuielile efectuate înainte de aderare, se ridică la valoarea de 450,3 milioane PLN (118,5 milioane EUR) și constă în articolele indicate în tabelul 1.

Tabel 1:

Costurile de restructurare ('000 PLN)

Măsura de restructurare	Costuri
Restructurarea obligațiilor civile	95 648
Restructurarea obligațiilor publice	113 213
Organizarea sistemului de furnizare și distribuție	151 241
Continuitatea furnizării de materiale, piese de schimb și componente	40 000
Restructurarea produselor	11 666
Restructurarea activelor	871
Restructurarea forței de muncă	5 170
Restructurarea organizațională	2 013
Modernizarea potențialului de producție	30 524
Total	450 346

2.4. Măsurile de ajutor

- (25) Autoritățile care oferă subvențiile sunt: Trezoreria, Ministerul de Știință și Tehnologia Informației, birourile de taxe, autoritățile locale, Fondul de Asigurări Sociale (ZUS), Fondul de Stat pentru Reabilitarea Persoanelor cu Handicap (PFRON), primăriile și Agenția de Dezvoltare Industrială.
- (26) Polonia a susținut că o parte din ajutorul acordat HSW a fost legată de necesitatea protejării intereselor esențiale de securitate națională. Ajutorul s-a ridicat la valoarea de aproximativ 19 milioane PLN (5 milioane EUR) și a fost acordat atât înainte, cât și după aderarea Poloniei la Uniunea Europeană. Autoritățile polone susțin, referitor la articolul 296 din tratatul CE, faptul că dispozițiile Tratatului nu împiedică statele membre să acorde ajutor pentru protejarea intereselor esențiale ale securității sale naționale.
- (27) Cele mai semnificative măsuri de ajutor acordate diviziei non-militare din HSW înainte de aderare au fost două împrumuturi în valoare de 75 milioane PLN (19,7 milioane EUR) de la Agenția de Dezvoltare Industrială. O altă măsură importantă de ajutor a constituit-o aportul de capital în valoare de 40 milioane PLN (10,5 milioane EUR) din partea Trezoreriei pentru filiala HSW–Trading Sp. z o.o.

- (28) În baza *State Aid to Enterprises of Special Significance to the Labour Market Act* [Actului de Ajutor de stat pentru întreprinderile cu o importanță semnificativă pe piața muncii] din 30 octombrie 2002 (vezi tabelul 4 de mai jos) a fost acordată o sumă de 27,9 milioane PLN (7,3 milioane EUR) sub forma unor scutiri de datorii. În temeiul actului, restructurarea a fost supervizată de președintele Agenției de Dezvoltare Industrială și s-a bazat pe așa-numita decizie de restructurare în sensul articolului 10 alineatele (1), (4) și (19) din prezentul act („decizia de restructurare”). Decizia de restructurare ce aprobă planul de restructurare și permite restructurarea obligațiilor publice a fost emisă la data de 29 aprilie 2005 și modificată la 17 iunie 2005.

- (29) În următorul tabel sunt prezentate diferitele măsuri, așa cum au fost inițial comunicate Comisiei:

Tabel 2:

Ajutor planificat și acordat (PLN '000), așa cum a fost comunicat

	Categorie de ajutor:	Valoarea nominală	Valoarea ajutorului
I.	Ajutorul pentru restructurare acordat înainte de 30 aprilie 2004	145 785,5	129 309,1
II.	Ajutorul pentru restructurare acordat în baza <i>State Aid to Enterprises of Special Significance to the Labour Market Act</i> [Actului de ajutor de stat pentru întreprinderile cu o importanță semnificativă pe piața muncii] din 30 octombrie 2002	27 897,1	19 293,7
III.	Ajutorul pentru restructurare care urma să fie acordat după 30 aprilie 2004	43 456,9	13 562,9
Total		217 139,5	162 165,7

3. DECIZIA DE INIȚIERE A PROCEDURILOR ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 88 ALINEATUL (2) DIN TRATATUL CE

- (30) Comisia a decis să inițieze procedura de investigație formală din două motive:
- (31) Mai întâi, a pus la îndoială compatibilitatea ajutorului pentru restructurare cu piața comună.
- (32) Comisia a pus la îndoială faptul că măsurile prevăzute în planul de restructurare erau suficiente pentru restabilirea viabilității pe termen lung a beneficiarului, întrucât planul părea că se axează pe serviciul datoriei și pe acoperirea cheltuielilor de exploatare.
- (33) De asemenea, Comisia și-a exprimat îndoielele cu privire la punerea în aplicare a unor măsuri compensatorii suficiente. Întrucât, conform autorităților polone, HSW a planificat

reducerea capacității de producție cu 20 %, planul prevedea creșterea utilizării capacității de la 27,7 % în 2002, la 66 % în 2007. Comisia a avut îndoieli în ceea ce privește efectul real al acestei operații.

- (34) De asemenea, Comisia a avut îndoieli în ceea ce privește limitarea ajutorului la minimumul necesar și dacă contribuția proprie a beneficiarului era semnificativă, având în vedere că Polonia nu făcuse o distincție clară între ceea ce considera ca proprie contribuție a beneficiarului și ceea ce era finanțat prin ajutorul de stat.
- (35) De asemenea, Comisia a avut îndoieli în ceea ce privește respectarea principiului „prima și ultima dată”. De altfel, o filială a HSW, HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych, primise ajutor pentru restructurare pentru 2003-2007 înainte ca Polonia să adere la Uniunea Europeană. Era necesar să se demonstreze că acest ajutor nu avusese nici un efect de răsfrângere asupra societății-mamă, HSW. De asemenea, Polonia a fost invitată să asigure Comisia referitor la faptul că, dacă s-ar acorda un ajutor pentru restructurare HSW, acesta nu ar avea nici un efect de răsfrângere asupra HSW-Zakład Zespołów Mechanicznych.
- (36) Al doilea motiv al inițierii procedurii de investigație formală l-a constituit îndoiala Comisiei cu privire la separarea clară a producției militare speciale subvenționate (arme) de producția civilă a construcțiilor de mașini. În scrisorile date 7 iunie și 2 septembrie 2005, Polonia a asigurat

Comisia că fusese exclusă subvenția încrucișată și Comisia a observat faptul că raportul dintre ajutorul acordat producției militare și ajutorul total era mic în comparație cu raportul dintre producția militară și producția totală. Cu toate acestea, Comisia a solicitat explicații mai detaliate privind separarea conturilor.

4. OBSERVAȚII DIN PARTEA POLONIEI

- (37) Mai întâi, autoritățile polone au contestat concluzia Comisiei în decizia de a iniția procedura de investigație formală, conform căreia, anterior aderării, nu fusese acordat nici un ajutor pe baza *State Aid to Enterprises of Special Significance to the Labour Market Act* [Actului de ajutor de stat pentru întreprinderile cu o importanță semnificativă pe piața muncii] din 30 octombrie 2002 (vezi tabelul 2, rândul II). Autoritățile polone și-au reiterat punctul de vedere conform căruia, în situația acordării ajutorului de stat în temeiul actului, acordul creditorilor publici ai beneficiarului era crucial (așa-numitele promisiuni administrative), și nu decizia de restructurare emisă de Președintele Agenției de Dezvoltare Industrială. Întrucât creditorii publici ai HSW, ale căror creanțe fuseseră restructurate în temeiul actului, își dăduseră acordul în ceea ce privește HSW înainte de aderarea Poloniei la Uniunea Europeană, autoritățile polone susțin că ajutorul a fost acordat înainte de aderare și, prin urmare, compatibilitatea sa cu piața comună nu face obiectul unei evaluări efectuate de către Comisie.

- (38) În al doilea rând, autoritățile polone au semnalat două modificări aduse ajutorului notificat inițial. Prima și cea mai importantă modificare a fost aceea că ajutorul de stat planificat la care se făcea referire în tabelul 2, rândul III a fost parțial retras și înlocuit cu două măsuri care, conform celor susținute, nu au constituit ajutor de stat. A doua modificare era de natură faptică și privea valoarea exactă a celor trei măsuri de ajutor la care se face referire în tabelul 3. Următoarele tabele cuprind toate măsurile de ajutor acordate sau care urmează să fie acordate HSW de-a lungul perioadei de restructurare, așa cum au fost modificate în urma deciziei de inițiere a procedurii de investigație formală.

Tabel 3:

Ajutorul acordat înainte de 30 aprilie 2004 ('000 PLN)

Nr.	Data presupusă a acordului sau a deciziei	Autoritatea care acordă subvenția	Forma ajutorului	Valoarea nominală	Valoarea ajutorului
1.	2003-12-12	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Scutirea de TVA pentru septembrie 2002	1 047,5	1 047,5
2.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Acordul de plată eșalonată a TVA-ului pentru decembrie 2002	4 769,8	155,0
3.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Acordul de plată eșalonată a TVA-ului pentru martie 2003	1 771,8	52,2
4.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Acordul de plată eșalonată a TVA-ului pentru mai 2003	2 175,2	77,4
5.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Acordul de plată eșalonată a PIT-ului pentru martie 2003	623,3	16,0

Nr.	Data presupusă a acordului sau a deciziei	Autoritatea care acordă subvenția	Forma ajutorului	Valoarea nominală	Valoarea ajutorului
6.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Acordul de plată eșalonată a PIT-ului pentru mai 2003	463,4	5,0
7.	2003-02-04	Institutul de Asigurări Sociale(ZUS), filiala Rzeszów	Acordul de plată eșalonată a contribuțiilor pentru iunie-octombrie 2002	6 252,1	1 211,6
8.	2003-08-28	Agencia de Dezvoltare Industrială	Împrumut	40 000,0	40 000,0
9.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Acordul de plată eșalonată a TVA-ului pentru iunie 2002	696,9	77,1
10.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Amânarea plății ratei PIT pentru iulie 2002	183,9	15,3
11.	2003-09-15	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Schimbarea datelor de plată a eșalonărilor PIT pentru august 2002	211,5	26,8
12.	2003-12-02	Biroul de Trezorerie din Stalowa Wola	Acordul de plată eșalonată a TVA-ului pentru august 2002	655,5	49,3
13.	2003-09-05	Biroul din districtul Starost, Stalowa Wola	Plan eșalonare a plăților pentru uzufruct perpetuu	172,7	8,0
14.	2003-03-21	Biroul din districtul Starost, Nisko	Schemă de eșalonare a plăților pentru uzufruct perpetuu	20,5	0,3
15.	2004-04-30	Agencia de Dezvoltare Industrială	Împrumut	35 000,0	35 000,0
16.	2004-04-30	Trezorerie	Creșterea capitalului inițial	40 000,0	40 000,0
17.	2003-11-07	Ministerul de Știință și Tehnologia Informației	Subvenție	637,0	465,0
18.	2003-05-20	Biroul din districtul Starost, Stalowa Wola	Rambursarea cheltuielilor	3,3	2,4
19.	2003-05-20	Biroul din districtul Starost, Stalowa Wola	Rambursarea cheltuielilor	3,3	2,4
20.	2002-12-06	Șeful Biroului de taxe din provincia Podkarpackie Rzeszów	Scutirea de la plata TVA-ului restant	1 210	1 210
21.	2002-12-06	Primăria Stalowa Wola S.A.	Scutirea de la plata restanțelor de taxe de proprietate imobiliară	496,8	496,8
22.	2002-12-11	Institutul de Asigurări Sociale (ZUS), filiala Rzeszów	Scutirea de la plata contribuțiilor neplătite, plus penalități	11 088,1	11 088,1
Total 1				147 482,6	131 006,2

Tabel 4:

Ajutorul acordat în baza State Aid to Enterprises of Special Significance to the Labour Market Act [Actului de ajutor de stat pentru întreprinderile cu o importanță semnificativă pe piața muncii] din 30 octombrie 2002 ('000 PLN).

Nr.	Data transferului datoriilor și creanțelor către operator	Tipul creanțelor restructurate	Valoarea nominală	Valoarea ajutorului
23.	2005-06-20	Restructurarea TVA și PIT	10 696,6	Valoarea ajutorului nu a fost indicată de autoritățile polone
24.	2005-06-20	Restructurarea taxelor de mediu, plus dobânda	5 826,5	"
25.	2005-06-20	Restructurarea contribuțiilor de Asigurări Sociale (ZUS), plus dobândă și taxe de extindere	7 333,2	"
26.	2005-06-20	Restructurarea plăților la Fondul de Stat pentru Reabilitarea Persoanelor cu Handicap (PFRON), plus dobânda	996,5	"
27.	2005-06-20	Restructurarea taxei pe proprietate imobiliară, din septembrie 2002 în iunie 2003, plătită către Consiliul Primăriei Stalowa Wola	3 044,3	
Total 2			27 897,1	19 293,7 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Autoritățile polone nu au furnizat informații în ceea ce privește echivalentul subvenției măsurii de ajutor. Valoarea ajutorului a fost calculată pe baza faptului că 30,84 % din datoria restructurată în temeiul *State Aid to Enterprises of Special Significance to the Labour Market Act* [Actului de ajutor de stat pentru întreprinderile cu o importanță semnificativă pe piața muncii] din 30 octombrie 2002 ar fi rambursată creditorilor din veniturile obținute din vânzarea activelor beneficiarului în baza procedurilor prevăzute de acel act. Cifra de 30,84 % este utilizată în decizia de restructurare modificată la 17 iunie 2005. Astfel, suma scutită s-ar ridica la 69,16 % din totalul datoriilor. Echivalentul subvenției se ridică la 100 % din datoriile scutite de la plată.

Tabel 5:

Ajutorul acordat după 30 aprilie (PLN '000)

Nr.	Data planificată pentru plata ajutorului	Autoritatea responsabilă cu acordarea ajutorului	Forma ajutorului	Valoarea nominală	Valoarea ajutorului
28.	2004-12-21-2005-10-19	Organisme publice	Amânarea obligațiilor publice	22 094,4	0,259
29.	2005-04-25	Institutul de Asigurare Socială (ZUS), Sucursala Rzeszów	Amânarea obligațiilor publice	16 386,2	0,0
Total 3				38 480,6	0,259

Tabel 6:

Ajutor acordat și planificat (PLN '000), conform actualizării din urma observațiilor primite din partea autorităților polone în urma instituirii procedurii de investigație formală (actualizarea Tabelului 2)

	Categoria de ajutor	Valoarea nominală	Valoarea ajutorului
I.	Ajutor pentru restructurare acordat înainte de 30 aprilie 2004.	147 482,6	131 006,2
II.	Ajutor pentru restructurare acordat în baza <i>State Aid to Enterprises of Special Significance to the Labour Market Act of 30 October 2002</i> [Actului de ajutor de stat pentru întreprinderile cu o importanță semnificativă pe piața muncii din 30 octombrie 2002].	27 897,1	19 293,7

	Categoria de ajutor	Valoarea nominală	Valoarea ajutorului
III.	Amânarea obligațiilor publice – măsuri recunoscute ca alcătuind ajutorul <i>de minimis</i> de către Polonia ⁽¹⁾	22 094,4	0,259
IV.	Amânarea obligațiilor publice de către Institutul de Asigurare Socială (ZUS) ⁽²⁾	16 386,2	0,0
Total		213 860,3	150 300,2

⁽¹⁾ Acordat după decembrie 2004.

⁽²⁾ Acordat în 2005.

- (39) Cu privire la măsurile la care se face referire la rândul III din tabelul 6, autoritățile polone au pretins că transferul și plata eșalonată a obligațiilor publice de 22,1 milioane PLN (5,8 milioane EUR) (rândul II din tabelul 2) ar trebui considerate ca ajutor *de minimis*. Din această sumă, au fost deja acordate 19 milioane PLN (5,0 milioane EUR). Metodologia utilizată de către autoritățile polone pentru calcularea sumei de ajutor compară rata dobânzii aplicată la transfer cu rata de referință a Comisiei. Acolo unde rata dobânzii aplicate este mai mare decât rata de referință, autoritățile polone au ajuns la concluzia că măsura nu constituie ajutor. Potrivit autorităților polone, acesta este cazul ajutorului la care se face referire la rândul IV din tabelul 6.
- (40) În al treilea rând, privind viabilitatea companiei, autoritățile polone pretind că restructurarea organizațională s-a dovedit a avea succes; HSW a redobândit controlul asupra HSW-Dressta și va fi astfel capabilă să se extindă pe piața profitabilă nord-americană.
- (41) Cu privire la cerința de limitare a denaturărilor concurenței, autoritățile polone au susținut că reducerea capacității de producție de la 1 500 la 1 200 de mașini a fost o măsură compensatorie justificată. De asemenea, acestea au privit vânzarea sucursalelor HSW ca măsură compensatorie.
- (42) Privind limitarea ajutorului la nivelul minim necesar, autoritățile polone au furnizat diverse detalii referitoare la sumele considerate ca și contribuție proprie.
- (43) În concluzie, autoritățile polone pretind în observațiile lor că nu s-a acordat nici un ajutor după aderare și nu se planifică nici unul. În cazul în care Comisia decide altfel, ele vor furniza elemente adiționale pentru a susține părerea conform căreia ajutorul de stat este compatibil cu piața comună.
- (39) să stabilească dacă este competentă să acționeze în privința ajutorului în cauză.
- (45) Ajutorul care a fost pus în aplicare înaintea aderării și nu a fost aplicabil după aderare nu poate fi examinat de către Comisie, nici în baza așa-numitei proceduri privind mecanismul interimar, reglementat de anexa IV, punctul 3 din Tratatul de aderare, sau în baza procedurilor stabilite la articolul 88 din Tratatul CE. Nici Tratatul de aderare, nici Tratatul CE nu impun sau autorizează Comisia să examineze acest ajutor.
- (46) Pe de altă parte, ajutorul pus în aplicare după aderare ar constitui un ajutor nou și ar intra în competența Comisiei conform procedurii prezentate la articolul 88. În scopul stabilirii momentului intrării în vigoare a unei măsuri de ajutor, criteriul relevant reprezintă actul obligatoriu legal prin care autoritatea națională competentă s-a angajat să acorde ajutorul. ⁽⁴⁾
- (47) Ajutorul individual nu este aplicabil după aderare dacă a fost cunoscută expunerea economică clară a statului la momentul acordării ajutorului.
- (48) Pe baza informațiilor furnizate de Polonia, Comisia a putut să stabilească faptul că măsurile ajutorului enumerate în tabelul 3 mai sus-menționat au fost acordate înainte de aderare și nu sunt aplicabile ulterior acesteia. Comisia nu este, prin urmare, autorizată să evalueze compatibilitatea acestora cu piața comună. În orice caz, acestea trebuie luate în considerare la stabilirea compatibilității cu ajutorul acordat sau care urma a se acorda după aderare. Acest ajutor ajunge la suma de 147 milioane PLN (38 milioane EUR).
- (49) Cu privire la măsurile de ajutor acordate conform *State Aid to Enterprises of Special Significance to the Labour Market Act of 30 October 2002* [Actului de ajutor de stat pentru întreprinderile cu o importanță semnificativă pe piața muncii din 30 octombrie 2002] și enumerate în tabelul 4, Comisia încă are dubii cu privire la ziua când acestea au fost acordate. În acel sens, autoritățile polone nu au furnizat noi argumente în observațiile lor privind decizia de inițiere a procedurii de investigație formală. Este necesar acordul

5. EVALUAREA AJUTORULUI

5.1. Competența Comisiei

- (44) Dat fiind faptul că unele evenimente relevante pentru acest caz au avut loc înainte de aderarea Poloniei la Uniunea Europeană la 1 mai 2004, Comisia trebuie, în primul rând,

⁽⁴⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 ianuarie 2004 în cauza T-109/01 *Fleuren Compost c. Commission* [2004] Culegerea II-127, paragraful 74.

autorităților individuale de acordare a ajutorului pentru creanțele acestora în baza prezentului act, dar nu este suficient pentru ca această restructurare să aibă loc. Elementul decisiv al procedurii în baza prezentului act îl constituie decizia de restructurare, care a fost adoptată de către Președintele IDA la 29 aprilie 2005, adică după aderare. Prin urmare, Comisia are în vedere faptul că ajutorul în cauză a fost acordat după aderare. Ca atare, aceasta este competentă să evalueze compatibilitatea ajutorului cu piața comună. Trebuie notat că acest ajutor a fost acordat în contravenție cu clauza suspensivă din articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE și, prin urmare, acesta constituie un ajutor ilegal de 27 897 milioane PLN (7,34 milioane EUR).

- (50) În cele din urmă, în ceea ce privește măsurile enumerate în tabelul 5, dacă se stabilește că acestea constituie un ajutor de stat, Comisia este competentă să evalueze compatibilitatea acestuia cu piața comună în condițiile în care acestea au fost extinse în mod clar după aderare.

5.2. Ajutorul de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE

- (51) Articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE stipulează că sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.
- (52) Autoritățile polone nu au contestat faptul că măsurile enumerate în tabelele 3 și 4 constituie ajutor de stat.
- (53) În ce privește ajutorul sub forma amânării taxelor HSW și prestațiilor de asigurări sociale ale HSW (tabelul 5), autoritățile polone susțin că acesta nu constituie ajutor de stat deoarece este un ajutor *de minimis* sau componenta sa de ajutor este egală cu zero. Acestea își bazează, prin urmare, argumentele pe calculul componentei de ajutor din măsurile de ajutor individuale.
- (54) Comisia nu poate aproba metoda de calcul utilizată de autoritățile polone deoarece ajutorul a fost acordat unei companii cu dificultăți financiare. Riscul de reprogramare a datoriei este mai mare decât riscul din partea unor companii cu o situație bună, fapt care ar trebui să fie reflectat în încasarea dobânzii. Rata de referință nu poate, prin urmare, să fie aplicată ca și reper fix. O metodă de calcul care compară rata actuală a dobânzii cu rata de referință nu este adecvată în acest caz și Comisia nu poate accepta, în consecință, argumentul invocat de autoritățile polone.
- (55) Practica Comisiei și jurisprudența Curții de Justiție ⁽⁵⁾ au stabilit că elementul ajutorului în cazul companiilor cu

dificultăți financiare poate fi echivalent cu valoarea nominală. Măsurile de ajutor enumerate în tabelul 5 se ridică la suma de 38 480 milioane PLN (10 milioane EUR).

- (56) Comisia decide că măsurile enumerate în tabelele 4 și 5 au fost finanțate prin utilizarea resurselor de stat. Acestea favorizează o firmă individuală prin conferirea unui avantaj de care nu dispune pe piață fiind, prin urmare, selective. HSW este activă în producția de mașini de construcții, reprezentând un sector care presupune un comerț intens în Uniunea Europeană. Prin urmare, aceste măsuri constituie un ajutor acordat de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE în valoare de 66 377 milioane PLN (17 467 milioane EUR).

5.3. Compatibilitatea ajutorului: derogarea în temeiul articolului 87 alineatul (3) din Tratatul CE.

- (57) Scutirile la care se face referire la articolul 87 alineatul (2) din Tratatul CE nu se aplică în acest caz. În ceea ce privește scutirile prevăzute la articolul 87 alineatul (3), dat fiind faptul că obiectivul primar al ajutorului este acela de a restaura pe termen lung viabilitatea unei întreprinderi în dificultate, se poate aplica numai scutirea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) care autorizează ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice, în cazul în care acestea nu aduc modificări condițiilor schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

5.3.1. Temeiul legal aplicabil

- (58) Comisia va evalua măsurile care constituie un ajutor nou și întregul plan de restructurare în concordanță cu orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate. Prezențele orientări comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽⁶⁾ („Orientările din 2004”) au intrat în vigoare la 10 octombrie 2004. În cazul notificării măsurilor în baza căreia fost înregistrată înainte de această dată, se aplică orientările anterioare din 1999 privind salvarea și restructurarea ⁽⁷⁾ („Orientările din 1999”). Potrivit punctului 104 din Orientările din 2004, „Comisia examinează compatibilitatea cu piața comună a oricărui ajutor de salvare sau restructurare acordat fără autorizarea sa și care, în consecință, încalcă articolul 88 alineatul (3) din tratat pe baza prezentelor orientări, în cazul în care ajutorul este acordat integral sau parțial după publicarea orientărilor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”
- (59) În acest caz, notificarea cu privire la măsurile descrise în tabelul 2 a fost efectuată la 8 octombrie 2004 (cu două zile înainte de intrarea în vigoare a Orientărilor din 2004). În orice caz, autoritățile polone au informat, de asemenea, Comisia printr-o scrisoare din data de 7 martie 2006 cu privire la ajutorul adițional acordat ilegal întreprinderii

⁽⁵⁾ Cf. Cauzele C 30/98 *Wildauer Kurbelwelle* (JO L 287, 13.10.2000) și *Lautex Weberei und Veredelung* (JO L 42, 20.07.1999).

⁽⁶⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽⁷⁾ JO C 288, 9.10.1999, p. 2.

HSW. Măsurile descrise în tabelul 6, rândurile III și IV, au fost acordate după decembrie 2004, adică după 1 octombrie 2004, când au fost publicate Orientările din 2004. Comisia a decis, în consecință, că în acest caz ar trebui să se aplice orientările din 2004 atât măsurilor notificate, cât și celor care nu au fost notificate, întrucât toate acestea se referă la același plan de restructurare.

- (60) După cum a fost deja menționat în decizia Comisiei cu privire la inițierea unei proceduri oficiale de investigație, este necesară formarea unei imagini de ansamblu în vederea evaluării compatibilității noului ajutor pentru restructurare. Pentru a stabili dacă planul va avea drept rezultat restaurarea viabilității, la evaluarea privind limitarea ajutorului la minimumul necesar și la stabilirea măsurilor compensatorii corespunzătoare se va ține cont de toate măsurile de ajutor și nu doar de noul ajutor.

5.3.2. Eligibilitatea societății

- (61) Pentru toate motivele prevăzute deja în decizia de inițiere a unei proceduri de investigație formală (vezi în special punctul 85 și următoarele puncte), întreprinderea este o întreprindere care se află în dificultate în sensul punctelor 9 și următoare din Orientările din 2004 și este, prin urmare, eligibilă pentru acordarea ajutorului pentru restructurare.

5.3.3. Restaurarea viabilității

- (62) Orientările indică faptul că „Planul de restructurare, a cărui durată trebuie să fie cât mai scurtă posibil, trebuie să restabilească viabilitatea pe termen lung a întreprinderii într-o perioadă de timp rezonabilă și pe baza unor presupuneri realiste privind condițiile viitoare de funcționare. [...] Îmbunătățirea viabilității trebuie să derive, în principal, din măsurile interne[...]”

- (63) Problema fundamentală a HSW a fost gradul ridicat de îndatorare al acesteia. Comisia observă că restructurarea financiară a fost aproape finalizată.

- (64) În decizia privind inițierea procedurii de investigație formală, Comisia a exprimat îndoieli privind faptul că restructurarea a fost în principal financiară, mai degrabă decât industrială și a observat că s-a acordat o atenție insuficientă unor aspecte de restructurare industrială. În observațiile acestora în urma deciziei, autoritățile polone au furnizat suficiente dovezi conform cărora structura organizațională învechită a fost într-adevăr una dintre problemele cheie cu care se confrunta întreprinderea. Problema a fost abordată prin separarea părții societății direct legate de producție (HSW-Trading) de părțile care urmau a fi vândute. Acesta a fost motivul pentru crearea temporară de către HSW S.A. a unei societăți independente HSW-Trading.

- (65) Vânzarea acțiunilor sucursalelor, îngrădirea și vânzarea departamentelor selectate de servicii a fost planificată ca unul dintre elementele principale ale restructurării. În decizia de inițiere a procedurii de investigație, Comisia și-a exprimat îndoielile în privința faptului că planul de vânzări ar fi unul realist. Oricum, HSW a realizat de patru ori mai mult venitul prevăzut din vânzări.

- (66) O altă componentă cheie a procesului de restructurare a fost situația proprietății asupra întreprinderii Dressta. Acțiunile majoritare din cadrul întreprinderii Dressta deținute de unul dintre competitorii HSW- KAIC – a constituit un obstacol la accesul integral pe piața importantă nord-americană. Problema a fost acum rezolvată, întrucât HSW a redobândit controlul asupra întreprinderii Dressta, și extinderea sa pe piața nord-americană în curs de dezvoltare nu mai este blocată de concurenții acesteia. Într-adevăr, Comisia observă faptul că cea mai importantă piață de vânzări, datorită puterii sale de absorbție și mărimii, este piața nord-americană și, în special, SUA. Creșterea vânzărilor pe această piață reprezintă o mare oportunitate pentru HSW, în special, deoarece compania urmează să înceapă să utilizeze numele mărcii Dressta, care este bine cunoscut pe piață.

- (67) Restructurarea forței de muncă menită să reducă mâna de lucru cu mai mult de 1 000 de angajați reprezintă o măsură reală și plauzibilă de reducere a costurilor.

- (68) HSW a înregistrat un prim profit în 2005. La sfârșitul perioadei de restructurare (2007), se estimează scăderea profitului, dar acest fapt se datorează costurilor ridicate de restructurare și unei cifre excepționale de profit mărit pentru 2005, rezultând din vânzarea unor active în acel an. Cu toate acestea, începând cu 2007, se estimează creșterea rezultatului net și dublarea acestuia până în 2012. Până la sfârșitul perioadei de restructurare ar trebui să fie rezolvată problema lichidităților.

- (69) Pe baza acestor elemente, Comisia decide că îndoielile sale, în ceea ce privește faptul că planul va conduce la restaurarea viabilității, au fost înlăturate.

5.3.4. Evitarea unor denaturări nejustificate ale concurenței

- (70) Potrivit autorităților polone, HSW planifică reducerea capacității anuale de producție de la 1 500 la 1 200 utilaje de construcții, adică cu 20 %. Comisia este de părere că această reducere a capacității este insuficientă întrucât compania planifică în orice caz să utilizeze numai 66 % din capacitate la sfârșitul perioadei de restructurare, adică în 2007. Comisia nu a primit nici o informație din partea Poloniei care să sugereze faptul această companie vindea de fapt mai mult de 1 200 mașini înainte de începerea restructurării.

- (71) În plus, autoritățile polone susțin în continuare că beneficiarul a vândut o serie de companii profitabile de producție, prin aceasta limitându-și activitățile și capacitatea de producție. Cel puțin două sucursale mari (HSW-Walcownia Blach Sp. z o.o. și HSW-Huta Stali Jakoscio-wych) au fost profitabile și au fost vândute cu obținere de profit. Cifra de afaceri combinată a acestor două sucursale în 2005 a fost de 460 milioane PLN (121 milioane EUR), cu o forță de muncă de 1 000 de angajați, în timp ce activitatea de bază a grupului HSW (HSW și HSW-Trading) a atins o cifră de afaceri de 430 milioane PLN (113,1 milioane EUR) cu 2 400 de angajați. Cele două sucursale care au fost vândute produceau produse de oțel finit. La momentul vânzării, potrivit unei evaluări înaintate către Comisie,

aceste două sucursale au fost profitabile, având perspectiva obținerii unui profit din vânzări de aproximativ 6 %. Cele două sucursale au format o parte extrem de însemnată a grupului HSW, cu activități profitabile și cu perspective bune pe piață.

- (72) Comisia adoptă în consecință opinia că vânzarea acestor sucursale poate fi privită ca și măsura compensatorie și nu doar ca o acțiune necesară pentru restaurarea viabilității întreprinderii HSW.

5.3.5. Ajutorul limitat la minim

- (73) Autoritățile polone au furnizat diverse detalii privind sumele care sunt considerate ca fiind contribuția proprie a beneficiarului la costurile de restructurare.
- (74) În primul rând, compania planifică obținerea de împrumuturi bancare în valoare de 46,9 milioane PLN (12 milioane EUR). Autoritățile polone au furnizat dovezi conform cărora HSW va fi capabilă să obțină o astfel de finanțare pe piață, dat fiind faptul că a beneficiat de o finanțare privată limitată de 31,9 milioane PLN (8,4 milioane EUR) în perioada 2003-2005. Acestea au pretins, de asemenea, că beneficiarul va putea găsi sursa de finanțare pe piață până la sfârșitul perioadei de restructurare.
- (75) În al doilea rând, HSW a înregistrat un venit de 112,2 milioane PLN (29,5 milioane EUR) din vânzarea sucursalelor sale.
- (76) În ultimul rând, beneficiarul a vândut activele în valoare de 52,1 milioane PLN (13,7 milioane EUR).
- (77) În concluzie, în ce privește sursele de finanțare ale măsurilor de restructurare, suma de 243,1 milioane PLN (64 milioane EUR) poate fi considerată ca reprezentând contribuția proprie a beneficiarului sau resursele externe, exceptând ajutorul de stat. Costurile globale de restructurare, inclusiv costurile înregistrate anterior aderării, ajung la 450,3 milioane PLN (118,5 milioane EUR). Contribuția proprie a HSW la costurile totale de restructurare este prin urmare echivalentă cu 54 %.
- (78) Orientările din 2004 au stabilit 50 % ca fiind nivelul minim al propriei contribuții la costurile de restructurare. Comisia decide, în consecință, că este important nivelul contribuției proprii și că, în lumina informațiilor furnizate, ajutorul este limitat la nivelul minim necesar.

5.3.6. Principiul „Prima și ultima dată”

- (79) În decizia de a iniția procedura de investigație formală, Comisia a observat că HSW–Zakład Zespołów Mechanicznych a primit un ajutor pentru restructurare, acordat înainte de aderare, pentru perioada 2003-2007. A fost

necesară demonstrarea faptului că ajutorul nu a avut efecte de răsfrângere asupra societății-mamă. Pe de altă parte, Poloniei i s-a solicitat să asigure Comisia de faptul că ajutorul pentru restructurare acordat către HSW, în cazul în care este aprobat de către Comisie, nu va avea efecte de răsfrângere asupra HSW–Zakład Zespołów Mechanicznych.

- (80) Autoritățile polone au asigurat Comisia că relațiile bilaterale dintre HSW–Zakład Zespołów Mechanicznych și HSW se bazează pe condițiile de piață (inclusiv termenii de plată și de livrare) și că aceste companii, ca și entități juridice distincte, au contabilitate separată. Singurul motiv pentru care HSW a ales HSW –Zakład Zespołów Mechanicznych ca furnizor a fost apropierea din punct de vedere geografic.

5.3.7. Separarea dintre producția militară special subvenționată și producția civilă

- (81) Comisia și-a exprimat îndoielile în decizia de a iniția procedura de investigație formală în ce privește separarea suficientă dintre producția militară special subvenționată (arme) și producția civilă de mașini de construcții pentru evitarea subvenționării încrucișate între aceste două domenii de activitate. Autoritățile polone au asigurat Comisia de faptul că sistemul curent de contabilizare a costului permite o separare clară a costurilor acestor tipuri de activitate.

6. CONCLUZII

- (82) Comisia decide că ajutorul de stat parțial ilegal și parțial autorizat este compatibil cu piața comună,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat în valoare de 66 377 milioane PLN care a fost acordat sau este planificat pentru HSW și din care o parte a fost pusă deja în aplicare parțial sau integral în contravenție cu articolul 88 (fostul articol 93) alineatul (3) din Tratatul CE, iar o parte nu a fost încă pusă în aplicare, este compatibil cu piața comună.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Polone.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2006.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membre al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 20 decembrie 2006

privind măsura C 24/2004 (ex NN 35/2004) pusă în aplicare de Suedia pentru introducerea televiziunii digitale terestre

[notificată cu numărul C(2006) 6923]

(Numai textul în limba suedeză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/258/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile citate mai sus și având în vedere aceste observații ⁽¹⁾,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) Prin scrisoarea din 9 august 2001, operatorul de satelit Nordic Satellite AB („NSAB”) ⁽²⁾ a înaintat o plângere către Comisia Europeană („Comisia”) cu privire la presupusul ajutor de stat acordat de către statul suedez operatorului de rețea terestră din această țară, Teracom AB („Teracom”) și unora dintre filialele acestuia pentru înființarea televiziunii digitale terestre în Suedia ⁽³⁾. Prin scrisoarea din 28 noiembrie 2001, distribuitorul de televiziune Viasat AB („Viasat”) – un operator integrat de televiziune gratuită și cu plată – a depus o plângere foarte similară cu cea depusă de către NSAB.
- (2) După efectuarea unei investigații preliminare, Comisia a informat Suedia, prin scrisoarea din 14 iulie 2004, că a decis inițierea unei proceduri formale de investigație (denumită în continuare „decizie de deschidere”), astfel cum este prevăzut la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE cu privire la măsurile presupuse de ajutor. Decizia de deschidere a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la data de 25 septembrie 2004. Prin intermediul acesteia, Suedia și alte părți interesate erau invitate să-și prezinte observațiile cu privire la măsurile presupuse de ajutor.
- (3) La data de 29 octombrie 2004, Comisia a primit răspunsul Guvernului Suediei („răspunsul din 29 octombrie”) la decizia de deschidere. De asemenea, a primit observații de

la următoarele părți interesate: B2 Bredband AB („B2”) ⁽⁴⁾, Asociația Europeană de Comunicații prin Cablu („AECC”) ⁽⁵⁾, Asociația Europeană a Operatorilor prin Satelit („AEOS”) ⁽⁶⁾, NSAB ⁽⁷⁾, Telenor Broadcast Holding AS („Telenor Broadcast”) ⁽⁸⁾, TeliaSonera AB („TeliaSonera”) ⁽⁹⁾, UGC Europe, Inc. („UGC”) ⁽¹⁰⁾ și Viasat ⁽¹¹⁾.

- (4) Prin scrisorile din 17 noiembrie 2004 și din 17 ianuarie 2006, Comisia a înaintat observațiile părților interesate către Guvernul Suediei. Acesta și-a prezentat comentariile cu privire la aceste observații prin scrisorile din 20 decembrie 2004 și 20 martie 2006.
- (5) La data de 22 noiembrie 2004, departamentele Comisiei au avut o întâlnire cu ECCA. De asemenea, au avut loc întâlniri cu reprezentanții NSAB și AEOS la data de 1 martie 2005 și la 21 și 30 noiembrie 2005.
- (6) Prin scrisorile din datele de 8 februarie 2006, 7 aprilie 2006, 31 mai 2006 și 30 august 2006, Comisia a trimis cereri suplimentare pentru a solicita informații din partea Suediei. Guvernul Suediei a răspuns prin scrisorile din datele de 20 martie 2006 („răspunsul din 20 martie”) (înregistrat ca primit la data de 22 martie 2006), 25 aprilie 2006 („răspunsul din 25 aprilie”) (înregistrat ca primit la data de 24 octombrie 2006), 5 mai 2006 („răspunsul din data de 5 mai”) (înregistrat ca primit la data de 11 mai 2006), 15 iunie 2006 (înregistrat ca primit la data de 16 iunie 2006) și 1 septembrie 2006 (înregistrat ca primit la data de 4 septembrie 2006).
- ⁽⁴⁾ A se vedea răspunsul din partea B2 din 22 octombrie 2004.
- ⁽⁵⁾ A se vedea răspunsul din partea AECC din 25 octombrie 2004 (înregistrat ca primit la data de 2 decembrie 2004).
- ⁽⁶⁾ A se vedea răspunsul din partea AEOS din 18 octombrie 2004 (înregistrat ca fiind primit la data de 25 octombrie 2004).
- ⁽⁷⁾ A se vedea răspunsurile din partea NSAB din 22 octombrie 2004 și din 11 februarie 2005 (înregistrate ca primite la data de 14 februarie 2005), din 9 martie 2005 (înregistrat ca primit la data de 10 martie 2005) și din 1 decembrie 2005 (înregistrat ca primit la data de 6 decembrie 2005).
- ⁽⁸⁾ A se vedea răspunsul din partea Telenor Broadcast din 17 noiembrie 2004 înregistrat ca primit la data de 18 noiembrie 2004.
- ⁽⁹⁾ A se vedea răspunsul din partea TeliaSonera din 25 octombrie 2004 (înregistrat ca primit la data de 26 octombrie 2004).
- ⁽¹⁰⁾ A se vedea răspunsul din partea UGC din 25 octombrie 2004 (înregistrat ca primit la data de 26 octombrie 2004).
- ⁽¹¹⁾ A se vedea răspunsul din partea Viasat din 25 octombrie 2004 (înregistrat ca primit la data de 26 octombrie 2004).

⁽¹⁾ A se vedea cazul C 24/04 (ex NN 35/04) *Introducerea televiziunii digitale terestre în Suedia*, JO C 238, 25.9.2004, p. 5.

⁽²⁾ La data de 1 decembrie 2005, NSAB și-a modificat denumirea în SES Sirius AB. Fără a ține seama de acest lucru, în textul prezentei decizii se va face referire la reclamant cu denumirea „NSAB.”

⁽³⁾ La data de 12 aprilie 2002 și la data de 2 octombrie 2002, NSAB a întregit plângerea înaintată cu informații suplimentare referitoare la măsurile privind presupusul ajutor de stat.

2. ISTORIC

- (7) Această decizie se referă la presupusul ajutor de stat acordat firmei Teracom și filialei acesteia Boxer TV-Access („Boxer”) (cu excepția cazurilor unde se menționează în mod expres, Teracom și filialele sale vor fi denumite în continuare, în mod colectiv, „Teracom”) în legătură cu dezvoltarea platformei de televiziune digitală terestră în Suedia⁽¹²⁾. Conform spuselor reclamantilor, Teracom a primit, în mod direct și indirect (prin intermediul posturilor publice SVT și UR) susținere financiară de la statul suedez. Se pretinde că această susținere a fost folosită ca avantaj competitiv inechitabil pentru transmisiunea digitală terestră din Suedia, în dezavantajul altor tipuri de platforme de transmisii digitale, precum transmisiile prin cablu și satelit.
8. Această decizie nu abordează eșecul Suediei în adoptarea legislației, regulamentelor și prevederilor de ordin administrativ care sunt necesare pentru respectarea prevederilor directivei referitoare la transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, fiindcă această temă face obiectul unei hotărâri separate a Curții Europene de Justiție⁽¹³⁾.

3. COMPANII RELEVANTE

3.1. Companiile implicate în dezvoltarea platformei digitale terestre în Suedia

3.1.1. Teracom

- (9) Teracom este o companie care se ocupă de construirea și operarea platformelor de transmisie televizată terestră în Suedia. Este o companie privată, deținută în întregime de către stat. A fost înființată în anul 1992 în vederea preluării operațiunilor de transmisii TV și radio derulate anterior de către Administrația suedeză de telecomunicații („Televerket”)⁽¹⁴⁾.
- (10) În conformitate cu statutul său, Teracom are ca obiect de activitate transmiterea și distribuirea programelor radio și TV și dezvoltarea, comercializarea și executarea altor servicii legate de sau compatibile cu activitățile sale de transmisie și de distribuire. Aceste alte servicii constau în special în servicii de telecomunicații și de informații.

⁽¹²⁾ Potrivit reclamantilor, compania Senda i Sverige AB („Senda”) a primit ajutor de stat ilegal. Senda era o filială a companiei Teracom, care se ocupa de coordonare, marketing și oferirea la pachet a programelor de televiziune și a serviciilor pentru televiziunea digitală terestră. De la data de 1 octombrie 2002, Senda a fuzionat cu Boxer și cele două companii sunt acum operative pe piață sub denumirea de „Boxer.”

⁽¹³⁾ A se vedea Directiva nr. 2000/52/CE a Comisiei din 26 iulie 2000 de modificare a Directivei 80/723/CEE privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, JO L 193, 29.7.2000, p. 75. Hotărârea Curții de Justiție din data de 15 iulie 2004 în cazul C-141/03 *Comisia împotriva Suediei* nu este încă publicată.

⁽¹⁴⁾ A se vedea Prop. 1991/92:140, bet. 1991/92:KrU28, rskr. 1991/92:329. Televerket a fost privatizată de atunci și este cunoscută în prezent sub denumirea de Telia AB.

- (11) De la crearea sa, Teracom a fost proprietarul și operatorul exclusiv al singurei rețele de transmisie terestră existente în Suedia⁽¹⁵⁾. Pentru transmiterea prin platforma terestră, canalele comerciale și private de televiziune sunt parte semnatară la acorduri de transmisie cu Teracom și plătesc compania Teracom pentru serviciile oferite.
- (12) La data de 15 decembrie 2005, Autoritatea suedeză de reglementare în materie de poștă și telecomunicații („Post-och telestyrelsen”) a adoptat două decizii prin care se menționează că Teracom, în rolul său de operator de rețea, deține o putere semnificativă pe piața suedeză angro pentru servicii terestre de transmisie. Prin urmare, a impus obligații speciale pentru Teracom cu privire la distribuirea conținutului TV către utilizatorii finali prin intermediul rețelei terestre de televiziune, atât analoge cât și digitale. În prezent, Teracom este obligată, în anumite condiții, să ofere acces la platforma terestră pentru companiile care doresc să distribuie conținut de televiziune către utilizatorii finali, să aplice o tarifare orientată pe costuri, să aplice condiții nediscriminatorii pentru accesul la platforma terestră și să țină conturi separate și deschise pentru propriile activități și activitățile legate de oferirea accesului⁽¹⁶⁾.

3.1.2. Boxer

- (13) Boxer oferă consumatorilor accesul la pachete de programe TV și alte servicii prin intermediul platformei TV terestre digitale. Compania a fost fondată în octombrie 1999 și este deținută 70 % de către Teracom și 30 % de către o companie britanică de investiții private și de capital 3i⁽¹⁷⁾.
- (14) Boxer este singurul distribuitor de programe TV (inclusiv televiziunea cu plată) în rețeaua digitală terestră din Suedia. Când un cablu TV primește o licență de emisie pentru rețeaua suedeză terestră, canalul poate fie să semneze un acord de distribuitor cu Boxer pentru ca programele sale să fie distribuite sau să aleagă să emită gratuit în eter, de exemplu necriptat. Majoritatea canalelor TV care emit în rețeaua digitală terestră au semnat un acord de distribuție

⁽¹⁵⁾ În decembrie 2004, Comisia a demarat, împotriva Suediei, procedurile de încălcare a prevederilor directivei referitoare la concurența de pe piețele pentru rețele și servicii de comunicații electronice, (Încălcarea SG Nr. 2004/2197; Cazul COMP/C-1/39 157). Cazul în speță se referea la păstrarea drepturilor exclusive din sectorul respectiv. Ca rezultat al derulării acestor proceduri, Guvernul a procedat la anularea drepturilor exclusive acordate companiei Teracom cu privire la prestarea de servicii de transmisii analoge terestre până la data de 1 ianuarie 2006. Cazul referitor la serviciile de transmisie terestră digitală încă se derulează, cu toate că Guvernul nu mai dispută evaluarea Comisiei conform căreia cadrul de reglementare care se află în vigoare în prezent încalcă directiva menționată. Cu toate acestea, fiindcă Guvernul nu a reușit să ofere Comisiei un proiect de act legislativ care ar permite acesteia să se asigure de posibilitatea încheierii încălcării și de data intrării în vigoare a noii legislații, Comisia a decis să înainteze cazul Suediei Curții de Justiție; a se vedea comunicatul de presă al Comisiei IP/06/1411 din 17 octombrie 2006.

⁽¹⁶⁾ A se vedea Decizia 05-8675/23 din 15 decembrie 2005 cu privire la rețeaua terestră digitală și Decizia 05-8674/23 din 15 decembrie 2005 referitoare la rețeaua terestră analogică.

⁽¹⁷⁾ A se vedea www.boxer.se. Între aprilie 2000 și aprilie 2005, 3i 30 % dintre acționarii de la Boxer erau reprezentați de către Skandia Liv („Skandia”).

cu Boxer⁽¹⁸⁾. În conformitate cu declarațiile Boxer, acesta a crescut cu 42 % în 2005 și a avut peste jumătate de milion de abonați la sfârșitul lui decembrie 2005⁽¹⁹⁾.

3.1.3. SVT

- (15) SVT este principalul emițător public de servicii din Suedia. Din 1997, SVT, ca fiecare companie de servicii publice TV și de radio din Suedia, este deținut de către o fundație⁽²⁰⁾. Obligățiile sale ca emitent de serviciu public sunt reglementate în licențele sale analoge și digitale, care sunt emise de către Guvern. Canalele de servicii publice ale SVT trebuie să atingă 99,8 % din populația din Suedia și trebuie să emită prin intermediul rețelei terestre la capacitate maximă⁽²¹⁾. Cerința de acoperire a 99,8 % din populație înseamnă că, până când se pune bazele platformei terestre digitale, SVT trebuie să emită peste rețeaua terestră analogică. În prezent SVT achiziționează toate serviciile de transmisie terestră de la Teracom⁽²²⁾.
- (16) Toate canalele SVT sunt emise ca fiind „televiziune gratuită în eter”. Licența de emisie a SVT specifică de asemenea că SVT poate folosi satelitul, de fapt, pentru a ajunge la întreaga populație din Suedia, SVT emite în canalele de serviciu public prin intermediul satelitului. Între martie 1999 și aprilie 2004, NSAB – unul dintre reclamanți – a avut dreptul exclusiv de a emite cabalele publice ale SVT în regiunea nordică prin intermediul sateliților⁽²³⁾. Canalele publice SVT sunt de asemenea disponibile prin intermediul rețelei de cablu în virtutea legislației trebuie să susțină.

3.1.4. Utbildningsradion („UR”)

- (17) UR – „radioul educațional” – este cel de al doilea emițător public din Suedia. Emite pe unde radio și TV. Precum SVT, UR este de asemenea deținut de către Fundație (a se vedea 3.1.3. de mai sus)⁽²⁴⁾.
- (18) În mod similar ca în cazul SVT, obligațiile UR ca emitent public sunt reglementate în cadrul licenței de emisie, iar lui UR i se cere, după consultarea cu Radioul suedez („Sveriges Radio”) și cu SVT, să achiziționeze servicii pentru transmisie

prin intermediul rețelei terestre analoge de la Teracom⁽²⁵⁾. UR emite printr-unul din canalele SVT și programele sale trebuie să ajungă la 99,8 % din populația suedeză. De asemenea, programele UR trebuie emise prin intermediul rețelei terestre și sunt emise pe gratis în eter în rețelele terestre și ca „must-carry” pe rețelele de cablu.

- (19) În ultima parte a acestei Decizii, SVT și UR vor fi menționate în mod colectiv ca „SVT”, iar cifrele (de exemplu plățile și alocări) legate de fiecare dintre cele două companii vor fi comune⁽²⁶⁾.

3.2. Reclamanți

3.2.1. NSAB

- (20) NSAB este o companie care are sediul principal înregistrat în Suedia. NSAB deține și operează doi sateliți Sirius care acoperă regiunile de nord și baltice, precum și Europa centrală și de est, cu servicii de telecomunicații, TV și alte medii. NSAB distribuie semnale radio și TV pentru emitenții publici și privați.
- (21) NSAB este deținut în proporție de 75 % de către unul dintre operatorii principali de servicii prin satelit direct acasă din Europa – compania înregistrată în Luxemburg-SES ASTRA – și 25 % deținut de către Corporația Spațială Suedeză („Svenska Rymdaktiebolaget”). Corporația Spațială Suedeză este o companie de stat cu răspundere limitată cu operațiuni în Suedia⁽²⁷⁾. Până în martie 2000, NSAB a fost parțial deținută de către Teracom⁽²⁸⁾.

3.2.2. Viasat

- (22) Viasat este un operator integrat de servicii TV cu plată și fără care distribuie programe prin intermediul platformei de satelit Sirius. Operează în Regatul Unit, unde este de asemenea înregistrată. Viasat este deținută în întregime de către o subsidiară a grupului media suedez MTG AB („MTG”). MTG operează în întreaga lume și pretinde a fi, printre altele, cel mai mare operator de televiziune cu plată și fără din țările din Scandinavia și baltice.

4. EMISIA TV

4.1. Platformele de emisie TV din Suedia

- (23) În Suedia, televiziunea în prezent este distribuită prin intermediul rețelelor terestre, prin cablu și prin sisteme TV cu antenă livrate prin satelit („SMATV”), prin satelit și bandă de mare frecvență. În conformitate cu Guvernul, emisia TV

⁽¹⁸⁾ Această decizie este, fără prejudecii, pentru aplicarea regulilor interne de piață din UE.

⁽¹⁹⁾ A se vedea comunicatul de presă al Boxer din 18 ianuarie 2006, *Boxer a crescut cu 42 % în 2005*. A se vedea de asemenea comunicatul de presă din 12 iulie 2005, *Boxer fortsätter att öka antalet digitala TV-kunder*; comunicatul de presă din 20 octombrie 2005, *Fortsatt ökning för Boxer*.

⁽²⁰⁾ A se vedea www.svt.se și Prop. 1995/96:161, p. 70-72.

⁽²¹⁾ A se vedea, de exemplu, Decizia Guvernului din 10 februarie 2005 (nr. I:11), p. 70-72.

A se vedea, de exemplu Decizia 22 iunie 2005 (Nr. I:22), p. 70-72. A se vedea, de exemplu Decizia 15 decembrie 2005 (Nr. I:102) și p. 70-72.

A se vedea, de exemplu Decizia 23 februarie 2006 (Nr. I:15).

⁽²²⁾ Până pe data de 31 decembrie 2005, era obligate să facă în acest fel cu privire la emisia analogică.

⁽²³⁾ Acordul dintre NSAB și SVT a fost notificat Comisiei Europene în 1999 (Cazul nr. IV/C-2/37 517) și părțile au primit o scrisoare de sprijin în noiembrie 1999.

⁽²⁴⁾ A se vedea www.ur.se/ur/start.php?s1=omur&s2=historik.

⁽²⁵⁾ A se vedea Decizia Guvernului 29 adresată către UR, *Tillstånd att sända television*, KU2001/1543/Me (parțial) din 20 decembrie 2001; I Anexa 1 la Decizia Guvernului I:12, *Tillstånd att sända ljudradio och television*, U2005/1824/Me din 2 octombrie 2005. Această licență de emisie a fost prelungită și acoperă și întreg anul 2006.

⁽²⁶⁾ Motivul pentru care aceste alocări date către UR nu sunt semnificative, iar regulile care reglementează activitatea și transmisiile UR sunt de fapt aceleași ca cele pentru SVT. Mai mult, UR emite prin unul dintre canalele SVT. Alocările acordate fiecăreia dintre cele două companii și plățile efectuate de fiecare dintre acestea vor fi prin urmare tratate unitar.

⁽²⁷⁾ A se vedea <http://www.ses-sirius.com>.

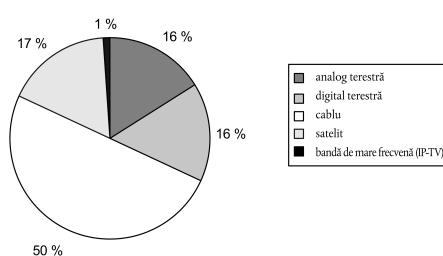
⁽²⁸⁾ A se vedea Raportul anual al Teracom pe 2000.

va fi în curând disponibilă de asemenea și prin intermediul rețelelor de telefonie mobilă de a treia generație ⁽²⁹⁾.

- (24) Figura 1 de mai jos demonstrează semnificația comparativă a diferitelor platforme TV din Suedia în 2006. Cifrele indică utilizarea efectivă a diferitelor platforme ca procentaj din casele din Suedia ⁽³⁰⁾. În cazul platformei terestre, figura distinge mai departe între recepția analogică și cea digitală.

Figura 1:

Recepționarea TV casnică din Suedia în 2006

- (25) Toate platformele de transmisie actuale disponibile, de exemplu cablu, satelit și terestru au fost sau sunt afectate de tranziția de la transmisia de televiziune analogică către cea digitală. Digitalizarea emisei reprezintă un mare avantaj în temeni de lărgire și eficientizare a spectrului și a posibilităților crescute de transmisie. Acest lucru va duce la servicii mai noi și mai bune calitativ și la o mai mare posibilitate de alegere din partea consumatorului.
- (26) Indiferent de modul de transmisie, transmisia digitală are o arhitectură mai mare sau conține un sistem de acces în care canalele pot fi încriptate. Acest lucru înseamnă că, pentru a primi transmisii deschise digitale, consumatorii au nevoie de un receptor digital care este fie inclus în televizor sau este livrat într-o „cutie separată” care funcționează ca un decodor. Pentru a viziona canalele încriptate, consumatorii trebuie să aibă un dispozitiv care să poată să citească așa numitul „card de acces”.

4.2. Dezvoltarea televiziunii terestre digitale în Suedia

- (27) Televiziunea digitală în Suedia s-a dezvoltat rapid în ultimii cinci ani. Pe când toate platformele digitale – satelit, cablu și terestru – au experimentat o creștere în perioada cuprinsă între 2000 și 2005, satelitul a ocupat primul loc în digitalizare (a se vedea figura 2) ⁽³¹⁾.

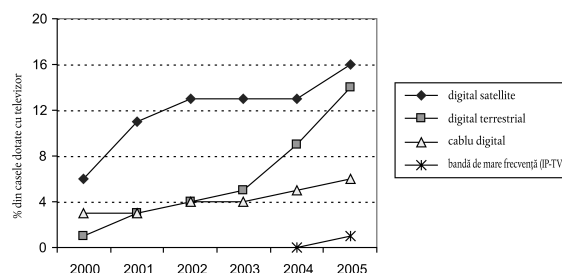
⁽²⁹⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 11.

⁽³⁰⁾ A se vedea Statens Offentliga Utredningar: Sveriges övergång till digital-TV, Digital-TV-Kommissionen.

⁽³¹⁾ Sursa: Mediavision, MMS, a se vedea răspunsul din 20 martie, întrebarea 15. A se vedea, de asemenea, Radio och TV-verkets Mediautveckling 2005 och 2006.

Figura 2:

Dezvoltarea platformelor digitale în Suedia (2000-05)

- (28) În baza propunerii din partea Guvernului, Parlamentul a decis în 1997 că dezvoltarea rețelei digitale terestre ar trebui să înceapă în anumite părți ale țării și că statul să decidă gradual dacă și cum va continua montarea rețelei ⁽³²⁾. S-a decis ca dezvoltarea rețelei terestre digitale să fie finanțată în întregime de către companiile participante, de exemplu companii emitente și proprietarii de rețele și nu de către stat ⁽³³⁾.
- (29) În 2003, Parlamentul a decis ca rețeaua terestră analogică să fie scoasă din funcțiune până la data de 1 februarie 2008 ⁽³⁴⁾ și în mai 2004 a decis ca multiplexul care a servit transmisiilor digitale ale SVT ar trebui construit să acopere 99,8 % până în momentul în care întreaga rețea terestră analogică va fi scoasă din funcțiune. Până atunci, cel puțin încă un multiplex va acoperi 98 % din populație. Nu s-au decis nici un fel de cerințe referitoare la acoperirea celorlalte aparate multiplexe ⁽³⁵⁾.
- (30) În conformitate cu Teracom, prima etapă a ieșirii din funcțiune a rețelei terestre analoge a început în data de 19 septembrie 2005 și a acoperit aproximativ 150 000 de case din Suedia ⁽³⁶⁾. A se vedea tabelul 1 de mai jos pentru etapele planificate și procentajul estimat de populație afectată de către închidere în fiecare etapă.

Tabelul 1:

Închiderea planificată a rețelei terestre analoge și procentajul estimat din populația afectată

	% din populația zonei afectate	% din populația care are acoperire pe televiziune terestră digitală (cifre cumulate)
Etapă 1 s-a încheiat în noiembrie 2005	4	4

⁽³²⁾ A se vedea Bet. 1996/97:KU17; Rskr. 1996/97:178.

⁽³³⁾ A se vedea Bet. 1996/97:KU17.

⁽³⁴⁾ A se vedea Bet. 2002/03:KU33, Rskr. 2002/03:196.

⁽³⁵⁾ A se vedea Bet. 2003/04:KU24; Rsk. 2003/04:231.

⁽³⁶⁾ A se vedea <https://www.teracom.se>.

	% din populația zonei afectate	% din populația care are acoperire pe televiziune terestră digitală (cifre cumulate)
Etapa 2 s-a încheiat în mai 2006	20	24
Etapa 3 este programată a se încheia în noiembrie 2006	16	39
Etapa 4 este programată a se încheia în mai 2007	28	67
Etapa 5 este programată a se încheia în octombrie 2007	33	100

Sursa: Teracom. Notă cifrele reprezintă estimări.

- (31) Proprile fonduri și venituri ale Teracom din vânzarea de servicii de rețea (de exemplu taxele de utilizator) nu au fost suficiente pentru acoperirea tuturor costurilor de investiții legate de implementarea în toată țara a rețelei terestre digitale și Teracom, prin urmare, a trebuit să adune un capital suplimentar. Acest lucru s-a făcut prin intermediul creditelor pe piața de capital și prin vânzarea de active, iar în acest mod s-a reușit finanțarea dezvoltării pieții digitale terestre⁽³⁷⁾.

4.2.1. Transmisia prin rețeaua terestră digitală în Suedia

- (32) Televiziunea digitală operează prin aparate multiplex, care sunt sisteme care combină și digitalizează semnalele multiple de transmisie pentru o singură linie sau un canal comun. Acest lucru are ca rezultat o capacitate mai mare și un număr crescut de canale care pot fi transmise în mod simultan. Teracom operează în prezent cinci dispozitive multiplex, fiecare având capacitatea de a transmite în jur de opt canale de televiziune individuale. În primăvara anului 2006, patru dispozitive multiplex au acoperit aproximativ 98 % din populația din Suedia și cel de al cincilea aproximativ 50 % din populație⁽³⁸⁾.
- (33) Guvernul își bazează decizia de acordare a licenței pe recomandările din partea Agenției de Radio și de Televiziune („Radio och TV-verket”), care verifică cererile. În luna octombrie 2006, s-a acordat licență unui număr de aproximativ 40 de canale de televiziune, pentru emiterea în rețeaua terestră digitală. Unul dintre cinci aparate multiplex este rezervat pentru SVT, un altul este dedicat în principal pentru TV4 și cele rămase sunt împărțite de către deținătorii de licență⁽³⁹⁾.

⁽³⁷⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, secțiunile 3.4.2. și 3.5.

⁽³⁸⁾ A se vedea <http://www.teracom.se> și Statens Offentliga Utredningar: Sveriges övergång till digital-TV, Digital-TV-Kommissionen.

⁽³⁹⁾ A se vedea http://www.rtvv.se/se/Om_media/tv/digitaltv/ dar de asemenea Raportul făcut de către Regulatorul în servicii de Poștă și Telecomunicații în noiembrie 2005, Förstudie: Frigjort frekvensutrymme vid övergången till digitalt marksänd TV, p. 5-7.

4.2.2. Marketingul rețelei terestre digitale către consumatori

- (34) Boxer este responsabil de baza abonaților – ceea ce înseamnă, publicitatea pentru oferta de televiziune cu plată pentru platforma terestră digitală către consumatorii finali. Potrivit Guvernului, Teracom și Boxer se confruntă cu o competiție acerbă din partea altor platforme de transmisie, precum ar fi operatorii prin satelit. Acest lucru a făcut dificil ca Boxer, pe măsură ce încerca să își facă simțită prezența pe piață și să construiască o bază de clienți, să taxeze consumatorul cu costul complet al dispozitivului. După lansarea platformei terestre digitale, Boxer a oferit prin urmare dispozitivul de recepție consumatorilor la un preț redus și a acoperit costurile pe întreaga perioadă a contractului de abonament. Acest lucru explică de ce Boxer a suferit pierderi substanțiale în faza inițială a operațiunilor. Când Boxer a înregistrat pierderi, a primit o injecție de capital în termeni egali de la ambele companii mamă: 70 % de la Teracom și 30 % de la Skandia⁽⁴⁰⁾.

4.3. Televiziunea publică suedeză și finanțarea acesteia

- (35) Potrivit legii din Suedia, fiecare cămin care are propriul televizor trebuie să plătească o taxă de licență TV. Banii proveniți din încasarea taxei de licență finanțează companiile publice (de televiziune și de radio) din Suedia⁽⁴¹⁾.
- (36) Taxa de licență TV este colectată de către o entitate deținută de către toate companiile publice suedeze de radio sau TV: Radiotjänst i Kiruna AB („Rikab”)⁽⁴²⁾. Rikab transferă banii pe care îi încasează în conturi individuale ale Biroului suedez de colectare a datoriilor („Riksgäldskontoret”), așa-numitul „rundradiokontot”.
- (37) În baza activităților SVT și a oricăror modificări sau completări, Guvernul dorește să adauge la obligațiile de serviciu public, Parlamentul decide în fiecare an asupra sumei pe care compania o va avea la dispoziție pentru realizarea obligațiilor de serviciu public⁽⁴³⁾. SVT folosește toți banii alocați pentru realizarea activităților publice, precum este detaliat în licența de emisie și în condițiile de finanțare⁽⁴⁴⁾. Din acești bani alocați, SVT decide singură cât va fi folosit și pentru ce, de exemplu activități legate de programe și cât anume ar trebui cheltuit pe distribuția de programe (de exemplu plățile taxelor de transmisie către Teracom)⁽⁴⁵⁾.
- (38) Pe durata trecerii la transmisia terestră digitală, emisiile terestre analoge și digitale vor fi făcute în paralel, pentru a da timp consumatorilor să treacă la noul mod de recepție.

⁽⁴⁰⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 22 și răspunsul Guvernului din data de 20 decembrie 2004, p. 2. Ar trebui notat că, din aprilie 2005, 3i este proprietarul a 30 % deținute anterior de către Skandia.

⁽⁴¹⁾ A se vedea Legea referitoare la televiziunea fără taxă (1989:41).

⁽⁴²⁾ *Ibid.*

⁽⁴³⁾ A se vedea *Radio och TV i allmänhetens tjänst – Riktlinjer för en ny tillståndsperiod*, Betänkande av Kommittén om radio och TV i allmänhetens tjänst, Stockholm 2005.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea *Anslagsvillkor för Sveriges Television AB för år 2005*, Prop. 2004/05:1, bet. 2004/05:KrU1, rskr. 2004/05:97.

⁽⁴⁵⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 27-30 and 42-43.

Pentru prevenirea înregistrării unor costuri ridicate ocazionate de către SVT datorită transmisiilor paralele care să ducă la creșterea semnificativă a taxei TV colectate de la proprietarii de aparate TV ⁽⁴⁶⁾, statul a decis implementarea unui mecanism alternativ de finanțare pentru acoperirea costurilor. În acest scop, s-a deschis un cont separat la Biroul Național de Datorii în 2002, așa-numitul „cont de distribuție” („distributionskontot”). Contul de distribuție este finanțat cu bani proveniți de la rundradiokontot și prin intermediul unei facilități de creditare acordate de către Biroul Național de Datorii. Din acest cont de distribuție banii sunt apoi transferați către SVT pentru plata transmisiei terestre ⁽⁴⁷⁾.

(39) În primii ani, contul de distribuție înregistrează un deficit datorită faptului că suma de bani care este transferată acolo din rundradiokontot este mai mică decât suma care este transferată de acolo către SVT pentru plățile de transmisie. Diferența între ceea ce se primește în contul de distribuție de la rundradiokontot și banii de care SVT are nevoie pentru plățile de transmisie este acoperită printr-un credit acordat de către Biroul Național de Datorii. Odată ce rețeaua terestră analogică este închisă și SVT nu mai trebuie să plătească transmiterea paralelă a semnalelor analoge și terestre, transferurile din contul de distribuție către SVT vor fi reduse și deficitul din contul de distribuție va fi recuperat gradual. Se estimează că toate costurile pentru transmisia paralelă vor fi recuperate în întregime până în anul 2013, când contul de distribuție va fi din nou solid ⁽⁴⁸⁾.

(40) În conformitate cu condițiile de finanțare, SVT nu apare a avea constrângeri cu privire la modul de folosire și de alocare a sumelor acordate de la rundradiokontot și contul de distribuție – cu condiția ca banii să fie folosiți exclusiv pentru activitățile de serviciu public, precum se specifică în licența de emisie și condițiile de finanțare ⁽⁴⁹⁾.

4.4. Transmiterea serviciului public în rețeaua terestră: plățile SVT către Teracom pentru serviciile de transmisie

(41) Ca parte a finanțării, încasările SVT sunt folosite la achiziționarea serviciilor de transmitere de la Teracom. Tariful acestor servicii sunt negociate între SVT și Teracom fără implicarea Guvernului. În conformitate cu Guvernul și Rapoartele anuale ale Teracom, Teracom aplică principiul „egalității de tratament” („likabehandlingsprincipen”) față de emitenți, în ceea ce privește taxele pentru transmisiile analoge și digitale ⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁶⁾ De asemenea, costurile de distribuție vor crește pe măsură ce se dezafectează rețeaua terestră analogică.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie p. 27-30.

⁽⁴⁸⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 27-29; Prop. 2001/02:1, p. 121; Prop. 2004/05:1, p. 108; I răspunsul din 20 martie, întrebarea 4.

⁽⁴⁹⁾ A se vedea, de exemplu, *Anslagsvillkor för Sveriges Television AB för år 2005*, Prop. 2004/05:1, bet. 2004/05:KrU1, rskr. 2004/05:97; dar, de asemenea, răspunsul din 20 martie întrebarea 4.

⁽⁵⁰⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, secțiunea 3.6.2; răspunsul din 20 martie, întrebarea 9; și Raportul anual al Teracom pe anii, de exemplu, 2003 și 2004.

(42) Cu privire la transmisia terestră digitală, Teracom, din 1992 și până în decembrie 2005, a cerut stabilirea prețurilor la nivelul costurilor („självkostnads kalkyl”). Plățile efective ale SVT către Teracom sunt de obicei stabilite pentru mai mulți ani în avans în cadrul unor acorduri negociate între cele două companii. În conformitate cu prevederile prezentului acord, plățile SVT către Teracom pentru perioada din 2004 până în 2013 se bazează, între altele, pe programul stabilit pentru renunțarea la rețeaua terestră analogică. În cazul în care Parlamentul decide să modifice acest program, plățile pot fi ajustate ⁽⁵¹⁾.

(43) Cu privire la transmisia terestră digitală, folosirea de către Teracom a principiului egalității de tratament este reflectat în faptul că, cu începere din anul 1999, toți emitenții (inclusiv SVT) au fost taxați în conformitate cu același model de taxare, așa-numitul model de tarifare bazat de penetrarea pieței („penetrationsbaserad prissättning”) ⁽⁵²⁾. Acest lucru înseamnă că, în afară de anumite prețuri fixe pe canal, de exemplu tariful de bază („grundavgift”) și tariful de conectare („anslutningsförbindelser”), emitenții sunt taxați cu un tarif variabil care este proporțional cu numărul respectiv de consumatori (de exemplu penetrare). Suma pe consumator al acestui tarif variabil este aceeași pentru toate canalele ⁽⁵³⁾. Principiul egalității de tratament constrânge comportamentul referitor la tarifare al Teracom față de SVT și garantează că SVT nu plătește mai mult pentru transmiterea terestră digitală decât alți emitenți – în măsura în care serviciile necesare sunt identice ⁽⁵⁴⁾. Principiul egalității de tratament a fost recent reconfirmat de legea emisă de Guvern 2005/06 ⁽⁵⁵⁾.

(44) [...] (*) ⁽⁵⁶⁾

5. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURILOR PRESUPUSE DE ACORDARE DE AJUTOR

(45) Măsurile evaluate în cadrul acestei Decizii sunt următoarele:

- sprijin financiar indirect către Teracom prin tarifele de transmisie presupus a fi excesive plătite de către SVT pentru serviciile de transmisie ale Teracom oferite prin rețelele terestre analoge și digitale;
- sprijin financiar direct prin intermediul unei garanții de creditare acordate de stat către Teracom; și

⁽⁵¹⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, secțiunea 3.6.2; și acordul-cadru („ramavtal”) între Teracom și SVT semnat pe 4 martie 2004, anexat la răspunsul din 20 martie. Motiul pentru care Teracom nu mai este obligat să perceapă pentru transmisia analogă la nivelul de cost este decizia recentă (cu obligații) emisă de către PTS. De la această decizie, prețurile Teracom sunt supuse unui control *ex ante* din partea PTS. A se vedea secțiunea 3.1.1. de mai sus.

⁽⁵²⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, secțiunea 3.6.1, p. 29.

⁽⁵³⁾ Este singurul caz cu privire la cel de al patrulea multiplex, din 2002 partea variabilă a taxei de transmisie se bazează pe celălalt model, de tarifare în funcție de costuri; a se vedea răspunsul Guvernului din 21 martie 2003.

⁽⁵⁴⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, secțiunea 3.6.2., și răspunsul din 20 martie, întrebarea 9.

⁽⁵⁵⁾ A se vedea Prop. 2005/06:1, Utgiftsområde 24, pp. 71-74.

(*) * Nota de subsol corespondentă a fost eliminată din motive de confidențialitate. Textul conține anumite informații privind un acord între SVT și Teracom..

⁽⁵⁶⁾ [...]

— sprijin financiar direct în forma unei contribuții condiționate a acționarilor („villkorat aktieägartillskott”), care să fie replătite de către Teracom.

transmiterea canalelor SVT. Excesul de finanțare se pare că s-a ridicat la aproximativ 509,61 milioane de SEK până în 2013 (a se vedea Tabelul 2 de mai jos).

5.1. Plățile de transmisie a SVT către Teracom

(46) În baza informațiilor disponibile în momentul adoptării deciziei deschise, Comisia a avut motive să creadă că Guvernul a folosit SVT ca mijloc de canalizare a banilor de la stat către Teracom pe durata trecerii de la televiziunea terestră analogică la cea digitală. În conformitate cu informațiile disponibile, lui SVT i s-a alocat finanțare pentru transmisie care, cumulată pe anii 2002 până în 2013, ar depăși costurile prevăzute de Teracom pentru

(47) Precum este stabilit în decizia de deschidere, Comisia a fost de asemenea preocupată că finanțarea alocată către SVT pentru acoperirea plăților de transmisie vor fi transferate în mod automat către Teracom. În cazul în care termenii și condițiile Teracom pentru serviciile de transmisie către SVT nu ar fi comparabile cu cele pentru o tranzacție normală pe piață, plățile în plus ale prețului de piață ar putea intensifica preocuparea referitoare la un ajutor mascat în favoarea Teracom.

(48) Informațiile aflate la dispoziția Comisiei în momentul deciziei de deschidere au sugerat că, până în 2007, plățile la tarifele de transmitere ale SVT către Teracom ar fi mai joase decât costurile Teracom pentru transmiterea SVT (vizibile din coloana 5 din). De exemplu, în anul, cu toate acestea, când rețeaua terestră analogică va fi dispărut și SVT nu va mai fi obligat să facă transmisii paralele în mod analogic și digital, informațiile sugerează că plățile anuale ale SVT ar depăși costurile Teracom de transmitere a SVT: din 2008 până în 2013, SVT ar trebui să plătească, în fiecare an, către Teracom cu mult în plus pentru costurile sale de transmisie. În 2013, plățile SVT au fost estimate la 2,3 ori ca mărime a costurilor de transmisie. Asemenea plăți ar echilibra cu mult pierderile inițiale ale Teracom și ar permite ca Teracom să înregistreze un profit cumulată de 509,61 milioane SEK până în 2013. Comisia are dubii cu privire la faptul că acest profit ar fi rezultatul unor condiții normale de piață și și-a exprimat îngrijorarea că profitul ar putea reprezenta ajutor de stat în favoarea Teracom (a se vedea decizia de deschidere, paragraful 32).

Tabelul 2:

Plățile pentru taxele de transmisie ale SVT către Teracom din anul 2002 până în 2013, precum a fost prezentat în decizia de deschidere

Anul	Plățile de la SVT către Teracom (1)	Costurile Teracom de transmitere a SVT în sistem analog (2)	Costurile Teracom de transmitere a SVT în sistem digital (3)	Costurile totale ale Teracom de transmitere a SVT (4 = 2 + 3)	Profiturile anuale estimate ale Teracom (5 = 4-1)	Profiturile/pierderile cumulate ale Teracom (6)
2002	485	480	160	640	- 155,00	- 155,00
2003	523	480	160	640	- 117,00	- 272,00
2004	556,46	480	160	640	- 83,54	- 355,54
2005	591,79	480	160	640	- 48,21	- 403,75
2006	256,19	240	160	400	- 143,81	- 547,56
2007	273,79	120	160	280	- 6,21	- 553,77
2008	291,58		160	160	131,58	- 422,19
2009	309,57		160	160	149,57	- 272,61
2010	327,77		160	160	167,77	- 104,85
2011	346,16		160	160	186,16	81,31
2012	364,75		160	160	204,75	286,06
2013	383,55		160	160	223,55	509,61

5.2. Garanția de stat eliberată în favoarea Teracom

(49) În baza informațiilor disponibile în momentul emiterii deciziei de deschidere, Comisia a avut motive să suspecteze eliberarea unei garanții de creditare în favoarea sau cel puțin care era disponibilă pentru Teracom.

(50) Pe durata anului 2001, pentru motive care în principal erau legate de investițiile Teracom în televiziunea terestră digitală, predicțiile legate de solvența Teracom nu au fost foarte optimiste și s-a așteptat ca solvența acesteia să continue să se înrăutățească⁽⁵⁷⁾. În consecință, exista un risc mare ca Teracom să nu respecte contractele pentru transmisia programelor SVT și TV4, dar chiar să nu aibă mijloacele pentru dezvoltarea și operarea rețelei terestre digitale în totalitate. În plus, exista riscul ca Teracom să nu poată onora datoriile către creditori.

(51) O propunere din partea Guvernului din noiembrie 2001 a recomandat o garanție de credit de maximum 2 000 milioane SEK (aproximativ 210 milioane EUR) care să fie acordată companiei Teracom. Teracom ar trebui să plătească un onorariu pentru acoperirea riscurilor și costurilor de ordin administrativ implicate de acordarea garanției, iar garanția era limitată în timp⁽⁵⁸⁾. Această propunere a fost aprobată de Parlament în februarie 2002⁽⁵⁹⁾. Potrivit informațiilor disponibile Comisiei în momentul adoptării deciziei de deschidere, ulterior aprobării, Guvernul a luat decizia de acordare a unei garanții de creditare în favoarea Teracom.

(52) Comisia explică faptul că aplicarea articolului 87(1) din Tratatul CE pentru garanțiile de credit acordate de către un stat membru în Notificarea referitoare la Ajutorul de stat sub formă de garanții („Notificare cu privire la garanții”) ⁽⁶⁰⁾. În conformitate cu secțiunea 4 din Notificarea cu privire la garanții, doar îndeplinirea tuturor condițiilor asigură că o garanție emisă de un anumit stat nu reprezintă ajutor de stat în conformitate cu prevederile articolului 87(1) ⁽⁶¹⁾.

⁽⁵⁷⁾ A se vedea Raportul Interimar Teracom pentru trimestrul al doilea din 2002.

⁽⁵⁸⁾ A se vedea Legea Guvernului 2001/02:76.

⁽⁵⁹⁾ A se vedea Decizia Parlamentului 2001/02:KrU07; Rskr. 2001/02:149.

⁽⁶⁰⁾ A se vedea Nota Comisiei cu privire la implementarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE referitoare la ajutorul de stat sub formă de garanții, JO C 71, 11.3.2000, p. 7.

⁽⁶¹⁾ Aceste condiții sunt: (i) este posibil ca împrumutul să nu se afle în dificultăți financiare; (ii) împrumutul trebuie ca, în principiu, să poată obține un credit în condițiile de piață de pe piețele financiare fără intervenții din partea statului; (iii) garanția ar trebui să fie legată de o anumită tranzacție financiară, fie pentru o sumă maximă, să nu acopere mai mult de 80 % din creditul datorat sau alte obligații de ordin financiar (cu excepția titlurilor de valoare sau altor investiții similare) și să nu fie deschis; și (iv) prețul de piață pentru garanție nu ar trebui plătit (ceea ce reflectă, printre alte lucruri, suma și durata garanției, garanția dată de către împrumutat, poziția financiară a împrumutatului, sectorul de activitate și perspectivele, ratele standard și alte condiții de ordin economic).

(53) În baza acestui istoric referitor la garanție și la motivele deciziei de emiterie a acesteia – precum este explicat în decizia de deschidere (situația financiară precară a Teracom și solvența scăzută), Comisia avea motive să creadă că este posibil ca acele condiții stabilite în secțiunea 4 a Notificării de garanție să nu fie îndeplinite și că această garanție de credit reprezenta ajutor de stat către Teracom.

5.3. Injecția de capital

(54) În baza informațiilor referitoare la poziția financiară a Teracom disponibile în momentul adoptării deciziei de deschidere, Comisia nu putea exclude contribuția condiționată a acționarilor sub forma de injecție de capital reprezenta ajutor de stat către Teracom.

(55) Cu toate că reorganizarea Teracom a început cu reorganizarea tuturor activităților Grupului în 2002 pentru îmbunătățirea situației financiare⁽⁶²⁾ și în ciuda faptului că previziunile pe vânzări era în creștere, Teracom încă înregistra pierderi și insolvența sa era în scădere⁽⁶³⁾. În conformitate cu informațiile disponibile pentru Comisie în momentul adoptării deciziei de deschidere, rata solvenței Teracom era de 20 % la sfârșitul anului 2002, pe când creditorii cereau o rată de solvență la nivelul a 25 % (nivelul la care Grupul era, conform informațiilor deținute de Comisie, se pare la 30 %) ⁽⁶⁴⁾. Teracom și creditorii acesteia împreună au cerut prin urmare ca lui Teracom să i se acorde o injecție de capital ⁽⁶⁵⁾.

(56) În conformitate cu informațiile deținute de Comisie, Guvernul a concluzionat că situația financiară precară a Teracom era de natură temporară, ocazionată de costurile mari de investiții și operative și de faptul că, pe termen lung, Teracom va fi o companie viabilă cu o poziție puternică pe piață și un model de afaceri. În luna martie 2003, Guvernul a propus ca Parlamentul să îl autorizeze să acorde companiei Teracom o contribuție suplimentară din partea acționarilor sub formă de injecție de capital care să se ridice la aproximativ 500 milioane SEK (aproximativ 52,5 milioane EUR) ⁽⁶⁶⁾. După aprobarea din Parlament din luna mai 2003 și semnarea unui acord cu Teracom în luna iunie 2003, statul a acordat companiei Teracom o contribuție condiționată din partea acționarilor.

⁽⁶²⁾ A se vedea, de exemplu Raportul Interimar Teracom pentru cel de al doilea trimestru din 2002.

⁽⁶³⁾ *Ibid.*

⁽⁶⁴⁾ Acest lucru este definit ca fiind o rată consolidată de dividende/bunuri fixe.

⁽⁶⁵⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 39.

⁽⁶⁶⁾ A se vedea Prop. 2002/03:64. Contribuția limitată a acționarilor nu reprezintă un împrumut. Contribuția limitată a acționarilor înseamnă că returnarea are loc prin plata de dividende, imediat ce compania dispune de destul capital propriu conform bilanțului. Potrivit acordului dintre stat (prin intermediul Guvernului) și Teracom, a existat o condiție conform căreia returnarea ar trebui să înceapă imediat ce Teracom dispunea de destule mijloace financiare în această privință. De asemenea, se menționează în mod expres că această contribuție se face în „termeni de piață” și că returnarea prevăzută este identică cu cea făcută ocazionată de contribuția limitată a acționarilor într-o „companie competitivă din punct de vedere economic.”

- (57) În luna martie 2003, înainte de adoptarea propunerii, Guvernul a informat Comisia în legătură cu intenția de a înainta o propunere către Parlament cu privire la injectarea de capital. Conform Guvernului, cu toate acestea, acest lucru nu a reprezentat o notificare formală către Comisie ⁽⁶⁷⁾.
- (58) Informațiile disponibile pentru comisie indicau faptul că, prin urmare, înainte de injectarea de capital, solvența Teracom era sub cea cerută de 25 %. Acest lucru a dus la concluzionarea că este posibil ca tranzacția să nu mai aibă loc în condiții similare cu cele de pe piața privată de creditare (de exemplu, că un creditor privat ar fi luat aceiași decizie de injectare de capital în compania). Prin urmare, Comisia ar fi putut să nu excludă faptul că injecția de capital ar reprezenta ajutor de stat.

5.4. Motive de inițiere a procedurii formale de investigație

- (59) Informațiile disponibile Comisiei în momentul inițierii procedurii sugerau că nu este exclus ca toate cele trei măsuri presupune de ajutor de stat îndeplineau cerințele stabilite la articolul 87 alineatul (1) și, prin urmare, reprezentau ajutor de stat.
- (60) În plus, în momentul deciziei de deschidere, Comisia nu deținea nici un fel de informații care să sugereze că ajutorul ar fi fost compatibil cu prevederile Tratatului CE. Nici una dintre derogările stabilite în articolele 87(2), 87(3) sau 86 (2) nu păreau a fi aplicabile și era problematic și apăsător că Suedia nu a ținut cont de principiul neutralității tehnologice pe durata procesului de digitalizare.
- (61) Prin urmare Comisia a inițiat o procedură formală de investigare pentru a oferi oportunitatea Suedia și celorlalte părți interesate de a înainta comentariile asupra evaluării preliminare realizate de Comisie, precum se stipulează în decizia de deschidere.

6. COMENTARIILE DIN PARTEA CELOR INTERESAȚI

6.1. B2 Bredband AB („B2”)

- (62) B2 este de acord cu toate acuzațiile stabilite în decizia de deschidere. Potrivit B2, avantajele acordate companiei Teracom pot modifica cadrul concurențial pentru televiziunea prin satelit digital, dar și pentru cea prin cablu digital. Pentru distribuția în bandă de mare frecvență, televiziunea multicast va deveni un produs important în următorii ani ⁽⁶⁸⁾.

6.2. ECCA

- (63) ECCA nu are comentarii specifice în ceea ce privește informațiile prezentate în decizia de deschidere, dar salută examinarea din partea Comisiei a serviciilor terestre digitale din Suedia. Acest lucru este cu atât mai important cu cât anumite state intervin pentru finanțarea unei noi

infrastructuri și, în mod deosebit, a rețelelor și a serviciilor terestre digitale. În conformitate cu cele precizate de ECCA, aceste politici deja influențează comportamentul consumatorilor față de serviciile prin cablu.

- (64) În plus, conform ECCA, procedurile și condițiile stabilite pentru aceste platforme de către autoritățile naționale și regionale sunt discriminatorii la tip și au efectul de a pune pe alți operatori de platformă cu un dezavantaj competitiv. Conform ECCA, investitorii de capital sunt neîncredători să investească în infrastructură dacă este probabil ca autoritățile publice să promoveze stabilirea unei infrastructuri concurente capabilă să ofere aceleași tipuri de servicii ca cele oferite de tarifele subvenționate. Acest lucru ar putea avea efecte foarte negative asupra disponibilității finanțării de care este nevoie pentru consolidarea industriei de cablu, actualizarea rețelelor și introducerea de noi servicii ⁽⁶⁹⁾.

6.3. ESOA

- (65) Potrivit ESOA, autoritățile din Suedia acordă un ajutor ilegal de stat companiei Teracom. Efectul acestui ajutor constă în favorizarea soluției tehnologice terestre în defavoarea celorlalte, precum ar fi soluțiile prin cablu și satelit, ceea ce distorsionează competiția datorită faptului că ajutorul de stat îi permite companiei Teracom să reducă costurile și să reducă tarifele care în mod normal ar trebui date de condițiile de piață.
- (66) Potrivit ESOA, operarea de sateliți pentru transmisiile digitale de TV necesită investiții semnificative. Cu toate acestea, într-o piață cu distorsiuni, sateliții reprezintă competitori puternici pentru soluțiile digitale terestre (inclusiv cablu). Dat fiind că tranziția de la metoda analogică la cea digitală de transmisie este în derulare în toată Uniunea Europeană, ESOA își exprimă îngrijorarea că intervenții similare celor înregistrate în Suedia se pot repeta în alte state membre ⁽⁷⁰⁾.

6.4. NSAB

- (67) NSAB este de acord cu argumentele avansate în plângere și este de acord cu acuzațiile care se aduc în decizia de deschidere. Cu toate acestea, pune la îndoială dacă cifrele comunicate de către autoritățile suedeze ca răspuns la decizia de deschidere corespund cu toate plățile făcute de către SVT pentru Teracom și dacă acestea dau o viziune corectă și clară asupra sumelor efectiv plătite. Prin urmare, urgencează Comisia să ceară informații suplimentare și explicații din partea Guvernului.
- (68) Cu privire la argumentele Guvernului în favoarea emisiei digitale terestre în comparație cu cea digitală prin satelit, NSAB notează că în unele țări vecine sunt doar puține case unde nu se pot primi emisii prin satelit. În plus, se reliefează faptul că în țări precum ar fi, de exemplu, Finlanda, 10 % din căminele care se află sub acoperirea rețelei terestre digitale adecvate, înregistrează probleme cu recepția. Mai

⁽⁶⁷⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 50.

⁽⁶⁸⁾ A se vedea nota de subsol 4 de mai sus.

⁽⁶⁹⁾ A se vedea nota de subsol 5 de mai sus.

⁽⁷⁰⁾ A se vedea nota de subsol 6 de mai sus.

mult, se menționează faptul că, potrivit BBC, 25 % din căminele din Regatul Unit nu pot urmări televiziunea digitală terestră datorită echipamentelor neadecvate de antenă.

- (69) În cele din urmă, NSAB pune sub semnul întrebării neutralitatea raportului lui Öhrlings PriceWaterhouseCoopers („PWC”) referitor la injecția de capital de la Teracom Group. De asemenea, susține că raportul se bazează pe prognoze de afaceri pentru Teracom și pe presupuneri foarte optimiste, de exemplu cea cu privire la numărul estimat de abonați ⁽⁷¹⁾.

6.5. Telenor Broadcast

- (70) Telenor Broadcast nu adoptă o poziție cu privire la întrebarea dacă măsurile presupuse în prezentul caz reprezintă sau nu ajutor de stat. Cu toate acestea, pune accentul pe faptul că ajutorul oferit platformei terestre digitale îi vor pune pe ceilalți operatori de platforme în fața unui dezavantaj concurențial; pe piețele de distribuție, unde serviciile de televiziune sunt oferite consumatorilor și pe piețele de transmisie, unde capacitatea infrastructurii de transmisie este oferită emitenților.
- (71) Teracom (inclusiv Boxer) este activ ca furnizor de servicii de transmisie către emitenți și servicii de televiziune către consumatori și este capabilă să folosească ajutorul de stat pentru subvenționarea ambelor activități. În partea inferioară a lanțului de distribuție acest lucru se poate face fie prin furnizarea de servicii TV la tarife mai joase sau prin oferirea mai multor dispozitive de recepție care ar fi fost fezabile din punct de vedere economic fără acordarea de ajutor de stat. Potrivit Telenor Broadcast, acest lucru este de o importanță crucială în această etapă de dezvoltare către o piață unică pentru toate platformele.

- (72) De asemenea, Telenor Broadcast ridică întrebarea referitoare la obligația SVT de acoperire a 99,8 % din populația Suediei prin intermediul rețelei terestre și dacă acest lucru reprezintă ajutor de stat și pune sub semnul întrebării dacă transmisia terestră este mijlocul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor de distribuție a semnalului TV ⁽⁷²⁾.

6.6. TeliaSonera

- (73) TeliaSonera nu adoptă o poziție cu privire la întrebarea dacă aceste măsuri din cazul de față sunt comparabile cu cele din Tratatul CE. Cu toate acestea, se pune accentul pe neutralitatea competitivă a diferitelor infrastructuri tehnice de pe piața distribuției de televiziune ⁽⁷³⁾.

⁽⁷¹⁾ A se vedea nota de subsol de mai sus.

⁽⁷²⁾ A se vedea nota de subsol de mai sus.

⁽⁷³⁾ A se vedea nota de subsol de mai sus.

6.7. UGC

- (74) UGC nu adoptă o poziție cu privire la compatibilitatea măsurilor presupuse din cazul de față cu prevederile din Tratatul CE. Cu toate acestea, în același timp sprijină cu tărie realizarea unei investigații mai aprofundate din partea Comisiei. Mai mult, susține că genul de concurență susținut de către stat poate servi doar la distorsionarea pieții. Din acest punct de vedere, nu poate exista nici o justificare pentru implicarea statului în dezvoltarea televiziunii terestre digitale bazată pe argumentul interesului public. În cazul în care oferirea de televiziune digitală reprezintă o cauză de interes public, există multe infrastructuri alternative pentru realizarea acestui lucru ⁽⁷⁴⁾.

6.8. Viasat

- (75) Viasat salută investigația Comisiei și adoptă opinia că rezultă cu claritate din decizia de deschidere că Teracom (inclusiv Boxer) a primit fonduri considerabile care reprezintă un ajutor de stat ilegal. Este de acord în totalitate cu concluziile din decizia de deschidere. Conform Viasat, transmisia prin satelit reprezintă o platformă de distribuție mult mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și posibilitatea ca Guvernul să favorizeze rețeaua terestră va duce la reducerea posibilității de alegere a consumatorului și la reducerea calității produselor disponibile.
- (76) Viasat adaugă faptul că Boxer a beneficiat de asemenea de un ajutor suplimentar din postea statului nu doar prin intermediul Teracom, dar și în mod direct de la SVT. Spre deosebire de distribuitorii de emisii (inclusiv Viasat), Boxer nu trebuie să plătească nici o taxă pentru drepturile de distribuție pentru programele SVT ⁽⁷⁵⁾.

7. COMENTARIILE DIN PARTEA SUEDEI

- (77) În răspunsul trimis pe data de 29 octombrie, Guvernul adoptă opinia conform căreia nu a existat nici un fel de ajutor către Teracom care să fie între în contravenție cu obligațiile Suediei conform prevederilor din Tratatul CE. Se susține în principal faptul că decizia de deschidere s-a bazat pe informații incomplete și deseori inexacte.

7.1. Plățile către Teracom a tarifelor de transmisie SVT, presupuse a fi suplimentare

- (78) Conform Guvernului, SVT nu a efectuat și nu va face plăți suplimentare către Teracom pentru serviciile de transmisii pe rețeaua terestră digitală și analogică. În plus, Guvernul pretinde că evaluarea Comisiei din decizia de deschidere se bazează pe cifre inexacte.

⁽⁷⁴⁾ A se vedea nota de subsol de mai sus.

⁽⁷⁵⁾ A se vedea nota de subsol de mai sus.

- (79) În primul rând, în decizia de deschidere, Comisia analizează costurile Teracom pe rețeaua terestră digitală (coloana 3 din tabelul) fără TVA, cu toate că toate celelalte cifre din același tabel includeau TVA. Conform Guvernului, toate cifrele ar trebui să fie fără TVA pentru a le putea compara ⁽⁷⁶⁾. de mai jos prezintă tabelul relevant din decizia de deschidere corectată pentru TVA. Conform acestor cifre corectate, profiturile cumulate ale Teracom vor fi semnificativ reduse în anul 2013 (23,7 milioane SEK), în comparație cu suma indicată în decizia de deschidere (509,61 milioane SEK).

Tabel 3:

Plățile de taxe de transmitere de la SVT 2002 la 2013

(fără TVA)

Anul	Plățile de la SVT către Teracom fără TVA (1)	Costurile Teracom de transmitere SVT în analog fără TVA (2)	Costurile Teracom de transmitere a SVT în sistem digital (3)	Costurile totale ale Teracom de transmitere SVT fără TVA (4 = 2 + 3)	Profitul/pierderile anuale ale Teracom (5 = 4 - 1)	Profitul/pierderile cumulate ale Teracom (6)
2002	388,0	384	160	544	- 156,0	- 156,0
2003	418,4	384	160	544	- 125,6	- 281,6
2004	445,2	384	160	544	- 98,8	- 380,4
2005	473,4	384	160	544	- 70,6	- 451,0
2006	205,0	192	160	352	- 147,1	- 598,1
2007	219,0	96	160	256	- 37,0	- 635,0
2008	233,3		160	160	73,3	- 561,8
2009	247,7		160	160	87,7	- 474,1
2010	262,2		160	160	102,2	- 371,9
2011	276,9		160	160	116,9	- 255,0
2012	291,8		160	160	131,8	- 123,2
2013	306,8		160	160	146,8	23,7

Sursa: Răspunsul din data de 29 octombrie, p. 25. Cu toate acestea, notați că tabelul include încă numărul de erori care sunt explicate și corectate în Tabelul 4 de mai jos.

- (80) În al doilea rând, Guvernul susține că decizia de deschidere a Comisiei se bazează pe estimări ale costurilor ocazionate de către Teracom la transmisia SVT dintr-o perioadă așa de îndepărtată ca anul 2001 (a se vedea coloanele 3 și 4 din și respectiv). Potrivit Guvernului, costurile actuale ale Teracom au fost semnificativ diferite de aceste estimări (a se vedea de mai jos) și, în vederea susținerii acestei afirmații, Guvernul a înaintat cifrele exacte. Diferența este foarte notabilă în ceea ce privește costurile Teracom referitoare la rețeaua terestră digitală unde costurile au fost inițial estimate la suma de 160 milioane SEK pe an. Această estimare se baza pe o rată de acoperire a rețelei digitale de 98 % și pe o funcționalitate completă a rețelei în anul 2002 incluzând, de exemplu, o cădere pe plan regional („regional nedbrytbarhet”) a semnalelor de transmisie și pe măsuri de sporire a securității („säkerhetsåtgärder”) ⁽⁷⁷⁾. Cu toate acestea, doar în cursul anului 2005 rețeaua terestră digitală a funcționat la acest nivel, iar costurile Teracom de transmitere prin SVT prin intermediul platformei digitale a început să corespundă cu estimările originale (a se vedea tabelul 4 de mai jos). Cifrele înaintate care reliefează costurile efective ale Teracom sunt legate de asemenea de îngrijorarea exprimată de către Comisie în decizia de deschidere conform căreia costurile de transmitere a SVT erau, în faza inițială de derulare, sub 160 milioane SEK ⁽⁷⁸⁾.

⁽⁷⁶⁾ În mod deosebit, Guvernul a reliefat că tarifele de transmisie pe care Teracom le percepe SVT include TVA și că sumele pe care SVT le primește din contul de distribuție pentru acest lucru. Teracom nu beneficiază din restituirea purtătoare de TVA, fiindcă trebuie să plătească acești bani către autoritatea fiscală. A se vedea răspunsul din 20 martie, întrebarea 2.

⁽⁷⁷⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 34.

⁽⁷⁸⁾ A se vedea Decizia de deschidere, paragraful 36.

- (81) În al treilea rând, Guvernul a reliefat că plățile taxelor de transmitere a SVT către Teracom, precum sunt prezentate în decizia de deschidere (coloana 1 din Tabelul 2 și Tabelul 3 de mai sus) nu corespund cu plățile efective ale SVT, cu se referă la finanțarea care se intenționa a fi transferată din contul de distribuție către SVT. Aceste fonduri au fost la dispoziția SVT pentru plata pentru transmisia terestră, dar nu exista nici o obligație pentru SVT ca aceste fonduri să fie folosite doar în acel scop ⁽⁷⁹⁾. De asemenea, Guvernul a atras atenția Comisiei că, contrar presupunerii inițiale, SVT urmează a primi suma de 384 milioane SEK (fără TVA) în 2006 de la contul de distribuție în loc de 205 milioane SEK (fără TVA), precum se estima în decizia de deschidere ⁽⁸⁰⁾.
- (82) Tabelul 4 de mai jos prezintă plățile efective ale SVT către Teracom (coloanele de la 1a la 1c) și costurile efective ale Teracom de transmisie a SVT (coloanele 2 până la 4) pentru perioada cuprinsă între 1999 și 2006 ⁽⁸¹⁾. În plus față de programarea în timp acoperită în decizia de deschidere, tabelul include anii 1999, 2000 și 2001. Potrivit Guvernului, aceste cifre permit Comisiei să verifice că întreaga perioadă de la lansarea rețelei terestre digitale în aprilie 1999 SVT nu a făcut plăți suplimentare către Teracom. Informațiile cu privire la acești ani suplimentari tratează de asemenea problema ridicată de către Comisie în decizia de deschidere ⁽⁸²⁾, și anume că SVT a primit fonduri suplimentare pe durata fazei inițiale al implementării rețelei terestre digitale (din 1997 până în I 2001), de exemplu înainte crearea contului de distribuție. Guvernul a stabilit cu claritate că SVT a primit, pe durata acestei perioade, în total suma de 300,3 milioane SEK pentru reînnoire tehnică („teknisk förnyelse”). Din această sumă, [...] milioane SEK au fost cheltuite pe serviciile de transmisie digitală ([...] milioane SEK în 2000 și [...] milioane SEK în 2001). Aceste cifre sunt incluse în tabelul 4 (coloana 1b) și sunt considerate la efectuarea calculului profiturilor și pierderilor Teracom în afacerile cu SVT.
- (83) În baza costurilor și tarifelor prezente ale Teracom, Tabelul 4 ilustrează, pentru fiecare an între 1999 și 2006, profiturile sau pierderile Teracom în afacerile cu SVT (coloana 5). Se pare că, în fiecare an cu excepția anului 2005, plățile totale ale SVT pentru transmisia analogică și digitală către Teracom (coloana 1c) au fost sub costurile totale ale Teracom de transmitere a SVT (coloana 4). Pe durata întregii perioade, Teracom a înregistrat de fapt pierderi la transmiterea SVT de ordinul a 149,5 milioane SEK.

Tabelul 4:

Taxele efective de transmisie SVT și costurile efective de transmisie a Teracom din 1999 până la 2006 (fără TVA)

Anul	Taxe analoge SVT (1a)	Taxe digitale SVT (1b)	Taxe totale ale SVT (1c)	Costurile Teracom de transmitere în sistem analog SVT în analog fără TVA (2)	Costurile Teracom de transmitere a SVT în digital (3)	Costurile totale Teracom de transmitere SVT fără TVA (4 = 2 + 3)	Profiturile/pierderile anuale ale Teracom (5 = 4-1c)	Profiturile/pierderile cumulate ale Teracom (6)
1999	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 10,3	- 10,3
2000	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 31,8	- 42,1
2001	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 24,1	- 66,2
2002	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 18,9	- 85,1
2003	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 3,6	- 88,7
2004	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 58,2	- 146,9
2005	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	17,5	- 129,4
2006	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 20,1	- 149,5

Sursa: Anexa 6 la răspunsul din data de 20 martie. Pentru cifrele cu asterisc, a se vedea explicația din nota de subsol 81.

⁽⁷⁹⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, secțiunea 3.6.2., p. 32.

⁽⁸⁰⁾ A se vedea și răspunsul din 20 martie, anexa 7.

⁽⁸¹⁾ [...]

⁽⁸²⁾ A se vedea decizia de deschidere, paragraful 36.

- (84) Guvernul a oferit Comisiei explicații referitoare la pierderile ocazionate de către Teracom la transmisiile SVT pe durata perioadei cuprinse între 1999 și 2006. Mai întâi, potrivit Guvernului, tarificarea practică de Teracom cu privire la rețeaua terestră digitală se baza pe numărul efectiv de consumatori (așa-numita rată de penetrare), care, pe durata fazei inițiale a implementării, s-a situat sub așteptări. În al doilea rând, pentru a acorda emitenților un stimulente pentru a începe transmisiile terestre digitale, Teracom inițial nu a putut percepe tarife pe transmisie care ar fi acoperit în totalitate costurile sale. În cele din urmă, costurile Teracom, așa cum sunt acestea prezentate în Tabelul 4, includ costurile imputate, precum ar fi rata de recuperare cerută de proprietar. Asemenea costuri imputate nu sunt considerate pierderi în conformitate cu regulile contabile⁽⁸³⁾.
- (85) De asemenea, Guvernul a înaintat tarifele și costurile efective ale Teracom de transmitere a programelor, altele decât SVT în rețelele terestre digitale și analoge⁽⁸⁴⁾, în mod deosebit costurile și tarifele principalului emițător concurent al Suediei, TV4, care este de asemenea singurul emitent prezent pe rețeaua terestră analogică. În măsura în care datele indică faptul că SVT a plătit tarife de transmisie mai mari decât TV4, aceste diferențe de preț pot, potrivit Guvernului, fi explicate prin intermediul cerințelor speciale pentru transmisiile SVT, de exemplu, o rată de acoperire SVT mai mare și o utilizare mai mare de capacitate, căderile pe plan regional ale semnalelor de transmisie SVT și măsuri îmbunătățite de securitate⁽⁸⁵⁾.

7.2. Garanția de credit pretinsă a fi emisă în favoarea Teracom

- (86) Potrivit Guvernului, nu s-a emis niciodată o garanție de credit. Cu toate acestea, Guvernul admite că Parlamentul a adoptat o decizie în februarie 2002 prin care autoriza Guvernul să emită o garanție pentru creditare⁽⁸⁶⁾.
- (87) Precum s-a menționat de către Guvern, este important să se observe că, în conformitate cu Constituția Suediei, doar Guvernul și nu Parlamentul poate face angajamente de ordin financiar către terțe părți (precum ar fi Teracom) cu privire la fondurile care aparțin bugetului de stat. Cu toate acestea, Guvernul nu poate să se angajeze în asemenea obligații fără o aprobare prealabilă din partea Parlamentului. De asemenea, în cazul de față, Guvernul ceruse Oficiului Național de Datorii să i se acorde obligația de emisie a garanției⁽⁸⁷⁾.
- (88) Potrivit Guvernului, odată ce a fost obținută aprobarea din partea Parlamentului, în iunie 2002 Guvernul, prin decizie, a cerut Oficiului Național de Datorii să emită o garanție de credit în favoarea Teracom și să decidă asupra tarifului
- perceput companiei Teracom pentru riscurile implicate și costurile administrative. Cu toate acestea, Guvernul pune accentul asupra faptului că această decizie specifică faptul că Oficiul Național de Datorii a trebuit să ia în considerare regulile CE referitoare la ajutorul de stat pentru a vedea dacă garanția este compatibilă cu acestea și, în caz contrar, să adune informațiile necesare pentru notificare conform prevederilor articolului 88(3) din Tratat⁽⁸⁸⁾. În plus, Oficiul Național de Datorii a trebuit să facă o evaluare de risc asupra garanțiilor emise de stat. Este important, înainte de această decizie a Oficiului Național de Datorii referitoare la suma garanției, perioada de timp și nivelul tarifului și înainte de stabilirea faptului că garanția nu are trebui să încalce regulile CE referitoare la ajutorul de stat, garanția nu putea fi emisă⁽⁸⁹⁾.
- (89) Oficiul Național de Datorii, care s-a bazat parțial pe evaluarea preliminară de creditare derulată în perioada iulie și septembrie 2002 de către Standard & Poor's⁽⁹⁰⁾, a concluzionat că riscurile financiare implicate în emiterea unei garanții de creditare erau prea semnificative. În cazul emiterii unei garanții, s-ar fi perceput un tarif foarte mare pentru acoperirea riscurilor. În plus, Oficiul Național de Datorii a aflat că nu putea exclude faptul că o garanție de stat ar reprezenta un ajutor de stat⁽⁹¹⁾. Potrivit Guvernului, după ce Oficiul Național de Datorii a făcut publică această opinie pe data de 1 octombrie 2002, Guvernul, Oficiul Național de Datorii sau Teracom nu au mai întreprins nici un fel de acțiuni.

7.3. Injecția de capital

- (90) Potrivit Guvernului, contribuția limitată a acționarilor sub forma unei injecții de capital nu reprezintă ajutor acordat din partea statului, în înțelesul din articolul 87(1) din Tratatul CE.
- (91) Guvernul notează primul în că decizia de deschidere se bazează pe informații parțial inexacte, ceea ce face ca situația economică și financiară a Teracom să arate mai rău decât este în realitate. Insolvența Teracom nu era așa de scăzută ca cea menționată în decizia de deschidere și Teracom a înrăutățit lucrurile doar în anul 2001 și 2002, dar nu pentru anul 2003⁽⁹²⁾.
- (92) Potrivit Guvernului, Comisia, în decizia de deschidere, a făcut o evaluare greșită a situației financiare și economice a Teracom în momentul injecției de capital. Guvernul pune accent pe faptul că la sfârșitul lunii iunie 2003, când s-a injectat capital la Teracom, situația economică și financiară a companiei se schimbaseră considerabil în comparație cu perioada de timp care reprezenta baza pentru opinia negativă a Oficiului Național de Datorii la propunerea de acordare de garanții de stat pentru Teracom⁽⁹³⁾.

⁽⁸⁸⁾ A se vedea Decizia Guvernului Ku2002/483/Me din 27 iunie 2002.

⁽⁸⁹⁾ A se vedea Decizia Guvernului Ku2002/483/Me din data de 27 iunie 2002, citită împreună cu § 8, 9, 11 și 12 din Decretul de garanție (1997:1006).

⁽⁹⁰⁾ Standard & Poor's este o companie globală care oferă rate de creditare în mod independent, indici, evaluări de risc, servicii de cercetare în vederea unor investiții și evaluări. Evaluarea preliminară de creditare s-a bazat în principal pe indicatorii de ordin financiar ai companiei și nu pe o analiză detaliată de piață.

⁽⁹¹⁾ A se vedea Raportul Oficiului Național de Datorii DNR 2002/000170 din data de 1 octombrie 2002.

⁽⁹²⁾ De fapt, de la crearea sa din anul 1992, Teracom a avut pierderi doar în acești doi ani – 2001 și 2002. A se vedea Raporturile anuale ale Teracom, dar și răspunsul din 29 octombrie, pagina 40.

⁽⁹³⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 38-40.

⁽⁸³⁾ A se vedea răspunsul din 25 aprilie, întrebarea 4.

⁽⁸⁴⁾ A se vedea răspunsul din 20 martie, Anexa 6.

⁽⁸⁵⁾ A se vedea răspunsul din 20 martie, întrebarea 7 și 8. Pentru fiecare cerință specială, Guvernul de asemenea a cuantificat efectul tarifelor Teracom.

⁽⁸⁶⁾ A se vedea Decizia Parlamentului 2001/02:KrU07; Rskr. 2001/02:149.

⁽⁸⁷⁾ A se vedea Regeringsformen (1974:152), capitolul 9 § 10; Decretul referitor la garanție (1997:1006) și Legea cu privire la bugetul de stat (1996:1059). A se vedea, de asemenea, Decizia Guvernului Ku2002/483/Me din 27 iunie 2002.

(93) Precum se menționează de către Guvern, pe durata anului 2002 Teracom întreprinsese mai mulți pași în vederea remedierii problemelor sale de ordin financiar și economic. A vândut trei dintre subsidiarele sale, a redus costurile prin darea în șomaj a unei părți semnificative din forța de muncă (20 %), a realizat fuzionarea subsidiarelor, a închis părți din operațiunile sale, și și-a concentrat afacerile în locații mai puține și a redus investițiile în comparație cu anii 2000 și 2001. În plus, piața pentru televiziunea terestră digitală de dezvoltat în mod favorabil, cu o cerere din ce în ce mai mare pentru abonamente la televiziunea digitală, în mod deosebit în toamna anului 2002. Pentru Teracom, acest lucru a condus la o creștere semnificativă în vânzările anuale de abonamente de la aproximativ 100 000 la sfârșitul anului 2001 la aproximativ 140 000 la sfârșitul anului 2002. Aceste măsuri de reducere a costurilor și de creștere a vânzărilor pe durata celei de a doua părți a anului 2002 au îmbunătățit semnificativ situația financiară și economică a Teracom și, în realitate, compania a înregistrat deja profituri în primele trei luni ale anului 2003 – înainte ca Guvernul să facă propunerea către Parlament ⁽⁹⁴⁾.

(94) Guvernul explică faptul că, atunci când Oficiul Național de Datorii a comunicat opinia negativă asupra acestui lucru, Guvernul s-a decis să întreprindă o analiză mai aprofundată asupra poziției financiare și economice de la Teracom ⁽⁹⁵⁾ – în locul analizei gen instantaneu derulată de către Oficiul Național de Datorii.

(95) În mod similar cu ceea ce ar fi făcut un acționar privat, Guvernul a evaluat poziția financiară și economică a Teracom pe termen scurt și pe termen lung, în baza planurilor de afaceri pentru anii 2003 până în 2005, în baza previziunilor financiare pentru perioada 2003 până în 2010 și a comparațiilor cu alte companii și alți acționari din ramuri asemănătoare sau același domeniu. S-a concluzionat că o contribuție limitată a acționarilor sub forma unei injecții de capital în valoare de 500 milioane SEK ar îmbunătăți solvența Teracom și ar permite Teracom ca, ulterior, să genereze destule profituri pentru returnarea injecției de capital într-o perioadă rezonabilă de timp. Guvernul susține că, în această situație, injecția de capital a acționarilor nu a reprezentat un ajutor de stat. Potrivit Guvernului, un investitor privat, în asemenea situație, ar fi fost pregătit să contribuie cu capital deoarece previziunile financiare pe termen lung și scurt pentru Teracom erau pozitive ⁽⁹⁶⁾.

(96) Guvernul adaugă faptul că, în acest context și contrar a ceea ce ar fi trebuit să facă, Comisia nu a luat în considerare toți factorii relevanți la examinarea faptului dacă ar fi fost de așteptat ca injecția de capital să genereze rezultatele așteptate. Comisia i-a limitat analiza la pierderile Teracom din trecut și la rata de insolvență a acesteia. În opinia Guvernului, Comisia a greșit de asemenea în compararea statului cu un creditor extern, ci ar fi trebuit să îl compare cu un acționar privat, despre care se poate presupune să

aibă o abordare pe termen lung asupra investiției. Statul deține 100 % din Teracom, ceea ce implică de asemenea un interes pe termen lung, nu ca în cazul deținerii unei minorități ⁽⁹⁷⁾.

(97) Pentru a susține suplimentar argumentele aduse, Guvernul a înaintat un raport realizat de către PWC, o companie independentă de audit, care a fost solicitată de către cerut Guvern să revizuiască decizia acestuia referitoare la injecția de capital. Raportul evaluează situația economică și financiară a Teracom în momentul injecției de capital și în baza informațiilor disponibile în acel moment pentru decizia Guvernului. Raportul concluzionează că Guvernul a avut destule informații pentru a decide asupra realizării acestei injecții și că profitabilitatea pe termen lung a Teracom era la un nivel la care ar fi mulțumit pe un investitor privat ⁽⁹⁸⁾.

(98) În cele din urmă, Guvernul crede că în acest caz Comisia nu a luat suficient în considerare contextul mai larg al injecției de capital. De exemplu, ar fi trebuit să ia în considerare că injecția era necesară pentru securizarea investițiilor deja efectuate și care, pe termen lung, se credea că vor fi profitabile ⁽⁹⁹⁾.

8. EVALUAREA MĂSURILOR PRESUPUSE DE AJUTOR

(99) Pentru o măsură să poate fi caracterizată drept ajutor de stat, în înțelesul dat de către prevederile articolului 87 alineatul (1), trebuie să îndeplinească patru condiții: 1. trebuie să existe un transfer de resurse de la stat; 2. măsura respectivă trebuie să implice un avantaj economic pentru primitor; 3. măsura nu trebuie să distorsioneze sau să amenințe să distorsioneze concurența; și 4. măsura trebuie să afecteze comerțul între statele membre.

8.1. Plățile tarifelor de transmisie SVT către Teracom

8.1.1. Avantajul economic

(100) Pentru a stabili dacă tarifele de transmisie pe care SVT le plătește Teracom pentru transmisia terestră conferă un avantaj economic companiei Teracom, trebuie examinat dacă SVT a plătit sau, pe viitor, urmează a plăti sume care depășesc ceea ce Teracom s-ar putea aștepta în mod rezonabil să obțină de la consumatori în condiții normale de piață.

(101) Mai întâi, Comisia a investigat dacă, de la lansarea televiziunii terestre digitale în Suedia în 1999 până în anul 2006, SVT a plătit către Teracom mai mult de costurile Teracom de transmitere SVT. Pe când calculele din decizia de deschidere s-au bazat în mare măsură pe estimările plăților SVT și costurilor Teracom, Comisia, în prezenta decizie, s-a bazat pe calculele care reieșeau din cifrele efective (a se vedea de mai jos). Aceste cifre demonstrează că, în perioada cu începere din 1999 până în 2006, SVT nu

⁽⁹⁴⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 38 și 39, Rapoartele anuale ale Teracom din 2002 și 2003.

⁽⁹⁵⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 39.

⁽⁹⁶⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 39, 40 și 51-56.

⁽⁹⁷⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 51 și 53.

⁽⁹⁸⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, Anexa 33.

⁽⁹⁹⁾ A se vedea răspunsul din 29 octombrie, p. 55 și 56.

a făcut plăți suplimentare către Teracom. De fapt, privite pe întreaga perioadă, plățile SVT au fost sub costurile Teracom de transmisie SVT, de unde au rezultat pierderi care se ridică la aproximativ 149,5 milioane SEK. Fiindcă această cifră (149,5 milioane SEK) include plățile pentru transmisii analoge și digitale, acest lucru indică de asemenea că nu au existat o subvenționare încrucișată, în sensul că Teracom a taxat suplimentar pentru transmisii analoge în vederea folosirii banilor pentru operațiunile sale digital.

(102) În al doilea rând, Comisia a verificat dacă Teracom a perceput tarife mai mari către SVT decât cele pentru alte canale comerciale și, în acest mod, au beneficiat de un avantaj economic pentru SVT. În această privință, Comisia notează că tarifarea Teracom se supune principiului egalității de tratament, de exemplu Teracom aplică aceiași termeni și condiții tuturor clienților săi⁽¹⁰⁰⁾. Mai exact, Comisia notează că tarifarea Teracom pentru transmisiile analoge au fost bazate pe costuri încă din anul 1992 și că tarifele pentru transmisiile digitale sunt stabilite prin intermediul așa-numitului model de penetrare în care parametrii sunt aceiași pentru toți clienții Teracom⁽¹⁰¹⁾. Comisia a comparat de asemenea prețurile efective pe care Teracom le percepea către SVT și către alte canale din rețeaua terestră digitală. Pe când Teracom a perceput un tarif mai mare SVT decât, spre exemplu, canalului comercial TV4, această diferență de preț se datorează serviciilor suplimentare pe care SVT le cere de la Teracom⁽¹⁰²⁾. Prin urmare Comisia nu a găsit indicii că SVT este supusă unor termeni și condiții mai puțin favorabile (sau mai favorabile) decât alte canale sau că a perceput în mod disproportionat tarife ridicate pentru transmisie.

(103) În al treilea rând, pentru a fi complete, Comisia a investigat dacă, în viitor SVT va plăti lui Teracom mai mult decât prețul de piață normal pentru transmisie. Una dintre preocupările ridicate în decizia de deschidere a fost dacă, între anii 2008 și 2013, SVT ar face plăți suplimentare pentru transmisie către Teracom care, până în 2013, ar atinge profituri cumulate în favoarea Teracom de aproximativ 510 milioane SEK. Cu toate acestea, Comisia notează că tarifele Teracom sunt în prezent și pentru viitor previzibil supuse principiilor menționate anterior de tarifare, ceea ce va preveni perceperea unor tarife suplimentare pentru transmisie SVT⁽¹⁰³⁾. Mai mult decât atât, de când deciziile Autorității Suedeze de Reglementare în domeniul Poștei și al Telecomunicações din 2005, Teracom se supune unor reglementări ex-ante pe piețele de furnizori pentru transmisiile terestre analoge și digitale⁽¹⁰⁴⁾. Aceste decizii ar trebui, în principiu, să elimine orice risc conform căruia Teracom ar putea percepe tarife suplimentare de transmisie către SVT. În cele din urmă, precum a fost explicat și de către Guvern (a se vedea paragraful de mai sus) și contrar îngrijorării exprimate de către Comisie în decizia de deschidere, SVT nu este obligat

să folosească toate fondurile pe care le primește din contul de distribuție pentru plata Teracom pentru transmisie. SVT negociază prețul de transmisie în mod independent cu Teracom, și dacă sfârșește prin a cheltui mai puțin pe transmise decât se prevăzuse inițial, este liberă să utilizeze aceste fonduri pentru activitățile de program⁽¹⁰⁵⁾.

(104) În baza acestor considerente, Comisia adoptă poziția conform căreia, cu toate că SVT este obligat să transmită prin intermediul rețelei terestre analoge și digitale și în prezent nu are nici o alternativă de a folosi Teracom pentru serviciile sale, Teracom este restrâns în capacitatea sa de a profita de avantajul SVT ca un client captiv. În acest context, Comisia de asemenea notează că, datorită faptului că pentru emitenții comerciali este benefic să fie prezenți pe piața terestră digitală, și că plătesc tarifele respective către Teracom, este rezonabil ca SVT să facă de asemenea acest lucru.

(105) În ceea ce privește acuzațiile că Boxer a primit ajutor datorită faptului că SVT nu a plătit pentru distribuție⁽¹⁰⁶⁾, Comisia reliefează faptul că acordurile comerciale dintre emitenți și distribuitori pot lua diverse forme. Din perspectiva faptului că tranzacția efectuată între aceste două părți implică un schimb de servicii de transmisie versus disponibilitate conținut care este valoros ambelor părți, termenii și condițiile efective pot varia în mod considerabil depinzând, de exemplu, de platformele și operațiile implicate.

(106) În baza celor menționate anterior, Comisia concluzionează că tarifele de transmisie plătite de către SVT către Teracom nu conferă un avantaj economic lui Teracom și în acest fel nu constituie ajutor de stat în înțelesul atribuit prin articolul 87 alineatul (1).

8.2. Garanția de stat

(107) Conform Notei asupra garanțiilor, garanția în general se supune scopului articolului 87(1) dacă realizarea comerțului între statele membre este afectată și nu se plătește o bonificație de piață. Conform secțiunii 2 din Nota asupra garanțiilor, dacă s-a emis o garanție de stat, chiar și dacă nu se fac plăți de către un stat conform garanției, poate exista cu toate acestea un ajutor de stat conform articolului 87 alineatul (1). Acest lucru se datorează faptului că ajutorul este considerat a fi acordat în momentul acordării garanției,

⁽¹⁰⁰⁾A se vedea paragraful 41 de mai sus.

⁽¹⁰¹⁾A se vedea paragrafele 42 și 43 de mai sus.

⁽¹⁰²⁾A se vedea paragraful 85 de mai sus.

⁽¹⁰³⁾A se vedea paragraful 102 de mai sus.

⁽¹⁰⁴⁾A se vedea paragraful 12 de mai sus.

⁽¹⁰⁵⁾A se vedea paragraful 41 de mai sus.

⁽¹⁰⁶⁾A se vedea paragraful 76 de mai sus.

nu în momentul la care este invocat sau momentul la care plățile se fac conform termenilor din garanție.

deschidere, reliefa situația financiară a Teracom ca fiind mai gravă decât era în realitate.

- (108) Cu toate acestea Comisia notează faptul că, potrivit legii precedentului judiciar, de exemplu *Austria v Comisia*, a existat o promisiune necondiționată și obligatorie din punct de vedere legal de acordare a ajutorului înainte ca să se stabilească existența ajutorului ⁽¹⁰⁷⁾.
- (109) În cazul în speță, Comisia adoptă opinia conform căreia decizia Guvernului de a cere Oficiului Național de Datorii emiterea unei garanții de creditare a fost o decizie limitată și nu a conferit Teracom un drept necondiționat de a cere ca garanția de credit să îi fie emisă. Comisia notează că, conform legii din Suedia, când autoritățile care sunt subordonate administrării Guvernului emit o garanție de credit, emiterea sa este limitată de observațiile Oficiului Național de Datorii, printre alte lucruri, cu privire la insolvență și onestitate. Această caracteristică a sistemului și legilor din Suedia este cunoscută de toată lumea. De asemenea, este clar că Guvernul era la curent cu obligațiile sale conform legii comunitare, fiindcă a menționat că Oficiul Național de Datorii trebuia să ia în considerare garanția de credit conform legilor referitoare la ajutorul de stat și, dacă este necesar, să adune informațiile relevante pentru notificarea Comisiei. Important, Comisia notează că nu s-a întreprins nici o acțiune ca urmare a raportului de la Oficiul Național de Datorii. Pentru a concluziona, în baza celor de mai sus Comisia crede că nu este posibil să concluzioneze că o garanție de credit a fost emisă și că a fost făcută o promisiune necondițională și obligatorie din punct de vedere legal de acordare a ajutorului către Teracom. În consecință, nu a fost acordat nici un avantaj economic către Teracom.

8.3. Injecția de capital

- (110) În cazul în care un stat oferă resurse financiare unei companii în circumstanțele în care acest lucru nu ar fi fost acceptabil pentru un investitor care operează și funcționează în condiții normale de piață, acest lucru conferă un avantaj economic beneficiarului ⁽¹⁰⁸⁾. Pentru stabilirea dacă contribuția limitată a acționarilor sub forma unei injecții de capital acordate către Teracom la sfârșitul lunii iunie 2003 a conferit un avantaj economic pentru Teracom, acest lucru care trebuie să fie examinat este dacă injecția de capital a respectat principiile investitorului în economia de piață.
- (111) Comisia concluzionează că informațiile referitoare la situația financiară a Teracom, precum se stabilește în decizia de deschidere nu erau în totalitate corecte. Precum a fost demonstrat de către Guvern, solvența lui Teracom nu era așa de scăzută precum cea indicată în decizia de deschidere și Teracom avusese pierderi timp de doi ani și nu timp de trei ani consecutivi. Prin urmare, decizia de

- (112) După analizarea informațiilor înaintate de Guvern în răspunsul său din data de 29 octombrie, precum și în răspunsurile ulterioare, inclusiv planurile de afaceri pe termen lung și scurt ale Teracom, Comisia consideră că evaluarea Guvernului, în 2003, asupra situației financiare și economice prezente și viitoare a Teracom nu a fost realistă și că erau credibile perspectivele unei reveniri la injecția de capital.

- (113) Precum este descris în detaliu în secțiunea 7.3 de mai sus, Guvernul a făcut o evaluare a poziției financiare și economice a Teracom în baza planurilor de afaceri ale companiei pe anii 2003 până la 2005, previziunile sale financiare pentru perioada cuprinsă între 2003 și 2010 și comparații cu alte companii și alți acționari din alte domenii și industrii similare. S-a concluzionat că această contribuție limitată a acționarilor în valoare de 500 milioane SEK ar îmbunătăți solvența Teracom și ar permite companiei să genereze destul profit pentru restituirea contribuției acționarilor într-o perioadă rezonabilă de timp ⁽¹⁰⁹⁾. Estimarea pentru 2003 preciza că aceste conturi de profit și de pierdere ale Teracom vor fi pozitive. În acest context, Comisia notează că Teracom avea deja profit în primele trei luni ale lui 2003 – înainte ca Guvernul să facă propunerea către Parlament.

- (114) În cele din urmă, Comisia a revăzut raportul făcut de către PWC în numele Guvernului, care explică datele care au format baza pentru decizia Guvernului. Din perspectiva Comisiei, aceste date au oferit o baza credibilă pentru decizia de investiții. În mod particular, raportul indică faptul că, după pierderile din 2001 și 2002, Teracom era aproape de limită când a fost făcută injecția de capital. În mod special, situația financiară și economică a Teracom s-a îmbunătățit în mod considerabil în comparație cu momentul când Oficiul Național de Datorii a dat un aviz negativ asupra emiterii de garanție de credit ⁽¹¹⁰⁾.

- (115) Raportul demonstrează că alegerea Guvernului este comparabilă cu tipul de analiză realizată de către un investitor privat, care constă în evaluarea profiturilor suplimentare așteptate și dacă aceste profituri sunt suficiente pentru compensarea riscurilor investiției. Raportul calculează rata internă de returnare așteptată a investiției prin stabilirea unui flux incremental de numerar pe care îl generează. Acest lucru se face prin diferențierea între cele două scenarii alternative cu sau fără contribuția din partea acționarilor. Rata internă de returnare a investiției era prevăzută a atinge aproximativ 24 %, un nivel care ar depăși cererea din partea investitorilor de pe piața privată

⁽¹⁰⁷⁾ Cazul C-99/98 *Austria v Comisia* [2001] ECR I-1101.

⁽¹⁰⁸⁾ A se vedea Comunicarea din partea Comisiei către statele membre: Punerea în aplicare a articolelor 92 și 93 din Tratatul CE și a articolului 5 din Directiva Comisiei 80/723/EEC referitoare la achizițiile publice în sector de producție, JO C 307, 13.11.1993, p. 3.

⁽¹⁰⁹⁾ Contribuția limitată a acționarilor trebuie restituită odată ce compania demonstrează că are capital propriu gratuit în bilanț.

⁽¹¹⁰⁾ A se vedea paragrafele 93 și 94.

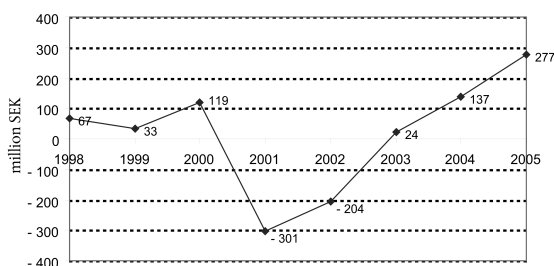
în acest sector (rata de returnare comparabilă din industrie la dividende este de 8,6 %) și compensează de asemenea pentru riscul financiar al companiei ⁽¹¹¹⁾.

(116) Cu toate că este imposibil să se stabilească cu certitudine *ex post* ce ar fi fost dacă evoluția veniturilor în absența contribuției acționarilor, Comisia notează că restituirea Teracom ls dividende a crescut de la 3 % în 2003 la 11 % în 2004 și 19 % în 2005 ⁽¹¹²⁾.

(117) Figura 3 de mai jos ilustrează restituirea Teracom pe profitabilitate în 2003, 2004 și 2005. Compania a făcut prima plată de restituire a contribuției limitate a acționarilor în 2006 ⁽¹¹³⁾.

Figura 3:

Dezvoltarea profiturilor efective ale Teracom din 1998 până la 2005

Sursa: Raporturile anuale Teracom 1998 până la 2005

(118) Prin urmare, Comisia concluzionează că această contribuție limitată a acționarilor prin intermediul unei injecții de capital s-a făcut în contextul în care acest lucru ar fi fost acceptat de către un investitor privat care funcționa după legile economiei de piață.

(119) Cu toate acestea, în acest caz particular, se ridică întrebarea dacă Teracom și-a păstrat poziția ca operator terestru exclusiv de rețea indiferent de intrarea în vigoare a Directivei referitoare la concurență în octombrie 2002, a directivei referitoare la concurența pe piețe pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice („Directiva concurenței”) ⁽¹¹⁴⁾, care interzice menținerea drepturilor

⁽¹¹¹⁾ A se vedea Raportul PWC *Bedömning av kapitaltillskott till Teracom AB enligt den marknadsekonomiska investeringsprincipen*, Anexa 33 răspunsul din 29 octombrie.

⁽¹¹²⁾ A se vedea Raporturile anuale ale Teracom din 2003 până în 2005.

⁽¹¹³⁾ A se vedea Raportul Interimar Teracom pentru cel de al doilea trimestru din 2006. Suma de restituit se ridică la 50 milioane SEK, de exemplu aproximativ o treime din contribuția limitată a acționarilor.

⁽¹¹⁴⁾ A se vedea referința la nota de subsol 15.

exclusive în sectorul respectiv, are un impact asupra evaluării ajutorului din partea statului ⁽¹¹⁵⁾.

(120) După examinarea unei măsuri posibile de ajutorare, Comisia găsește o altă situație de încălcare a Tratatului CE și trebuie să evalueze dacă ajutorul contravine prevederilor specifice din Tratatul CE, altele decât articolul 87 și 88, iar acestea sunt legate în mod indisolubil cu obiectul acordării ajutorului că este imposibil să se evalueze separat ⁽¹¹⁶⁾. În acest caz, se rezumă la faptul dacă încălcarea altei prevederi din Tratatul CE are un efect distorsionant care să poată fi demonstrată și să fie suplimentară măsurii inerente de ajutor posibil care poate stabili evaluarea Comisiei asupra măsurii ⁽¹¹⁷⁾.

(121) În cazul de față, Comisia notează că încălcarea Directivei cu privire la concurență nu face parte din măsura care este evaluată, dar rezultatele cursului de acțiune al Guvernului care sunt separate și distincte de decizia de acordare a contribuției acționarilor.

(122) În plus, cu toate că nu se poate exclude că dreptul exclusiv a influențat profitabilitatea Teracom și, prin urmare, a contribuției acționarilor într-o anumită măsură, acest lucru nu se poate stabili cu siguranță, deoarece Teracom se supune reglementării de prețuri – așa cum se explică mai sus în paragrafele 42, 43 și 102 – și nu își poate exercita în mod liber puterea pe piață. În cazul în speță, prin urmare, nu poate fi demonstrat că profitabilitatea investiției se datorează dreptului exclusiv al contribuției acționarilor. Prin urmare, de asemenea, nu se poate stabili dacă, fără dreptul exclusiv, restituirea așteptată a contribuției acționarilor ar fi fost vreodată acceptată de către un investitor privat.

(123) Prin urmare, în absența unei legături clare cauzale între încălcarea de către Suedia a Directivei referitoare la concurență și profitabilitatea preconizată a contribuției acționarilor, Comisia nu se află în poziția de a invalida poziția Suediei că testul MEIP a fost bifat în acest caz. Cu toate acestea, nu se prejudiciază poziția pe care este posibil ca această Comisie să o adopte pe viitor în lumina faptelor din cazuri viitoare.

(124) Pentru a concluziona, în cazul de față contribuția acționarilor și încălcarea Directivei referitoare la concurență pot și ar trebui să fie evaluate separat, în conformitate cu regulile și procedurile aplicabile celor două măsuri. De asemenea, ar trebui notat faptul că, în ceea ce privește

⁽¹¹⁵⁾ În conformitate cu Directiva, Suedia trebuie să anuleze drepturile de monopol pentru serviciile de transmitere până la 24 iulie 2003.

⁽¹¹⁶⁾ A se vedea, de exemplu Cazul 74/76 *Iannelli & Volpi SpA v Ditta Paolo Meroni* [1977] ECR 557; Cazul C-225/91 *Matra SA împotriva Comisiei* [1993] ECR I-3203.

⁽¹¹⁷⁾ A se vedea, de exemplu, Cazul 47/69 *Franta împotriva Comisiei* [1970] ECR 487 și Cazul C-204/97 *Portugalia împotriva Comisiei* [2001] ECR I-3175.

Directiva referitoare la concurență, Comisia a trimis cazul Suediei la Curtea Europeană de Justiție conform prevederilor din articolul 226 din Tratatul CE.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

- (125) Cu privire la contribuția acționarului, cu toate acestea, Comisia concluzionează că existența ajutorului din partea statului în înțelesul articolului 87(1) nu a fost stabilită.

Articolul 1

Măsurile investigate de către Comisie și descrise în prezenta decizie cu privire la introducerea televiziunii digitale terestre în Suedia nu reprezintă ajutor de stat în înțelesul dat de către prevederile articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

9. **CONCLUZIA**

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Suediei.

- (126) În baza celor prezentate anterior, Comisia stabilește că nu există indicatori care să dovedească că măsurile investigate să confere un avantaj economic companiei Teracom sau oricăreia dintre subsidiarele acesteia. Prin urmare, Comisia concluzionează că măsurile pe care Suedia le-a implementat nu reprezintă un ajutor acordat, în înțelesul prevăzut de articolul 87 alineatul (1) din tratat,

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2006.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei